

የተቃራኒነት ጥያቄ

የሰነድ ጥያቄ

የሰነድ ጥያቄ

ግድግዳ እኩልነት

ዘንድሰቱ ዕለታት

አዲስ አበባ
በግድግዳ ግድግዳ
ዓ.ም. ፳፻

ገጽ ፩ ታትሞ

www.ethiopianorthodox.org

በጋራ ለሁሉ ልሕንና
ተባብሮ ተሰጋዝ

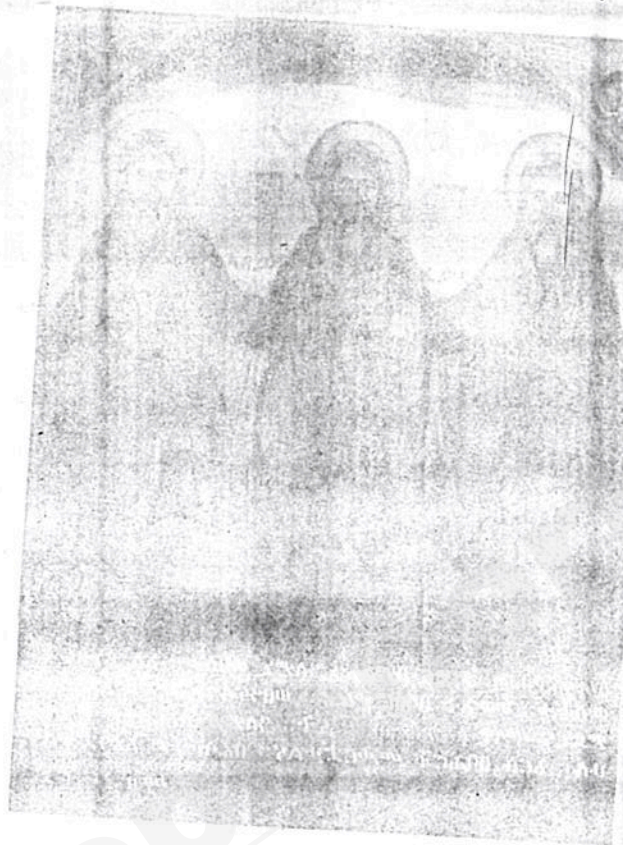
©
የሰላም ለሰላም ለጋራ ለጋራ
ግባተም በሕግ የተከለከለ ነው።

ለእኛ ለሁሉ ምድር በምልእ። ዓለምን ጠብሎ ስለ ያነብሩ
ውስጥ። ጠብሎ በባህር ግረራ። ጠብሎ ለእኛ ለሁሉ
ምድርና ጠብሎ ለእኛ ለሁሉ ናት። ዓለምም በእርስዎም የሚኖሩ
ሁሉ። እርሱ በባህር ግረራ። በእርስዎም ለእኛ ለሁሉ

መዝ 23 13

መታሰቢያነቱ ግጥም ስለገጠመ
የባሕር ዳር ፈለገ ገነት ትዳብ ሲገጠም ገንጭን ለእርሻ
ዓመታት ሲያስተዳድሩ ለቆዩና አሁንም በግስተዳድር
ላይ ላሉት ታላቅ መንፈሳዊ ለባት ለመልክ ገነት
ኃይለ ግርያም ፈንታሁን
ይሁንልኝ።

www.ethiopianorthodox.org

የጥንቃቄና ተቃራኒ የሆኑ ጥያቄዎችን ተቀብሎ
 ይህን አክሲዮን መጽሐፍ ለሕትመት እንዲበቃ
 • ባላቸው ትርፍ ጊዜ ተጀምሮ እስኪፈጸም ድረስ ከጊዜ ላይ
 በኮምፕዩተር ጽሑፍ ለቀጣይ በማቀነባበር ለረዱት
 ለተከለ መድገን ከነቤተሰቦቻቸው፡
 • በገንዘባቸው ለረዱት ለአቶ ተስፋዬ መንግሥት (ወልደ
 ትንሳኤ)ና ለባለቤታቸው ወ/ሮ ሐረን ወንድ (ወለተስላሴ)፤
 ለሚ. Jhon (ተ/ዮሐንስ)ና ለባለቤታቸው ለወ/ሮ ትዕግስት
 ይሄንው (ወለተ ሐና)፤ ለሚ. Arto (ሀ/ሥላሴ)ና ለባለቤታቸው
 ለወ/ሮ አስቴር ትዕዛዙ (ዓፀደ ማርያም)፤ ለአቶ ሀብታሙ
 ብዙኑህ (ሀ/ማርያም)ና ለባለቤታቸው ለወ/ሮ ዮሴፎር
 ታያቸው (ዓፀደ ማርያም) ከነቤተሰቦቻቸው፡
 • ሀሳብ ሞራላ እና የተለያዩ ድጋፍ በመስጠት ላበረታቱት፤
 የእመቤታችን የቃል ኪዳን ልጆች ሁሉ፤ ሁሉን ማድረግ
 የማይሳኑ ለገቢአብሔር የማቱሳሳ እድሜን ሰጥቶ በሕይወት
 ጠብቆ ሥራቸውን እቃንቶ ገንዘባቸውን ባርኮ ያቆይልን ዘንድ
 እየጸለይሁ በእገቢአብሔር ስም ለባዮ ምስጋናዬን አቀርባለሁ።

አዘጋጅና አሳታሚ፡-
 አባ ሠናይ ምስክር
 የባሕር ዳር ፈለገ ገነት ጉዳብ ጊዮርጊስ
 ገዳም ስብከተ ግንጌል ኃላፊ
 ስልክ፡ 058 2200849
 * 2204565
 ባሕር ዳር

ግዕዝ	ገጽ
ግዕዝ	፩
ታሪክ	፮
እኩልግርስ ዘሉሉድ	
• ከፍለ ለገድ	፱
• ከፍለ ሁለት	፲፮
• ከፍለ ሦስት	፵፮
• ከፍለ አራት	፵፮
እኩልግርስ ዘሰነይ	
• ከፍለ ለገድ	፶፭
• ከፍለ ሁለት	፷፭
እኩልግርስ ዘሠሉስ	
• ከፍለ ለገድ	፸፫
• ከፍለ ሁለት	፺፮
እኩልግርስ ዘረቡዕ	
• ከፍለ ለገድ	፻
• ከፍለ ሁለት	፻፳፩
እኩልግርስ ዘሐሙስ	
• ከፍለ ለገድ	፻፵፰
• ከፍለ ሁለት	፻፵፩
እኩልግርስ ዘግርብ	
• ከፍለ ለገድ	፻፵፮
• ከፍለ ሁለት	፻፶፭
• ከፍለ ሦስት	፻፷፱
• ከፍለ አራት	፻፸፩
• ከፍለ ለፆስት	፻፹፭
• ከፍለ ሰድስት	፻፺፫
• ከፍለ ሰባት	፻፶፱
• ከፍለ ሰምንት	፻፺፱

ደህን ዓለም መፍጠራቸው ጉዳይ ናራቸው ጉዳይ ሊዋላላቸው ለይደሉም፤ ለንድነታቸው ለሰብነታቸው ለገንዘብና ለሌሎች ታቸው ለንደታቸው ብለው ነው ለንጂ።

፫. ለሰላም ለነገሥታዎች ለይርህብ ወላይደኛዎች ወላይደኛዎች። ለገ 9፡83-84

፬. የሥላሴ ባሕርይ የማይራብ የማይጠግ የማይደክም ነው። ለገ 40፡28-31

፭. የሰው ባሕርይ ገን የሚራብ የሚጠግ የሚደክም የሚጠግ ነው። ሰው ልሰወር ባለ ጊዜ አጥር መጋረጃ ይፈልጋል። ሥላሴ ገን ለንሰወር ባለ ጊዜ አጥር መጋረጃ ይፈልጋል። የገዛ ባሕርያቸው ይሠውራቸዋል።

፮. ለሌሎች ብዙ ተከደንክ ወለሌክ ለንጠላዕክ ሰው ሰው ብዙ ኃይላክ ወክዱን ብዙ ዕባይክ። ገናናነተህ በአንተ የተሠወረ ነው፤ ኃይላህም በአንተ የተሠወረ ነው፤ አንተ ራስህን በራስህ ጋረድክ፤ አንተ ራስህን በራስህ ሠወርህ። ትዳሌ የሐላ ወልደ ነጥድጻድ

፯. ለሰላም ለንዝ ገብዕ ከሱት ለንተ ወታሰተርሊ ለፍቀራኒክ። የተሰወርህ ሳለህ ግልፅ ነህ፤ ለወዳጆቻህ ትገለጻለህ። ሰው ልገለፅ ባለ ጊዜ ብርሃን መብራት ይፈልጋል። ሥላሴ ገን ለንገለፅ ያለ ለንደህን ብርሃን መብራት ይፈልጋል። የገዛ ባሕርያቸው ይገለጻቸዋል። ሰው በሕይወቱ ጥንት በመንገሥቱ ገልፈት ለሌሎች፤ ሥላሴ ገን በሕይወታቸው ጥንት በመንገሥታቸው ገልፈት የለባቸውም።

፰. መንገሥቱ ዘለዓለም ወምከናኑኒ ለትዕልድ ትዕልድ ለገዛው ዘ መንገሥታህ የዘለዓለም መንገሥት ናት፤ ገዛትህም ለልጅ ለልጅ ነው። መዝ 144፡13-14

፱. ወአለፀ ግገለትት ለመንገሥቱ። ለገዛው ገዛትህም ለልጅ ለልጅ ለመንገሥቱም መወረሻ የለውም። ለገዛው 1፡33-34

፺. ዘለምትድመ ዓለም መንገሥቱ ሰፋኒት። ትምህርት

ለዘለዓለም ጸንታ የምትኖር መንገሥት ያለችው፤ ትምህርት ሥላሴ ጉዳይ የለባቸውም ካሉ ደህን ዓለም ስለምን ፈጠራት ያሉ ለንደህን ፍጡር ፈጣሪውን የውት ዘንድ ረብሁ ጥቅም ነውና ስለዚህ ደህን ዓለም ፈጠራት ፈጣሪያቸውንም ቢያውቁ የሚጠቀሙ ሰውና መላእክት ናቸው። የቀረውን ፍጥረት ለምን ፈጠራት ያሉ ለንደህን ለኛ ለንበላው ለንጠጣው ለንሠራበት ለንግርበት ነው።

፫. ለምዕብ ወድምጥጥሁ ለእግዚአብሔር በእንጉሊህ ኩልኩ ደቀቀ ለእም ያብጽሕ ለከሙ ነገር ኩሉ ዘኩነ ለምጥንቱ ለስክ ለመ ይትነፋሕ ቀርን በበመትልወጥ ወለመሰ ይትከህል እምደ ለምሙ ይሰምዑ ዘንተ ኩሉ ፍጥረት ከመ ያለምሩ ኪነተ ለኪነ ሆሆሙ ለለ ይነቡኒ ወለለ ኢይነቡኒ ገብረ ይባርክዎ ለእግዚአ ብሔር በቡሕኒ ወአቱ ወልዑላኒ ወአቱ ለዓለም። መዝሙላስቱ ደቀት ስ፡፳፡፳፱

፬. ለእግዚአብሔር የፈጠራቸው ፍጥረቶች ሁሉ ለእግዚአብሔርን የመሰገኑት። ለርሱ የተመሠገነ ነው፤ ለዘላለሙም ከኛ ከኛ ያለ ነው። ሠልሰቱ ደቀት 1፡33-34

፭. ለኛ የምንበላቸው የምንጠጣቸው የምንሠራባቸው ምንና ምን ናቸው ቢሉ አዝርዕቱን አትክልቱን ማሩን ወተቱን ለንበላዋለን ለንጠጣዋለን፤ ላሙን በጉን ፍየሉን አርደን ለንበላዋለን፤ ፈረሱን በትሉውን ለንቀመጥበታለን፤ ዕዕዋቱን ሠረገላ መሸጋገሪያ ድልድይ አድርገን በባሕር ለንጸንጠልት በገደል ለንጸንወድት ለንሻገርባቸዋለን። የምንግርባቸው ምንና ምን ናቸው ቢሉ የፀሐይ የላሳት የውኃ ለንድነት ለንትነት ለላቸው በነዚህም ለኛ የሥላሴን ለንድነት ለንትነት ለናውቅባቸዋለን።

፮. ወኩሉ ተፈጥረ ለመፍትደ ነባብያን በ እምኔህ ለተምህር ወቦ እምኔህ ለተገብር። ከተፈጠረው ፍጥረት ሁሉ የሰውን ፈቃድ የማይፈጸም የለም ለንጸል አረጋግ መንፈሳዊ።

፲፩. ወለሎ ፈቀድክ ሰግዕተ አግናዌ ታእምር እምአፍአ ብ
 መምህር ወመገሥቱ ዘይመርሀክ ንብ ዝንቱ። ግር ደሰ ም. 1 አን. 2
 የእግዚአብሔርን ህልውና ልታውቅ ከወደድህ መምህርና ምስክር
 ሆኖ እግዚአብሔርን ወደ ግወቅ የሚመራህ ሥነፍጥረት አሰልህ
 ግለት ነው። ግር ደሰሐት፣ ም. 1 አንቀጽ 2

፲፪. ወዘሊያስተርሊ እግዚአብሔር እምፍጥረተ ዓለም ይትዓው
 በፍጥረቱ በሐላዮ ወበአእምሮ ወከመዝ ይትእመር ኃይሉ
 ወመለኮቱ ዘለዓለም። ሮሜ ፩፥፳፩-፳፪
 የማይታየው ባሕርይ እርሱም የዘላለም ኃይሉ ደገሞም አም
 ከነቱ ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ ከተሠሩት ታውቆ ገልጥ ሆኖ
 ይታያል። ሮሜ 1፥21-22
 ሥላሴ ሰውንና መላእክትን ፈጥረው ምን ይጠቀማሉ ያሉ እንደ
 ሆነ ሥላሴስ ከምስጋና በቀር ከሰውና ከመላእክት የሚፈልጉት
 የለም።

፲፫. እኮ ዘብዩ መፍቅድ ከመ እርከብ ፩ደ እምእሉ ወእስላል መባ
 ሕተ ዘእንበለ ሰብሐት ንጹሕ እነ እሴባሕ ሉሙ ውስተ መዛገ
 ብትዩ ለዓለም። ጊናክ ፲፮፥፲፯-፲፰

እሱም በሰማያት ያሉ መላእክትን ሁሉ በልዕልና ያሉ ቅዱሳ
 ንንም ሁሉ ይጠራል አመስግኑኝ ይላል የእግዚአብሔር ሠራዊት
 ኪሩቤል፣ ሱራፊል፣ አፍሪን፣ ዕውቀት ያላቸው መላእክትም
 ሁሉ ሥላሴ የፈጠሯቸው መላእክት ሁሉ ያመሰግናሉ። ጊናክ
 17፥16-18 እስትንፋስ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን ያመስግን።
 መዝ ፲፱፥፮

እኛም ይህን የሥነ ፍጥረት መጽሐፍ አንብባን፤ ተረድተን፤
 ፈጣሪያችንን አውቀን በየጊዜውና በየሰዓቱ እንድናመስግነው
 እግዚአብሔር ይርዳን። አሜን።

ኢጲፋንዮስ ግለት ከሃተ/ምስጢር ገላጭ/ እርጋዊ/በር ከፋች/ ለስተርሊዮ /ጸጅቱን ሥነ ፍጥረት ያየና ለሌሎች ጽፎ ያላየ/ ግለት ነው። በዓለ ኢጲፋንዮን ዘውለቱ በዓለ ለስተርሊዮ እንዲለው። አለቃ ኪ/ወልድ ክፍሌ ገጽ ፪፻፶፫ ቅዳ ኤጲፋ. ትርጓሜ

ይህም ቅዱስ ቤቱ በቆጵሮስ ደሴት ከቤተ ገብርኤል ሀይድ አቅራቢያ ነበር። ወላጆቹም በአራት ሕገ የጸኑ አይሁድ ነበሩ። እነርሱም ደሆኑ ነበሩ።

አባቱም ገብር ነበር። ይህን ቅዱስና እንዲት እንቱን ሳያሳድ ጋቸው ሞተ። እርሱም እንደ ክፋ አህያ ነበረውና የተወላቸው እርሱን ነው። እናታቸውም የአራትን ትምህርት በማስተማር አሳደገቻቸው።

እናቱም አህያውን እንዲሸጠውና ከእርሱም እንዲያርፍ በሺያ ጩክም እንዲረዳ ኢጲፋንዮስን መከረቸው። ሊሸጠውም ከአህያው ጋር ሲጓዝ እንደ ክርስቲያን ጻድቅ ሰው ስሙ ፈላታዎስ የሚባል ተገኘው። ያንን አህያ ሊገዛ ወደ ከኢጲፋንዮስ ጋር ቀም ሲን ጋገር፣ አህያው ኢጲፋንዮስን ኩላሊቱን ረገጠው። በምድር ላይ ወድቆ ለመሞት ደረሰ።

አባ ፈላታዎስም በመስቀል ምልክት ከኩላሊቱ ላይ በሰሙ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ብሎ ሲያማትብ ቅዱስ ኢጲፋንዮስ ከሕግሙ ድኖ ተነሣ። ከቶ ምንም ሕግም እንዳልነካው ሆነ። ከዚህ በኋላ አባ ፈላታዎስ በዚያ ክፋ አህያ ላይ እንዲህ ብሎ ሮኸ። ስለ እኛ በተሰቀለው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ትሞት ዘንድ ይገባል ቢለው ያ አህያ ወዲያውኑ ወድቆ ሞተ። ቅዱስ ኢጲፋንዮስም እነዚህን ሁለት ተአምራት አይቶ በሰሙ ተአምራት የምታደርግበት የተሰቀለ ኢየሱስ ክርስቶስ ማነው ብሎ አባ ፈላታዎስን ጠየቀው። እርሱም የክብር ባለቤት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ በኢየሩሳሌም አይሁድ የሰቀሉት ነው አለው። ይህም ነገር በቅዱስ ኢጲፋንዮስ ልብ ተቀረፀ። በዚያም ወራት አንድ ባለጠኑ አይሁዳዊ ነበር። ኢጲፋንዮስንም ወሰደው የአራትንም ህግ በማስተማር አሳደገው። የሚሞትበትም ቀን በተረበ ጊዜ ልጅ

ሰላላንበረው ጥሪቱን ሁሉ አወረሰው የአሪትንም ሕግ ትምህርት ሁሉ ተማረ።

በአንዲት ዕለትም ስሙ ለክያኖስ ከሚባል መነኩሴ ጋር ተገናኘ ለእርሱም የተማረና የእግዚአብሔር ጸጋ ያደረገበት ነበር። ከእርሱም ጋር ተጓዘ። ሁለቱም በአንድነት ሲጓዙ ድኃ ሰው አገኛቸውና ምጽዋት እንዲሰጠው ያንን መነኩሴ ለመነው። ገንዘብ ስለሌለው የሚለብሰውን የጸገር ሀጽና አውልቆ ለድኃው ሰጠው በዚያን ጊዜ ለዚያ መነኩሴ የብርሃን ልብስ ከሰማይ ሲወርድለት ኢጲፋንዮስ አየ።

ሰለዚህ ድንቅ ተአምር አደነቀ ከመነኩሴው እግር በታች ሰገዶ አንተ ማነህ ሃይማኖትህስ ምንድን ነው ብሎ ጠየቀው። እርሱም ክርስቲያን እንደሆነ ነገረው። ደግሞም ክርስቲያን እንዲያደርገው ለመነው። መነኩሴውም ኢጲፋንዮስን ወስዶ ወደ አንድ ኢጲስ ቆጶስ አደረሰው። እርሱም የክርስትና ጥምቀትን አጥምቆ የቤተ ክርስቲያንን ትምህርት ሥርዓቷንም ሁሉ አስተማረው። ኢጲፋን ዮስም ኢጲስቆጶስን እኔ መነኩሴ መሆን አፈልጋለሁ አለው። ኢጲስቆጶስም ብዙ ገንዘብ እያለህ መነኩሴ መሆን አይገባም አለው።

ኢጲፋንዮስም ሐዶ እንቱንም አምጥቶ የክርስትና ጥምቀትን አስጠመቃት ገንዘቡን ሁሉ ለድኅነትና ለምስኪኖች ለባልቴቶችና ለሙት ልጆች ለአብያተ ክርስቲያናትም ሰጠ። መጽሐፍትንም ከእርሱ ገዛ። ከዚህ በኋላ መነኩሴ ለእርሱም ለእንቱም ጥምቀት ምክንያት ወደሆነው ስሙ ለክያኖስ ወደተባለው መነኩሴ ገጸም ገባ።

ዕድሜውም አሥራ ስድስት ዓመታት ነበረ። ከዚህ በኋላ ታላቁን አባ አላርዮስን አገኘው እርሱም በዕድሜው ጎልግል በገድልም ሽማግሌ ነበር። ቅዱስ ኢጲፋንዮስንም ተቀብሎ የምንከሰናን ሕግና የክርስትናን ሥርዓት አስተማረው የእግዚአብሔርም ጸጋ አድርጎት የቤተ ክርስቲያንን ሕግና ሥርዓት የምንከሰናንም ሕግ በጥቂት ቀናት አጠና።

ከዚህ በኋላ ታላላቅ ተአምራቶችን በመሥራት ሙታንን እስከ ሚያሰነግቸው ሰይጣናትን ከሰዎች ላይ እስከሚያስወግቸው ውኃ ከሌለበት ከደረጃ ቦታ ውኃን እስከሚያፈልቅ ያለ ጊዜውም ብዙ ዝናምን እስከ ማውረድ ድርሰ በገድልና በትሩፋት ፍጹም ሆነ የትሩፋቱም ወራ አዋቂነቱም ተሰማ ከእርሱ ጋርም ሊከራከሩ ብዙ

አይሁድ ወደ እርሱ ይመጡ ነበር። ስሕተታቸውንም እየገለጠ ላቸው በእርሱ ትምህርት አምነው የክርስትናን ጥምቀት አጠ መቃቸው እንዲሁም ጥበቦችን የናናውያን በትምህርቱ ተመለሱ ወደ ክብር ባለቤት ጌታችን አየሱስ ክርስቶስ ሃይማኖትም ውስጥ ገቡ። መምህሩ ቅዱስ አላርዮስም በቆጵሮስ ሀገር ኢጲስቆጶስን ተገደሚም ትንቢት ተናገረለት። ወደዚያም ሐዶ ከታዘዘለት ቦታ እንዲኖር አዘዘው። እንዲሁም አለው ኢጲስቆጶስንም ሲሾሙ በፈለጉህ ጊዜ እምቢ አትበል ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሆኖአልና። ቅዱስ ኢጲፋንዮስም ወደ ቆጵሮስ ሐዶ መምህሩ ቅዱስ አላርዮስ በአዘዘው ቦታ ተቀመጠ። የቆጵሮስ ደሴት ኢጲስቆጶስም በአረፈ ሰሞን ቅዱስ ኢጲፋንዮስ ምገቡን ሊገዛ ወደ ገበያ ገባ። ከእርሱም ጋር ሁለት መነኮሳት ነበሩ። ደግሞም በዚያች ገጸም ጻድቅ የሆነ ሽማግሌ ኢጲስ ቆጶስ ነበረ ለእርሱም የክብር ባለቤት ጌታችን አየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ብሎ ነገረው። ወደ ገበያም ሐዶ በእጁ ሁለት የወይን ዘለላ የያዘ መነኩሴ ታገኛለህ ከእርሱ ጋርም ሁለት መነኮሳት አሉ ስሙንም ጠይቀው። ስሜ ኢጲፋንዮስ ነው ይልሃል። እርሱን ያዘ በእጁ ያለውንም አስጥለህ ከአንተ ጋር አምጣው።

ያ ኢጲስቆጶስም የክብር ባለቤት ጌታችን እንደ አዘዘው አደረገ፤ ባመለከተውም ቦታ አግኝቶ ይዘት ወደ ቤተ ክርስቲያን ወስዶ ጴቆና ሾመው። በሶስተኛውም ቀን ኢጲስቆጶስን ሾመው። ከዚህ በኋላ ሽማግሌው ኢጲስቆጶስ የኢጲፋንዮስን ልብ ደስ ለማሰንት ሸቶ ስለ ኢጲፋንዮስ ያየውን ራዕይ ለሕዝቡ ገለጠላቸው። ስለ እርሱም ታላቅ ደስታ ሆነላቸው።

ይህ ቅዱስ፤ እግዚአብሔር በሚወድለት በሹመቱ ሁኖ በበጎ ሥራ ላይ ጸና። ጥቅም ያላቸውን ብዙ ድርሳናችን ደርሷል ብዙ ተገላጽ ጽፏል ከብዙዎቹ እንዱ ይህ አክሲግርስ ነው።

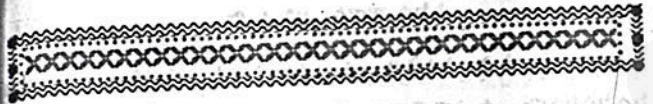
የቅዱስ ኢጲፋንዮስ ጸሎቱና በረከቱ ከሁላችን ጋር ይሁን።

አሜን።

ሰንክሳር ገንቦት ፲፮ ቀን

እከሲግሮስ ዘእሑድ

በሰው አብ ወወልድ በመገፈስ ቅዱስ ስም አምላክ
ንቀድም በረድኤተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘቦቱ
መድኃኒትነ ጽሑፊ መጽሐፊ እከሲግሮስ ዘቅዱስ
ኤዲፋንዮስ ኤዲቆጶስ ዘደሴተ ቆጵሮስ ጸሎቱ ወበረከቱ
የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

በአብ በወልድ በመገፈስ ቅዱስ ስም አንድ አምላክ በሚሆን
ድንነት ባገኘንበት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ
አጋዥነት የቆጵሮስ ኤዲቆጶስ የቅዱስ ኤዲፋንዮስ
እከሲግሮስ መጽሐፍን መጽሐፍ እንጀምራለን።
ጸሎቱና በረከቱ ከእኛ ጋር ይኑር ለዘላለሙ አሜን።

ቅዱሜ ለእሑድ አጥቢያ በጊዜ ሠርክ ሰባት ፍጥረታትን
ፈጠረ። ምንና ምን ቢሉ አራቱ ባሕርያትን፣ ሰማያትን፣
መላእክትን፣ ጨለማን ፈጠረ፤ በባሕርዩ አራት ነገሮች
አሉብኝ ሲል አራቱን ባሕርያት ፈጠረ፤ በባሕርዩስ ያሉ
አራቱ ባሕርያት ምንና ምን ናቸው ቢሉ

ጋያልነት፣ መንጽሐኒት/የሚያነጻ/፣
ፊታሒነት/ፊራጅ/፣ ባዕልነት/ባለጸጋነት/ ናቸው።

ኃያል ነኝ ሲል እሳትን ፈጠረ፤ እሳት ኃያል ነው፤ ውኃ ካልከለከለው ቀላውንም፣ ደጋውንም፣ እርጥቡንም፣ ደረንም ልብላ ቢል ይቻላል። እንደዚህም ሁሉ ጌታ ከሀሊኑ ካልከለከለው ታላቁንም፣ ታናሹንም፣ ክፋውንም፣ መልካሙንም አንድ ጊዜ ላጥፋ ቢል ይቻላልና።

፩. እግዚአብሔር መኩንን ጽድቅ ኃያል ወመስተአግሥ ወኢያ መጽእ መንሱተ ኩሎ አሚረ። መዝ 118-119

እግዚአብሔር የእውነት ጸኛ ነው፤ ኃይለኛም ታጋሽም ነው። ሁልጊዜም አይቆጣም። መዝ 7:11-12

፪. ፈታሂ ነኝ ሲል ነፋስን ፈጠረ። ነፋስ ፈታሂ ነው፤ ገለባን ከፍሬ፣ ፍሬን ከገለባ ይለያል፤ እንደዚህም ሁሉ ጌታ ጸድቃንን ከኃጥአን፣ ኃጥአንን ከጸድቃን ይለያል። ማቴ 3:12-13

፫. የአምር እግዚአብሔር ገቢረ ፍትሕ። መዝ 111-112

እግዚአብሔር ፍርድን በማድረግ የታወቀ ነው። መዝ 9+16

መንጽሐ ነኝ ሲል ውኃን ፈጠረ፤ ውኃ መንጽሐ ነው፤ እድፍን ከአካል፣ አካልን ከእድፍ ይለያል። እንደዚህም ሁሉ ጌታ ነፍስን ከኃጠአት፣ ኃጠአትንም ከነፍስ ይለያል።

፬. ወኃበነ ማየ መንጽሐ ዚእነ ትምህርቱ/ አልመስጦአግያም ጁ፣ኃ ሀብተ ንጽሀ ሀብተ ሕይወት የሚሆን የሚያድን ማየ ጥም ቀትን አደለን። በማየ ጥምቀት ከኃጠአት አነጻን። ባዕል ነኝ ሲል መሬትን ፈጠረ ወባቲ በረከት ኩሎ / ብዕል ከመሬት

ይገኛል/ ጸግመኛም ምድር ከሀሊት ናት፤ የፈጠረውን ፍጥረት ሁሉ ችላ ትኖራለች። እንደዚህም ሁሉ ጌታ ሁሉን ችሎ ሁሉን ታግቦ ብዕሉን ለፍጥረቱ ሁሉ ሰጥቶት ይኖራል።

፭. ባዕል እግዚአብሔር ከሐሊ እግዚአብሔር። ኢዮብ 118-119

ነገር ግን ሁሉን ለሚችል አምላክ መናገር አልጋለሁ። ኢዮብ 13+3-4

የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ልትመረምር ትችላለህን? ወይስ ሁሉን የሚችል አምላክን ፈጽመህ ልትመረምር ትችላለህን? ኢዮብ 11+7-8

፮. ይህ እፈቅድ እፍጥር ፀተ ፍጥረታተ ከመ ይትዓወቅ ቅድምናየ፣ ወብሕትውናየ፣ ኃይልየ፣ ወክሂሎትየ። ኢሳ 55:11-12

በባሕርይ ያሉትን አራቱን ባሕርያት ለማጠየቅ፣ አራቱን ባሕርያት ፈጠረ። እኔ ምድርን ሠርቻለሁ፤ ሰውንም በእርሷ ላይ ፈጥራለሁ፤ እኔ በእጄ ሰማያትን ዘርግቻለሁ፤ ሠራዊታቸውንም ሁሉ አዝግቻለሁ። ኢሳ 45+12-13

እነዚህን አራቱን ባሕርያት አንድ ጊዜ በምልዓት አድርጎ ፈጥሯቸዋልን? ቢሉ አይደለም።

፯. ስምዑኪ መንክራቲሁ ለእግዚአብሔር በቀዳሚ ፈጠረ ንስቲተ እሳተ፤ ወካዕበ ፈጠረ ንስቲተ ነፋስ፤ ወሃልስ ፈጠረ ንስቲተ ማየ፤ ወራብዓ ፈጠረ ንስቲተ መሬተ፤ እሉ እሙንቱ ፀቱ ጠባይዓት። በመጀመሪያ ጥቂት እሳት፣ ጥቂት ነፋስ፣ ጥቂት ውኃ፣ ጥቂት መሬት አድርጎ ፈጥሯቸዋል።

- ፮. ወእመ ደቤላ እግዚአብሔር ለይእቲ ንስቲት እሳት ብዝኒ ወተባዝኒ፣ ሰፍሒ ወተሳፍሒ፣ በዝኃት ወተባዝኃት፣ ሰፍሐት ወተሳፍሐት፣ ወከዊና መጠነ ፈቀደ ላቲ ሕሊና እግዚአብሔር ኣኅዘት ርክሳ፣ ቆመት ወጸንጻት በክሂሎቱ።
ይህችንም ጥቂት እሳት ብዢ ተባዢ፤ ሰፊ ተሰፋፊ ብሎ በህልዮ ቢያዝዛት በዛች ተባዛች፣ ሰፋት ተሰፋፋች፣ ሕሊና እግዚአብሔር የመጠነላትን ደርሳ ቆመች፣ በክሂሊነቱ ጸናች እራሷን ቻለች።
- ፯. እነትገት ወእወሰከት፣ እምዘወሰነ ላቲ ኬንያሃ።
ይህችም ፈጣሪዋ ካዘዘላት ከመጠነላት አልፋ ምንም አልጪ መረችም፣ አልጉደለችም።
- ፱. ወእመ ደቤላ እግዚአብሔር ለይእቲ ንስቲት ነፋስ ብዝኒ ወተባዝኒ፣ ሰፍሒ ወተሳፍሒ፣ በዝነት ወተባዝነት፣ ሰፍሐት ወተሳፍሐት፣ ወከዊና መጠነ ፈቀደ ላቲ ሕሊና እግዚአብሔር ኣኅዘት ርክሳ፣ ቆመት ወጸንጻት በክሂሎቱ።
ይህችንም ጥቂት ነፋስ ብኻር ተባኻር ሰፊ ተሰፋፊ ብሎ በኅልዮ ቢያዝዛት በዛች ተባዛች ሰፋች ተሰፋፋች፣ ሕሊና እግዚአብሔር የመጠነላትን ደርሳ ቆመች ራሷን ያዘች። በክሂሊነቱ ጸናች።
- ፲. እነትገት ወእወሰከት እምዘወሰነ ላቲ ኬንያሃ።
ይህችም ፈጣሪዋ ከመጠነላት አልፋ ምንም አልጪ መረችም አልጎደለችም።

- ፲፩. ወእመ ደቤላ እግዚአብሔር ለይእቲ ንስቲት ማይ ብዝሒ ወተባዝኒ፣ ሰፍሒ ወተሳፍሒ፣ በዝሐት ወተባዝሐት፣ ሰፍሐት ወተሳፍሐት፣ ወከዊና መጠነ ፈቀደ ላቲ ሕሊና እግዚአብሔር ኣኅዘት ርዕሳ፣ ቆመት ወጸንጻት በክሂሎቱ።
ይህችንም ጥቂት ውኃ ብዢ ተባዢ፣ ሰፊ ተሰፋፊ ብሎ በህልዮ ቢያዝዛት በዛች ተባዛች፣ ሰፋች ተሰፋፋች፣ ሕሊና እግዚአብሔር የመጠነላትን ደርሳ ቆመች፣ ራሷን ያዘች በክሂሊነቱ ጸናች።
- ፲፪. ወእመ ደቤላ እግዚአብሔር ለይእቲ መሬት ብዝኒ ወተባዝኒ፣ ሰፍሒ ወተሳፍሒ፣ በዝነት ወተባዝነት፣ ሰፍሐት ወተሳፍሐት፣ ወከዊና መጠነ ፈቀደ ላቲ ሕሊና እግዚአብሔር ኣኅዘት ርክሳ፣ ቆመት ወጸንጻት በክሂሎቱ።
ይህችንም ጥቂት መሬት ብኻር ተባኻር፣ ሰፊ ተሰፋፊ ብሎ በህልዮ ቢያዝዛት በዛች ተባዛች፣ ሰፋች ተሰፋፋች፣ ሕሊና እግዚአብሔር የመጠነላትን ደርሳ ቆመች፣ ራሷንም ያዘች በክሂሊነቱ ጸናች።
- ፲፫. እነትገት ወእወሰከት እምዘወሰነ ላቲ ኬንያሃ።
ይህችም ፈጣሪዋ ከመጠነላት አልፋ ምንም አልጪ መረችም አልጉደለችም።
- ፲፬. ወዘንተ ኩሎ ፍጥረታተ ፈጠረ እምእሎንቱ ፱ቱ ባሕርያት ወአልቦ ዘይከል ጉልቆቶሙ ዘእንበለ ውእቱ ባሕቲቱ።
መከ ፳፣ ፲፮

አራቱ ባሕርያት የሚባሉ እነዚህ ናቸው። ከሁሉም በታች የተደረገውን ሥራ መርምሮ ያገኝ ዘንድ ለሰው እንዳይቻለው የእግዚአብሔርን ሥራ ሁሉ አየሁ፤ ሰውም ሊፈልግ እጅግ ቢደክም መርምሮ አያገኘውም፤ ደግሞ ጠቢብ ሰው ይህን አወቅሁ ቢል እርሱ ያገኘው ዘንድ አይችልም። መከ 8+17 አምስተኛ ጨለማን ፈጠረ፤ ስለምን ፈጠረው ቢሉ ጨለማ በዓይን አይታይም በእጅ አይዳሰስም እንደዚሁም ሁሉ ባሕርያት መለኮቱ አይመረመርም አይተረጎምም ሲል ጨለማን ፈጠረ።

፲፭.ወረሰየ ጽልመተ ምስዋሮ። መዝ ፲፮+፲፩ መሠወሪያውን ጨለማ አደረገ። መዝ 17+11

፲፮.በአማን ጽልመት ውለቱ ጎሣሠ መለኮቱ ለፈጣሪ ፍጡራን። የፍጡራንን ፈጣሪ የመለኮትነቱን ባሕርይ ፈልጎ ማወቅ በእውነትም ጥልቅ ነው። እነዚህ አራቱ ባሕርያት ከተፈጠሩ በኋላ የተፈጠረውን ፍጥረት ሁሉ ከእነዚህ ግብር እምግብር ፈጥሮታል።

፲፯.ወአልቦ ዘኢተፈጥረ ምንትኒ ዘእንበለ እምእሉ ቫቱ ጠባይዓት ከእነዚህም ከአራቱ ባሕርያት ያልተፈጠረ አንድም ፍጥረት የለም። እነዚህም አራቱ ባሕርያት በፈቃድ እግዚአብሔር ይጣላሉ ይሸናገላሉ፤ መሸናገፋቸውን እንደምን ነው ቢሉ።

፲፰.ዝኪውእቱ ትዕዛዙ ለእግዚአብሔር እሳት ይኔይሉ ለማይ፤ ወማይ ይኔይሉ ለእሳት፤ ነፋስ ይኔይሉ ለመሬት፤ ወመሬት

ይኔይሉ ለነፋስ፤ ወነፋስ ይኔይሉ ለማይ። ወይዘብጠ ከመ ከበር በማዕበል።

እሳት ውኃን ያፈላዋል፤ ውኃ እሳትን ያጠፋዋል፤ ነፋስ መሬትን ይበትነዋል ይዘረዝረዋል፤ መሬትም ነፋስን ይገድባዋል ይጋርደዋል፤ ነፋስ ውኃን ይመታዋል ያማታዋል እንደ ከበር ያሰጩኸዋል።

እነዚህንም አራቱን ባሕርያት ለማስታረቅ ለማዛመድ ሦስት ሦስት ግብር ያላቸው እያደረገ ፈጥሯቸዋል። ከፋ.ሌ.2+17

ግብራቸውን ምንና ምን ነው ቢሉ የእሳት ግብር ብሩህነት ሞቃትነት ደረቅነት ነው፤ የነፋስ ግብር ሞቃትነት ቀዝቃዛነት ጥቁርነት ነው፤ የውኃ ግብር ብሩህነት ርጥብነት ቀዝቃዛነት ነው፤ የመሬት ግብር ደረቅነት ጥቁርነት ርጥብነት ነው።

እነዚህንስ ሲያስታርቃቸው ሲያዛምዳቸው እንደምነው ቢሉ እሳትን በሙቀቱ ከነፋስ ጋር፤ በብሩህነቱ ከውኃ ጋር፤ በደረቅነቱ ከመሬት ጋር፤ አዋህዶ አስማምቶ ትቶታል፤ ነፋስንም በሙቀቱ ከእሳት ጋር፤ በቀዝቃዛነቱ ከውኃ ጋር፤ በጥቁርነት ከመሬት ጋር፤ አዋህዶ አስማምቶ ትቶታል፤ ውኃንም በብሩህነቱ ከእሳት ጋር፤ በቀዝቃዛነቱ ከነፋስ ጋር፤ በርጥብነቱ ከመሬት ጋር፤ አዋህዶ አስማምቶ ትቶታል። መሬትንም በደረቅነቱ ከእሳት ጋር፤ በጥቁርነቱ ከነፋስ ጋር፤ በርጥብነቱ

ከውኃ ጋር፤ እንዲህ አድርጎ እነዚህን አራቱን ባሕርያት አዛምዶ አዋህዶ አስግምቶ ትቷቸዋል።

፲፱. ወገብረ እግዚአብሔር ቅተ ዘመደ።

እግዚአብሔር አራቱ ባሕርያትን አዛመደ አዋህደ ማለትም በየራሳቸው ሦስት ሦስት ግብር ያላቸው እያደረገ አስግምቶ ፈጠረ ማለት ነው። የአራቱ ባሕርያት የአራቱ ጠባይዓት ሥነ ፍጥረት አፈጣጠር ይህ ነው።

ከፍል ሁለት

- ፩. ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር በካልኦይ ሰዓተ ሌሊት ብርሃነ ዓቢዩ እምይእቲ እሳት ወገብረ መንበረ ስብሐቲሁ ነዋነ ወም ጡቀ ወርኒበ። ሊላ ጸ።
- እግዚአብሔርን በረጅምና ከፍ ባለ ዙፋን ላይ ተቀምጦ አየሁት የልብሱም ዘርፍ መቅደሱን ሞልቶት ነበር። ሊላ 6+1-2 ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በሁለተኛው ሰዓተ ሌሊት ይህ ችን እሳት ከነውዕየቷ ከፍሉ አውጥቶ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ፣ ከሰሜን እስከ ደቡብ ጉዝጉዞ ዘረጋ አነጠፈ።
- ፪. ሰማይ ውዳድ ዲበዘባናቲሆሙ ለኪፋቤል። ሕዝ ፲+፲፱-፩ ይህም ኪፋቤል የሚሸከሙት ዙፋን ሰማይ ውዳድ ነው። ኪፋቤልም ከንፍቻቸውን ዘረጉ፣ እኔም እያየሁ ከምድር ከፍ

ከፍ ሌላ፣ በወጡም ጊዜ መንኮራኩሮች በአጠገባቸው ነበሩ፤ በእግዚአብሔርም ቤት በምሥራቁ በር መግቢያ ቆሙ፣ የእሥራኤልም እምላክ ከብር በላያቸው ላይ ነበር። ሕዝ 10+19-20

፫. ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር በሃልሳይ ሰዓተ ሌሊት ብርሃነ ዓቢዩ እምይእቲ እሳት ወገብረ መንበረ ስብሐቲሁ ነዋነ ወም ጥቅተ ወርሀብተ ዘኢትትሌለይ በሕሊና እጓለ እመ ሕያው ወርኒብት ከመ ሐይመት።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በሦስተኛው ሰዓተ ሌሊት ሰማይ ውዳድን እንደ መሠረት አድርጎ መንበረ ስብሐትን በላይ ሠራ፣ የመንበረ ስብሐትስ አሠራሯ እንደምነው ቢሉ እንደ ቤተመቅደስ፣ እንደ ድንኳን አራት ማዕዘን አድርጎ መሥር ቷታል። ይህኛም ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ከሰሜን እስከ ደቡብ አትደርስም በመጠን ናት። ሰው የያዘውን ዓለም ታህላለች። በዚህችም ሥላሴ በፈቀዱ ጊዜ ለጻድቃን፣ ለሰማዕ ታት የሚታዩባት ናት።

፬. ወገብረ ላቲ ፯ተ መንጠላዕተ ዘነደ እሳት ወአዖደ ዲቤሃ ፯ተ ቅጽራተ ዘነደ እሳት። ይህችንም ሰባት የእሳት መጋረጃ ጋረዳት፣ ሰባት የእሳት ቅጽር ቀጸራት። ቅጽሊ ግርያም ትርጓሜ ገጽ 251

፭. ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር በራብዓይ ሰዓተ ሌሊት ብርሃነ ዓቢዩ እም ይእቲ እሳት፣ ወገብረ እርያም ወአስርገዋ ቀለመ እሳት በውእቁ ብርሃን።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በአራተኛው ሰዓት ሌሊት ይህ ችን እሳት ከነውዕቶ ከፍሎ አውጥቶ ከብርሃን ብርሃን ጠምቆ አጥርቶ በመንበረ ስብሐት ላይ ጽርሐ አርያምን እንደ ጣራ እንደ ጠፈር ሠራ፤ ይህችንም በብርሃን ቀለም ሸልጧታል።

፮. አለቦ ሰማይ ዘይጸልል ላዕሌሃ እስመ መልዕክታዊት ወጽን ፋዊት ይእቲ፤ ወኩለንታሃ ብርሃን ፍጹም ዘኢይትነገር በልሳነ ኩሉ ፍጡር፤ ወኩሉው ብርሃናት አምሳለ ቀለምጸጸ እሳት በጎቤሃ።

ይህችንም ከሰማይ ሁሉ በላይ ናት፤ ከዚያ በላይ ምንም ምን ሰማይ የለም።

፯. ወእምዝ አውጽኦ ሉቱ ቅጽረ ከመ እንተ ጽንፍ፤ ወአልዓለ ቅጽር ለሰማይ፤ ወደመሮ ምስለ አርያው። ወቀፊሉ ወጎተሞ በማጎተሙ በከመ ውእቱ አእመረ።

ከዚህም በኋላ የሰማይ ውዱድን ቅጽር ከጽርሐ አርያም ቅጽር ጋር አንድ አድርጎ እርሱ ባወቀው ማጎተም አትሞ ገጥሞ ትቶታል።

፰. አለቦ ዘየአምር መጠና ወወሰና ዘእንበለ ውእቱ ባሕቲቱ ዘየአምር ርእሰ መለኮቱ።

የጽርሐ አርያምን ዳሯን ድንበሯን መጨረሻዋን ከእግዚአብሔር በቀር የሚያውቀው የለም።

ወእምዝ ነስኦ እግዚአብሔር በፎቱ ሰዓት ሌሊት ከፍላ ለይ እቲ ዓባይ እሳት ወገብረ ላቲ ጌተ ቅጽረ ወጌተ መንጠላዕተ ዘነደ እሳት።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በአምስተኛው ሰዓት ሌሊት ይህችን እሳት፤ ውዕቶቿን ለይቶ ትቶ ብርሃኗን አውጥቶ ከምስራቅ እስከ ምዕራብ፤ ከሰሜን እስከ ደቡብ ጎዝጎዝ ዘርግቶ አንጥፎ ኢዮር የምትባለውን ሰማይ ሠራ፤ ሰባት የእሳት መጋረጃ ጋረጸት፤ ሰባት የእሳት ቅጽር ቀጸራት።

ወእምዝ አውጽኦ ሉቱ ቅጽረ ከመ እንተ ጽንፍ፤ ወአልዓለ ቅጽር ለሰማይ፤ ወደመሮ ምስለ ቀዳሚት ሰማይ፤ ወቀፊሉ ወጎተሞ በማጎተሙ በከመ ውእቱ አእመረ።

ከዚህም በኋላ የኢዮርን ቅጽር፤ ከሰማይ ውዱድ ቅጽር ጋር አንድ አድርጎ እርሱ ባወቀው ማጎተም አትሞ ገጥሞ ትቶታል።

፲፩. ወእምዝ ነሥኦ እግዚአብሔር በ፮ቱ ሰዓት ሌሊት ከፍላ ለይ እቲ ዓባይ እሳት ወገብረ ላቲ ጌተ ቅጽራተ ወጌተ መንጠላዕተ ዘነደ እሳት።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በስድስተኛው ሰዓት ሌሊት ይህችን እሳት፤ ውዕቶቿን ለይቶ ትቶ ብርሃኗን አውጥቶ ከምስራቅ እስከ ምዕራብ፤ ከሰሜን እስከ ደቡብ ጎዝጎዝ ዘርግቶ አንጥፎ ሁለተኛ ራማ የምትባል ሰማይ ሠራ፤ እርሷንም ሰባት የእሳት መጋረጃ ጋረጸት፤ ሰባት የእሳት ቅጽር ቀጸራት።

፲፪. ወእምዝ አውጽአ ሎቱ ቅጽረ ከመ እንተ ጽንፍ፣ ወአልግላ ቅጽር ለሰማይ፣ ወደመር ምስለ ዳግሚት ሰማይ፣ ወቀፈሎ ወጎተዋ በማጎተሙ በከመ ውለቱ አለመረ። ከዚህም በኋላ የራግን ቅጽር፣ ከአዮር ቅጽር ጋር አንድ አድርጎ እርሱ ባወቀው ማጎተም አትዋ ገጥሞ ትቶታል።

፲፫. ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር በጌቱ ሰዓተ ሌሊት ክፍላ ለይ እቲ ዓባይ እሳት ወገብረ ላቲ ጌተ ቅጽራተ ወጌተ መንጠላዕተ ዘነደ እሳት። ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በሰባተኛው ሰዓተ ሌሊት ይህንን እሳት ውዕዮቷን ለይቶ ትቶ ብርሃኗን አውጥቶ ከምስራቅ እስከ ምዕራብ፣ ከሰሜን እስከ ደቡብ ጎዝጉዞ ዘርግቶ አንገጥሮ ሰስተኛ ኤረር የምትባል ሰማይ ሠራ።

፲፬. ወእምዝ አውጽአ ሎቱ ቅጽረ ከመ እንተ ጽንፍ፣ ወአልግላ ቅጽር ለሰማይ፣ ወደመር ምስለ ሣልሲት ሰማይ፣ ወቀፈሎ ወጎተዋ በማጎተሙ በከመ ውለቱ አለመረ። ከዚህም በኋላ የኤረርን ቅጽር፣ ከራግ ቅጽር ጋር አንድ አድርጎ እርሱ ባወቀው ማጎተም አትዋ ገጥሞ ትቶታል።

፲፭. ኑኑን ወራሀቦን ለቺቲሆን ዕሩይ ውለቱ፣ እምድር እስከ ሰማይ፣ እምሥራቅ እስከ ምዕራብ፣ እምሰሜን እስከ ደቡብ። ሦስት ሰማያት፣ የመላእክት አገጉር የሚባሉ እነዚህ ናቸው፣ የእነዚህም ርዝመታቸው ወርዳቸው እኩል ነው።

፲፮. ወእጋደገ ሎቱን አንቀጸ፣ ወእስቆረተ፣ ወእመስኮተ ዘያወጽእ አፍአ እምቅጽረ ሰማይ እምላዕሎ እስከ ታሕቱ። እነዚህንም ሰማያት ሲፈጥራቸው ወደ ውጭ የሚያስወጣ /የሚያሳይ/ አንቀጽ/ክፍተት/ የላቸውም፣ ከሰማይ ውዱድ ጀምሮ እስከ ጽርሐ እርያም ድረስ እርሱ ባወቀው ማጎተም አትዋ ገጥሞ ትቷቸዋል።

፲፯. ወገጽቲሆን እንተ ውስጥ ርቡዓት ከመ እንተ ደብተራ ዘመ ድምም ለተናግሮ። እነዚህንም ሰማያት ሲሠራቸው ፊታቸውን ወደ ውስጥ አድርጎ እንደ ድንኳን ክብ እንደ ቤተ መቅደስ አራት ማዕዘን አድርጎ ፈጥሯቸዋል።

፲፰. ከመ ኢይዓራ መላእክት እምቅጽር ጎበ አፍአ ከመ ኢይር አዩ ወከመ ኢያእምሩ ምሥጢር እስመ ሥልጣኑ ለባሕቲቱ፣ ወጥበቢሁ ሎቱ። ስለምን እግዚአብሔር እነዚህን ሰማያት ፈጠራቸው፣ ሲፈጥራቸውስ ወደ ውጭ የሚያስወጣ የሚያሳይ በር፣ መስኮት ሳያወጣላቸው ቀረ ቢሉ፣ ዛሬ ከውጭ የሚመጣ እንግዳ ወደ አልፍኝ ገብቶ ወደ ገዳ አልፎ ዕቃ ማየት እንዳይዝው ከዚያ ቀጥሎ የሚፈጥራቸው መላእክትና ደቂቀ አዳም ምሥጢሩን እንዳያዩ እንዳያውቁ ነው።

፲፱. ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር በጌቱ ሰዓተ ሌሊት ክፍላ ለይ እቲ ዓባይ እሳት ወአንበራ መልዕልተ ፫ቱ ሰማያት ወአዕረጋ ጎበ ፱ቱ ገበዋቲሃ ለሰማይ ዲበ ዘባና ለአዮር።

በዚችም የብርሃን ሳጥን ቁመቷን ወርጿን አስተካክሎ ቀርጾ አንጾ ከሥላሴ ፀጻል፤ ሥዕል ስሎ በውስጧ አኑርባታል፤ ይህ ችንም ታቦት ዘዶር ብሎ ጠራት፤ የእግዚአብሔር ግርያም አምሳል ናት። ቅዳሴ ግርያም ትርጓሜ ገጽ 265

ጽ፩. ስምዕኬ መድምግቲሁ በእንተ እግዚአብሔር ወእምዝ ነሚአ እምይእቲ ዓባይ እሳት ነበልባለ ወብርሃን ፈጠረ መላእክተ መንፈሳውያን።

ከዚህም ቀጥሎ እግዚአብሔር ሰማያትን ከፈጠረ በኋላ መላእክትን ፈጠራቸው።

ጽ፪. እመስ ፈጠሮሙ ለመላእክት ቅድመ እምበሁ ተራዳዕናሁ አው አኃዝን ሉቱ ለእግዚአብሔር አው ፈጠርን ወዘንተ እኩዮ ሕሲና ከመ ያብጥል እመላእክት ፈጠሮሙ ድኅረ ሰማያት ተፈጥራ።

ሰለምን እግዚአብሔር ሰማያትን ከፈጠረ በኋላ መላእክትን ፈጠራቸው ቢሉ፤ በፊትስ ፈጥሯቸው ቢሆን እኛም አብረንው ፈጠርን፤ ያዘንለት ወይም ተራዳነው ባሉ ነበር፤ አንድም እርሱ ቢመሠርት እኛ ገነባን እርሱ ቢገነባ እኛ መሠረትን ባሉ ነበር። ይህም ይታወቅ ዘንድ ሳጥናኤል እንኳን በኋላ ተፈጥሮ ይህን ሁሉ የፈጠረሁ እኔ ነኝ ብሎ ተነሥቶ ነበር፤ እግዚአብሔርም ይህንን ክፉ፤ ከንቱ ሕሲና ከመላእክት ለማጥፋት።

፱. ለትትፈጸምኬ አፋሃ ኩላ ዐመፃ።

ዓመፀ ሐሰት የምትናገር አንደበት እንድትዘጋ ቢል ሰማያትን ከፈጠረ በኋላ መላእክትን ፈጠረ። መላእክትን ከምን ከምን ፈጥሯቸዋል ቢሉ ከእሳትና ከነፋስ።

፱፩. ሰላም ለገጽክ እም ነፋስ ወነድ ዘተሥዕል ምስለ ማይ ወመ ሬት ዘኢተሀወለ እንጸለ ደራሲ።

መሬትና ውኃ ያልተቀላቀለበት ከነፋስና ከእሳት ብቻ ለተፈጠረው ገጽታህ ሰላም እላለሁ።

፱፪. ገድግሰ ባሕርዮ ሥላሴ ለመላእክትኒ ኢይትዓወቅ ባሕርዮሙ ወበእንተ ነፍስኒ ከማሁ ይመስለኒ።

መላእክት ከእሳትና ከነፋስ ተፈጠሩ ካልን ሰለምን መጸሕፍት የነፍስ ባሕርይዎ፤ የመላእክት ባሕርይቸው፤ የሥላሴ ባሕርይ አይታወቅም ይላሉ ቢሉ ይህንን ቅዱስ ቴርሱስም እንጹህ ቢል ተናግሮታል። የነፍስ ባሕርይዎ፤ የመላእክት ባሕርይቸው የሥላሴ ባሕርይ አይታወቅም ማለት ግብራቸውን ለማጠየቅ ነው። እንደ እሳት የሚሞቁ፤ እንደ ነፋስ የሚረቁ ሰለሆን ከእሳትና ከነፋስ ተፈጠሩ ይላል እንጂ ተፈጥሯቸውስ «እም ንበ አልዎ» ነው።

፱፫. ሰላም ለተፈጥሮትክ በሌሊተ እሑድ ቀዳሙ እምነበ ወኢ ምንት ግብር እንተ ኢይትአወቅ ባሕርዮ ስሙ እንጸለ ደራሲ የስሙ ትርጓሜ የማይመረመር ካለመኖር/ከኢምንት/ ግብር በቀዳማይ የእሑድ ሰዓተ ሌሊት ለተከናወነው ሥነተፈጥሮህ ሰላም እላለሁ።

፴፬.ለቀዳሚ ያታ ስሞሙ አጋዕዝት ወሊቆሙ ሳጥናኤል ወአንበ
ሮሙ በቀዳሚት ሰማይ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በአሥረኛው ሰዓተ ሌሊት በኢ
ዮር ያሉትን መላእክት አራት አለቃ አርባ ነገድ አድርጎ
ከፈላቸው። ፊተኞችን አሥሩን ነገድ ስማቸውን አጋዕዝት
አላቸው፤ የአጋዕዝትም አለቃቸው ሳጥናኤል ነው፤ ሳጥናኤ
ልስ ማለት ምን ማለት ነው? ቢሉ ቅሩብ እግዚአብሔር፤
አጋዜ መንጠላዕት፤ አቅራቤ ስብሐት ማለት ነው፤ እነዚህ
ንም ሲያሰፍራቸው ሲያዘጋጃቸው እንደ ላይ ቤት፤ እንደ
ታች ቤት፤ እንደ ምድር ቤት አንድ ከተማ አድርጎ ከፍሎ
በኢዮር በላይኛው ከተማ አሥሩን ነገድ አጋዕዝትን አሰፈ
ራቸው።

፴፭.ወለዳግም ያታ ፲ቱ ስሞሙ ኪሩቤል ካህናተ ቅዳሴ ወውዳሴ
እምታሕተ ሐቋሆሙ ልዱ ወእምላዕል ሐቋሆሙ ፀቱ እለ
ግሉፋን በአዕይንት። ሕዝ ል-ጳ-ጳ ፤ ፲፮-፲፱

ሁለተኛም አሥሩን ነገድ ስማቸውን ኪሩቤል አላቸው፤
እነዚህም ካህናት ናቸው፤ የቀላውስት አምላል ናቸው፤
እነዚህንም ሲፈጥራቸው ከወገባቸው በታች አንድ ከወገባቸው
በላይ አራት አድርጎ ፈጥሯቸዋል፤ እነዚህም አራት ገጽ
ያላቸው ገጽ ሰብሊ፤ ገጽ አንበሳ፤ ገጽ ንስር፤ ገጽ እንሰሳ
ይባላሉ፤ ከእግራቸው ጀምሮ እስከ ራሳቸው ድረስ በዓይን

የተሸለሙ ናቸው። እንደ ነምር ዝንጉርጉር አንድም እንደ
መስታዎት ብሩህ ናቸው። ሕዝ 1+6-7፤ 18-19

፴፮.ወሊቆሙ ገጽ ሰብሊ፤ ወገጽ አንበሳ ዝውላቱ ኪሩብ ወአን
በሮሙ በዳግሚት ሰማይ። ሕዝ 1+፩-፮
የእነዚህም አለቃቸው ገጽ ሰብሊ፤ ገጽ አንበሳ ናቸው፤ ስማቸ
ውም ኪሩቤል ይባላሉ፤ እነዚህንም በኢዮር በሁለተኛው
ከተማ ከአለቆቻቸው ጋር አስፍሯቸዋል። ሕዝ 10+1-2

፴፯.ወለሃልስ ያታ ፲ቱ ስሞሙ ሱራፊል እለጳቱ ከነፊሆሙ
አንቅዕተ ቅዳሴ ወውዳሴ። ኢሳ ጳ-ጳ-፱

ሦስተኛም አሥሩን ነገድ ስማቸውን ሱራፊል አላቸው፤ የዲ
ያቆናት አምላል ናቸው፤ እነዚህም ዛሬ ዲያቆናት ተንሥኡ
ጸልዩ ብለው እንዲጀምሩ ሁሉ የምስጋና ነቅዕ፤ የምስጋና
ምንጭ በነዚያ ይጀመራል፤ ሲፈጥራቸውም ስድስት ስድስት
ከንፍ አድርጎ ፈጥሯቸዋል። ኢሳ 6+2-4

፴፰.ወሊቆሙ ገጽ ንስር፤ ወገጽ እንበሳ ዝውላቱ ሱራፊ ወአንበ
ሮሙ በሃልሲት ሰማይ።

የእነዚህም አለቃቸው ገጽ ንስር፤ ገጽ እንበሳ ነው ስሙም
ሱራፊ ይባላል። እነዚህንም በኢዮር በሦስተኛው ከተማ አስ
ፍሯቸዋል።

፴፱.ወለራብዕ ያታ ፲ቱ ስሞሙ ኃይላት፤ ወሊቆሙ ሚካኤል፤
ወአንበሮሙ በራብዕ ሰማይ። ሄኖክ 1-፮-፮

ከዚህም በኋላ አራተኛ አሥሩን ነገድ በማቸውን ኃይላት አላቸው፤ እነዚህም የሥላሴ ሰይፍ ጃግሮች ናቸው፤ ከአለቃ ቸው ጋር በኢዮር በአራተኛው ከተማ አስፍሯቸዋል። የእነዚህም አለቃቸው ቅዱስ ሚካኤል ነው። ሄናክ 10+2-6

፱. ለቀዳሚ የታ ፲ቱ ስሞሙ አርባብ፤ ወሊቆሙ ገብርኤል መልእክ ታዕካህ ለሕያው ዘለዓለም፤ ወአንበሮሙ በቀዳሚት ሰማይ። ሄናክ 1+፮-፰

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በአሥረኛው ሰዓተ ሌሊት በራማ ያሉትን መላእክት ሦስት አለቃ ሠላሳ ነገድ አድርጎ ከፈላቸው፤ እነዚህንም ሲያዘጋጃቸው እንደላይ ቤት፤ እንደታች ቤት፤ እንደ ምድር ቤት ሦስት ከተማ አድርጎ ከፈላቸው። ፊተኞችንም አሥሩን ነገድ በማቸውን አርባብ አላቸው፤ አለቃቸውም ቅዱስ ገብርኤል ነው። ሄናክ 10+7-8

፺፩. ወለዳግም የታ አሥርቱ ስሞሙ መናብርት፤ ወሊቆሙ ፍፋኤል እሉ እሙንቱ እለይቀልል ፍፀቶሙ እምነቱስ ወእለ ይፀውሩ ወላትወ መብረቅ ወኩናተ እላት ዘይነድድ ወአንበሮሙ በዳግሚት ሰማይ። ሄናክ 1+፮-፯

ሁለተኛውም አሥሩን ነገድ በማቸውን መናብርት አላቸው። አለቃቸውም ፍፋኤል ነው። እነዚህም የሥላሴ ጋሻ ጃግሮች ናቸው። የመብረቅ ጋሻ የእላት ጦር ይዘው ዘላለም እንደ ኑስ ሲበሩ ይኖራሉ። እነዚህንም በራማ በሁለተኛው ከተማ አሥፍሯቸዋል። ሄናክ 10+6-7

፺፪. ወለግልስ የታ ፲ቱ ስሞሙ ሥልጣናት ወሊቆሙ ሱርያል መልእክ ወአንበሮሙ በሣልስ ሰማይ፤ እሉ እሙንቱ እለ ይፀውሩ አብዋቀ ብርሃን ወያደምፀ ለመላእክት በጊዜ ቅዳሴሁ ወስባሔሁ ለእግዚአብሔር ለዘክርቱ ይደሉ ሰጊድ።

ሦስተኛ አሥሩን ነገድ ሥልጣናት አላቸው። አለቃቸውም ሱርያል ይባላል። እነዚህም የሥላሴ ነጋሪት መቸዎች ናቸው፤ መላእክትን ለቅዳሴ ለስባሔ ሲያነቁ ሲያተጉ የሚኖሩ እነዚህ ናቸው። በራማ በሦስተኛው ከተማ አሥፍሯቸዋል።

፺፫. ለቀዳሚ የታ ፲ቱ ስሞሙ መኳንንት ወሊቆሙ ሰዳክያል እሉ እሙንቱ እለ ይነድፋ በሐፀ እላት፤ ወነፋስ ዘይሰጥቅ ዕብነ ወቀላያተ አድባረ ወአውግረ ወውኩላን ለዓቂበ እንለ እመሕያው፤ ወያስተጋብኡ አዕዕምተ ሰብእ አመ ትንሣኤ ሙታን በዳግም ምጽአቱ፤ ወአንበሮሙ በቀዳሚት ሰማይ።

ግቴ ፳፱+፴፩-፴፯

ፊተኞችንም አሥሩን ነገድ በማቸውን መኳንንት አላቸው። አለቃቸው ሰዳክያል ይባላል። እነዚህም የሥላሴ ቀስተኞች ናቸው፤ ተራራ የሚንድ፣ ድንጋይ የሚሰነጥቅ የእላት ፍላግ የእላት ቀስት ይዘው ሰውን ሁሉ ከመከራ ሥጋ ከመከራ ነፍስ ሲጠብቁ የሚኖሩ መላእክት እነዚህ ናቸው። ኋላም በትንሣኤ ዘጉባኤ የሰውን ሁሉ አጥንት ሰብሰበው ለትንሣኤ የሚያበቁ መላእክት እነዚህ ናቸው፤ እነዚህንም በኤረር በላይኛው ከተማ ከነአለቃቸው አስፍሯቸዋል። ግቴ 24+31-32

እነዚህም በኢዮር ያሉ መላእክት ከራማ መላእክት ጋር ሰባ ነገድ ሰባት አለቃ ናቸው። የእነዚህም የጭፍራ አለቆች የአንዱ ነገድ ከውሉደ አዳም ትክክል ነው። ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በአሥራ አንደኛው ሰዓተ ሌሊት በኤረር ያሉትን መላእክት ሦስት አለቃ ሠላሳ ነገድ አድርጎ ከፈላቸው። እነዚህንም ሲያዘጋጃቸው እንደላይ ቤት ፣ እንደታች ቤት፣ እንደ ምድር ቤት ሦስት ከተማ አድርጎ ከፈላቸው።

፵፬. ወለዳግም የታ ፲ቱ ስሞሙ ሊቃናት ወሊቆሙ ሰላትያል እለ ይዲዳኑ በአፍራስ እሳት ወድሩዓን በነደ እሳት ወውኩ ላን ለዓቂበ ኩሉ ዘሥጋ ወአንበሮሙ በዳግሚት ሰማይ።

ሁለተኛም አሥሩን ነገድ ሰማቸውን ሊቃናት አላቸው። አለቃቸውም ሰላትያል ይባላል። እነዚህም የሥላሴ የፈረስ ባልደራስ ናቸው፤ በእሳት ፈረስ ተቀምጠው የእሳት ልብድ ተለብደው በከዋክብት አምሳል የብርሃን ሰላጤን ይዘው፤ በልባቸው የሚሳቡትን፣ በእግራቸው የሚሸከረከሩትን፣ በክንፋቸው የሚበሩትን፣ በደመ ነፍስ ሕያዋን የሆኑትን ሁሉ ጠባቂ መልእክ ሆነው ሲጠብቁ የሚኖሩ መላእክት እነዚህ ናቸው፤ እነዚህንም ከነአለቃቸው በኤረር በሁለተኛው ከተማ አሥሩሯቸዋል።

፵፭. ወለሃልስ የታ ፲ቱ ስሞሙ መላእክት ወሊቆሙ አናንያል እሉ እሙንቱ እለ ይዌጽፉ በሞጸፍተ ነጉድጓድ አዕባነ እሳት ዘሐዲን፤ ወውኩላን ለዓቂበ ኩሉ ፍጥረት፤ ፀሐይ ወወርኅ ወከዋክብት ዘእምታሕተ ሰማይ ወእምላዕለ ምድር ዘየአቅብዎ መላእክት ወአንበሮሙ በሃልስ ሰማይ። ኩፋሌ ፪+፮-፰ ሦስተኛም አሥሩን ነገድ ሰማቸውን መላእክት አላቸው፤ አለቃቸውም አናንያል ይባላል፤ እነዚህም እንደ ብረት የጸና የእሳት ነጉድጓድን ወደምድር የሚወነጭፉ፤ ፀሐይን፣ ጨረቃን፣ ከዋክብትን፣ አዝርዕትን፣ አትክልትን ዕዕዋትን ከምድር በላይ ከሰማይ በታች የተፈጠሩትን ሁሉ የሚጠብቁ ጠባቂ መላእክት እነዚህ ናቸው። እነዚህንም በኤረር በሦስተኛው ከተማ አስፍሯቸዋል። ኩፋሌ 2+6-8

፵፮. እሉ እሙንቱ ፲ቱ ሊቃናት ወጀት የታ ነገደ መላእክት እለ አፀምሙ ውስተ ፫ቱ ሰማያት ከመ ይንበሩ ውስቴቶን ለዓለመ ዓለም።

በሦስቱ ሰማያት ያሉ አሥር አለቃ መቶ ነገድ እነዚህ ናቸው። ፵፯. ወአመ ፀውዖሙ እግዚአብሔር ለመላእክቲሁ የዓርጉ ላዕለ እስከ ጽርሐ እርያም፤ ወእመኒ ለአኩሙ ይወርዱ ታሕተ እስከ በርባሮስ ጽልመት እንተ ይእቲ ጽንፈ ኩሉ ፍጥረት፤ ወአቲዎሙ ይገብኡ ውስተ መካናቲሆሙ ገበ አለቦ ደዌ

ወሊሕን፤ ሊዮት ወሊገዝን ዘእንበለ ሰብሊቱ ለብሁ
 ሕሉና ወሥሉ፡፡ ሳዕል ምልክና ወምስፍና። ሄኖክ ፩፡፳፭-፳፮

እነዚህም መላእክት ፈጣሪያቸው ለተላዕኮ ካልጠራቸው
 ከየቦታቸው ላይወጡም። ከየሥፍራቸው ላይናወጡም
 ፈጣሪያቸው ግን ለተላዕኮ በጠራቸው ጊዜ ወደላይ እስከ
 ጸርሐ አርያም ድረስ፤ ወደታች እስከ በርባርብ ድረስ እንደ
 ዓይን ጥቅሻ ደርሰው መላእክታቸውን ፈጽመው ወደቦታቸው
 ይመለሳሉ። ሞት ሕግም ወደሌለበት ጥንተ ስፋራቸው
 ገብተው ፈጣሪያቸውን ሲያመሰግኑ ይኖራሉ። ከምስጋና
 በተር ሌላ ተገባር ወይም ሥራ የለባቸውም። ሄኖክ 20፡38-42

፵፰.ይቤሉ ፩፻ ለካልኩ ምንት አንተ ወምንት ኩነትከ ወይሰጠ
 ም ካልኩ ወይብሉ ገድገኒ አንሰ ኢየሁዳ ከዋኔየ ወኩነትየ
 ወይደመሙ መላእክት በርዕዩ አብያዲሆሙ።

ከዚህም በኋላ ሥላሴ መላእክትን ፈጥረው በሦስቱ ሰማያት
 አዘጋጅተው ትተው ድምጽ አጥፍተው ተሠወሯቸው።
 መላእክትም ተፈጥሮአቸውን፤ ፈጣሪያቸውን፤ ተመራመሩ፤
 ምን ብለው ተመራመሩ ቢሉ አንዱ አንዱን ዳሶ ሲያገኘው
 አንተ ምንድን ነህ ከየትሰ መጣህ ይለዋል፤ እርሱም እኔሰ
 አመጣጤ ከየት እንደሆነ አላውቅም፤ እያሉ እርስ በርሳቸው
 ይደነቃሉ።

፵፱.መኑ ፈጠረን ወሚመ በበርዕስነኑ ተፈጠርነ።

ከዚህ በኋላ መላእክት ምንም እንኳ ተፈጥሮአቸውን ጨር
 ሰው ዓያውቁም ፈጣሪያቸውን መረመሩ፤ ምን ብለው
 መረመሩ ቢሉ ግን ፈጠረን ወይስ እርስ በርሳችን ተፈጣ ጠ
 ርን ይሆን ብለው ተመራመሩ።

እነ ፈጣሪሆሙ ለፈጠራን እነ ገባሪሆሙ ለገቡራን።

ከዚህም በኋላ መላእክት ተፈጥሮአቸውን ሲመራመሩ ሳጥና
 ኤል ዙፋኑ ሹመቱ ከሁሉ በላይ ነበረና አሻቅቦ ቢያይ ድምጽ
 አጣ፤ አቆልቆሉ ቢያደምጥ ግን መላእክት ፈጣሪያቸውን
 ሲመራመሩ ሰማቸው፤ እንዲህም አለ ይህ ሕዝብ ፈጣሪውን
 አጥፍ ተወንቋል፤ እኔ ፈጠርኋችሁ ብዬ ፈጣሪነትን በእጄ
 ላድርግ ብሎ አሰበ፤ አሰም አልቀረ እኔ ፈጠርኋችሁ ብሎ
 ተናገረ።

መላእክትም አሻቅበው ቢያዩት ሠይፉ እንደ ሠይፋቸው፤
 ከንፋ እንደ ከንፋቸው ሆኖ አዩትና አንተማ እንደኛ ያለህ
 አይደለህምን እንደምን ፈጠርኋችሁ ትለናለህ አሉት፤ ሳጥና
 ኤልም እንዲህ አላቸው እናንት ምቀኞች ተመቅኝታችሁኝ
 ነው እንጂ ከእናንት በላይ ስታዩኝ እንደምን አልፈጠር
 ከንም ትሉኛላችሁ ይልቅስ እኔ ነኝና ፈጣሪያችሁ እመኑብኝ
 ስገዱልኝ አላቸው።

መላእክትም አዋቂዎች ናቸውና በቦታ ከፍታማ ከሆነ በኢ
 ዮር ያለኸው በራማ ያሉትን ብትፈጥር፤ በራማ ያለነው

በእረር ያሉትን ባልፈጠርን ነበርን? አንተስ እንደምን ፈረር
 ርጎችሁ ትለናህ አይሆንም አሉት፤ ሳጥናሌልም እናንተ
 ምቀኞች ፈጣሪያችሁ ነኝና እመኑብኝ ስገዱልኝ አላቸው
 መላእክትም ምቀኞች አይደሉምና በል ከሆነህህም ፈጣሪ
 በፍጥረቱ ይታወቃልና እኛ እያየንህ እንግዳ ፍጥረት ፈጥረህ
 አሳየን አሉት፤ ሳጥናሌልም እፈጥራሁ ብሎ እጁን ወደ እሳት
 ቢባድ ያች እሳት እንደ ወጥመድ እንቅ አድርጋ ይዛ እንደ
 ጅግት አኮማተረችው፤ አስገንጠው፤ ሳጥናሌልም መፍጠር
 አልተቻለውምና ሐሰቱ፤ ታወቀ።

ሃ፩. ዓመጸ ወጽአት እመዛግብቲሃ ወአቡሃ ለሐሰት። ሄናክ ፲፩+፭፣
 ዮሐ ፳፡፵፪-፵፭

ሐሰት የተባለ ሁሉ ከሳጥናሌል ተገኝቷል። «እናንተ ከእባ
 ታችሁ ከዲያብሎስ ናችሁ፤ ያባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ
 ትወዳላችሁ፤ እርሱ ከመጀመሪያ ነፍስ ገዳይ ነበረ፤ እውነ
 ትም በእርሱ ስለሌለ በእውነት አልቆመም፤ ሐሰትን ሲናገር
 ከራሱ ይናገራል፤ ሐሰተኛ የሐሰትም አባት ነውና።»

ዮሐ 8፡44-45 ፣ ሄናክ 11፡5-6

ሄ፪. ወበዕለተ ፈጠርሙ እግዚአብሔር ለመላእክቲሁ ተሐውሰ
 እመንበሩ ወአንበሰበሳ ለእርያሙ እስከ ያድለቀልቃ ኛቱ
 ሰማያት።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ይህ ሐሳዊ መስሐቲ ስቶ ሳያ
 ስታቸው ከደ ሳያስከዳቸው ብሎ በዙፋኑ ላይ ሁኖ ቢንቀ
 ሳቀስ ሰባቱ ሰማያት ተንቀጠቀጡ ተነዋወጡ ለመናድ

ለመሰበር ለመፍረስ ደረሱ።
 ወደንገፁ መላእክት ወኮኑ ከመ አእዋፍ እለ ይነበሩ ዲበ
 ዕፀው፤ ወከመ አንሀብት እለ ይሰፍሩ ዲበ ቁዕል፤ ሰበ
 ይትነግሉ ላዕሌሆሙ ነፋስ ዓውሎ ጽኑዕ እስመ አገዛሙ
 ፍርሃት ወድንጋዜ ሰበ ሰምዑ ድምፃ ለግርማ ሕይወት።

ከዚህም በኋላ ዛሬ በዛፍ ቅጠል ላይ የሰፈሩ አእዋፍና ንቦች
 ዓውሎ ነፋስ በተነሳባቸው ጊዜ እንዲጨነቁ፤ እንዲጠቡ፤
 ሁሉ መላእክትም መሸሻ መድረሻ አሉ።

፱. ንቁም በበ ህላዌነ እስከ ንረከቦ ለእግዚእነ ወአገድአሙ
 መልእክ ሰላም ገብርኤል በቃሉ ለሠራዊተ መላእክት መን
 ፈላውያን።

ከዚህም በኋላ ዛሬ መልካም ጎልማሳ ጦር ሲፈታ ድል
 ሲመታ አይቶ አይዞህ በያህበት ቁም ብሎ ጦሩን እንዲያ
 ጸና፤ እንዲያረጋጋ ሁሉ ቅዱስ ገብርኤልም በመላእክት ሽብር
 ሲጸናባቸው ባዮ ጊዜ አይሟችሁ ፈጣሪያችን ፈጥሮ
 አይጥለንምና እስክናገኘው፤ እስክናውቀው ድረስ በያለንበት
 እንቁም ብሎ አረጋጋቸው አጸናቸው፤ መላእክትም የቅዱስ
 ገብርኤልን ቃል ሰምተው በያሉበት ጸንተው ቆመዋል።
 ከዚህም በኋላ መላእክት በዚህ ዝንጋዜ፤ ድንጋዜ ሳሉ ሥላሴ
 ገና በአርምዋ ነበሩ። እስከዚህ ድረስ የአሥራ ሁለቱ ሰዓተ
 ሌሊት ሥነ ፍጥረት ነው።

፩. ወተናጸሩ መላእክት እለ በታሕቲት ሰማይ ምስለ መላእክት
 ላዕላውያን፤ ወነጸሩ ስብሐተ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
 ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ አንድ ከንፉን ወደ ላይ ወ
 ጸርሐ እርያም በአብና በወልድ ላይ ጭኖ አንድ ከንፉ
 ወደታች ዘርግቶ ቢታያቸው የላይኞች መላእክት ከታች ጽ
 መላእክት ጋር ተያዩ፤ የማያጸርጠውን፤ የማይቆጠረውን
 የማይሰፈረውን የሥላሴን ከብር አዩ።

፪. ወወድቁ መላእክት በገጸሙ ወተነገፉ ከመ ቆጽል በሰጊድ
 ወዝንቱ ብርሃን ኮኖሙ ጥበበ ወይቤሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ
 እግዚአብሔር ጸባዮት ፍጹም ምሉዕ ሰማያተ ወምድረ
 ቅድሳተ ስብሐቲከ። እላ ኦቲቲ
 ከዚህም በኋላ መላእክት በዚህ ብርሃን ምክንያት ጥበብ
 ተገልጸላቸው ሦስት ጊዜ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር
 ብለው አመሰገኑ እንደ ቅጠል ረገፉ፤ እንደ ቫሽ ተነጠፉ፤
 በገንባራቸውም ተደፉ፤ ስለምን መላእክት ሦስት ጊዜ ቅዱስ
 ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ብለው አመሰገኑ ቢሉ ጠላታቸው
 ሳጥናኤል ስላፈረላቸው መንፈስ ቅዱስ በአምሳል ርግብ
 ስለታያቸው ለይኩን ብርሃን ብሉ ቃሉን ስላሰማቸው ፤ ስለዚህ
 ሦስት ጊዜ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለው አመሰገኑት ፤ አንድም
 መላእክት ሦስት ጊዜ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ግለታቸው
 የሦስትነታቸውን ነገር ሲናገሩ ነው። እላ 6+3-4

የውስ ቢሆን ስለምን ሦስት ጊዜ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለው
 አመሰገኑ እኩት ስቡህ ብለው አላመሰገኑም ቢሉ የሥላሴ
 ብሔርይ አይለወጥም ሲሉ ሦስት ጊዜ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ
 ብለው አመሰገኑ፤ እግዚአብሔር ግለታቸውም የአንድነታ
 ቸውን ነገር ሲናገሩ ነው፤ ቅዱስ ግለት ምን ግለት ነው ቢሉ፤
 ከብር፤ ንጹሀ፤ ጽኑ፤ ልዩ፤ ግለት ነው፤ ስለምን ሥላሴ ሰባት
 ፍጥረትን በአርምሞ፤ ስምንተኛ ብርሃንን በተናገሮ ፈጠሩ ቢሉ
 የሚሰማ ፍጥረት አልተፈጠረም ነበርና ሰባት ፍጥረትን
 በአርምሞ ፈጠሩ። ኋላ ግን ሰማዕያን መላእክት ተፈጥረው
 ነበርና ብርሃንን በተናገሮ ፈጠሩ።
 ኢትትናገሩ ነገረ ዕሩፃ ዘአልቦ ባቀዕ ኢለነባቢሁ ወኢለሰ
 ግዲሁ ወኩሉ ዘይነብብ ንባብ ጽሩፃ ያገብኡ ሎቱ ቃለ
 በዕለተ ደይን። እንጻሉ ፫፫።
 ዛሬም ለነፍስ ለሥጋ የማይረባ የማይጠቅም ነገር አትናገሩ
 አትጫወቱ ብለው መጻሕፍት ተናግረዋል። ሦስት መቶ
 አሥራ ስምንቱ ሊቃውንት በሃይማኖተ አበው።
 ወነበሩ መላእክት ድኑናኒሆሙ መጠነ አሐቲ ሰዓት በገቤሁ
 ወበገቤነሰ ፹ወ፫ቱ ዓመት ወ፱ቱ አውራጎ።
 ስለምን ሥላሴ ጨለማን በፊት ብርሃንን በኋላ ፈጠሩ ቢሉ
 ጨለማ የአራት አምሳል ሲሆን ብርሃን የወንጌል አምሳል
 ነው፤ አንድም ጨለማ ያለማወቅ አምሳል ሲሆን ብርሃን

የማወቅ አምሳል ነው፤ አንድም ጨለማ የገሃነመ እሳት
አምሳል ሲሆን ብርሃን የመንግሥተ ሰማያት አምሳል ነው።
ጨለማን በፊት ብርሃንን በኋላ ፈጠሩ፤ ከዚህም በኋላ መ
ፈስ ቅዱስ በሁለተኛው ሰዓተ መዓልት ወደ ኢየሩሳሌም
ሰማያዊት ጠቅልሎ ወጣ።

በዚህኛም አንዲት ሰዓት መላእክት ከነገህ ጀምሮ እስከ
ሠለስት እየሰገዱ ቆይተዋል፤ ኢጲፋንዮስም ይህች አንዲት
ሰዓት በእግዚአብሔር ዘንድ አንዲት ሰዓት ናት፤ በእኛ ግን
ሰማንያ ሦስት ዓመት ከአራት ወር ነው ብሏል።

፲፪. ወእምዝ ወረደ መንፈስ ቅዱስ ወቦአ ውስተ ኢየሩሳሌም
ሰማያዊት ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ
ሰብሐቶ ወአእመረቶ ለኬንያሃ።

መንፈስ ቅዱስም ወደ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወጥቶ ሁለን
ተኛዋን ቀባት፤ አነጻት፤ አከበራት፤ እርሷም ፈጣሪዋን
አወቀች፤ አመሰገነች።

፲፫. ወአቀመ እመላእክት ዘኃሪዮ ውስተ መንጠዋልዕ ዘመንበረ
ሰብሐት ቦዘይበርቅ፤ ወቦዘይነድድ፤ ወቦዘይነጉድ።
ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከመላእክት እንደ መብረት
የሚነጉዱ፤ እንደ እሳት የሚነዱትን መርጦ አቀሟቸዋል፤
ዙሪያውን ገጥሞ በመንበረ ሰብሐት በመጋረጃው ውስጥ
ከንፍ ለከንፍ አያይዞ ትቷቸዋል።

ወነሥአ እግዚአብሔር እምይእቲ እሳት ወገብረ አልባስ
መላእክቲሁ በመጠነ ትልቆሙ፤ ወቅናታተ ዘብርሃን፤
ወመጽሔታተ ዘፀዳል፤ ወአክለላተ ዘብርሃን፤ ዘእምጳዝዮን።

ዛሬ መኳንንቱ፤ መሳፍንቱ፤ ነገሥታቱ ለአዳራሻቸው፤
ለእልፍኛቸው ጠባቂ፤ ዘበኛ እንዲያቆሙ፤ እንዲያሰፍሩ
ሁሉ፤ ለአርበኞች አሸከርቻቸውም ግምጃውን፤ ቀሚሱን፤
መታጠቂያውን፤ የወርቁን ሾተል እንዲሠሩ እንዲያሰናዱ
ሁሉ እግዚአብሔርም ለመላእክት የሚሸልግቸው ከዚያች
ከተዘረጋች እሳት የብርሃን ግምጃ፤ የብርሃን ቀሚስ፤ የብር
ሃን መታጠቂያ፤ የብርሃን አክሊል፤ የብርሃን ዘውድ እስናዳ

፪. ወዘአዝፋሪ አልባሲሆሙ በዕንቂ እሳት ሥርገው።
የዚህም የልብሳቸው ዘርፍ፤ የቀሚሳቸው ቁልፍ ከላይ እስከ
ታች ድረስ እንደ ቀሚስ ቁልፍ በእሳት ዕንቁ የተከበበ ነው

፫. ወእምዝ ወረደ መንፈስ እግዚአብሔር ወቦአ ውስተ ቀዳ
ሚት ሰማይ ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ፤ ይእቲኒ
ሰብሐቶ ወአእመረቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በሦስተኛው ሰዓተ መዓልት
ወርዶ ኢየርን ያለቆችን ዙፋን ሁለንተኛዋን ቀባት፤ አነጻት፤
አከበራት፤ እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች።

፬. ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለመላእክቲሁ ተንሥኡ እለ
በአግን ሰጋድያን ለአምላክ፤ ነዋ በጽሐት ዕለተ ትፍሥኡ
ትክሙ ከመ ዕቅባዕኩሙ ለሕይወት ዘለዓለም።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር መላእክትን እንዲህ አላቸው፤
እናንተ በእውነት ለፈጣሪያችሁ ያገለገላችሁ የሰገዳችሁ
መላእክት የዘለዓለም ሕይወት የሚሆናችሁ ቅብዓት እቀባ
ችሁ ዘንድ የደስታችሁ ቀን ደርሷልና ተነሱ አላቸው።

፲፮. ወተንሥኡ ህግ ያታ መላእክት ወፀቱ ሊቃና መላእክት ወቆሙ
ቅድሜሁ ወይቤሉ ሰጊደሰ ሰጊደነ ለከ ወባሕቱ ኢበጻሕነ
ወኢርኢነ ጽንፈ ዕበይከ ኦሥሉስ ቅዱስ።

ከዚህም በኋላ ሰማንያ ሦስት ዓመት ከአራት ወር እንደ
ቅጠል ረገፈው እንደ ሻሽ ተነጥፈው ይኖሩ የነበሩ አራት
አለቆች አርባ ነገደ መላእክት ተነሥተው በፊቱ ቆመው
አቤቱ መስገድስ ሰገድንልህ፤ ነገር ግን የጌትነትህን ዳሩን
ድንበሩን አልደረስንበትም፤ አላወቅነውም አሉት።

፲፱. ወቀደሰ ቅብዓ መዓዛሁ ዘታሐዩ ወታሌቡ ወበቺቱ ሰዓት
ቀደሶሙ ለአጋዕዘት ወበፀቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለኪሩቤል
ወበጅቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለሱራፊል ወበጁቱ ሰዓት ቀደሶሙ
ለኃይላት ምስለ ሊቆሙ ሚካኤል።

ከዚህም በኋላ አእምሮ፣ ዕውቀት የሚሆናቸውን ቅብዓት
አጣፍጦ፣ አከናውኖ በሦስተኛው ሰዓተ መዓልት አጋዕዘትን
ቀባቸው፤ በአራተኛው ሰዓተ መዓልት ኪሩቤልን ቀባቸው፤
በአምስተኛው ሰዓተ መዓልት ሱራፊልን ቀባቸው፤ በስድስ
ተኛው ሰዓተ መዓልት ኃይላትን ቀባቸው፤ አለቃቸውም

ሚካኤል ነው፤ ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ለመላእክት
የብርሃን መገናጸፊያ አገናጸፋቸው፤ የብርሃን ዝናር አስታጠ
ቃቸው፤ የብርሃን ዘንግ ማግተሙ መስቀል የሆነ አስያዛ
ቸው፤ የብርሃን ጫማ አጫማቸው፤ የብርሃን መነፀር አስያ
ዛቸው፤ የብርሃን አክሊል፤ የብርሃን ዘውድ ደፋላቸው።

በለምን እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ለመላእክት አደረገላቸው
ቢሉ ፍጡሮች ናችሁ ሲል የብርሃን መገናጸፊያ አገናጸፋ
ቸው፤ ተገዥዎች ናችሁ ሲል የብርሃን ዝናር አስታጠቃ
ቸው፤ ሠራዊት ናችሁ ሲል የብርሃን ዘንግ አስያዛቸው፤
መውጣት መውረድ አለባችሁ ሲል የብርሃን ጫማ አደረገ
ላቸው፤ እኔን ማየት በፈለጋችሁ ጊዜ ያለምክንያት ማየት
አትችሉም ሲል የብርሃን መነፀር፤ የብርሃን መስታዎት
አስያዛቸው፤ የፀጋ መንግሥት አንግሻችኋለሁ ሲል የብርሃን
አክሊል የብርሃን ዘውድ ደፋላቸው።

፳. ወእምዝ ወረደ መንፈስ እግዚአብሔር ወቦአ ውስተ ዳግሚ
ት ሰማይ ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሉ ዘውስቴታ፤ ይእቲኒ
ሰብሐቶ ወአእመረቶ ለኩንያሃ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በሰባተኛው ሰዓተ መዓልት ወደ
ራሱ ወርዶ ያለቆችን ዙፋን ሁለንተናዋን ቀባት፤ አነጻት፤
አከበራት፤ እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች።

፳፩. ወይቤሉሙ እግዚአብሔር ለመላእክቲሁ ተንሥኡ እለ
በአማን ሰጋድያን ለአምላክ፤ እስመ ነዋ በጽሐ ዕለተ ትፍሥ
ሕትክሙ ከመ ዕቅባዕክሙ ለሕይወት ዘለዓለም።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር እናንተ በእውነት ለፈጣሪያ ትሁ ያገለገላችሁ የሰገዳችሁ መላእክት የዘለዓለም ሕይወት የሚሆናችሁን ቅብዓት ዕቀባችሁ ዘንድ የደስታችሁ ቀን ደርሷልና ተነሱ ብሎ አስነሳቸው።

፳፪. ወበ፳ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለአርባብ ወበ፳ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለመናብርት፣ ወበ፳ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለሥልጣናት ምስለ ሊቆሙ ሱርያል ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር አእምሮ፣ እውቀት፣ ፍቅር፣ ትህትና፣ የዋሃት፣ ትዕግሥት የሚሆናቸውን ቅብዓት አጣ ፍጦ በሰባተኛው ሰዓት አርባብን ቀባቸው፣ በስምንተኛው ሰዓት መናብርትን ቀባቸው፣ በዘጠነኛው ሰዓት ሥልጣናትን ቀባቸው። አለቃቸውም ሱርያል ነው።

፳፫. ወእምዝ ወረደ መንፈስ እግዚአብሔር ወቦአ ውስተ ሃል ሲት ሰማይ ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ፣ ይእቲኒ ሰብሐቶ ወአእመረቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በአሥረኛው ሰዓተ መዓልት ወደ ኤረር ወርዶ የአለቆችን ዙፋን ሁለንተናዋን ቀባት፣ አነጻት፣ አከበራት፣ እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች

፳፬. ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለመላእክቲሁ ተንሥኡ እለ በእማን ሰጋድያን ለአምላክ፣ ነዋ በጽሐት ሰዓተ ትፍሥሐት ከሙ ከሙ እቅባዕ ለከሙ ለሕይወት ዘለዓለም።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር እናንተ በእውነት ለፈጣሪያችሁ ያገለገላችሁ የሰገዳችሁ መላእክት የዘለዓለም ሕይወት የሚሆናችሁን ቅብዓት እቀባችሁ ዘንድ የደስታችሁ ቀን ደርሷልና ተነሱ ብሎ አስነሳቸው።

፳፭. ወተንሥኡ ደ ሊቃናት ወፀ ያታ ነገደ መላእክት፣ ወቆሙ ቅድሚሁ ወይቤሎ ሰጊደስ ሰገድነ ለከ ወባሕቱ ኢበጻሕነ ወኢርኢነ ጽገፈ ዕበይከ እ ሥሉስ ቅዱስ።

ከዚህም በኋላ መላእክት ሰማንያ ሦስት ዓመት ከአራት ወር እንደ ቅጠል ረገፈው እንደ ሻሽ ተነጥፈው ይኖሩ የነበሩ ሦስት አለቆች ሠላሳ ነገደ መላእክት ተነሥተው በፊቱ ቆመው አቤቱ ጌታችን መሰገድስ ሰገድንልህ፣ ነገር ገን የጌትነትህን ጻፍን ድንበሩን መጨረሻውን አላወቅነውም አልደረሰንበትም አሉት።

፳፮. ወበ፲ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለመኳንንት ወበ፲ቱ ወ፩ ሰዓት ቀደሶሙ ለሊቃናት፣ ወበ፲ቱ ወ፪ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለመላእክት ምስለ ሊቆሙ አናንያል።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ለመላእክት አእምሮ፣ እውቀት፣ ፍቅር፣ ትህትና፣ የዋሃት፣ ትዕግሥት የሚሆናቸውን ቅብዓት አጣፍጦ፣ አከፍውና በአሥረኛው ሰዓተ መዓልት መኳንንትን ቀባቸው፣ በአሥራ አንደኛው ሰዓት ሊቃናትን ቀባቸው፣ በአሥራ ሁለተኛው ሰዓት መላእክትን ቀባቸው። አለቃቸውም አናንያል ነው።

፳፮. ወእምዝ ዓርገ መንፈስ እግዚአብሔር ወቦእ ውስተ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወቀደስ ኩለንታሃ ዓዕማዲሃኒ ወአናቅጺሃኒ ወኩሉ ዘውስቴታ፣ ይእቲኒ አእመረቶ ወሰብሐቶ ለኪንያሃ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ በአሥራ ሁለተኛው ሰዓት ወደ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወጥቶ በውስጧ ያለውን ሁሉ ብርሃን ቀባት አነጻጽጎ፣ አከበራት፣ እርሷም ፈገግቶን አወቀች አመሰግነች።

፳፯. ነዋ ተፈጸመ ቅዱሴ ጌቱ ሰማያት ወቅዱሴ ጌቱ ሊቃናት፣ ወቅዱሴ ጀት ጸታ ነገደ መላእክት በበነገዶሙ፣ የሰባቱ ሰማያት የአሥሩ ሊቃናት የመቶው ነገድ ቅብዓት እነሆ ተፈፀመ።

፳፻ ስፍራ ለራት

፩. እምቅድመ ቅብዓትስ ነበሩ መላእክት ከመሕፃናት በዝንጋዔ ወሰብ ተቀብሎ መልዓ ሳዕሌሆሙ አእምሮ፣ ወኒሩት፣ ፍቅር ወትዕግሥት ትህትና ወየቀሃት። ይህ ቅብዓት ምንድን ነው ቢሉ መንፈስ ቅዱስ ነው፣ የቅብዓት ጣዕሙ ምሥጢሩ ምንድን ነው ቢሉ መላእክት ሳይቀቡ

አእምሮ፣ እውቀት እንደሌላቸው ሕፃናት ነበሩ፣ ከተቀቡ በኋላ ግን አእምሮ፣ ፍቅር፣ ትህትና፣ የቀሃት፣ ትዕግሥት አደረባቸው፣ ምስጋና እንደ ምንጭ እየፈለሰ እንደ ጎርፍ እየጎረፈ ከአፋቸው የማይለይ ሆነ።

፪. ወሶበ ረከቡ መላእክት ስመ ሰባሔሆሙ ለሥሉስ ቅዱስ በሰሌዳ መብረቅ ዘተጽሕፈ ተፈሥሐ ዓቢየ ፍሥሐ ወውዑ ይሴብሕም ለፈጣሪሆሙ እስከ ያድለቀልቃ ጌቱ ሰማያት እምድምፀ ማጎሌቶሙ።

ከዚህም በኋላ መላእክት በተሰጣቸው እውቀት በየመነፅራቸው ቢያዩ።

፫. ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ዋህድ ቅዱስ እግዚአብሔር ወልድ ዋህድ ቅዱስ መንፈስ እግዚአብሔር ዋህድ ዘፈጠረን ወባረከነ፣ ወቀደሰነ፣ ወወሀበነ ሕይወተ ዘለዓለም። የሚል ምስጋና ተጽፎ አገኙ።

ከዚህ በኋላ በአገኙት ምስጋና ድምጻቸውን ከፍ አድርገው ቢያመሰግኑ ከድምጻቸው ምልዓት የተነሳ ሰባቱ ሰማያት ተነዋወጡ።

፬. ወእምዝ ወዕለ መንፈስ እግዚአብሔር እም ኢየሩሳሌም ሰማያዊት እንዘ ይሴባሕ በአፈ መላእክቲሁ ወነበረ በመንበረ ስብሐቲሁ።

ከዚህም በኋላ ዛሬ ንጉሥ ከዘመተበት ሲመለስ በልልታ በደስታ እንዲቀበሉት ወደ ግንቡ እንዲያገቡት ሁሉ እግዚአብሔርም በኩል መላእክት እየተመሰገነ ከኢየሩሳሌም

ሰግደዊት ወጥቶ መንበረ ስብሐት ገባ።

፩. ወነሥአ እግዚአብሔር እምሠራዊተ ኪሩቤል ጀተ አርእስተ ዘውእቶሙ ገጸ ሰብሊ፣ ግጸ እንበላ፣ ወዓዲ ነስአ እግዚአብሔር እምሠራዊተ ሱራፊል ጀተ አርእስተ ዘውእቶሙ ገጸ ንኡር፣ ግጸ እንከላ ወለክሎሙ መልዕልተ ኢየሩሳሌም ሰግደዊት በግዕዝንተ መርሀባ ለአርያም።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከኪሩቤል ሁለት ገጸ ሰብሊ፣ ገጸ አንበላን ከሱራፊል ሁለት ገጸ ንስር ገጸ እንበላን አንስቶ ከኢየሩሳሌም ሰግደዊት በላይ፣ ከሰግይ ውዱድ በታች አቆማቸው።

፪. ወሰፍሐ ዲበ ዘባናቲሆሙ ሰግዮ ዘጎብሩ በረድ።

በእነዚህም ላይ ሰግይ ውዱድን እንደ መረሻት ጫነባቸው፣ በላይም ሀብሩ በረድ የመሰለውን ዙፋን እንደ ኮረቻ ጫነባቸው። እነዚህንም በምሥራቅ፣ በምዕራብ፣ በሰሜን፣ በደቡብ በአራቱ ግዕዝን ጀርባቸውን ወደ ውስጥ፣ ፊታቸውን ወደ ውጭ፣ እያደረገ አቁሟቸዋል። ገጽ ለገጽ ሳይተያዩ ሥላሴ ወደአሰቡት መንገድ አንዱ በሂደበት ሦስቱ እየተከታተሉ ይሄዳሉ።

፫. ወገጸሙኒ ከመ ገጸ ፀቱ ብሔር፣ ገጸ በገጽ ኢይትናጸሩ ኅበ አንጸረ ቀዳማዊ የሐውሩ። ሕዝ ፩፡፲፮-፲፱

እያንዳንዱም ወደፊት ቀጥ ብሎ ይሄድ ነበር፤ መንፈስም ወደሚሄድበት ይሄዱ ነበር ሲሄዱም አይገላመጡም ነበር።

ሕዝ 1፡12-13

«በዙፋኑም መካከል በዙፋኑም ዙሪያ በሬትና በኋላ ዓይኖች የሞሏቸው አራት እንስሶች ነበሩ፤ ፊተኛውም እንበላ አንበላን ይመስላል፤ ሁለተኛውም እንበላ ጥጃን ይመስላል፤ ሦስተኛውም እንበላ እንደ ሰው ፊት ነበረው፤ አራተኛውም እንበላ የሚበረውን ንስር ይመስላል፤ አራቱም እንስሶች እያንዳንዳቸው ስድስት ከንፎች አሏቸው፤ በዙሪያቸውና በውስጣቸውም ዓይኖች ሞልተውባቸዋል፤ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ የነበረውና ያለው፣ የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ፣ እምላክ እያሉ ቀንና ሌሊት አያርፉም።» የዮሐ.ራዕ 4፡6-9

፬. ወአክናፊሆሙ እምድር እስከ ሰግይ ወአዕጋሪሆሙ እስከ በርባርስ ጽልመት። ሕዝ ፩፡፳፯-፳፰

እነዚህም ከወገባቸው በላይ አሥራ ስድስት ከወገባቸው በታች አራት ናቸው፤ ከንፋቸውም ከምድር እስከ ሰግይ ድረስ ይሆናል። ሕዝ 1፡27-28

፭. ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር እምሠራዊተ ፍፋኤል ጸወፀተ ሊቃናተ ወአቀሞሙ አውደ መንበሩ። ሕዝ ፩፡፲፩-፲፮

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከሠራዊተ ፍፋኤል ሀያአራት ሊቃናትን መርጦ በመንበረ ስብሐት በመጋረጃዎ ውስጥ ዙርያዎን ከንፍ ለከንፍ ገጥሞ አቁሟቸዋል። ሕዝ 1፡11-12

፮. ወሰመዮሙ ለእሙንቱ ካህናተ ሰግይ ወወሀቦሙ ግዕጦ ንታተ ዘእምወርቀ እላት ወአክሊላተ ብርሃን ዘእምጳዝዮን

ወአብትረ ዘከተግሆን መስቀል ወአበሰሎ አልባስ ከሀነት ዘጎብሩ መብረቅ። ዮሐ. ራዕ ፩፥፩፭

እነዚህም ሰማቸውን ካህናተ ሰማይ አላቸው፤ የእሳት፣ የወርቅ ጽና እስያዛቸው፤ የብርሃን አክሊል ጳዳሪን ከሚባል የብርሃን ዘውድ ደፋላቸው፤ የብርሃን ዘንግ ማጎተሙ መስቀል የሆነ እስያዛቸው፤ የብርሃን ካባ ላንቃ ጎብሩ መብረቅ የመሰለ አለበላቸው። «በዙፋኑ ዙሪያ ሀያአራት ዙፋኖች ነበሩ፤ በዙፋኖቹም ላይ ነጭ ልብስ ለብሰው በራሳቸውም የወርቅ አክሊል ደፍተው ሀያ አራት ሽማግሌዎች ተቀምጠው ነበር።» ዮሐ. ራዕ 4:4-5

፲፩. ወይወጽእ እምወስተ ማዕጠንቶሙ መብረቅ ወነጎድጓድ ወፀዓዕ ዘመዓዛሁ ሠናይ። ዮሐ. ራዕ ፩፥፲፭

እነዚህም በአንድ ላይ በዓጠኑ ጊዜ ከማዕጠንታቸው የሚወጣው ጢስ መልኩ መብረቅ፣ ድምጹ ነጎድጓድ፣ መዓዛው መልካም የሆነ ነው። «ሌላም መልክ መጣና የወርቅ ጥና ይዞ በመሠዊያው አጠገብ ቆመ በዙፋኑም ፊት ባለው በወርቅ መሠዊያ ላይ ለቅዱሳን ሁሉ ጸሎት እንዲጨምረው ብዙ ዕጣን ተሰጠው፤ የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳን ጸሎት ጋር ከመልክ እጅ በእግዚአብሔር ፊት ወጣ» ዮሐ. ራዕ 8:3-5

፲፪. ወይቤሉሙ እግዚአብሔር ለካህናቲሁ ጸሎተ ኩሉሙ ቅዱሳን ይኩን ወስተ ማዕጠንትከሙ ከመ ይዕርግ ጎቢዮ።

የሚያጥኑትን ምንድን ነው ቢሉ የጻድቃን ጸሎት፣ የሰማዕ ታት ገድል፣ የደጋጋ ሰዎች ምግባር በእናንተ እየታጠነ ወደ እኔ ያርግ/ይድረስ/ ብሏቸዋል።

፲፫. ወይገለብቦ ለሰማይ ወለእርዳሙ ጢስ ዕጣኖሙ ዘመዓዛሁ ሠናይ ዛሬ በከረምት ተራራውን ኮረብታውን ጉም እንደሚሸፍነው እንደሚጋርደው ሁሉ ካህናተ ሰማይም የሚያጥኑት ማዕጠንት ጽርሐ እርዳምን መግቢረ ስብሐትን ይሸፍናል፣ ይጋርጻል።

፲፬. ወቦ ኪሩቤል ይቀውሙ በየማን በአምሳለ ቀላውስት ወሱራ ሬል ይቀውሙ በጸጋም በአምሳለ ዲያቆናት ወድጎሬሆሙ ካህናተ ሰማይ።

የኪሩቤልና የካህናተ ሰማይ ያቋቋማቸው ማዕርግ እንደምን ነው ቢሉ ኪሩቤል በቀኝ እንደ ቀላውስት፣ ሱራራል በግራ እንደ ዲያቆናት ከፍ ብለው፣ ካህናተ ሰማይ ዝቅ ብለው ከንፍ ለከንፍ ገጥመው ቆመው ይኖራሉ።

፲፭. ወቦ እልፍ እላላፋት ወትእልሬተ እላላፋት መብረቅ፣ ወነጎ ድጓድ፣ ሠረገላሆሙኒ ምሉዓነ አዕይንት።

በዚህም በሰማይ ውዱድ ዙሪያ እልፍ እላላፋት ወትእልሬተ እላላፋት መብረቅ፣ ነጎድጓድ፣ ሠረገላ እንደ መስታዎት ብሩሀ የሆነ አለበት።

፲፮. ወቢሳዮሙ ለመላእክት ቅዱስ ወስብሐት ወስቴሆሙ ፍትረ መለኮት።

የመላእክት ምግባቸው ምንድን ነው ያሉ እንደሆነ ዛሬ ገዙፋኑ ገዙፍ መብል/ምግብ/ በላተን ውኃ ጠጥተን እንድ

ንኖር ሁሉ መላእክትም ረቂቃን መንፈሳውያን ናቸውና ረቂቅ ምግብ የእግዚአብሔርን ምስጋና ተመግበው ረቂቅ መጠጥ የመለኮትን ፍቅር ጠጥተው ይኖራሉ።

፲፮. ወአልበሙ ለመላእክት ትዕምርተ ተባዕት ወአንስት፤ እስመ

እሳታውያን እሙንቱ። ግቴ ጸ፪+፱-፱፩
የመላእክት ትዕምርተ ተባዕት ትዕምርተ አንስት /የየታ ምልክት/ አላቸውን ቢሉ ይህስ የለባቸውም በመላእክት ዘንድ ሴትና ወንድ የለም። ግቴ 22+30-31

፲፯. ወዐ እመላእክት ዘዘዚአሁ አርአያሆሙ፤ ዐ ዘይበጽሕ ቆሞ

ሙ እምድር እስከ ሰማይ፤ ወዐ እለ ያጸልሉ በአከናፊሆሙ አሐተ ሀገረ፤ ዐ እለ አርእስቲሆሙ መጠነ አድባር ዓበይት ወዐ እለ ግሉፋን ኩለንታሆሙ በአዕይንት፤ ዐ እለ ጆቱ ከነፊሆሙ፤ ወእሳት አልባሲሆሙ፤ ወዐ እለ ይትጻጽፉ መባርቅተ፤ ዐ እለ ይትቁጸሉ ደመናተ፤ ወዐ እለ ይጸብጡ ነፋሳተ፤ ዐ እለ አእጋሪሆሙ አምደ እሳት፤ ወዐ እለ ያነድጹ አብሕርተ በአከናፊሆሙ ወአልዐ ዘየአምር ከዋኔሆሙ ወፍጻሚሆሙ ለመላእክቲሁ ዘእንበለ እግዚአብሔር ባሕቲቱ ኩፋሌ ፪+፮-፮
የእነዚህም መላእክት አርዓያቸው መጠናቸው የተለያየ ነውን ቢሉ፤ ቁመታቸው ከምድር እስከ ሰማይ የሚደርሱ መላእክት አሉ፤ በከንፋቸው አንድ አገር የሚያለብሱ መላእክት አሉ፤ ራሳቸው ተራራ የሚያህል መላእክት አሉ፤ በዓይን

የተቀረጹ የተሸለሙ ሁለንተናቸው ዓይን የሆነ መላእክት አሉ፤ ስድስት ከንፍ ያላቸው መላእክት አሉ፤ መብረት ለብሰው መብረት ተጎናጽፈው የሚኖሩ መላእክት አሉ፤ ነፋስ ለብሰው ነፋስ ተጎናጽፈው የሚኖሩ መላእክት አሉ፤ ብሩህ ደመና ጠምጥመው የሚኖሩ መላእክት አሉ፤ እግራቸው አምደ እሳት የሚመስል መላእክት አሉ፤ ባሕሩን ምንጩን በከንፋቸው የሚያቃጥሉ መላእክት አሉ፤ የእነዚህን መላእክት አርአያቸውን መጠናቸውን ከእግዚአብሔር በቀር የሚያውቀው የለም። ኩፋሌ 2+7-8

፲፱. እስመ ፲፻ ዓመት በቅድሚያ ከመዕለት እንተ ትግልም ኃለፈት። እንዳለ ዳዊት መዝ ፹፱፡፱-፳

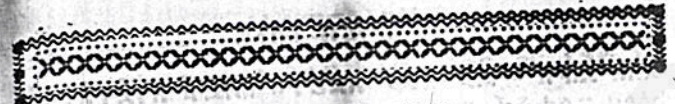
ሺህ ዓመት በፊትህ እንዳለፈች እንደ ትናንት ቀን እንደ ሌሊትም ንጋት ነውና መዝ 89+4-5

፳. ነዋ ተፈጸመ ጳወፀቱ ሰዓት ዘዕለተ እሑድ ወይእቲ ዕለት በጎቤሁ አሐቲ ዕለት፤ ወበጎቤነሰ ፲፻ ዓመት እንዳለ ፪ኛ ጸጥ ፫፡፳-፱

ይህችም ዕለተ እሑድ ናት፤ ይህችም ዕለት በእግዚአብሔር ዘንድ አንዲት ዕለት ናት በእኛ ዘንድ ገን አንድ ሺህ ዘመን ነው፤ «ወዳጆች ሆይ በጌታ ዘንድ አንድ ቀን እንደ ሺህ ዓመት ሺህ ዓመትም እንደ አንድ ቀን እንደሆነ ይህን አንድ ነገር አትርሱ » 2ኛ ጸጥ 3+8-9

እሁድ ግለት ለፍጥረት አንደኛ ለቀመር በድስተኛ ለፀሐይ አምስተኛ ግለት ነው። የአሥራ ሁለቱ ሰዓተ ሌሊት የአሥራ ሁለቱ ሰዓተ መጻፈት የሆነ አራቱ ጊዜያት ስምንት ፍጥረት ይህ ነው። ይህን የተፈጸመው በምን ቀን ነው ቢባል መጋቢት ሆኖ ዘጠኝ ቀን ነው።

እኩሊ ግርሰ ዘሉኡድ

- ፩. ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩን ጠፈር ግዕዝ ግድ ከ-
ይፍልጥ ግዕዝ ግድ ወግድ ወኮነ ከግሁ ዘፍ ፩+፩-፱
እግዚአብሔር በሁለተኛው ቀን ጽን ፍጥረት ፈጠረ ያሉ
አንደሆን እሁድ በጊዜ ሠርዝ ለሰኞ አጥቢያ ያች ብገር
ተባባሪ ያላት ውኃ ከምድር ጀምሮ እስከ ብሩህ ሰማይ ድረስ
መልታ ሰፍታ አድራ ውላ ነበር።
  - ፪. ለይኩን ጠፈር በግዕዝ ሰማይ ብሉ ቢያዝን ውኃው ከአራት
ተከፈለ። እግዚአብሔርም በውኑች መካከል ጠፈር ይሁን፤
በውኃና ውኃ መካከልም ይከፈል አለ። ዘፍ 1:6-9
እግዚአብሔርም ጠፈርን አደረገ ከጠፈር በታችና ከጠፈር
በላይ ያሉትንም ውኑች ለየ አንዲሁም ሆነ፤ እግዚአብሔር
ጠፈርን ሰማይ ብሉ ጠራው። ዘፍ 1:6-9
  - ፫. ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር ከፍላ ለይላቲ ዓባይ ግድ ወአዕ
ረጋ መልዕልተ ሰማየ ግድ ወመልዓት እምጽንፍ እስከ ጽንፍ
ወከዋና ፩ጾ ቆመት ወጸገግት ወረገግት ከመ ሐጊን ወከመ
ሰይፍ ዘሀሉ ውስተ ቀቀቡ።
- በግዕዝ ያለው ሲሆን ውኃ እንደ ቤተ ንጉሥ አጻራሽ ጠ
ፈር ሆኖ ተመሠረተች ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ከሰሜን

እስከ ደቡብ መላታ ሰፍታ አደረገች። በአፍቱ እንደተከተተ ሰይፍ ሆነች።

፩. ዘይጠፍር በማይ ጽርሐ ወረሰየ ደመና መከየዶ። መዝ ፲፫፡፫
እልፍኝን በውኃ የሚሠራ፤ ሠረገላውንም ደመና የሚያደርገው
መዝ 103፡3-4

፪. ግይ ጠፈረ ቤቱ ደመናት መንኮራኩሩ።
የቤቱ ጠፈር ውኃ ነው፤ ደመናትም ሠረገላዎቹ ናቸው።

፫. እቤ እነ እግዚአብሔር ለይትጋባዕ ግይ ውስተ ምዕላዲሁ
ብሎ ቢያዝዝ ውኃው ከሦስት ተከፈለ።
እግዚአብሔርም ከሰማይ በታች ያለው ውኃ በአንድ ሥፍራ
ይሰብሰብ የብሱም ይገለጽ አለ እንዲሁም ሆነ። ዘፍ 1፡9-10

አንዱ እጅ ውኃ ከጠፈር በላይ ተሰቀለ ስሙንም ሐኖስ አለው፤
ሁለተኛው እጅ ውኃ ደግሞ ለምድር ምንጣፍ ሆነ። ሦስተኛው
እጅ ውኃ እንደመቀነት ተጠምጥሞ በምድር ዳርቻ ዙርያውን
ቆመ ስሙንም ውትያኖስ አለው።

ከዚህም በኋላ የጠፈርን ዕንብርት ጉላላት፤ ከሐኖስ ዕንብርት
ጉላላት ጋር አንድ አድርጎ እሱ ባወቀው ግንተም አትሞ
ገጥሞ ትቶታል።

፬. ወተረከበት ገንብርታ ለማይ ወአሠራ ንበ ሰማየ ሰማይ
ወአውዕለ ሉቱ ቅጽረ ከመ እንተ ጽንፍ ወአልገለ ቅፅር
ለሰማይ ወደመር ምስለ ሰማየ ሰማይ ወቀራሉ ወገተሞ
በግንተሙ በከመ ውእቱ አለመረ።

ከዚህም በኋላ የጠፈርን ቅጽር ከሐኖስ ቅጽር ጋር አንድ አድ
ርጎ እርሱ ባወቀው ግንተም አትሞ ገጥሞ ትቶታል። በዕለተ
አሁኑ ሰባት የብርሃን ሰማያት ፈጠረ ብለን ነበር አሁን
ደግሞ ሁለት የውኃ ሰማያት ፈጠረ ከአልን እነዚህ ትርፍ
ናቸውን? ወይስ ከምድር ጋር ይቆጠራሉ ቢሉ ትርፍም
አይደሉም ከምድርም ጋር አይቆጠሩም። ቀሌምንጦስ ሁለቱን
የውኃ ሰማያት ትቶ ሰባት የብርሃን ሰማያት ብሎ ቆጠረ
ኢጲፋንጥስ ግን ሁለቱን የውኃ ሰማያት ጨምሮ ሰባት ብሎ
ቆጠረ።

በዚህም ጊዜ አይጣሉምን? ቢሉ አይጣሉም። ሊቃውንት ያስታ
ርቋቸዋል፤ እንዴት ብለው ያስታርቋቸዋል ቢሉ ቀሌምንጦስ
ጽርሐ እርያምን፤ መንበረ ስብሐትን፤ ሰማይ ውዳድን በስም
ከተለያዩ እነዚህን ሦስት ብሎ የቀሩትን የብርሃን ሰማያት
ጨምሮ ሰባት ሰማያት አለ።

ኢጲፋንጥስ ግን ጽረሐ እርያምን፤ መንበረ ስብሐትን፤ ሰማይ
ውዳድን፤ እነዚህ ሦስቱን ሰማያት እንደአንድ ቤት ሥርዓት
ሲያያቸው አንድ ብሎ ሁለቱን የውኃ ሰማያት ጨምሮ ሰባት
የብርሃን ሰማያት አለ። በዚህ ጠብ ክርክር የለም እንደዚህ
አድርገው ሊቃውንት ያስታርቋቸዋል።

፭. ናሁኔ ተፃውቀ ከመቦ ለኋቱ ሰማያት ጌቱ ጻዮራት።
ስለምን እግዚአብሔር ጠፈርን እንደ ቤተ ንጉሥ አዳራሽ
አድርጎ ፈጠረው ቢሉ እንደ ሰቀላስ አድርጎ ቢፈጥረው

በዕለተ ረቡዕ የሚፈጠሩት ፀሐይና ጨረቃ፣ ከዋክብት፣ ብርሃናቸውን ወደላይ በነዙ በአበሩ ነበር እንጂ ወደታች ወደ እኛ ብርሃናቸውን ባልነዙም ባላበሩም ነበር።

ህ. ወገብሮ እግዚአብሔር ለጠፈር ከመግዛረት።

አንድም እንደሰቀላ አድርጎ ቢፈጠረው ዓይኖችን ማረፊያ አጥቶ ተፈንጥሮ በወደቀ ነበረና፤ ስለዚህ ለዓይኖችን ተስፋ ለሰውነታችን ቢዛ እንዲሆን ብሎ ጠፈርን እንደቤተ ንጉሥ አዳራሽ ጎበብ አድርጎ ፈጠረው፤ የዚህንም ጎብኝን እጅግም ቀይ እጅግም ነጭ አላደረገውም አረንጓዴ ቢሜ አስመስሎ ፈጠሮታል። እጅግም ቀይ አድርጎ ቢፈጠረው ለዓይኖችን የደዌ ምክንያት በሆነ ነበረ፤ እጅግም ነጭ አድርጎ ቢፈጠረው ዓይኖችን ብርሃኑ በበዘበዘው ነበርና፤ ስለዚህ ለዓይኖችን ተስፋ እንዲሆን ብሎ አረንጓዴ ቢሜ አስመስሎ ፈጠረው።

ስለምን እግዚአብሔር ጠፈርን ወደታች ሐኖስን ወደላይ ፈጠረ ቢሉ ሐኖስን ወደላይ ጠፈርን ወደታች አድርጎ ባይፈጠርስ ኖሮ ወጪትና ምንቸት ያለውን ቢጣዱ የእሳት ሙቀት ሲጸናቸው እንዲሰበሩ እንዲፈነዱ ሁሉ ጠፈርንም ሐኖስ በላይ ባይሜነው የፀሐይ ሙቀት ሲጸናበት በፈረሰ፣ በተናደ ነበረና፤ ስለዚህ ጠሉ እንዲያጸናው ብሎ ጠፈርን ወደታች ሐኖስን በላይ አድርጎ ፈጠረው።

፲. ወስቀለ እግዚአብሔር ግዮ ለአጽገዮ ሰግይ ወዓዲ ገብረ እግዚአብሔር ሺተ ፀ አናትጸ ወግዕዮሃኒ ኩሉ ግይ ወመድ ረከ ቤታኒ ኩሉ እሳት።

እነዚህንም ሰባቱን ሰግያት ቢፈጠሩት ከሰግይ ወዳድ ጀምሮ እስከ ጽርሐ አርያም ድረስ ሽሕ አልፎ አናትጸ አውጥቶ ገብረ፤ የእሳት ገብን፣ የእሳት መድረክ ሠርቶ የውኃ ላንቃ ገጥሞ ትቷቸዋል።

፲፩. ወደመረ ሱን መላእክተ እለ ይእገዙ አስይፍተ ምሉሐነ በበጀቱ ለለጅዱ አንቀጽ፤ ከመ አለቦ ዘየግርግ ሳዕለ ወአለቦ ዘይወርድ ታሕተ ዘእንበለ ውስተ እዲሁ ሁሉ ትዕምርተ መስቀል ዘልዑል።

ከዚህም በኋላ በየአናትጸ ትዕምርተ መስቀል ያልያዘ ከታች ወደላይ ከላይ ወደታች እንዳይወጣ፣ እንዳይወርድ፣ ሁለት ሁለት መላእክት ሰይፍን እያሰመዘበ በእያንዳንዱ ደጅ አጋፋሪ አቆሞበታል።

፲፪. ወእምዝ ወረደ መንፈስ እግዚአብሔር ወወላ ውስተ ሐኖስ ወቀደስ ኩሉንታሃ ወኩሉ ዘውስቴታ ይእቲኒ አእመረተ ወሰብሐቶ ለኪንያሃ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ሐኖስን ወርዶ ሁለንትናዋን ቀባት፣ አነጻት፣ አከበራት፣ እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች፣ አመሰገነች።

፲፫. ወለምክ ወረደ መንፈስ እግዚአብሔር ወባላ ውስተ ጠፈረ ሰግዶ እንተ ትሰመዶ ፋሊክ መርበበ ግድ ወተደሰ ኩላንታግ ወኩሉ ዘውስቴታ ይለቲኒ እለመረተ ወሰብሐቶ ለኬንያ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ወርዶ ጠፈርን ተባት፤ እነጻት፤ እከበራት፤ እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች፤ አመሰገነች፤ ስጋንም ፋሊክ ሰግዶ አላት።

፲፬. ወለምክ ነሥላ እግዚአብሔር ከፍላ ለይለቲ ዓባይ ነፋስ ዘትፀ ውር ባሕረ ገሩም ወረሰያ ምልዕተ እምጽንፍ እስከ ጽንፍ ከመ ትፀር ግዮ ይለቲኒ ፀጂራ ቆመት ወፀገግት በከሂሉቱ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከዚያች ብኻ ተባኻ ከአላት ነፋስ ባሕረ ሐናሰን ለግሸከም በአራቱ ግፃዝነ ዓለም ከፍሉ ወደላይ አውጥቶ ባሕረ ሐናሰን አሸከግት። ይህችም ነፋስ ገሩም የሆነ የሐናሰን ባሕር ተሸከግ ቆመች ጸናች።

፲፭. ወለምክ ነሥላ እግዚአብሔር ከፍላ ለይለቲ ዓባይ መሪት ወአውረዳ መትሕተ ታሕቲት ወረሰያ ለመስፈርተ ፍጡራን መሠረተ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከዚያች ብኻ ተባኻ ከአላት መሪት ብሩህ ብሩሁን ወደላይ ትቶ ጥቁር ጥቁሩን ብርቱ ብርቱውን መሪት ወደታች አውርዶ ዕመቀ ዕመቃት አሰፈራት፤ ይህችንም የፍጥረቱ ሁሉ መስፈሪያ እንድትሆን መሠረት አደረጋት።

፲፮. ወረሰያ ከመ ዕብን ይብስተ ወጽንዕተ ዘኢይትጭቶ ጥቶ በሐ ጊን ወጽላመታኒ ገሩም ዘኢያበርሃ አዕላፍ ፀሐይ፤ ወሰመያ ለይለቲ በርባርብ ጽላመት።

ይህችም ዕልፍ አዕላፋት ፀሐይ ቢገባባት ጨለግዋ የግይገላ ነው፤ በብረት እንደግይወቀር ድንጋይ አድርጎ አጸናት ስጋ ገም በርባርብ አላት።

፲፯. በተጻግ ገብረ እግዚአብሔር ሰግዮ ወምድረ እስመ መንፈስ እግዚአብሔር ይጸላል መልዕልተ ግድ ወጽላመት መልዕ ልተ ቀላይ። ዜፍ ፩፥፩-፫

በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰግይና ምድርን ፈጠረ፤ ምድር ም ባዶ ነበረች አንጻችም አልነበረባትም ጨለግም በጥልቀ ላይ ነበረ፤ የእግዚአብሔርም መንፈስ በውኃ ላይ ሰፍሮ ነበር፤ ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ያች ብኻ ተባኻ ያላት ነፋስ በውኃ ላይ መልታ ሰፍታ አድራ ውላ ነበረች። ዜፍ 1፡1-3

ሙሴ አንድ ሰግዶ ብሎ ቆጠረ፤ ኤዲፋንዮስ ገን ሰባት የብርሃን ሰግያት ብሎ ቆጥሯል። የዚህን ጊዜ አይጣሉምን ቢሉ አይጣሉም መምህራን ያስታርቋቸዋል፤ እንዴት አድር ገው ያስታርቋቸዋል ቢሉ ሙሴ በውጭ አንድ ሆኖ ቅጽር ለቅጽር ገጥሞ ቢያየው አንድ ሰግዶ ብሎ ቆጠረ ኤዲፋንዮስ ገን በውስጥ በኩል በዓዳር ወይም በርዝመት መራራቃቸውን በከተግ መለያየታቸውን አይቶ ሰባት ብሎ ቆጥሯል።

በሊቃውንትሰ ጠብ ክርክር የለባቸውም። መምህራን ያስታር ቋቸዋል ማለት ስለዚህ ነው።

፲፮. ወለምዝ ነሥላ እግዚአብሔር ወከፈላ ለይላቲ ዓባይ እሳት ወአውረዳ ወአገበራ ላዕለ ነፋስ ወአስተረሐቀ ዓየራ በግዕዝል ከመ ኢትትቃረብ ምስሌሃ።

ከዚያች ብሻር ተባሻር ከእሳት ነፋስ ብሩህ ብሩሁን ወደላይ ትቶ ጥቁር ጥቁሩን ብርቱ ብርቱውን ወደታች አውርዶ ከበ ርባርብ በላይ በዓየር አራርቆ ትቶታል።

፲፱. ምድርኒ ነበረት እምትካት ወታስተርኢ ድሉታ።
እስከ እዚህ ድረስ ምድር ከውኃ ጋር ተሳብቃ አንድ ሆና ነበር።

፳. ምድርኒ ነበረት ጽብርታ ቀጢነ እስከ አርገዓ ከመግብነት ወአገዘፋ ፈድፋዶ እስከ ትወልድ ለዕባነ አድባረ ወአውገረ በመንክር ግብር።

እንዲህ ከሆነ እግዚአብሔር ምድርን ከውኃ ጋር እንደምን ለይቷታል ቢሉ ዛሬ ዓይብ ከአንት ተልይቶ በላይ እንዲረጋ ሁሉ ምድርንም በላይ እንደ ዓይብ አያረጋ ውኃውን በውስጥ መንገድ እንደ አንት እያጠራ ምድሩን ተራራውን ኮረብ ታውን፤ ገደሉን እንደትወልድ እስከ አሁን ድረስ አገዝፎ፤ አወፍሮ፤ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ከሰሜን እስከ ደቡብ ጉዝጉዞ ዘርገቶ አንጥፎ ከላይ እንደመርከብ አጽንቷታል።

፳፩. ወአውረዳ ለይላቲ ማይ ታሕተ ምድር ወደመራ መልዕልተ እሳት ወአስተራጎቃ ወገብረ ላቲ ዓየራተ በግዕዝል ከመ ኢት ትቃረብ ምስላ እሳት።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ውኃውን ከምድር በታች አው ርዶ ከእሳት በላይ በዓየር አራርቆ ትቶታል።

፳፪. ወደመረ ቅጽረ ማይ ምስለ ቅጽረ እሳት ወከግሁ ለቅጽረ እሳትኒ ምስለ ቅጽረ ነፋስ ወለቅጽረ ነፋስኒ ምስለ ቅጽረ በርባርብ ጽልመት ታሕተት ወቀፈሎ ወጎተሞ በግጎተሙ በከመ ውለቱ አለመረ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር የውኃን ቅጽር ከእሳት ቅጽር ጋር የእሳትን ቅጽር ከነፋስ ቅጽር ጋር የነፋስን ቅጽር ከበርባ ርብ ቅጽር ጋር አንድ አድርጎ እርሱ ባወቀው ግጎተም አትሞ ገጥሞ ትቶታል።

፳፫. ወባሕቱ ኢኮና ዓየራቲሆን ርኑቃተ ከመ ዓየራተ ዝንቱ ዓለም አላ በዓትሞን።

እነዚህንም በውስጥ መንገድ እንዳይደማሙሩ እንዳይጨማሙ ሩ በዓየር አራርቆ በከተማ ለይቶ ትቷቸዋል። ነገር ግን ዓየራ ቸው እንደዚህ ዓለም ዓየር ሩቅ አይደለም በመጠን ነው።

፳፬. ለምድርሰ ወለማይ አልቦን ዓየራት አላ ማረራ ለምድር ወአጽ ንዓ ዲበ ማይ። ሙዝ ፲፱፭፥፮

ምድርና ውኃ ግን ዓየር /ርቀት/ የላቸውም፤ ምድርን በውኃ ላይ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ከሰሜን እስከ ደቡብ ጎዝጉዞ ዘርገቶ አንጥፎ በላይ እንደመርከብ አጽንቷታል። ሙዝ 135፥6

፳፭. ወተረከበት ጎንብርታ ለማይ ወለመራት እንተ ይላቲ ዱዳሌም እንተ ባቲ ፈጠር ለአዳም አቡነ ወገብረ መድኃኒተ

በመስቀሉ እግዚእን ሊየሱስ ክርስቶስ።

የዚህችም መሬት ዕንብርቷ ጉልላቷ የውኃይቱም ዕንብርቷ ጉልላቷ ጸዳሌም ናት። በዚችም በጸዳሌም ቀድሞ አዳም ተፈጥሮባታል ጓላም ጌታ መስቀሉን ተከሎ ድገነተ ዓለም አድርጉባታል።

፳፮. እግዚአብሔርን ንጉሥ ውለቱ እምቅድመ ዓለም፤ ወገብረ መድኃኒተ በግዕዝል ምድር። መዝ ፳፫፡፲፮-፲፫
እግዚአብሔር ግን ከዓለም አስቀድሞ ንጉሥ ነው፤ በምድርም መካከል መድኃኒትን አደረገ። መዝ 73፡12-13

፳፯. ወአስተጣበቅሞ ለጠፈር ዲበ ዕብነ አድማስ ጽኑዕ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ምድርን ዙሪያ ዙሪያዋን ሁለት እጅ አድርጎ ከፍሏታል የወዲያኛውን አንዱን ዕጣ ከንፈሩን ቀንፎ ወዲያና ወዲህ ዙሪያውን መሐል መሐሉን ቆፍሮ በወዲያ የወጣውን አፈር እንደ ብረት አጽንቶ ወደላይ አቁሞ ታል፤ የወዲሁን አፈር ወደላይ አቁሞ ትቶታል፤ ወደሰማይ አይደርስም በመጠን ነው፤ የወዲያኛውን አድማስ የወዲህኛውን ናጌብ አለው፤ አንድም አድማስ የበርባሮስ ከንፈር ነውን ቢሉ የጠፈርን ተዛነብ ወደታች ዘለግ አድርጎ ከአድማስ ጋር እርሱ ባወቀው ግንተም አትሞ ገጥሞ ትቶታል።

ከፍል ሁለት

፩. ወእምዝ ንጉሥ እግዚአብሔር ከፍላ ለይለቲ ዓባይ ማይ ወአየዳ እንተ ውስጥ ግዕዝል አድማስ ወናጌብ ወሰመያ ውቅያኖስ ወደመረ ቅጽራ ለምድር ምስለ ቅጽረ ሰማይ ወቀፈሎ ወተተሞ በከመ ውለቱ አለመረ።

ከዚህም በኋላ በአድማስና በናጌብ መካከል ዙሪያ ዙሪያውን ተቆፍሮ በጎደጎደው ሥፍራ እንደመቀነት ተጠምጥሞ የነበረውን ውኃ ዙሪያውን ሹሞታል፤ ስሙንም ውቅያኖስ አለው።

፪. ወእለተርፉ ማያት ኮኑ ኝተ አብሕርተ ውስተ ገዳ ለምድር ወባሕቱ ከመ ምሕፃብ ጻሕል እሙንቱ በቅድሚሁ ለውቅያኖስ፤ ውኃውን አንዱን ሐኖስ ሌላውን ውቅያኖስ አደረገው ከአልን በዚህ ዓለም ያሉት ውኃች ከወደት ተገኙ ቢባል ዛሬ ጠላ ሲሾም ጠጅ ሲጠጣ ከዋንጫው ከጽዋው ጠብ ጠብ ብሎ እንዲቀር ሁሉ ሰባት ታላላቅ ወንዞች ቀርተዋል፤ የምንጮቹ ግን ስፍር ቁጥር የላቸውም፤ እነዚህም ሰባቱ ዓባይት አብሕርት በውቅያኖስ ፊት በወጧት እንደ ተቀመጠ ውኃ እንጥፍጣፊ ናቸው።

፫. አንስትያዊት ባሕር ዘሀለወት ታሕተ ምድር ወተባዕታይ ባሕር ዘዓርገ ውስተ ሰማይ።

እግዚአብሔር ፍጥረታትን ሁሉ ሲፈጥር እነዚህን ውጤት ሴትና ወንድ አድርጎ ፈጥሯቸዋል። ከምድር በታች ያለቺው ውኃ ሴት ናት ከጠፈር በላይ ያለው ውኃ ወንድ ነው።

፬. ወእመ አዘዛ እግዚአብሔር ለምድር ከመ ትለድ አድባረ በመጻፈው ዓበይት ወአውግረ ንዑሳን በመጻፈው ንዑሳን ወኩሉ አዕባን ዘየብስ ወዘባሕር ወኩሉ ደደክ ወመርቁ ተልዕለ ወተትሕተ ወኩሉ ፈለግ ተከፍለ። ኢሳ ፶፫፡፲፫

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ታላላቁ ተራራ በታላላቁ ሚዛን፣ ታናናሹ ተራራ በታናናሹ ሚዛን ይመዘን፣ ደጋው ይደልደል፣ ቆላው ይጉደል፣ ወንዙ ይከፈል ብሎ ቢያዝዝ ታላላቁ ተራራ በታላላቁ ሚዛን ታናናሹ ተራራ በታናናሹ ሚዛን ተመዝኖ ተቆለለ፣ ደጋው ተደለደለ፣ ቆላው ጎደለ፣ ወንዙ ተከፈለ፣ ውሆችን በእፍኙ የሠፈረ ሰማይን በሰንዝር የለካ የምድርንም አፈር በመስፈሪያ ሰብስቦ የያዘ ተራሮችን በሚዛን ኮረብቶችንም በሚዛኖች የመዘነ ማነው። ኢሳ 40፡12-13

፭. ወደመረ ሱን መላእክተ ዓቃብያን እለ ይፀውሩ አስይፍተ ምሉሐነ በበፀቱ ለለጅዱ አንቀጽ። በነዚህም በየአናቅጹ ሁለት ሁለት መልእክ ሰይፍ እያስመዘዘ አጋፋሪ አቁሞባቸዋል።

፮. ወዓዲ ገብረ እግዚአብሔር ጸወፀተ መሳከው እንተ መትሕተ ምድር ጅተ በምሥራቅ ወጅተ በምዕራብ ጅተ በሰሜን ወጅተ

በደቡብ ከመ ይፃዑ በቶን ነፋሳት ወያስተናፍሰዎ ለምድር። ሄናክ ፩፩፡፭፱

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከዚህ በታች ላሉት ፍጥረታት ለእሳት፣ ለነፋስ፣ ለበርባርብ ጽልመት በምሥራቅ ሰድስት፣ በምዕራብ ሰድስት፣ በሰሜን ሰድስት፣ በደቡብ ሰድስት፣ በድምሩ ሆያ አራት መስኮት አወጣባቸው። ሄናክ 21፡5-9

፯. ወእምዝ አዘዘው እግዚአብሔር ለሊቃናተ እሳት ወለሊቃናተ ነፋሳት ከመ ይፃዑ በጸወፀቱ መሳከው ወይርብብዎ ለምድር ከመ ትይበስ ወትጽናዕ እምዘኮነት ዕብርተ። ሄናክ ፩፭፡፳፭

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከእሳት በታች ያሉትን ነፋሳት ለሥራ ሁለት አለቃ አደረገላቸው፣ አራቱ አለቆች ነፋሳት ምሕረት፣ ስምንቱ አለቆች ነፋሳት መዓት ናቸው። ሄናክ 25፡1-5

፰. ዘያወጽአሙ ለነፋሳት እመዛግብተሆሙ። መዝ 100፡፯ ነፋሳትንም ከመዛግብቱ ያወጣቸዋል። መዝ 134፡7

፱. በጥቃ መዓቱ ሁሉ ምሕረቱ እንዲሉ በሁለቱ ነፋሳት መዓት መካከል አንጻንድ ነፋሳት ምሕረት እያገባ ሠርቷቸዋል። ሄናክ 25፡6-18

እስከዚህ ድረስ ምድር ከውኃው እንደተለየች ነፋስ አልነፈሰ ባትም፣ ፀሐይ አልመታትም፣ ጥቃ እንደሆነች ነበር፤ ከዚህ በኋላ ገን እግዚአብሔር ለሥራ ሁለቱን የእሳት አለቆች

በአሥራ ሁለቱ መስኮቶች አሥራ ሁለቱን የነፋሳት አለቆች በአሥራ ሁለቱ መስኮቶች መጥታችሁ ምድርን አድርጋት አጽኗት ብሎ አዘዘ።

፲. ወደብሰት ምድር ኩለንታሃ ወጸንዎ አድባር ወአውግር ወአጽዳፍ ወአዕባን እምኃይላ ነፋስ ዘይነፍሕ ሳዕሊሃ ወእምላህበ እሳት ዘይነድድ ዲቤሃ።

ከዚህም በኋላ አሥራ ሁለቱ የእሳት አለቆች በአሥራ ሁለቱ መስኮቶች፣ አሥራ ሁለቱ የነፋሳት አለቆች በአሥራ ሁለቱ መስኮቶች፣ እነዚህ ህያ አራቱ አለቆች በህያ አራቱ መስኮቶች ወጥተው የምሥራቁ ወደ ምዕራብ፣ የምዕራቡ ወደ ምሥራቅ፣ የሰሜኑ ወደ ደቡብ፣ የደቡቡ ወደ ሰሜን ወዲያና ወዲህ ቢመላለሱባት ተራራው ኮረብታው ረጋ፣ ጸና ድንጋዩ በብረት የማይወጋ ሆነ፤ ምድር ገን ገና ከሥላሴ ቃል ዘር የሚወድቅባት ናትና እጅግም አልደረቀችም እጅግም አልረጠበችም፤ ውኃውን ምጥጥ አድርጋ ጠጥታ እንደ ገንቦት እንደ ሰኔ ማሳ አማረች ለሰለሰች።

፲፩. ወደመናሰ ተፈጥረት እምድር እምላህበ እሳት ወነፋስ። በዚህም ጊዜ ደመና ተፈጠረች ዛሬ በክረምት ዝናም ዘንም ፀሐይ በወጣ ጊዜ መሬቱ እንዲጠስ ሁሉ እሳትና ነፋስ ቢመላለሱባት ምድር ደመናን አስገኘች።

፲፪. ሐፀራ ለባሕር በአናቅጽ አመ ወጽአት እምከርሠ እግ ወረሰየ ላቲ ደመና ልብሳ ወበጊሜ ጠብለላ። ቅዳሴ ኢጲ.

ይህችንም ደመና ለውቅያኖስ አለበሳት፤ ባሕርን ከእናቷ ሆድ በወጣች ጊዜ በበርች አጠራት፤ ልብሳንም ደመና አደረገላት፤ በንምም ጠቀለላት፤ እንዳለ ኢጲ. በቅዳሴው።

፲፫. ወእምህ ይቤሉሙ እግዚአብሔር ለእሳት ወለነፋሳት ግብኩ ውስተ መሳከደከሙ ወጸንዎ በበመካናቲክሙ። ሄናክ ፲፩+፳፱ ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር እሳትና ነፋስን ከመስኮታችሁ ግቡ በየቦታችሁ ጽኑ ብሎ አዘዛቸው። ሄናክ 11+8-9

፲፬. ወተርፋ እሳት ወነፋስ ከመ ይጥፋምምሙ ኩሉ ዘሥጋ። እግዚአብሔር እሳትና ነፋስን በየመስኮታችሁ ግቡ በየቦታችሁ ጽኑ ከአላቸው በዚህ ዓለም ያሉ እሳትና ነፋስ ከወዲት ተገኙ ቢባል ከዚህ ዓለም በታች ያሉትን ፍጥረታት ቢያዘጋጅ ጥቂት እሳት፣ ጥቂት ነፋስ ከፍሉ ትቶ ነበር፤ ስለምን ቢሉ አዝርዕቱን ለመቀስቀስ ውኃውን ለመቀደስ በደመ ነፍስ የተፈጠረውን ፍጥረት ሁሉ ለማናፈስ፤ ሲል ከፍሉ ትቷቸዋል።

፲፭. ለእመ ነፋሕክ ነፋስ ባሕቲቶ የዓርር ኩሉ እምኃይላ ቃልክ ወለእመ መላህክ እሳተ ባሕቲቶ ይነድድ ኩሉ እም ላህበ ዋዕይከ።

ስለምን እግዚአብሔር እሳትና ነፋስን አስተካከሉ ሠራቸው እሳትን ፈጥሮ ነፋስን ያልተወው ነፋስን ፈጥሮ እሳትን

ያላተወው ቢሉ ይህስ አይሆንም፤ እሳትን ፈጥሮ ነፋስን ቢተወው ከሐሩሩ ብዛት፤ ከሙቀቱ ጽናት የተነሳ ፍጥረት ሁሉ በነደደ፤ በተቃጠለ ነበር፤ ነፋስንም ፈጥሮ እሳትን ቢተወው ከውርጫ ብዛት ከብርዶ ጽናት የተነሳ ፍጥረት ሁሉ ባረረ፤ በተኮማተረ ነበር፤ ይህም ይታወቅ ዘንድ እሳት በሚያይደለበት ወራት ሐሩር፤ ሙቀት ሆነ ይባላል፤ ነፋስን በሚያይደለበት ወራት ውርጭ በላይ የግ መታ ይባላል፤ ስለዚህ የእሳትን ሙቀት በነፋሱ ቅዝቃዜ እያበረደ፤ የነፋሱን ቅዝቃዜ በእሳት ሙቀት እያሞቀ ፍጥረቱን ሁሉ እንዲህ አድርጎ አስግምቶ ፈጥሯቸዋል።

፲፮. ወኩሉ በጥበብ ገበርከ /ሁሉን በጥበብ አደረገህ/ መዝ ፳፭፡፳፩-፳፭ ስለምን እግዚአብሔር ከዚህ በታች ያሉትን ፍጥረታት ሲያዘጋጅ እሳትና ነፋስን ወደ ታች ውኃና መሬትን ወደላይ አደረገ ቢሉ እሳትና ነፋስ ተለላን ናቸው፤ መሬትና ውኃ ተጭነው ባይዟቸው ወጥተው ወጥተው ከጠፈር በደረሱ ነበር፤ ውኃና መሬትም ከቡዳን ናቸው ነፋስና እሳት ተሸክመው ባይዟቸው ናሮ ወርደው ወርደው ከጠርባርስ በተጨማሪ ነበር ና፤ ስለዚህ እርሱ በአወቀ በጥበቡ እንዲህ አድርጎ አደጋገሮ ፈጥሯቸዋል።

፲፯. ወአመ አዘዛ እግዚአብሔር ለበርባርስ ከመ ትለድ ጽልመተ ወለደት ጽልመተ ተጠነ ወሰመያ ለይእቲ ሌሊተ። ዘፍ ፩፡፩-፩

ብርሃን የተባለው መጻሕፍት ነው፤ ከእሳት ተገኘ ካልን ሌሊት የተባለው ጨለማን ከወደት ተገኝቷል ቢሉ ከጠርባርስ ተገኝቷል፤ እንደምን ተገኝቷል ቢሉ ጌታ ከዚህ በታች ያሉትን ፍጥረታት ሲያዘጋጅ በርባርስን ጨለማን ውለጂ ብሎ ቢያዝሳት ጨለማን ወለደች። ዘፍ 1፡5-6

፳. ወይቤሉ እግዚአብሔር ለጽልመት ዕርግ ወትረ በበሠርክ በመሳከው ምዕራብ ከመ ትኩን ሌሊተ ወሰበ ሠረቀ ንህ ግባዕ ንበ እምክ በርባርስ ወኮነ ከግሁ። ይህም ጨለማ ሌሊት ይሆን ዘንድ በምዕራብ በአሉ መስኮቶች መርቶ ሠርቶ ትቶታል። ብርሃንና ጨለማ በፈቃድ እግዚአብሔር ይጣላሉ ይሸናኑሉ፤ መሸናኑቸውስ እንደምን ነው ቢሉ።

፳፱. ወመልዓ ብርሃን ውስተ ኩሉ አጽናፈ ዓለም። ብርሃን ንህ ሲሆን በምሥራቅ በአሉ መስኮቶች ወጥቶ ጨለማን በምዕራብ በአሉ መስኮቶች ገፍቶ ሰዶ በዚህ ዓለም ለፍናበት ይውላል።

፳. ወይገለብቦ ጽልመት እስከ ፋሌክ ሰማይ። ጨለማም ሠርክ ሲሆን በምዕራብ በአሉ መስኮቶች ወጥቶ ብርሃንን ገፍቶ በምሥራቅ በአሉ መስኮቶች ሰዶት ጨለማ ለፍናበት መልቶበት ያድራል። ብርሃንና ጨለማ በፈቃድ እግዚአብሔር እንዲህ ሲጣሉ ሲሸናኑ ይኖራሉ እንጂ አንድ ጊዜ በምልዓት አይገኙም።

፳፩. መኑ ዘደመር ለብርሃን ምስላ ጽልመት ወለጽድትኒ ምስላ ጋጢአት። ደብ ፩፡፲፩-፲፭

ጽድት ከዓመፅ ጋር ምን ተካሊይነት አለውና ብርሃንም ከጩ ለግ ጋር ምን ሕብረት አለው። 2ቶር 6፡14-15

እሑድ ግለት አንድ ግለት ነው፤ ሰኑይ ግለት ሁለት ግለት ነው፤ ሰኛ ለፍጥረት ሁለተኛ ለተመር ሰባተኛ ለፀሐይ ስድስተኛ ግለት ነው። ሁለት ዕለት ዘጠኝ ፍጥረት ይህ ነው። ይህስ የተፈጸመው በምን ቀን ነው ቢባል መጋቢት ሠላሳ ቀን ነው።

እኩራግርስ ዘወላስ

ወይቤ እግዚአብሔር ለታብቀላ ምድር ሐመልማለ ዘርእ ዘይዘራእ በበዘርኡ ወበበዘመዱ ዘፍ ፩፡፲፩-፲፫
እግዚአብሔር ሰኛ ግታ ለማክሰኛ አጥቢያ በጊዜ ሠርከ፤ በዕለተ ሠሉስ ምንና ምን ፍጥረት ፈጠረ ቢሉ፤ ሦስት ፍጥረታትን ፈጠረ። በምሳር የሚቆረጡ፤ በማጭድ የሚታጩዱ፤ በጥፍር የሚለቀሙ አዝርዕትን፤ አትክልትን ዕፀዋትን ፈጠረ።

እግዚአብሔርም ምድር ዘርን የሚሰጥ ሣርንና ቡቃያን በምድርም ላይ እንደወገኑ ዘሩ ያለበትን ፍሬ የሚያፈራ ዛፍን ታብቅላ አለ፤ እንዲሁም ሆነ። ምድርም ዘርን የሚሰጥ ሣርንና ቡቃያን እንደወገኑ ዘሩም ያለበትን ፍሬን የሚያፈራ ዛፍን እንደወገኑ አበቀለች። ዘፍ 1፡11-13

ሣሩ ለክፍከፋ እንጨቱ ለደገፋ ጣዕሙ፤ ልምላሜው መጻዕድት የማረ የተወደደ ሆኖ አንድ ጊዜ አብቦ አፍርቶ ተገኘ።

፪. ወርእያ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ እንዳለ ሙሴ። ዘፍ ፩፡፲፪-፲፩ እግዚአብሔርም ያ መልካም እንደሆነ አየ። ዘፍ 1፡12-14

፫. ወተከለ እግዚአብሔር ገነተ እምመንገለ ምሥራቅ ልዕልተ እምድር ወታሕተ እምሰማይ። ዘፍ ፩፡፳-፱

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ብሩህ ብሩህን መሬት በምሥራቅ በኩል ከናጌብ ወዲህ ጠቅልሎ አኑርት ነበር፤ እግዚአብሔር እምላክም በምሥራቅ በዔደን ገነትን ተከለ። ከምድር ከፍ ብላ ከሰማይ ዝቅ ብላ በመካከል ገነት ተተከለች።
ዘፍ 2፡8-9

፬. ወሰባ ይነሥእ ፩ እምፍሬሁ ለዕፁ ሕይወት ይፈሪ ካልአ ሆን ቲሁ እምቅድመ ይጥፋም።

ሄኖክም ዕፁ ሕይወትን አይቶ ወርአኩ ኔተ አድባረ ከቡራነ ወኩሉ ፩ዱ እምነ ፩ዱ ወየዐውድም ዕፁወ መፃዛ ወሀሉ ውስቴቶሙ ዕፁ አልቦ ገሙራ አመ ጸነወኒ ወአ፩ዱ እምውስቴቶሙ ወባዕዳንሂ ዘከማሁ ኢኮነ ዘይምዕዝ እምኩሉ መፃዛ ወቂጽሉ ወጽጌሁ ወዕፁ ኢይጸመሂ ለዓለም ወፍሬሁኒ ሠናይ ወፍሬሁሰ ከመ አስካለ በቀልት። ወውለተ ጊዜ እቤ ነዋ ዝንቱ ሰናይ ዕፁ ወሠናይ ለርእይ ወአዳም ቂጽሉ ወፍሬሁኒ ሞገስ ጥቀ ለርእዮ ገጽ።

የከበሩ የከበሩ ሰባት ተራራዎች አየሁ። ሁሉም አንዱ ከአንዱ ልዩ ልዩ የሆኑ እንጨቶች ከበዋቸዋል። ከውስጣቸውም መቼም ቢሆን እንደእርሱ አድርጎ የሸተተኝ ሌላ ዕፅ የሌለ ከሸቱ ሁሉ የበለጠ የሸቱ እንጨት አለ። ዛፉም ቅጠሉም አበባውም ለዘለዓለም አይጠወልጉም። ፍሬውም ያማረ ነው። ያውም እንደ ዘንባባ ፍሬ ያለ ነው። ያን ጊዜ ይህ እንጨት መልካም ነው ቅጠሉም ያማረ ነው ፍሬውም ፊት ለፊት ለግዥት እጅግ ያማረ ነው አልሁ።

፭. ወአውሥአኒ ሚካኤል ፩ እመላእክት ቅዱሳን ወይባለኒ ጌኖክ ምንተ ትሴአል በእንተ መፃዛሁ ለዝ ዕፅ ወአውሥላክም እንዘ እብል እፈቅድ አእምር ወፈድፋደሰ በእንተ ዝ ዕፅ አውሥአኒ እንዘ ይብል ዝንቱ ደብር ዘርአከ ነዊጎ ዘርእሱ ይመስል መንበር ለእግዚአብሔር መንበሩ ውለቱ ገበ ይነብር ቅዱስ ወዓቢይ እግዚአ ስብሐት ወዝንቱኒ ዕፅ መፃዛ ሠናይ ወአ፩ዱ ዘሥጋ አልቦ ሥልጣን ከመ ይግሥሃ እስከ አመ ዓቢይ ኩነኔ አመ ይትበቀል ኩሉ ወይትፈጸም እስከ ለዓለም።

ከቅዱሳን መላእክት አንዱ ቅዱስ ሚካኤል ጌኖክ ስለዚህ እንጨት ሽታ ምን ትጠይቃለህ አለኝ ስለእርሱ ላውቅ እወዳለሁ፤ ይልቁንም የዚህን እንጨት ነገር ላውቅ እወዳለሁ ብዬ መለስኩለት። ጫፉም የእግዚአብሔርን ዙፋን መስሎ የምታየው ይህ ረዥም ተራራ የከብር ባለቤት እግዚአብሔር የሚቀመጥበት ዙፋኑ ነው። ይህንንም ሽታው ያማረ ዕንጨት እስከ ቁርጥ ፍርድ ቀን ድረስ ይነካው ዘንድ ከሥጋዊ ከደማዊ ሰው ወገን ለአንዱ እንኳ ሥልጣን የለውም ቢል መለሰልኝ ብሎ ተናገሯል። ሄኖክ ፮፡፮-፲፮

፮. ወተከላ እግዚአብሔር ለዕፁ ሕይወት በማዕከል ገነት ወከተ ግሃ ዘይበጽሕ እምድር እስከ ሰማይ ወፍሬሃኒ ምሉዕ ከመ ፍሬ ሮግን እምእግራ እስከ ርእሳ። ዘፍ ፮፡፱-፲

በዚችም በገነት መካከል ዕፁ ሕይወትን ተከለ፤ ይህችም ዕፁ ሕይወት ራሷ ከሰማይ ይደርሳል፤ ፍሬዋም እንደሮግን ፍሬ

ተነባብር ከእግር እስከ ራሷ ምሉ ነው፤ እግዚአብሔር እምላ ክም ለግዥት ደስ የሚያሰኘውን ለመብላትም መልካም የሆነ ውን ዛፍ ሁሉ ከምድር አበቀለ በገነትም መካከል የሕይወትን ዛፍ መልካምንና ከፋውን የሚያስታውቀውን ዛፍ አበቀለ። ዘፍ 2፡9-10

ከዚህችም ዕፅ ሕይወት ፍሬ አንዲቱን ቆርጦ በአፋ ጎርሶ አላምጦ ሳይውጣት እንደ ቀድሞው ፍሬ ተከታ ትገኛለች በወንዙም ጻር በሁለት ወገን የሚያፈራው ዛፍ ሁሉ ይበትላል ቅጠሉ የማይረገፍ ፍሬው የማይጎጆል በየወሩ ሁሉ አዲስ ፍሬ ያፈራል፤ ውኃዎች ከመቅደስ ይወጣሉና ፍሬውም ለመብል ይሆናል፤ ቅጠሉም ለመድኃኒት ይሆናል ብሏል። ሕዝ 9፡1-18-18

ደገምም በአደባባይም መካከል በፈላሹ ወንዝም ጻር ወዲህና ወዲያ የሕይወት ዛፍ አለች፤ አሥራ ሁለት ፍሬም ትሰጣለች፤ በወር በወርም ታፈራለች፤ የዛሬቱም ቅጠል የአሕዛብ ፈውስ ነው ብሏል። ዮሐ 6፡31-35

፮. ወሰባ ይጥሎ እምፍሬሁ ቅዱሳን ሰብእ ያነክሩ ወይደሙ ወይብሉ አልቦ ዘይጥዕም እምዝንቱ ፍሬ ዘእንበለ በጊሩተ እምላክ ወኢይትሌለይ ጣዕሙ እምአፍ ወመዓዛሁ እምአንፍ እስከ ፮፡፩ ዕለት።

ከዚህችም ዕፅ ሕይወት አንዲቱን ፍሬ በበላት ጊዜ ጣዕሙ ከአፍ፤ መዓዛው ከአፍንጫ፤ ሳይለይ እስከ ሰባት ተን

ይቀመጣል፤ ከዚችም ዕፅ ሕይወት ፍሬ የቀመሱ ሰዎች እንዲህ ያለውን ምግብ ያለ እግዚአብሔር ቸርነት ለፍጡር አይገባውም ነበር እያሉ ያደንቃሉ።

፯. ወይና ተጽላኒ ወፍሬሃ ወጽኒሃ ይፈልጥ ነፍሰ እምሥጋ ዘእንበለ ደዌ ወሕግም።

የዚህችም ዕፅ ሕይወት ቅጠሏ፤ አበባዋ፤ ፍሬዋ ያለ ደዌ ያለ ሕግም ነፍሱን ከሥጋ የሚለይ እርሱ ነው።

፱. ወተከለ እግዚአብሔር ፱ተ ዓበይተ ዕዕዋተ በ፱ቱ መዓዝኒሃ ለዕፅ ሕይወት።

በዚህችም ዕፅ ሕይወት በአራቱ ማዕዘኗ አራቱን ዓበይት ዕዕዋት ተከለ።

፲. ወአውዕለ እግዚአብሔር ማየ ሕይወት እምታሕተ ሥረዊሃ ለዕፅ ሕይወት ዘትፀዓዱ እምሐሊብ ወትጥዕም እመዓር ወሦከር። ዘፍ ፪፡1-18

ከዚችም ዕፅ ሕይወት ሥር የሕይወት ውኃን አወጣ፤ ይህችም የሕይወት ውኃ ከወተት ሰባት እጅ ትነሳለች፤ ከግር ከስኳር ሰባት እጅ ትጣፍጣለች፤ ወንዝም ገነትን ያጠጣ ዘንድ ከዔደን ይወጣ ነበር፤ ከዚያም ለአራት ክፍል ይከፈል ነበር። ዘፍ 2፡10-11

፲፩. ወአውዕለ እግዚአብሔር ፱ተ ዓፍላጋተ እምታህተ ሥረዊህሙ ለ፱ቱ ዕዕዋት ዓበይት። ዘፍ ፪፡1-18

ከእነዚህም ከአራቱ ዓበይት ዕዕዋት ሥር አራቱን ወንዞች አወጣ። ዘፍ 2፡10-15

፲፪. ወለሌ አስማቲሆሙ ከመዝ ለጅዱ ስሙ ግዮን እንተ ያውገዝ ሐሊባ ወዋውድ በኢትዮጵያ፤ ወለጅዱ ስሙ ኢፍራጥስ እንተ ያውገዝ ቅብዓ ወዋውድ በሮምያ፤ ወለጅዱ ስሙ ኤፌሶን እንተ ያውገዝ ወይን ወዋውድ በአንጻኪያ፤ ወለጅዱ ስሙ ጤግርስ እንተ ያውገዝ መዓረ ወዋውድ በቁስጥንጥንያ ወሶበ መጽሐ ውስተ ዛቲ ዓለም ይከውኑ ማየ ልሙጸ።

የነዚህም የአራቱ ወንዞች ስማቸው የአንደኛው ግዮን፤ ሁለተኛው ኢፍራጥስ፤ ሦስተኛው ኤፌሶን፤ አራተኛው ጤግርስ ይባላሉ። እነዚህም አራቱ ወንዞች ወዲያና ወዲህ አራት ግዕዝን እንደ መስቀል ተመሳቅለው ገነትን ያጠጣሉ።

፲፫. በ ዘይነቅዕ እምሥራቅ ወየሐውር ለምዕራብ ከመ ይስቂ ዘሆየ። ከምሥራቅ ወጥቶ ወደምዕራብ የሚሄድ አለ፤ በዚያ ያለውን ያጠጣ ዘንድ።

በ ዘይነቅዕ እምዕራብ ወየሐውር ለምሥራቅ ከመ ይስቂ ዘሆየ። ከምዕራብ ወጥቶ ወደምሥራቅ የሚሄድ አለ በዚያ ያለውን ያጠጣ ዘንድ።

በ ዘይነቅዕ እም ደቡብ ወየሐውር ለሰሜን ከመ ይስቂ ዘሆየ። ከደቡብ ወጥቶ ወደሰሜን የሚጨመር አለ በዚያ ያለውን ያጠጣ ዘንድ።

በ ዘይነቅዕ እምሰሜን ወየሐውር ለደቡብ ከመ ይስቂ ዘሆየ። ከሰሜን መንጭቶ ወደደቡብ የሚጨመር ወይም የሚሄድ አለ በዚያ ያለውን ያጠጣ ዘንድ። ቅዳሴ አትና.

፲፬. መንከር ተላህያ ለባሕር። መዝ ፳፥፩፤ የባሕር መመላለሻ ድንቅ ነው። እንዳለ ጻዊት መዝ 92+4 እነዚም አራቱ ዓፍላጋት ከገነት ሳሉ ግዮን ወተት፤ ኢፍራጥስ ዘይት፤ ኤፌሶን ወይን፤ ጤግርስ መዓር ናቸው። ወደዚህ ዓለም ሲመጡ ገን ንፁሕ ውኃ ሆነው ይወርዳሉ። አሁን በዚህ ዓለም መልካም መብል በልተን መልካም መጠጥ ጠጥተን ወደዳሪ ስንቀመጥ ተለውጦ እንደሚወጣ ሁሉ ወደዚህ ዓለም ሲመጡ እነዚህም ተለውጠው ይወርዳሉ። ግዮን ፈለገ ሐሊብ ነው፤ በኢትዮጵያ ይዞራል፤ ኢፍራጥስ ፈለገ ዘይት ነው በሮምያ ይዞራል፤ ኤፌሶን ፈለገ ወይን ነው በአንጻኪያ ይዞራል፤ ጤግርስ ፈለገ መዓር ነው በቁስጥንጥንያ ይዞራል። ዘፍ 2፥11-15

፲፭. ወተከላ እግዚአብሔር ለዕዕ በለስ ዘፈሪየት ለነ ሞተ እንተ ድገሪሃ ለዕዕ ልቡና እመንገል ምዕራብ ለገነት። ዘፍ ፪፥፱፤ በዚችም በገነት በስተምዕራብ በኩል ለአዳም ለአባታችን ለእኛ ሞትን ያፈራችብንን ዕዕ በለስን ተከለ። ዘፍ 2፥9-10

፲፮. ወእመ እዘዛ እግዚአብሔር ለገነት ከመ ታብቁል ዕፅዋተ አብቀለት ዓበይተ ወንዑላነ ዕፅዋተ። ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ገነትን ታላላቁን ታናናሹን ዕፅዋት አብቅዬ ብሎ ቢያዝዛት ታላላቁን፤ ታናናሹን ዕፅዋት አበቀለች።

፲፮. ወቀ-ፅል ዕፅዋሂ ለገነት ንዑሳን በበገደቱ ለመት ወፅዱላን ለሙንቱ ከመ ከዋክብት።

በዚህችም በገነት በውስጧ ያሉቱ አዝርዕት፣ አትክልት፣ ዕፅዋት፣ ታናናሹ ቅጠላቸው አሥራ ሁለት አሥራ ሁለት ከንድ ይሆናል፤ ይሄውም እንደ ኮከብ ያበራል።

፲፰. ወአስካለ ፍሬሆሙ ለዕፅወ ገነት ከመልገረ ብሩር ከቡብ ወኢይትፈለጥ ጣዕሙ እምአፍ ወመግዛሁ እምአንፍ እስከ ኋቱ ዕለት።

በዚችም በገነት ውስጥ ያሉ አዝርዕት፣ አትክልት፣ ዕፅዋት ፍሬያቸው ከብ ነው።

፲፱. ወዓዲ ገብረ እግዚአብሔር ዓቢዩ ነፋስ ዘያስተናፍሳ ለገነት እንተ ድገሬሃ ከመ ይንገፍ ፍሬሃ ወይውርዋ ነበ ሀገር እንተ ስግ ብፅዕት ከመ ይፈጽም መፍቅዶሙ ለእለ ሀለው ውስቴታ።

ይህስ ይሁን በገነት ያሉትን አዝርዕት፣ አትክልት፣ ዕፅዋት ፍሬያቸውን ግን ይመገበዋል ቢሉ ብሔረ ብፁዓን ያሉ ጻድቃን፣ ቅዱሳን፣ በገነት ያሉ አዕዋፋት ይመገቧቸዋል፤ ግን ያመጣላቸዋል ቢሉ ገነትን ለግናፈስ በስተምዕራብ በእኩል የተሾመ ነፋስ አለ፤ በዘጠኝ በዘጠኝ ሰዓት ወደ ምሥራቅ አሻቅቦ በነፈስ ጊዜ እንደዝናብ ይዘንብላቸዋል። ይረገፍላቸዋል። ያን እየተመገቡ ፈጣሪያቸውን እያመለከኑ ይኖራሉ።

፳. በ ዘጃ ወበ ዘጅ ወበ ዘ፫ት። ግቴ ፲፫፥፳-፲

እነዚህም አዝርዕት፣ አትክልት፣ ዕፅዋት፣ ሲያፈሩ በአንድ መንገድ ብቻ አያፈሩም በራሳቸው የሚያፈሩ አሉ፣ በጉናቸው የሚያፈሩ አሉ፣ በሥራቸው የሚያፈሩ አሉ፣ እነዚህም ምሳሌ ናቸው፤ በራሳቸው የሚያፈሩት በእርሻቸው ጥረው ገረው የሚኖሩ አምሳል ናቸው፤ በጎናቸው የሚያፈሩት ወንዶች ሚስት አግብተው ሴቶች ባል አግብተው ልጅ ወልደው በሀብታቸው ነግደው በንብረታቸው ተጠቅመው የሚኖሩት አምሳል ናቸው፤ በሥርአቸው የሚያፈሩት ሉሊዎቻቸውን፣ ሠራተኞቻቸውን፣ አዝዘው፣ ልከው፣ የሚኖሩት አምሳል ናቸው፤ ይህ ሠሙ ነው ወርቁ ግን፤ አንዱም መቶ አንዱም ስድሳ አንዱም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ። ግቴ 13:8-10

በራሳቸው የሚያፈሩት የባለ መቶ ክብር አምሳል ናቸው፤ በጎናቸው የሚያፈሩት የባለ ስድሳ ክብር አምሳል ናቸው፤ በሥራቸው የሚያፈሩት የባለ ሠላሳ ክብር አምሳል ናቸው።

ከእነዚህም አዝርዕት፣ አትክልት፣ ከዕፅዋቱም ወገን በራሳቸው፣ በጎናቸው፣ በሚፋቸው፣ አፍርተው ፍሬያቸውን ወፍ ጠርጥርት ጠላት ለቅዋት የሚቀሩ አሉ፤ በሥራቸው አፍርተው ፍሬያቸውን ከወፍ፣ ከጠላት ሸሽገው የሚያስቀሩ አሉ፤ እነዚህም ምሳሌዎች ናቸው።

በራሳቸው አፍርተው ፍሬያቸውን ወፍ ጠርጥርት ጠላት ለቅዋት የሚቀሩ በዚህ ዓለም ብዙ ትሩፋት ብዙ ምግባር

ሠርተው ይዩልን፤ ይስሙልን፤ ይወቁልን ብለው በከንቱ ውዳሴ ተጎድተው በወዲያኛውም ዓለም ሳይጠቀሙ የሚቀሩት አምሳል ናቸው፤ በሥራቸው አፍርተው ፍሬያቸውን ከወፍ ከጠላት ሸሽገው የሚያስቀሩት በዚህ ዓለም ሲኖሩ ብዙ ትሩ ፋት ብዙ ምግባር ሠርተው አብልተው አላበላንም፤ አጠጥተው አላጠጣንም፤ አልብሰው አላለበሰንም እያሉ ክብራቸውን ሸሽገው በወዲያኛው ዓለም የሚጠቀሙት አምሳል ናቸው።

ዳግመኛም ከአንድ መሬት በቅለው የሚበሉ የማይበሉ የሚጣፍጡ የማይጣፍጡ ሬትና መርዝ ወይንና ሙዝ ይገኛሉ፤ ሬትና መርዝ የኃጥአን ምሳሌ ናቸው፤ ወይንና ሙዝ የጻድቃን ምሳሌ ናቸው። እነዚህም ከአንድ መሬት በቅለው በመጣፈጥና በመምረር እንዲለዩ ሁሉ ጻድቃንና ኃጥአንም ከአራቱ ባሕርያት ተፈጥረው በምግባርና በሃይማኖት በክህደትና በኃጢአት፤ በከፋትና በበጎነት ተለይተው ሲኖሩ ጻድቃን ምግባር ሠርተው፤ ሃይማኖት አጽንተው ወደ መንግሥተ ሰማያት ይገባሉ።

፳፩. ጻድቃንስ ኢሞቱ ኅበ እግዚአብሔር ነገዱ በመንግሥተ ሰማያት ይሁባሉ። ዘፈቀዱ። እንዳለ ቅ. ያሬድ ጻድቃንስ አልሞቱም ወደ ጌታቸው ሄዱ እንጂ በመንግሥተ ሰማያትም የወደዱትን ይሰጣቸዋል። ኃጥአንም በክህደት በኃጢአት በከፋት ጸንተው ሃይማኖት ምግባር አፍርሰው ወደ ገሃነመ እሳት ይወርዳሉ።

፳፮. ወለከካሎሙኒ እስካሰ ሐሞት ወቀም ሐሙኒ መሪር።

ዘጳ. ጳጳ. ጳጳ. ጳጳ. ፍሬያቸው ሐሞት ነው። ዘለላውም መራራ ነው። ዘጳ 32+32-33 እነዚህም አዝርዕት አትክልት ዕፅዋት ከፍጥረተ ዓለም ጀምረው እስከ ኃልፈተ ዓለም ድረስ በየዘራቸው ቢበቅሉ እንጂ ያለዘራቸው አይበቅሉም፤ አንደዚህም ሁሉ ጻድቃንና ኃጥአንም ያለዘራቸው ያለ ቤታቸው ሌላ አያመጡም።

፳፯. ወእምፍሬሆሙ ተአምርዎሙ እስመ ሠናይ ዕፅ ሠናየ ፍሬ ይፈሪ ወእኩይሰ ዕፅ እኩየ ፍሬ ይፈሪ። ማቴ 3፡13-15 ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ እንዲሁ መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያደርጋል፤ ክፉም ዛፍ ክፉ ፍሬ ያደርጋል። ማቴ 7፡16-17

፳፱. ከአዝርዕት ከአትክልት ወገን በጋ ለምልመው ክረምት የሚደርቁ ክረምት ለምልመው በጋ የሚደርቁ አሉ። እነዚህም አምሳል ናቸው። በክረምት ለምልመው በጋ የሚደርቁት በዚህ ዓለም ሲኖሩ በልተው ጠጥተው ለብሰው ሞግሰው በወዲያኛው ዓለም የማይጠቀሙት አምሳል ናቸው። እንደነ ማን ቢሉ እንደነ ነዌ እንደነ ኪራም።

፳፱. ይበቁዓክ ዘከመ ፈጋዕክ በሕይወትከ። ሉቃ 11፡8። በሕይወትህ እንደተደላደልህ እንደ ተቀማጠልህ አስብ። ሉቃ 16፡25 ክረምት ደርቀው በጋ የሚለመልሙትም በዚህ ዓለም ሲኖሩ ተርበው ተጠምተው ታርዘው አከው ኅስቁለው መከራቸው

ውን በእኩቴት ተቀብለው በወዲያኛው ዓለም የሚጠቀሙ ሰዎች አምላል ናቸው ። እንደነ ማን ቢሉ እንደ ገዳፍ አልዓዛር፤ የአልዓዛርን ነገር እንደ ምን ነው ቢሉ።

ነዩ የሚባል እንደ ባለጸጋ ሰው ከእሕዛብ ወገን የሚሆን ነበር። ቤቱን በወርቅና በብር የሠራ ምሴትና ጽባሕን/ቀት መምሸቱንና ሌሊቱ መንጋቱን የማያውቅ/ ፈጣሪውን የማይጠይቅ ነበር። አልዓዛርም የሚባል የሚሄድበት እግር የሚሰላበት እጅ የሌለው የሚጠራው ያጣ ደካማ ሰው ነበር። እርሱም ረሀብ ቢጸናበት ወዩው ከነዩ የምግብ ዕቃ እጣቢና ፍርፋሪ መጣያ ወስዶ ማን በጣለኝ እና ከፍርፋሪው በልጅ ጠግቤ ከአተላው ከእንቡላው ጠጥኜ ረከጅ ብሎ ተመኘ።

እንጸድቃለን ያሉ ሰዎች ከነዩ የምግብ ዕቃ እጣቢ ማፍሰሻ ወስደው ጎጆ ሠርተው ትተውት ሔዱ እርሱም እጅ እግር የለውምና ተጎንብሶ ከአተላው ከእንቡላው ሲመገብ ናረ። ከዕለታትም እንደ ቀን ብርድ ቢጸናበት ወዩው ፀሐይ በምቅሁ ብሎ ተመኘ እንጸድቃለን ያሉ ሰዎች ፀሐይ ከሚገኝበት ቦታ ወስደው አስቀመጡት ከዚህም በጎሳ ነዩ ከዋለበት ሲመለስ ከወጣበት ሲገባ ነጋሪቱን እያስመታ እንቢልታውን እያስነፋ በልልታ በደስታ ወደ ቤቱ ሲያልፍ አልዓዛርን ዝንብ ወርት ወሾች ሲልሱት አየ። ነዩም ይህንን አይቶ ከቅጽሬ የወደቀው ጥንብ ምንድን ነው አለ። አብረውት ያሉ ሰዎችም ጥንብም አይደለ ነገር ግን ነዳይ አልዓዛር ከአተላህ ከእንቡላህ ቢተርፈኝ ብሎ በምግብ ዕቃ እጣቢ ማፍሰሻ ወድቆ ይኖራል

እንጂ አሉት። ነዩም ችጋሩን ንዴቱን እንዲመልስበት ማን አምጥቶ ጣለበት አሁንም ወዲያ ወስዳችሁ በምድረበዳ ጣሉት ብሎ ተቆጥቶ ገባ። የታዘዙትም ሰዎች ወስደው በምድረበዳ ጣሉት።

አልዓዛርንም ውኃ ጥማት ገደለው። ከዚህም በጎሳ መላእክተ ብርሃን የአልዓዛርን ነፍስ የብርሃን ልብስ አልብሰው የብርሃን መጎናጸፊያ እጎናጸፈው የብርሃን ጫማ አጫምተው የብርሃን ዝናር አስታጥቀው የብርሃን ዘንግ አስጨብጠው የብርሃን አክሊል የብርሃን ዘውድ በራሱ ላይ ደፍተው በገነት ከአብርሃም ጋር አስቀመጡት። ሞት አይቀርምና ነዩንም መቅለፍተ እግዚአብሔር ገደለውና ሞተ።

ከዚህም በጎሳ መላእክተ ጽልመት የነዩን ነፍስ በጨለማ ቁርበት ጠቅልለው በእሳት ሰንሰለት አስረው በእሳት ጉድጓድ ገዝመ እሳት ጣሏት። ከዚህም በጎሳ ነዩና አልዓዛር በፈቃደ እግዚአብሔር ተያዩ። ነዩ አልዓዛርን ከአብርሃም ጋር ተከሰሱ ተቆም የብርሃን ሽልማትን ሁሉ ተሸልሞ በገነት ደስ ብሎት አየው። አልዓዛርም ነዩን በእሳት ጉድጓድ ወድቆ እጅግ መከራ ጸንቶበት አየው።

ነዩም ኦ አብርሃም አቡዮ ብሎ ጠርቶ ከስቃይ ሁሉ ውኃ ጥም ጠንቶብኛልና ምላሴን የማረጥበት ጥቂት ውኃ በጸዋ ስደድልኝ አለው። አብርሃምም በቁመናህ ቀድተህ ያላኖርኸው ከዚህ ማን ቀድቶ አኑርልሃል ውኃውስ ቢገኝ ማን ያመጣል

፳፻፶፩ የሚያመጣው ሲገኝ በወይት ያልፋል በእኛና በእናንተ መካከል ያለውን ገደል አላየኸውምን አለው።

፳፻፶፪ ወምስለ ዝንቱ ኩሱ ዓቢይ ፀድቆ ይከልክኑ ከመ አለ ሀለው ገቢክሙ ኢይዕድው መንገሌን ወእለሂ ሀለው መንገሌን ኢይምዕሉ ገቢክሙ። ሉቃ ፲፮፥፳፮-፳፯

ከዚህ ወደ እናንተ ሊያልፉ የሚፈልጉ እንዳይችሉ ወዲያ ያሉ ደግሞ ወደ እኛ እንዳይሻገሩ በእኛና በእናንተ መካከል ታላቅ ገደል ተደርጓል አለ። ሉቃ 16:26-27

ገደሉስ ምድን ነው ቢሉ የነዌ ኃጢአት ለእርሻም ገደል መስሉ ታይቶት ነው።

፳፻፶፫ ወፊንም ለአልዓዛር ከመ ይጥማዕ በዘፈረ ልብሱ ማየ ወያቁር ረነ ልሳንዮ አስመ ሐመምኩ ፈድፋደ በዛቲ እላት። ሉቃ ፲፮፥፳፭

ነዌም አልዓዛርን ላከውና በልብሱ ጫፍ ውኃ ነከር አምጥቶ ምላሴን ያርጥብልኝ አለው። ሉቃ 16:24-25

እብርሃምም የአልዓዛርን ጌትነት አላየኸውምን ቀድሞ አንተ በቁመናህ ሳለህ ማን ያዝዝህ ነበር። «መን ይኤዝዘ ሰአልዓዛር» ከእንግዲህስ ወዲያ አልዓዛርንም ከፈጣሪው በቀር የማያዝዘው የለም አለው። ነዌም እንግዲህ መከራ እንደበዛብኝ ሥቃይ እንደ ጠናብኝ መቅረቱ ነዋ አለው።

፳፻፶፬ ይበቁዓክ ዘፈጋዕክ በሕይወትክ ወአልዓዛር ከማሁ ከመ ይትፈጋዕ ወእንተሰ ተሐምም። ሉቃ ፲፮፥፳፭-፳፮

እብርሃምም አዎን መቅረትህ ነው ቀድሞ በቁመናህ የተቀማ ጠልኸው ያጌጥኸው አልዓዛርን በውኃ ጥም ያስገደልኸው

፳፻፶፭ ለመከራ ጥሱሃልና አዎን መቅረትህ ነው አለው። ሉቃ 16:25-26

፳፻፶፮ እስከሰከ እ እባ እብርሃም ከመ ትፈንም ለአልዓዛር ውስተ ቤተ እቡዮ ሀለው ርቱ አጋውዮ ከመ ኢይምጽኩ ውስተዝ ብሔረ ሕማም። ሉቃ ፲፮፥፳፮-፳፯

ከዚህም በኋላ ነዌ እብርሃም አባት ሆይ እንግዲህ እኔ ካልሆነ ልኝ አልዓዛርን ወደ አባቴ ቤት እንድትሰደው አለምንሃለሁ፤ አምስት ወንድሞች አሉኝና እነርሱ ደግሞ ወደዚህ ሥቃይ ሰፍራ እንዳይመጡ ይመስክርላቸው አለው። ሉቃ 16:27 28

፳፻፶፯ በመ-ሙሴ ወነቢያት ኪያሆሙ ለይስምዑ። ሉቃ ፲፮፥፳፱-፴፱

እብርሃምም ቀድሞ መምህራን ተሹመውላቸዋል መጻሕፍት ተጽፈውላቸዋል እነዚያን ይስሙ አለው። ሉቃ 16:29 30

ነዌም እነዚያንም እኔስ ስሰማቸው አልነበረምን ቢነገሩኝ አልሰማ ቢመክሩኝ አልመለስ ብይ እንዲህ ያለ መከራ አገኘኝ እንጂ አለ።

፳፻፶፱ አልቦ አባ እብርሃም አምነ ምውታን ለእመ ኢሐረ ወእነገ ሮሙ ኢየአምኑ።

እነዚያም ከሙታን አንዱ ሔይ ካልነገራቸው አያምኑም አለው።

እብርሃምም ዕምቢተኞችህንም ተዋቸው እንጂ ፍዳቸውን ይቀበሉ ዋጋቸውን ይከፈሉ አለው።

፳፻፷፬ ለእመስኬ ሙሴሃ ወነቢያተ ኢሰምዑ ወእመሂቦ ዘተንሥእ አምውታን ኢየአምንም። ሉቃ ፲፮፥፴፩

አብረሃምም ሙሴንና ነቢያትን ካልሰሙማ ከሙታን ተለይቶ የተነሳ ቢኖርም አይሰሙትም አያምኑትም አለው። ሉቃ 16:31 ከረምት ለምልመው በጋ የሚደርቁ የነዌ አምሳል፣ ከረምት ደርቀው በጋ የሚለመልሙ የግዱፍ አልዓዛር አምሳል ናቸው ማለት ስለዚህ ነው። ደግሞም ከረምት የማያብቡ የማያፈሩ አሉ እነዚህም የኃጥአን አምሳል ናቸው። በዚህ ዓለም ተርበው ተጠምተው አከው ኅስቅለው መከራቸውን በአኩሪነት አንቀበል ብለው ሲሰርቁ ሲቀሙ ኑረው በወዲያኛው ዓለም የሳጥናኤል ባርች ሆነው ይቀራሉ።

፴፪. አ. የገናኖ ለባዕል እንበይነ ብዕሉ ወአይምህር ለነዳይ በእንተ ንይቱ ለእመ ኢኮነ መሥመራ ሱቱ። ዘፍ፡ ፴፫፡ ዘ-ሸ ባለጸጋውን ስለ ባለጸገነቱ አያኖረውም እንደ ተገመገመለት ነው እንጂ ለድገውም ስለ ድገነቱ አይራራሉትም እርሱን ደስ ካላሰኘው። /አትና. በቅዳ/፣ ዘጸ 33፡19-20፣ ሮሜ 9፡15-16

ከረምት ከበጋ ለመልመው አብበው አፍርተው የሚኖሩ አሉ። እነዚህም የጻድቃን አምሳል ናቸው እንደነማን ቢሉ እንደ ላብ ርሃም እንደ ይስሐቅ እንደ ያዕቆብ በዚህ ዓለም ሳሉ ወልደው ከብደው ገዝተው ነድተው በልተው ጠጥተው በወዲያኛው ዓለም ተጠቅመው፤ የጻድቃን ነፍስ ሁሉ ስትሔድ ውስተ ሕፃነ አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ /በአብርሃም በይስሐቅና በያዕቆብ ዕቅፍ አስቀምጥልን/ ሲባሉ ይኖራሉ።

፴፫. በዘለፈርከሙ ይለፍሩ ለከሙ ንገኑጋ ወዝገዙ። ማቴ. 3፡፳፫

ጦት ለፍሩበት መስፈሪያ ይሰፈርባችኋል። ማቴ. 7፡23

፴፬. በ እለ ተጋርዩ እምከርሠ እምሙ /ከእናቶቻቸው ማገፍን ደምረው የተመረጡ አሉ/ ማለት ይህ ነው። ከነዚህም ከአዝ ርዕት፣ ከአትክልት፣ ከዕፅዋት ወገን በመጋቢት በሚያዝያ ተዘርተው ዝናሙን ፀሐዩን ችለው በብዙ ወራት የሚበሉ እንደነ ዘንጋዳ እንደነ ማሽላ ያሉ አሉ እነዚህም አምሳል ናቸው። እንደነ ማን ቢሉ እንደ ቅዱስ ጊዮርጊስ ብዙ ስቃይ ብዙ መከራ ተቀብለው ብዙ ክብር ብዙ ዋጋ የሚያገኙት ናቸው።

፴፭. እስመ በብዙህ ሕማም ሀላውን ንባእ ለመንገሥተ እግዚእ ቤሔር። የሐዋ ፲፱፡፩፻ - ፩፫ ወደ እግዚእ ቤሔር መንገሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልገናል። የሐዋ 14፡22-23 እንደነ ኢዮብ ብዙ ደዌ፣ ብዙ ሕማም ተቀብለው ብዙ ክብር፣ ብዙ ዋጋ የሚያገኙት ናቸው። ኢዮብ 2፡7-8

፴፮. እስመ እምብዝን መከራ ሕማምሙ ፈድፈደ ፍሥሐሆሙ። ፩. ቶር 3፡፳፫ በብዙ መከራ ተፈትነው ሳሉ የደስታቸው ብዛትና የድንገታቸው ጥልቅነት የልገስናቸውን ባለ ጠገነት አብዝቷል። 2. ቶር 8፡23 ደግሞም ከእነዚህ ለዝርዕት በሐምሌና በነሐሴ ተዘርተው

በጥቂት ዝናም በቅለው በጥቂት ቀን የሚበሉ ጤፍና ኑግ አሉ። እነዚህም ምላሌ ናቸው። እንደነ ማን ቢሉ እንደነ ብዙ ኃን ሰማዕታት በአንድ ቀን መከራ በዕለት ደዌ እንደ በላዒ ሰብእ በእፍኝ ውኃ እንደ ፀረቀ መበለት በድርጎ ገሀ የሚጠ ቀሙ ናቸው። ሉቃ 21+25 ማር 12+41-44

፴፮. ኢላዘርፀ ወኢላዘበደረ ዳእሙ ውእቱ ይምህር ለዘፈቀደ።

ሮሜ ዘ+፲፮-፲፮

እንግዲህ ምሕረት ለወደደ ወይም ለርጠ አይደለም ከሚምር ከእግዚአብሔር ነው እንጂ። ሮሜ 9+16-17

ሰለምን ጌታ ሰውን በመከራ አበላለጠው እኩሌታውን ብዙ መከራ ተቀብሎ ብዙ ዋጋ እንዲያገኝ እኩሌታውን ጥቂት መከራ ተቀብሎ በጥቂት ዋጋ እንዲድን አደረገ በጌታ ዘንድ ማድላት አለን ቢሉ ማድላትስ የለበትም እንደ ልቡናው ፅናት እንደ አእምሮ ሰፋት ነው እንጂ ልቡናው የፀናውን አእምሮ የሰፋውን ብዙ መከራ ተቀብሎ ብዙ ዋጋ እንዲያገኝ ያደርገ ዋል፤ ልቡናው ያልፀናውን አእምሮው ያልሰፋውን ግን ጥቂት መከራ ተቀብሎ በጥቂት ዋጋ እንዲጠቀም ያደርገዋል። ጌታ የሚችሉትን መከራ ቢሰጥ እንጂ የማይችሉትን መከራ አይሰጥም። ጆኖ ቶር 1+1፫-1፬

፴፰. ከመ መከራሃ ለሃይማኖትከመ ትዕግሥተ ይገብር ለከመ።

ያዕ ፩+፪-፩

የእምነታችሁ መፈተን ትዕግሥትን እንዲያደርግላችሁ አው ቃችሁ ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደ ሙሉ ደስታ ቁጠሩት ያዕ 1+24

፴፱. ወዓዲ ገብረ እግዚአብሔር ባሕረ ብየማነ ገነት ፀዓዳ ከመ በረድ ዘያፀድል እስከ ውቅያኖስ ቀላይ ወጣዕሙ መንክር ወአልቦ ዘይመስሉ በእርባዕቱ መዓዝነ ዓለም ኢበጣዕም ወኢበ መዓዛ።

በዚችም በገነት በስተቀኝ በኩል ከበረዶ ሰባት እጅ የሚነፃ እስከ ውቅያኖስ የሚያንፀባርቅ በጣዕምም በመዓዛም ቢሆን በአራቱ መዓዝነ ዓለም የሚመስለው የሌለ ባሕር ፈጠረ።

፵. ወለውእቱ ባሕር ስሙ ምራቀ አብ ወቦቱ ይትሐፀቡ ጻድቃን ቅዱሳን ሰተሐድሶቶሙ እምርስዕና።

የዚህም ባሕር ስሙ ምራቀ አብ ይባላል። በዚህም ምራቀ አብ ለሕይወት የተዘጋጁ ጻድቃን ቅዱሳን ከእርጅናቸው ለመታደስ ይጠጡታል ይታጠቡበታል።

ክፍል ሁለት

፩. እሱ እሙንቱ ፀቱ መካናተ እሳት ምስለ ኩሉ ዘውስቴቶሙ።
 ዓለማተ እሳት ስንት ናቸው ቢሉ ዘመኛ ናቸው ሦስቱ ዓለማተ
 መላእክት ሊዮር፣ ራማ፣ ኤረር አራተኛ ሊዮሩሳሌም
 ሰማያዊት፣ እምስተኛ ሰማይ ውዳድ፣ ስድስተኛ መንበረ
 ስብሐት፣ ሰባተኛ ጸርሐ እርያም፣ ስምንተኛ ምጽገናተ ሰማይ
 ባሕረ እሳት፣ ዘመነኛ ገሃነመ እሳት ናቸው።

፪. እሱ እሙንቱ መካናተ ነፋስ ጁቱ ምስለ ኩሉ ዘውስቴቶሙ።
 ዓለማተ ነፋስ ስንት ናቸው ቢሉ ሁለት ናቸው፤ አንዱ ኮላይ
 ባቢል የሚባል የረጋ ነፋስ ሐናስን ተሸክሞ የሚኖር ነው፤
 ሁለተኛው ነፋስ ከበርባርስ ጆምሮ ይህቸን ዓለም ተሸክሞ
 የሚኖር ታላቁ ነፋስ ነው።

፫. እሱ እሙንቱ መካናተ ማያት ጁቱ ምስለ ኩሉ ዘውስቴቶሙ።
 ዓለማተ ማያት ስንት ናቸው ቢሉ አራት ናቸው፤ አንደኛው
 ኮላይ ሐናስ፣ ሁለተኛው ጠፈር፣ ሦስተኛው ውቅያኖስ፣
 አራተኛው ከታች የምድር ምንጣፍ የሆነችው ውኃ ናት።

፬. እሱ እሙንቱ መካናተ መሬት ራቱ ምስለ ኩሉ ዘውስቴቶሙ
 ዓለማተ መሬት ስንት ናቸው ቢሉ አምስት ናቸው። አንደኛ
 ከታች በርባርስ፣ ሁለተኛ ይህች ዓለም፣ ሦስተኛ ቤሔረ
 ብፁ-ዓን፣ አራተኛ ቤሔረ ሕያዋን፣ አምስተኛ ገነት ናቸው።

፭. መከመ ተሔይስ ዛቲ ዓለም እምነ በርባርስ ጸልመት ከማሁ
 ገነትኒ ተኔይስ እም ክልሌሆን አገዋሪሃ እስመ ቅድስት
 ወንፅዓት ወብርሀት ይእቲ።

ከበርባርስ ይህች ዓለም ብርሀት ናት፤ ከዚህች ዓለም ብሔረ
 ብፁ-ዓን ብርሀት ናት፤ ከብሔረ ብፁ-ዓን ብሔረ ሕያዋን
 ብርሀት ናት፤ ከብሔረ ሕያዋን ገነት ብርሀት ናት።

፮. ናሁኬ ኮና ኩሉን ጅ ዓለማተ ወጽ ዓየራተ ወእይምሰልክመ
 ዘፈጠረ ጆደ ዓለመ አላ ፈጠረ ጅ ዓለማተ ወጽ ዓየራተ።

የዓለማተ ምድር አፈጣጠር እንደምን ነው ቢሉ ከሁሉ በታች
 በርባርስ ናት፤ ከበርባርስ በላይ ይህች ዓለም ናት፤ ከዚህች
 ዓለም በላይ በደቡብ ብሔረ ብፁ-ዓን ናት፤ በሰሜን ብሔረ
 ሕያዋን ናት፤ በምሥራቅ ገነት ናት፤ በምዕራብ ሲዖል ናት።
 እግዚአብሔር ይህን ዓለም ሲፈጥር አንድ ዓለም ብቻ አይደ
 ለም የፈጠረው፤ ሆኖ ዓለማትን ሆኖ ዓየራትን ፈጥሯል
 እንጂ።

በነዚህም በሀያው ዓለማት በሀያው ዓየራት በውስጣቸው
 ያለውን ፍጥረት ሁሉ ከሥላሴ በቀር የሚያውቀው የለም።

፯. እግዚአ ኦጋዜ ኩሉ ዓለም ዘገበርክ ሰማየ ወምድረ ምስለ ኩሉ
 ዓለሞሙ። ጸሎተ ምናሴ ፩+፩፤

ዓለምን ሁሉ የምትገዛ እምላክ ሆይ ሰማይንና ምድርን ከዓለ
 ሞቻቸው ጋር የፈጠርህ እንጻለ ምናሴ በጸሎቱ 1+1-2

፩. ወእምዝ ወረደ መንፈስ እግዚአብሔር ወቦላ ውስተ ገነት ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ ኢአመረቶ ወሰብሐቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ ወርዶ ገነትን ሁለንተናዎን ቀባት ለነጻት፣ ለከበራት፣ ለእጻት ለርሷም ፈጣሪዎን አወቀች ለመሰገንች።

፪. ወእምዝ ወረደ መንፈስ እግዚአብሔር ወቦላ ውስተ ውቅያኖስ ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ ኢአመረቶ ወሰብ ሐቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ ወርዶ ውቅያኖስን ሁለንተናዎን ቀባት፣ ለከበራት፣ ለነጻት ለርሷም ፈጣሪዎን አወቀች ለመሰገንች።

፫. ወእምዝ ወረደ መንፈስ እግዚአብሔር ወቦላ ውስተ ዛቲ ዓለም ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ ኢአመረቶ ወሰብ ሐቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ ወርዶ ይህችን ዓለም ሁለንተናዎን ቀባት፣ ለከበራት፣ ለነጻት ለርሷም ፈጣሪዎን አወቀች ለመሰገንች።

፬. ወእምዝ ወረደ መንፈስ እግዚአብሔር ወቦላ ውስተ ነፋስ ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ ኢአመረቶ ወሰብሐቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ ወርዶ ነፋስን ገብቶ ለንጹ ምግብ ለይቶ ቀባት፣ ለከበራት፣ ለነጻት ለርሷም ፈጣሪዎን አወቀች ለመሰገንች።

፭. ወእምዝ ወረደ መንፈስ እግዚአብሔር ወቦላ ውስተ ገሃነመ እሳት ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ ኢአመረቶ ወሰብሐቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ ወርዶ ገሃነመ እሳትን ሁለንተናዎን ቀባት፣ ለከበራት፣ ለነጻት ከትኩሳት ላይ ትኩሳት ጨመረላት ለርሷም ፈጣሪዎን አወቀች ለመሰገንች።

፮. ወእምዝ ወረደ መንፈስ እግዚአብሔር ወቦላ ውስተ በርባርስ ጽልመት ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ ኢአመረቶ ወሰብሐቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ ወርዶ በርባርስን ሁለንተናዎን ቀባት በጽልመት ላይ ጽልመት በፅናት ላይ ፅናት ጨመረላት ለርሷም ፈጣሪዎን አወቀች ለመሰገንች።

፯. ወእምዝ ዓርገ መንፈስ እግዚአብሔር ውስተ ለርያም እም ውስተ ቀላዩ ፅልመት ጎጸጉጽ ፍናታ በከመ ውሉቱ ለአመረ። ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ ወርዶ በርባርስን ቀብቶ ለርሱ ባወቀው መንገድ ወደ ለርያም ዓረገ።

፲፩. ነዋ ተፈፀመ ተፈጥሮ ዓለማት። እነሆ የዓለመ እሳት፣ የዓለመ ነፋስ፣ የዓለመ መሬት፣ የዓለመ ማይ ተፈጥሮ ተፈፀመ።

እኛ እግዚአብሔርን ወጣ ወረደ ማለታችን በዘፈቀደ ለርሱ በፈቀደ/ መታየቱን መናገራችን ነው እንጂ እግዚአብሔርስ መውጣት መውረድ የለበትም።

፲፮. እመኒ ቦ ዘይቤ ፈጠሮ ወቀዲሶ ዓርገ ወወረደ ውጉዝ ለይኩን ለውእቱ ቅዱስ ርግብ እንዳሰ ቅዱስ ቄርሱስ እግዚአብሔርን ገን መጣ፤ ሄደ፤ ወጣ፤ ወረደ የሚሉ ሰዎች ቢኖሩ በእምሳለ ርግብ በመንፈስ ቅዱስ አፍ ውጉዝ ይሁን ብሉ አውግዟል።

፲፯. ሰማዕተ ኮነ ዕዝራ ወሰሉሞን ወኩሉሙ ማገበረ ነቢያት ከመ ክርስቶስ ዘፈጠረ ዓለመ ወከመ ቀብዓ ኩሉ ሰማያተ ወምድረ ወቀደስ ኩሉ ፍጥረታተ።

እግዚአብሔር ይህን ዓለም ቀብቶ እንዳከበረው ኤጲፋንዮስ ብቻ የተናገረ አይደለም ሌሎችም ነቢያት በየመጽሐፋቸው ጽፈዋል መስከረዋል።

፲፰. ወእምዝ ተቀብዓ ቅብዓ ትስብዕት ዘክርስቶስ ዘቦቱ ይነሥዑ ቅብዓ መንፈስ ቅዱስ ኩሉሙ አሕዛብ። ይህስ ቅብዓት ምንድን ነው ቢሉ ቀድሞ ጌታችን ከባሕርይ አባቱ በባሕርይ ልጅነት ተወልዶ የባሕርይ ልጅነት ያገኘበት መንፈስ ቅዱስ ነው። ዛሬም ሕዝቡ አሕዛቡ ከሥላሴ የፀጋ ልጅነት የሚወለዱበት ቅብዓተ መንፈስ ቅዱስ ይህ ነው።

፲፱. ዘኢተወልደ እማይ ወእመንፈስ ቅዱስ ኢይክል በዊዓ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር እስመ ዘተወልደ እምሥጋ ሥጋ ውእቱ ወዘተወልደ እመንፈስ መንፈስ ውእቱ። ዮሐ. 1፡1-3 ይህም ቅብዓት መንፈስ ቅዱስ ነው ለሁሉ ጸጋ ክብር መንፈስ ቅዱስ እንደሆነ ሲያጠይቅ ጌታችን ከረቂቅ የተወለደ ረቂቅ

ነው ከገዡና የተወለደ ገዡና ነው ሲል ከውኃ እናትነት ከመንፈስ ቅዱስ አባትነት ልጅነትን ነስተው አሕዛብ አረማው ያን ረቂቅ መንግሥተ ሰማያትን እንዲወርሱ ተጻፈ ተነገረ። ዮሐ. 3፡3-7

፳. ላጌታ እስመ ዘተወልደ እምሥጋ ሥጋ ውእቱ» ባለው ቃል እስላም፣ ቆላፍ፣ ከእናት ከአባታቸው በተወለዱበት በግዙፍ ልደታቸው ረቂቅ መንግሥተ ሰማያትን እንዲወርሱ ያጠይቃል።

«ወዘተወልደ እመንፈስ መንፈስ ውእቱ» ባለው ቃል ከውኃ እናትነት ከመንፈስ ቅዱስ አባትነት የተወለዱ ምእመናን ረቂቅ መንግሥተ ሰማያትን እንዲወርሱ ያጠይቃል።

ዳግመኛም ቤተክርስቲያን የጽርሐ እርያም የመንገደ ስብሐት እምሳል ናት። እምሳልነቷስ እንደምን ነው ቢሉ ቤተክርስቲያን እንጻ ሠርቶ ጳጳሳት ሊቃነ ጳጳሳት ሜርኑን ዘይቱን ቀብተው ካለከበሯት ቅዱስ ሥጋው አይቁረስባትም ክፍር ደሙ አይፈስባትም አትቀደስም አትታጠንም።

፳፩. ወተቀደሰት ዓለም፣ ወተቀደሰት ቤተክርስቲያን በዕፀ መስቀሉ ለክርስቶስ ወበደሙ ክፍር።

ሜርኑን ዘይቱን ቀብተው ካከበሯት በኋላ ገን ቅዱስ ሥጋው ይቁረስባታል ክፍር ደሙ ይፈስባታል። በገዛ ደሙ የዋሻትን የእግዚአብሔርን ቤተክርስቲያን ትጠብቋት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሾመባት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ ተብሉ እንደተጻፈው። ሐዋ 20፡28-29

ጳጳ. መሴ መሴ ፍታሕ ቶታነ ለሃእኒኪ እምእገሪከ እስመ ዘትከ

ይዳ ምድር ቅድስት ይእቲ። ዘጸ. 1፡፪-፮

ዳግመኛም ደብረ ሲና የጸርሐ እርዳም አምሳል ናት አምሳ
ልነቷስ እንደምን ነው ቢሉ መሴ በደብረ ሲና በግ ሲጠብቅ
ነበልባል ከሐመልማል ተዋሕዶ እየ መሴም ጫማውን እንደ
ተጫማ ልብሱን እንደተጎናፀፈ ወደ ደብረ ሲና ተጓዘ ጌታም
መሴ መሴ ብሉ ጠርቶ ይህች የምትረገጣት መሬት ከሁሉ
የላቶች የተደሰች ናትና ጫማህን አውልቅ ልብስህን ታጠቅ
በትህትና ሆነህ ውጣ አለው። ዘጸ . 3፡2-6

ዳግመኛም ደብረ ታቦር የጸርሐ እርዳም የመዝገብ ስብሐት
አምሳል ናት፤ አምሳልነቷስ እንደምን ነው ቢሉ ጌታ በደብረ
ታቦር የባሕርይ አምላክነቱን አስመስክርባታል፤ ጌላም
የባሕርይ ልጅነቱን ገልጦባታል። ስለዚህ ቅድስት ተባለች።
ጾኛ ኢጥ 1፡17-19

እንደዚህም ሁሉ ተብቶ ካላከበራት ክብርት አትሆንም በርኩስ
ስፍራ መኖር አይገባምና ሥላሴም በወደዱ ጊዜ አይታዩባትም
መላእክትም አያድሩባትም፤ ጸድቃን ሰማዕታት አይገቡባትም።
ተብተው ካከበሯት በጌላ ግን ሥላሴም በወደዱ ጊዜ ይታዩባ
ታል። መላእክት ያድሩባታል ጸድቃን ሰማዕታት ይገቡባታል።

ጳጳ. ዘበ ዕዝነ ሰሚዕ ወዘበ ዕዝነ ልቡና ሰሚዓ ለይስማዕ ወያኤምር
ዘንተ ወይሌቡ ዘንተ ምሥጢረ እስመ ስውር ወረቂቅ ውእቱ
እንዳለ የሐዝነ አፈወርቅ

ጳጳ. ዘበ ዕዝነ ሰሚዕ ሰሚዓ ለይስማዕ።

ዕዝነ ልቡና ያለው ይስማ ሲል ነው። ሁሉ የሚያውቀውስ
አይደለም፤ ይህንንም ነገር ረቂቅ ልቡና ያለው ሰው ይመርም
ረው። ማቴ 13፡9-10

ጳጳ. እኮ ዘበቱ ለመላኩት ኑጎ ወገድም ላዕል ወታህት የማን
ወጸጋም እላ ምሉዕ ውእቱ እንተ በኩላሄ ወበኩሉ።
ለመላኩት ወርድና ቁመት ላይና ታች ተኝና ገራ ያለው
አይደለም። በሁሉ የመላ ነው እንጂ። ቅዳሴ ግርድም ፡

እስከዚህ ድረስ የዕለተ ሠሉስ ስነ ፍጥረት ነው። ሠሉስ
ማለት ለፍጥረት ሦስተኛ ለቀመር አንደኛ ለፀሐይ ሰባተኛ
ማለት ነው። ሦስት ዕለት አሥራ ሁለት ፍጥረት ይህ
ነው። ይህስ የተፈጸመው በምን ቀን ነው ቢባል ሚያዝያ
አንድ ቀን ነው።

እኩርግርስ ዘረቡዕ

- ፩. ወገብረ እግዚአብሔር ብርሃናተ ግብይተ ዘየግቢ ከመይምልክ መግልተ፤ ወዘይንእስ ብርሃን ከመ ይምልክ ሌሊተ ምስላ ከዋክብት። ዘፍ ፩-፲፮ እግዚአብሔር በዕለተ ረቡዕ ማክሰኞ ማታ በጊዜ ሠርክ ለረቡዕ እጥቢያ ምንና ምን ፍጥረታትን ፈጠረ ቢሉ ፀሐይን፣ ጨረቃን፣ ከዋክብትን ፈጠረ። ዘፍ 1-12
- ፪. ወእምዝ ነሥእ እግዚአብሔር እሳተ ወነፋሰ በበንስቲት ወገብረ ሰሌዳ ፀሐይ። ተፈጥሯቸውስ ከምን ከምን ነው ቢሉ የፀሐይን ሰሌዳ ከእሳትና ከነፋስ ፈጠረ። ይህም ይታወቅ ዘንድ በእሳትነቷ ትተኩላለች በነፋስነቷ ትሄዳለች።
- ፫. ወዓዲ ነሥእ እግዚአብሔር ነፋሰ ወማየ በበንስቲት ወገብረ ሰሌዳ ወርጎ ወሰሌዳ ከዋክብት። ዳግመኛም የጨረቃና የከዋክብትን ሰሌዳ ከነፋስና ከውኃ ፈጠረ። ይህም ይታወቅ ዘንድ በነፋስነታቸው ይሄዳሉ በውኃ ነታቸው ይቀዘቅዛሉ።
- ፬. ወእምዝ አዕረጎሙ እግዚአብሔር ለጀት የታ ወለጅቱ ሊቃ መላእክት ወዓቀሞሙ ቅድሜሁ ከመ ያርእዮሙ ክሂሉቶ። ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር መቶውን ነገደ መላእክት አሥሩን የመላእክት አለቆች ከሀሊነቱን ሊያሳዩቸው ከከተማቸው

- አውጥቶ በላይኛው ከተማ በአጠገቡ አቆማቸውን ጸገቱን ጸገቱን ወለምዝ ነስእ እግዚአብሔር ብርሃን እምዘዚህ ብርሃን መጠነ ገጠተ ሰርዳይ ወቀብዖ ለፀሐይ። ሄናክ ፳፩-፳፭-፳፯ የፀሐይን ሰሌዳ ከእሳትና ከነፋስ የጨረቃና የከዋክብትን ሰሌዳ ከውኃና ከነፋስ ፈጠረ ካልን ብርሃናቸውን ከወደት አምጥቶ ፈጥሯቸዋል ቢሉ ከዚያ ለይኩን ብርሃን ብሉ ከፈጠረው ብርሃን የሰንዴ ቅንጣት ያህል አምጥቶ ለፀሐይ ቀባት። ሄናክ 21-54-57
- ፭. ወእምዝ አርእዮሙ እግዚአብሔር ለመላእክቲሁ ወበእኩር እየታ ለፀሐይ እም ዕበየ ብርሃና። ያችንም የሰንዴ ቅንጣት የምታህል ብርሃን ቀብቶ ለመላእክት ቢያሳዩቸው ለማየት አልተቻላቸውም እስፈራቸው እንጂ።
- ፮. ወእምዝ ነሥእ እግዚአብሔር ጀተ እደ እም ዕበየ ብርሃኑ ለፀሐይ ወቀብዖ ለወርጎ ወተርፈ ሩቱ እድ ገበ ፀሐይ። ሄናክ ፳፮-፳፯ ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ይህችን ለመላእክት እንኳ ያልተቻለች ለሰውስ እትቻልም ብሉ ከብርሃኗ ከፈለላት። እንደ ምን አድርጎ ከፈለላት ቢሉ ያችን የሰንዴ ቅንጣት የምታህል ውን ብርሃን ከሰባት ከፍሉ ሁለቱን እጅ ለጨረቃ ቀባት አምስቱ እጅ ለፀሐይ ቀረ። ሄናክ 22-46
- ፯. ወዓዲ ነሥእ እግዚአብሔር ፩ደ እደ እምጅቱ እደ ብርሃኑ ለፀሐይ ወቀብዖ ለከዋክብት በበዕበየሙ ወበበ ሞገሶሙ ወተርፈ ፬ እድ ገበ ፀሐይ።

ከዚህም ለፀሐይ ከቀረው አምስት እጅ ብርሃን አንዱን እጅ አንሥቶ ለከዋክብት ቀባቸው አራት እጅ ለፀሐይ ቀረ። ከዋክብትንም ሲቀባቸው ሁሉን አስተካክሎ አልቀባቸውም እንደ ክብራቸው አበላልጦ ቀብቷቸዋል እንጂ።

፱. ኮከብ እምኮከብ ይጌይስ ክብሩ። ፩ኛ ቶር ፲፭+፱፩-፱፫
በክብር አንዱ ኮከብ ከሌላው ኮከብ ይለያልና። 1ኛ ቶር 15+41-42

፲. ወዓዲ ነሥላ እግዚአብሔር ፩ደ እደ እምፀቱ እደ ብርሃኑ ለፀሐይ ወቀብዎሙ ለማያት ወለደመናት ወተርፈ ፎቱ እደ ንብ ፀሐይ ወኮነ ፀሐይ በከመ ይእኬ። ከዚህም ለፀሐይ አራት እጅ ከቀረው ብርሃን አንድ እጅ እን ስቶ ማያትን፣ ደመናትን ቀባቸው ሦስቱ እጅ ለፀሐይ ቀረ። ፀሐይም አሁን እንደምናያት ሆነች።

፲፩. ወሶበ ርእዩ ዘንተ መላእክት ተፈሥሑ ዓቢዩ ፍስሐ አንከሩ ኩሎሙ ወሰገዱ ዓቢዩ ስግደተ ለውእቱ መላኬ ብርሃናት። ወእመ ተፈጥሩ ከዋክብት ሰብሑኒ ኩሎሙ መላእክትዩ በዓቢይ ቃል። ኢዮ ፳፮+፯
ከዚህም በኋላ መላእክት የፀሐይን መሞቅ፣ የጨረቃን መድመቅ፣ የከዋክብትን ብርሃን መበላለጥ አይተው እነዚህን ብርሃናት ለፈጠረ አምላክ ክብር ምስጋና ይገባዋል እያሉ አልል አሉ፣ ፈጣሪያቸውን አመሰገኑ። ኢዮ 38+7

፲፪. ወእምዝ አልዓሉ መላእክት ገጸቲሆሙ ለገገሪ ውስተ ኢዮሩ

ሳሎም ሰማያዊት ወፈተው ሐውያታ ወአብሐሙ እግዚአብሔር ከመ ይባኩ ውስቴታ ወይርአይዎ። ከዚህም በኋላ መላእክት እነዚህን ብርሃናት አያዩ ደስ ብሎአቸው ሳለ ኢዮሩሳሌም ሰማያዊትን አሻግረው ቢያዩ እጅግ ደስ አላቸው። ወደዲት ወደውም አልቀሩ ሄደው ለማየት ፈቀዱ። ጌታም የልባቸውን ፈቃድ ያውቃልና ሄዳችሁ ዙራችሁ እይዋት ብሎ አሠለጠናቸው።

፲፫. ወሶበ ርእዩ መላእክት ለኢዮሩሳሌም ሰማያዊት ከመ መርዓት ሥርጉት ለምታ አንከሩ ወተደሙ ወወገሱ ስብሐተ ለፈጣሪሃ። ራዕ ፳፩+፳፫
መላእክትም ወደ ኢዮሩሳሌም ሰማያዊት ገብተው በውስጧ ያለችውን የታቦት ዘዶርን ልዩ ልዩ የሆነውን ብርሃኗን አይተው ይህችን ዕፁብ ድንቅ እንገዳ ፍጥረት ፈጥሮ ለማን ይለጣት ይሆን ተባባሉ ተባብለውም አልቀሩ ይህችን ለፍጡር አይለጣትም የዓፄ ፈንታ እንዲሉ የእርሱ ፈንታ ናት ብለው ፈጣሪዋን መሽራዋን አመሰገኑ። ቅዱስቲቱም ከተማ አዲሲቱ ኢዮሩሳሌም ለባሏ እንደተሸለመች መሽራ ተዘጋጅታ ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ አየሁ። ራዕ 21+2-3

፲፬. ወተፈሥሐ እግዚአብሔር በኩሉ ተገባሩ ዘገብረ። የእግዚአብሔርን ፍጥረት መላእክት ይቅሩና ጌታም የፈጠረውን ዓለማት፣ ዓየራት፣ አይቶ እጅግ ወደደ ደስ አለው።

፲፮. ወርአየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ። ዘፍ ፩+ ፲፪-፲፫
እግዚአብሔርም ያ መልካም እንደሆነ አየ። ዘፍ 1+12-13

፲፯. ጻዊትም ይትፈሣሕ እግዚአብሔር በተግባሩ ብሏል።
መዝ ፲፫+፴፩-፴፯
እግዚአብሔር በሥራው ደስ ይለዋል መዝ 103+31-32።

ፀሐይና ጨረቃን ከዋክብትን በስንት መዓርግ በስንት ኬክሮስ ፈጥሮአቸዋል ቢሉ ፀሐይን በጊዜ ሰርክ ማክሰኞ ማታ ለሮብ አጥቢያ ሦስት መዓርግ ሦስት ኬክሮስ ዝቅ አድርጎ ፈጥሯታል። በምዕራብ በኩል ጨረቃንም ሦስት መዓርግ ሦስት ኬክሮስ ከፍ አድርጎ ፈጥሯታል።

፲፰. ወይትናፀሩ በገሀሁ። ሄናክ ጽጹ+ጽጹ-ጽጽ
በምስራቅ በኩል ፀሐይ ሦስት ኬክሮስ አብርታ በምዕራብ መስኮት ገባች። ጨረቃም በምስራቅ ወጥታ ሦስት ኬክሮስ ስታበራ ሁለቱ ፊት ለፊት ይተያያሉ። ሙቀታቸው ግን ለፀሐይ ሕፃኑ የላትምና ጨረቃ በምዕራብ ስትገባ ፀሐይም በምስራቅ ስትወጣ ተያይ ማለት ተፈጥሯቸውን መናገር ነው። ሄናክ 27+45

፲፱. ወገበርክ ወርኃ በዕድሜሁ ፀሐይኒ አእመረ ምዕራቢሁ።
መዝ ፲፫+፲፱-፳
ጨረቃን ለጊዜዎች አደረገ ፀሐይም መግቢያውን ያውቃል።
መዝ 103+19-20
ፀሐይ በምዕራብ ገብታ በሰሜን ዙሪ በምስራቅ ወጥታ

ስታበራ ዋለች! መዓልቱን ገዛች ጨረቃም በምስራቅ ወጥታ ስታበራ አደረገች። ፀሐይ ገና መዓልቱን ላትገዛ ጨረቃ ሌሊቱን ገዛች። ከዋክብትም የጨረቃ ተከታይ ናቸው። አብረው ሲያበሩ አድረዋል ሌሊቱን ገዝተዋል።

፲፱. ለፀሐይ ዘላኩንና መዓልተ ለወርኅ ወለከዋክብት ዘላኩንና ሙ ሌሊተ እንዳለ ጻዊት። መዝ ፲፱፩+፳-፲

ለፀሐይ ቀንን አስገዛው ለጨረቃና ለከዋክብትም ሌሊትን አስገዛቸው። መዝ 135+8-10

ፀሐይ ስለምን መዓልቱን ብቻ አብርታ ቀረች ሌሊቱን ጨምራ ያላበራች ቢሉ ፀሐይስ ሌሊቱን ጨምራ ብታበራ ኑሮ ከላህቡ ብዛት ከዋዕይ ጽናት የተነሣ ፍጥረቱ ሁሉ በነደደ በተቃጠለ ነበርና ስለዚህ መዓልቱን ብቻ አሠለጠናት።

ጨረቃስ ስለምን ሌሊቱን ብቻ አበራች መዓልቱን ጨምራ ያላበራች ቢሉ መዓልት የመንግሥተ ሰማያት አምሳል ነው። በመዓልት ብዙ ደስታ ይገኛል እንደዚህም ሁሉ ጻፏ ቃን በመንግሥተ ሰማያት ብዙ ክብር ብዙ ጸጋ ያገኛሉ። ሌሊት የገሃነመ እሳት ምሳሌ ነው በሌሊት ብዙ መከራ ይገኝበታል። እንደዚህም ሁሉ ኃጥአን በገሃነመ እሳት ብዙ ሥቃይ፣ ብዙ መከራ ያገኛቸዋልና።

፳. ወሢሞሙ እግዚአብሔር ለፀሐይ ወለወርኅ ወለከዋክብት ከመ ይፍልጡ ሌሊተ ማዕከለ መዓልት ወሰናተ ማዕከለ ዕለት ወዓመተ ማዕከለ ዘመን። ኩፋሌ ፪+፲፫-፲፭

ሰዓቱን ከዕለት፣ መዓልቱን ከሌሊት፣ ዓመቱን ከዘመን ለመለየት ፀሐይና ጨረቃን ከዋክብትን ሹሞ ተጥቶ ሠርቶ ትፈቸዋል። ኩፋሌ 2+13-15

ፀሐይ መዓልቱን ዓመት እስከ ዓመት ገዛች፣ ጨረቃም ሌሊቱን ዓመት እስከ ዓመት ገዛች ካልን ለከዋክብትን ምን አስገዛቸው ቢሉ የጨረቃ ተከታዮች ናቸው ብለናል።

አንድም አራት የከዋክብት አለቆች አሉ ዓመቱን ከአራት በዘመን ከፍለው ዘጠና አንድ ቀን ዘጠና አንድ ቀን ይገዙታል። እነዚህን ዘመናት ማን ማን ናቸው ቢሉ ፀደይ፣ ክረምት፣ መፀው፣ ሐጋይ/በጋ/ ናቸው።

ጨረቃን ሌሊቱንና መዓልቱን አብርታ ቢሆን ከውርጫ ብዛት ከቆሩ ፅናት የተነሳ ፍጥረቱ ሁሉ ባረረ በተከማተረ ነበረና ስለዚህ ጨረቃና ከዋክብትን በሌሊት ብቻ አሠለጠናቸው።

እነዚህም አምሳል ናቸው። ፀሐይ የጻድቃን ምሳሌ፣ ጨረቃ የጋጥአን ምሳሌ፣ ፀሐይ ሁልጊዜ በብርሃን ምሉ ሆና አንድ ትናር ጻድቃንም ሁልጊዜ በምግባር በሃይማኖት ምሉዓን ሆነው ይኖራሉ። አንድም ጨረቃ የጻድቃን ምሳሌ ጨረቃ አንድ ጊዜ ስትጎድል አንድ ጊዜ ስትሞላ እንደምትኖር ሁሉ ጻድቃንም አንድ ጊዜ በጋጢአት ሲወድቁ አንድ ጊዜ በንስሐ ሲነሱ ይኖራሉ።

፳፩፡ጻድቅስ ሰብአ ይወድቅ ወስብአ ይትነሃኤ። ሥላ ፳፩፡፲፯-፲፮

ጻድቅ ሰባት ጊዜ ይወድቃልና ይነሃልም። ሥላ 24+16-17

አንድም ፀሐይ የጋጥአን ምሳሌ ፀሐይ በብርሃን ምሉዕ ሆና እንደምትኖር ሁሉ ጋጥአንም በጋጢአት በከሀደት ምሉ ሆነው ይኖራሉ፤ አንድም ጨረቃ የጋጥአን ምሳሌ ጨረቃ በምሉዕ ብርሃን ተፈጥራ ስትጎድል ስትጎድል ፈጽማ እንደምትጠፋ ሁሉ ጋጥአንም ከጋጢአት ላይ ጋጢአት ሲጨምሩ ከፍፁም ገሃነመ እሳት ይደርሳሉ።

፳፪.ልብ ዓብድ የሐፀፀ ከመ እንተ ወርገ። ሊራክ ፵፫+፯፭ የሰነፍ ልብ እንደ ጨረቃ ሲጎድል ያድራል።

፳፫.ወለአሉ አስማቲሆሙ ለመራሕያን እለ ይፈልጡ ፀተ መክፈ ልተ ዓመት። ሄናክ ፳፭+፳፮-፳፯ ኢላ 40+26-27

የከዋክብትን ስማቸው ማን ማን ነው ቢሉ፡-

- ምልክኤል፣ ፍርኤል፣
- ሕልመልመሌክ፣ ብርክኤል ናቸው።

እነዚህን ዓመቱን ከአራት ተካፍለው ሲገዙት እንዴት አድርገው ነው ቢሉ ከመጋቢት ሆያ ስድስት ቀን እስከ ሰኔ ሆያ አምስት ቀን ቢቆጥሩ ከጳጉሜን አንድ ቀን ቢጨምሩ ዘጠና አንድ ይሆናል። ይህንም ምልክኤል ይመገብዋል ይገዛዋል ወራቱም ፀደይ/በልግ/ ይባላል። ምግቡም መሬት ነው። በዚህም በፀደይ ሠልጥና የባጀ ዋዕይ ወደታች ተቀብሮ የባጀ ቁር ወደላይ ሲል ከላይ ሙቀቱ ከታች ጠሉ ሲመታት ምድር ትለሰልሳለች የዘሩባትን ሁሉ ታበቅላለች። ሄናክ 28+25-27

ከዚህም በኋላ ዛሬ ለሙሽራ ሠርገ ሲሰናዳ በፊት ፍሪዳ ውን እስብቶ ጠላውን ሹም ጠጁን አጥርቶ ሌማቱን እንጅራ ውን አቅርቦ ምንጣፉን አንጥፎ እሰናድቶ በኋላ ተጋባዥን እንደሚጠራ ሁሉ እገዢአብሔርም ይህን ዓለም ሲፈጥር በአድማስ ደገፎ በደመና ከፍከፎ ፀሐይን፣ ጨረቃን፣ ከዋክ ብትን እንደ ፋና አብርቶ ዝናማቱን በደመና ጭና ነፋሳቱን አሸክሞ መባርቅቱን ነጎድጓዱን አዘጋጅቶ ለመላእክት አላያቸው። ሄናክ 11+6-7

ጳጳ.ጥበብ ሐነፀት ላቲ ቤተ ወዓቀመት ጌተ አዕማደ ጠብሐት ዘዚላሃ ጥብሐ ቶስሐት ዘዚላሃ ወይነ ወጸውዓት ዘዚላሃ አግብርተ። ምላሌ ዘ+ ጳጳ

ጥበብ ቤትዋን ሠራች ሰባቱንም ምሰሶችዋን አቆመች ፍሪዳ ዋን አረደች የወይን ጠጅዋን ደባለቀች ማዕድዋን አዘጋጀች ባሪያዎችዋን ልካ በከተማይቱ ከፍተኛ ስፍራ ላይ ጠራች። ምላሌ 9+14

መላእክትም እቤቱ ጌታችን እንዲህ ያለችቱን ዕፁብ ድንቅ እንገዳ ፍጥረት ለማን ፈጥረሃታል ለማንሲ ትሰጣታለህ ብለው ጠየቁት።

ጳጳ.ዛቲኒ ዓለም ወእንታክቲኒ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት እንተ ርዒክምዋ ወዝ ኩሱ ተውሀበ ለመሪታዊ።

ጌታም ይህችም ያችም ኢየሩሳሌም ሰማያዊት የብርሃን ቀንጆ የብርሃን ሙሽራ ገና ለምፈጥረው ለአዳም ስፍራው ቦታው የሚኖርባት ናት።

ጳጳ.ዝኒ ፀሐይ ወወርሳ ወከዋክብት እለ ያበርሁ ሉቱ። እነዚህም ፀሐይ፣ ጨረቃ፣ ከዋክብት ለአዳም የሚያበሩለት ፋናዎች/መበራቶች/ ናቸው።

ጳጳ.ዝኒ ነፋሳት ወደመናት እለ ይፀውሩ ማያተ ሉቱ። ወእሱኒ መባርቅት ወነጎድጓድ ከመ ያፍርዩ ወያጽግዩ ሉቱ።

እነዚህም ነፋሳት፣ ደመናት ውኃ ቀድተው ዝናምን የሚያዘ ጎሙለት ናቸው። መባርቅቱም ነጎድጓዱም የሚበላውን የሚጠጣውን አዝዕርቱን አትክልቱን እንዲያብቡ እንዲያፈሩ የሚያደርጉለት ናቸው።

ጳጳ.ገነትሰ ቤተ ምስፍናህ ይእቲ። ገነት ግን ግንቡ መናገሻው ናት አላቸው፤ መላእክትም ጌታችን ሆይ ያ አዳም የምትለው ማንን ይመስላል ቁመቱስ ማንን ያህላል አሉት።

ጳጳ.ወይቤሉሙ እገዢአብሔር ለመላእክት አካሉስ የጎፀፀ ፈድ ፋደ እምኔክሙ አርአያሁስ ወእምሳሊሁ በአርአያዎ ወበአም ሳልየ ውእቱ።

ጌታም አካሉስ ከእናንት አሥር እጅ ያንላል መልኩ ግን እኔን ይመስላል በእኔ አርአያ በእኔ እምሳል እፈጥረዋለሁ አላቸው።

፱. ወሰበ ሰምዑ ቅዱሳን መላእክት ዘይቤሉሙ እገዢ እን ይቤልዎ እፍጥን ፈጢርቶ ለዝንቱ አዳም ከመ ገርአይ አርአያክ እምኔሁ።

መላእክትም ጌታን በድምፁ በግብሩ እንጂ መልኩን አያውቀትም ነበርና አዳምን በእኔ አርአያ በእኔ ለምሳል እፈጥረዋለሁ ብሎ ቢላቸው እጅግ ወደዱ ደስ አላቸው ወደውም አልቀሩ ያን አዳምን በአርአያህ የምትፈጥረውን መልኩን አሳየንና የእርሱን መልክ አይተን የአንተን መልክ እንድንጠግበው አሉት።

፴፩. ወሰበ ሰምዓ ሳጥናኤል ዘንተ ቃለ እገዛ ፍርሃት ወድንጋጌ ወቀንግ ላዕለ አዳም ዓቢየ ቅንፃተ።

ከዚህም በኋላ ሳጥናኤል ይህን ሲሰማ የማያልቅ ፍርሃት ድንጋጤ ያዘው። በአዳምም ላይ ቅናት አደረበት።

፴፪. ወይቤ ሳጥናኤል እትሀዘብ አንሰ ከመ በአንተ ዝንቱ መሪታዊ ይረከብኒ ዓቢይ መከራ ወምንዳቤ።

ከዚህም በኋላ ሳጥናኤል ከዚህ ከመሪታዊ አዳም ቅንፃት የተነሳ እኔን ብዙ መከራ ያገኛል ብዬ አጠራጠራለሁ አለ።

፴፫. ወይቤ ሳጥናኤል በሀሊናሁ እፍትን እስከ አመ እክል ፈጠረ ዘሀለይኩ ቅድመ እነ እሳታዊ ዘተፈጠርኩ ባቲ ምንተ ትሬሰየኒ እሳት።

ሳጥናኤልም ከዚህ ሁሉ ያችን ቀድሞ ያሰብኳትን ነገር ልፈትናት እና ቢቻለኝ እፈጥራሉ ባይቻለኝ ቀድሞ ከእርሷ ተፈጥራለሁና ይህችም እሳት ምን ትለኛለች አለ።

፴፬. ወዘንተ ብሂሉ ሳጥናኤል ወደየ እዴሁ ውሰተ እሳት ለሜሃ ውዕየ ወተመስዎ ኩለንታሁ ከመ ሰምዕ።

ከዚህም በኋላ ሳጥናኤል እፈጥራለሁ ብሎ እጁን ወደ እሳት ቢልክ ያች እሳት እንደ ወጥመድ እንቅ አድርጋ ይዛ እንደ መቅሱ ቆላቸው እንደ ጅማት አከማተረቸው።

፴፭. ወከልህ ሳጥናኤል በልዑል ቃል ወይቤ እስመ ተሠገርኩ ወተእገዘኩ በዛቲ እሳት ወደንገፁ የት ያታ መላእክት ወይቤልዎ ምንተ ኮንከ ወምንት ረከበከ።

ሳጥናኤልም ወየልኝ ወየታ ይገባኛል ብሎ ንጎረ እንደ መብረቅ ጮኽ መላእክትም ምን ሆንህ ምን አገኘህ አሉት።

፴፮. ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል ምንተ ኮንከ ወምንት ረከበከ።

ጌታም ሳጥናኤልን ምን ሆንህ ምን አገኘህ አለው።

፴፯. ወይቤ ሳጥናኤል ሶበ ገሠጸክዋ ለይለቲ እሳት በየዋህትየ ከመ አእምር ምንት ይለቲ አውዓየተኒ።

ሳጥናኤልም ይህችን የተዘረጋች እሳት ምንድን ናት ልወቃት ብዬ በየዋህት ብዳሰላት አሳረረችኝ እንደ ሰም አቀለጠችኝ አለው።

፴፰. ወዘንተ ብሂሉ እግዚአብሔር አሕየዎ ለሳጥናኤል እስመ ጉንዳዩ መዓት ወከባቴ እበሳ ውለቱ ወፈድፋደሰ የኃፍር ዘሊፈ እበሳ።

ጌታም ሳጥናኤልን መመለሱን እንጂ መውረዱን አይወድምና በእርምሞ ፈወሰው።

፱፱.ወይቤ ሳጥናኤል ሶበሰ አእመረ እግዚአብሔር ሕሊና ልብዩ እምተበቀሰኒ ወእምኢፈወሰኒ እምሕማምየ።

ሳጥናኤልም ይህን ያሰብሁትን ነገር ጌታ አላወቀብኝም እንጂ ቢያውቅ ግን ከዚህኛ እሳት ባልፈወሰኝም ነበር አለ።

፻. እስመ ዓቢይ ረብሀ ውለቱ ዘፈቀድኩ እግር። ሳጥናኤልም ቀድሞ ያሰብኩት ነገር ደግ ረብሀ ጥቅሜ ነው።

አሁንም አልተወውም አለ። ፻፳.ወክልህ ሳጥናኤል በልዑል ቃል።

ሳጥናኤልም ወዮልኝ ወዮታ ይገባኛል ብሎ ንጎረ እንደ መብረቅ ጮኸ

፻፲.ወደንገፁ ያት ያታ መላእክት ወይቤልም ምንተ ኮንክ ወምንት ረከበክ።

መላእክትም ደንገጠው ምን ሆንህ ምን አገኘህ አሉት። ፻፲፫.ወይቤሉሙ እስመ ተሠገርኩ ወድገፅኩ በዛቲ እሳት።

እርሱም ያኛ የቀደመኛ እሳት ከገዛ አካሌ እንደ ቋያ ተነሥታ እንደ መቅሉ ቆላኝኝ እንደ ጅማት አኮማተረኝኝ እንደ ሰም አቀለጠኝኝ አላቸው።

፻፲፪.ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል ምንተ ኮንክ። ከዚህ በኋላ ጌታም ሳጥናኤልን ምን ሆንህ ምን አገኘህ አለው።

፻፲፩.ወይቤ ሳጥናኤል ገብዓት እሳት ውስተ ልብዩ ወአውዓየተኒ ኩሰንታየ።

ሳጥናኤልም ያኛ የቀደመኛ እሳት ወደ ልቤ ገብታ እንደ ጅማት አሳረረኝኝ እንደ ሰም አቀለጠኝኝ አለው።

፻፲.ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል አንተ ዓማፂ ንገር ኃጢአተክ ወአመ አኮ እነገር ብክ ኃጢአተክ።

ጌታም አንተ ትዕቢተኛ ዓመፀኛ ኃጢአትህን ተናገር የማትና ገር ከሆነ ግን እኔ እነገርብሃለሁ አመሰክርብሃለሁ አለው።

፻፲፫.ወይቤ ሳጥናኤል አልብዩ ኃጢአት እስመ ንፁሐ ባሕርይ እነ። ሳጥናኤልም እኔማ ቀድሞ ስፈጠር ንፁሐ ባሕርይ ነበርሁ

አሁንስ ደግሞ ምን ኃጢአት አለብኝ አለ። ፻፲፪.ወይቤሉሙ እግዚአብሔር ለመላእክቲሁ ስምዑኒ እንገር

ክመ ዘሐለዩ ክመ ይፍጥር ፍጥረታታ ዘከማዩ ዝንቱ መስሐቲ በእንተ ዘውዕዩ ወሶበ አሕየውክም ፎተ ጊዜ

ይቤለኒ ሶበሰ አእመረ ሕሊና ልብዩ እም ኢያሕየወኒ። ጌታም እንዲህ ብሎ አልቀረም ኃጢአቱን ክፋቱን ነገረበት

መሰከረበት፤ እንዴት ብሎ መሰከረበት ቢሉ መላእክትን ስሙኝ ልንገራችሁ ይህ ትዕቢተኛ ዓመፀኛ ቀድሞ እንደ እኔ

እፈጥራለሁ ብሎ አሰበ አስቦም አልቀረ እጁን ወደ እሳት ላከ ያቺም እሳት እንደ ሰም አቀለጠኛው። እኔም ፈወሰሁት

እርሱም ጌታ አላወቀብኝም እንጂ ቢያውቅብኝክ ፍር ከዚህቺ እሳት ባልፈወሰኝም ነበር አለ። ያቺም እሳት ከገዛ

አካሉ እንደ ቋያ ተነሥታ እንደ መቅሉ ቆላኝው እንደ ጅማት አኮማተረኛው እንደ ሰም አቀለጠኛው እኔም

ምሕረት ልማዴ ነውና ፈወሰኩት ይህ ሦስተኛው ነው ምን ላድርገው ፍረዱ አላቸው። መላእክትም አቤቱ ጌታችን

ከሦስት ጊዜ ወዲያስ ምሕረት አይገባውም ከመጽሐፈ ሕይወት ፋቀው ደምስሰው አሉት።

፵፱. እም ድገረ ፈጠርኩስ ኢይጠሲ ወኢይደመስስ አላ ኩሉ ዘዓለወኒ ይከውን ለእሳት በላዲት እንተ ኢትጸግባ።

ጌታም ከፈጠርሁትስ ወዲያ አላጠፋውም አመፀኛውን ሁሉ ብትበላ ብትበላ የማትጠግብ እሳት አለችኝ ከዚያ አስገብኜ እቀጣዋለሁ አላቸው።

፶. ወዘንተ ብሂሎ እገዢአብሔር አሕየዎ ለሳጥናኤል።

ጌታም ሳጥናኤልን ፈጽሞ አስኪክድ ድረስ ብሎ በአርምጥ ፈጠሰው።

፶፩. ወዓዲ ገብረ እገዢአብሔር ፎተ ባሕረ መፅሔት ከመ ይርእዩ መላእክት ሥነ ግብረቶሙ።

ከዚህም በኋላ በሦስቱ ሰማያት፣ በመላእክት ሀገር መላእክት ተፈጥሮአቸውን ደም ግባታቸውን የሚያውቁበት የሚረዱ በት ሦስት የባሕር መነፅር መስታወት ሠራ አሰናዳ።

፶፪. ወእምዝ ይቤሎሙ እገዢአብሔር ለመላእክቲሁ ግብዑ ውስተ መካናቲክሙ ወሰባ ገብዑ መላእክት ውስተ መካናቲ ሆሙ ርዕዩ ሥነ ግብረቶሙ ወውዑ ወሰብሕዎ ለፈጣሪ ሆሙ እስከ ያድለቀልቃ ኝቱ ሰማያት።

ከዚህም በኋላ እገዢአብሔር መላእክትን በየቦታችሁ ግቡ በየማዕረጋችሁ ቁሙ ብሎ እዘዛቸው መላእክትም በየቦታ ቸው ገብተው ሰው ቁጥር መልኩን በመስታዎት እንዲያይ

ሁሉ በሦስቱ የባሕር መነፅር መስታወት ተፈጥሯቸውን ባዩ ጊዜ እድገ ደስ አላቸው ወደዱ አልል አሉ፤ ፈጣሪያቸውን አመስገኑ ተፈጥሯቸውን አወቁ።

፶፫. ወእርመመ ሳጥናኤል በቁጥፃ ወኢተናገረ አሐተኒ ቃሰ። መላእክት ፈጣሪያቸውን ሲያመስገኑ ሳጥናኤል ግን እንኳን ሲያመስገን እንዲት ቃል አልተናገረም።

፶፬. ወይቤልዎ መላእክት ለሳጥናኤል ለምንት ኢትሲብሐ ለዘፈ ጠረክ ለሕይወት ዘለዓለም ወአሠርገወክ በኩብር እስከ ይበርቅ ዘፈረ ልብስክ ከመ ፀዓዕ ዓቢይ ወከመ ፀዓላ መብረቅ መደገገፅ።

መላእክትም የልብስህን ዘርፍ አንደ መብረቅ የሚነገድ እንደ እሳት የሚነድ አንተን ከሁሉ በላይ እድርጎ የፈጠረህን እምላክ ሁሉ ሲያመስገን ለምን አንተ ሳታመስገን ቀረህ አሉት።

፶፭. ወይቤ ሳጥናኤል እንሰ ዕድው እምዝንቱ ሕሊና። ሳጥናኤልም እኔስ ከዚህ ምስጋና አያገባኝም የተዘጋ ሕንፃ ነኝ አለ።

፶፮. ወይቤልዎ መላእክት እፎ ተርፈክ ወምንት ነትገ ላዕሌክ። መላእክትም ምን ቀርቶብሃል ምንስ ጎድሎብሃል አሉት።

፶፯. ወይቤሎሙ ሳጥናኤል ለመላእክቲሁ ነገርሰ ተለምሩ አንት ሙኒ ወባሕቱ መሐሉ ሲተ ከመ ኢታውፅኡ ምሥጢር ዘእነግረከሙ እነ እመ ንሴብሐ ወእመ ኢንሴብሐ።

ሳጥናኤልም ነገሩንስ እናንተም ታውቁታላችሁ ብናመለገነውም ባናመለገነውም ምሥጢር እንዳታወጡብኝ ማሉልኝና ልንገራችሁ አላችው።

፶፮. ወመሀሉ ሉቱ ፲ቱ የታሁ ከመ ይስምዑ ነገር ወይትወክቱ ታሉ።

ከዚህም በኋላ እርሱ የሚገዛቸው አሥሩ ነገድ የሚነገራቸውን ነገር ሰምተው ላይክዱት ማሉለት።

፶፱. ወይቤሉሙ ሳጥናኤል ለመላእክቲሁ ኢርኢክምዎን ለኢየሩሳሌም ሰማያዊት ዘመንክር ገብረታ ወዕፁብ ለተናገር ተብሀለት ለመሪታዊ ርኢክሙኑ ፀሐዩ ብሩሀ ወለወርገ ዘአዳም ስና ወከዋክብተ ዘለለ ፩ዱ ፩ዱ ይኒይስ ክብርሙ ወዝናማተ፣ ወደመናተ፣ ወገነተ ምስለ ኩሉ ዘውስቴታ ወዘዘዚአሁ ፍሬያተ ገብረ ወዝኩሉ ዘተብሀለ ለመሪታዊ ለነሰ ምንት ለነ ዘኢንበልዕ ወኢንሰቲ ሀየንተ ዕረፍት ሰብሐቱ ዘእልብነ ጽርዓት ለምንት ንሴብሐ።

ሳጥናኤልም ያችን ኢየሩሳሌም ሰማያዊት አላያችኋትምን እንዲያ ያለች ዕፁብ ድንቅ እንገዳ ፍጥረት ፈጥሮ ለመሪታዊ አዳም ናት አለን። እንደዚያም የምታንፀባርቅ ፀሐይን ከብርሃን ብርሃን ብልጫ ያላቸው ጨረቃንና ከዋክብትን፣ ከሰማይ በታች ከምድር በላይ የተፈጠረውን ሁሉ ለመሪታዊ አዳም ነው አለን፤ እኛን ግን የማንበላ፣ የማንጠባ።

አድርጎ ፈጥሮናል። አዳም በበላና በጠጣ ስለምን እኛ እናመለገናለን አላችው።

፷. ወይቤልም መላእክት ለሳጥናኤል አሆ፣ ንገብር ዘትቤለነ ወባሕቱ ምንተ ትፈቅድ ንግብር ለከ። መላእክትም እንደ ተናገርኸውስ ከሆነ መልካም ነው፤ ነገር ግን ያንተ ፈቃድ ምንድር ነው ምን እናድርግልህ አሉት።

፷፩. ወይቤ ሳጥናኤል ንዑ ትልውኒ እመ ንክል ንትገገዝ እም ዝንቱ ቅንዖት መሪር ወንዕርግ ውስተ አርያም።

ከዚህም በኋላ ሳጥናኤል ከዚያ ከመሪታዊ አዳም ቅንዖት የተነሣ በየራሳችን ጌቶች እንሆናለንና ተከተሉኝ ወደ ላይ ወደ ሰማይ እንውጣ አላችው።

፷፪. ወይቤሉሙ ሳጥናኤል ለመላእክቲሁ ቁሙ በፀቱ መግዝነዓለም ወበሉ ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ዋህድ ቅዱስ እግዚአብሔር ወልድ ዋህድ ቅዱስ ሳጥናኤል ዋህድ ዕሩይ አምላክ። ሳጥናኤልም ምክራን ከሰማችሁኝ ፈቃዴን ከፈጸማችሁልኝስ በአራቱ መግዝነዓለም ቁማችሁ ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ዋህድ ቅዱስ እግዚአብሔር ወልድ ዋህድ ቅዱስ ሳጥናኤል ዋህድ ዕሩይ አምላክ ብላችሁ አመስግኑኝ አላችው።

፷፫. ወይቤልም መላእክት ገድግ ከመዝሰ ኢትብለነ እስመ ርኢናሁ ለመንፈስ ቅዱስ እመ መጽእ ገቤነ በእምሳለ ርግብ መልዓ በጀቱ አክናፊሁ እምድር እስከ አርያም እመስ ንሁብ ክብር ለባዕድ ይጠስዩነ ወይደመስሰነ።

መላእክትም ተው እንዲህስ አትበለን ቀድሞ መንፈስ ቅዱስ ወደኛ በመጣ ጊዜ ክንፉን ዘርግቶ ከምድር እስከ ሰማይ ድረስ በዓለሙ ሁሉ መልቶ ሰፍቶ አይተነዋልና የርሱን ምስጋና ለሌላ ብንሰጥበት ይደመስሰናል ያጠፋናል አሉት።

፳፬. ወሰለበ ልቦሙ ለመላእክቲሁ ሳጥናኤል በእኩይ ምክሩ ወይቤልዎ አሆ።

ሳጥናኤልም አይዟችሁ ለዚህስ እኔ አለሁላችሁ እርሱ ቢበዛ ሦስት ነው፤ ከዚያ በቀር አንድ ነው። እኛ ግን ስፍር ቁጥር የሌለን አልፍ አዕላፋት ነን ብሎ መላእክትን በዚህ በእኩይ ምክሩ ልቡናቸውን ሰለባቸው አታለላቸው።

፳፭. ወሰበ ርእዮ ዘንተ እግዚአብሔር ዕበደ ማዕሌቶሙ ወአእመረ ከመ ይትኩነኑ በጉድበ መዓቱ የውሆሙ ለእመ ይትመየጡ እምእከዮሙ።

ጌታም ሳጥናኤልን ከነሠራዊቱ በመዓቱ አንደሚጠመዱ ገሃነመ አላት አንደሚወርዱ ያውቃልና በለዘብታ ቃል ጠየቃቸው። ሲያለዘባቸውስ ምን ብሎ አለዘባቸው ቢሉ።

፳፮. ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል ሑር ረድ ምስለ ሠራዊ ትክ ከመ ትርአያ ለምድር ለእመ አፍተወተክ።

ሳጥናኤልን ጌታ ያች ምድር ትስማማህ አንደሆነ ሠራዊትህን ይዘህ ጎብኛት አለው።

ክፍል ሁለት

፩. ወእምዝ ወረደ ሳጥናኤል ውስተ ምድር ምስለ ሠራዊቱ ወሰበ ርእዮ ለገነት አደመቶ ወእፍተወቶ ፈድፋደ።

ሳጥናኤልም ሠራዊቱን ይዞ ወርዶ ገነትን ቢያያት ፍቅሯ፣ ጣዕሟ፣ ልምላሜዋ አስጎመጀችው።

፪. ወይቤሉሙ ሳጥናኤል ለሠራዊቱ ፈተውከምኑ ለዛተ ምድር ምስለ ኩሉ አግዋሪሃ አህብከሙ ከመ ታምልኩነ።

ሳጥናኤልም ሠራዊቶቹን ግዛት ትሆናችሁ ዘንድ ይህችን ምድር ብለጣችሁ ትወዳላችሁን አላቸው። ከዚያም በላይ ወጥተን የብርሃኑን ሀገር የብርሃኑን ሠረገላ ጭምር አሰጣች ጌላሁ እኔን ተከትላችሁ ምን ታጣላችሁ አላቸው።

፫. ወባሕቱ ተንሥኡ ንዑ ንዕርግ ውስተ ሰማይ እስመ ብፅዓት ብዮ ከመ አንብር መንበረ መንግሥትየ ዲበ ፀሐይ ወወርኅ።
እላ ፲፬፡፲፱-፲፱

ይልቅስ በፀሐይና በጨረቃ ላይ የመንግሥቱን ሠረገላ እዘረ ጋለሁ ብዬ አሳብ አለኝና ኑ ተከተሉኝ ወደ ሰማይ እንውጣ አላቸው። እላ 14፡13-14

፬. ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል እፈቱ ኪያሃ አህብክ ኢየሩሳሌም ሰማያዊቱ።

ጌታም ሳጥናኤልን ይህችን ምድር ከሰማይ መርጠሃት እንደ ሆነ ብሰጥህ በወደደሁ አለው።

፩. ወይቤ እፈትድ እወሰክ ካልእታኒ መገበረ ስብሐትየ ወዛተኒ ዓለመ ኢየሁድ።

ሳጥናኤልም የእኔ እጅ ምን ሆኖ እንተ ትሰጠኛለህ ይህኛም ያኛም አያመልጡኝም ገና ጎረቤቷን ኢየሩሳሌም ሰግደዊትን መገበረ ስብሐትን እጨምራለሁ ብዬ አስባለሁ አለው።

፪. ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል በከመ ኢይትከህል ፩ደ ጊዜ ይነጽሩ ሰማየ ወምድረ ከማሁ እሰኒ ይፈትዱ ምድራ ዊተ ኢይረከቡ ሰግደዊተ።

ጌታም ሳጥናኤልን እንዲህ አለው ለእንተ ለፍጡሩ ሰማይና ምድርን እንድ ጊዜ ማየት አይቻልህም ሰማይን የወደደ ምድርን አያገኛትም ምድርን የወደደ ሰማይን አያገኘውም አለው።

፫. ወሰባ ሰምዓ ሳጥናኤል ዘንተ ቃለ አርመመ ልሕኩት በመዓት እምነ ለሐኩሁ። ሮሜ #፩-፳፩

ከዚህም በኋላ ልህኩት/ሸክላ/ ሳጥናኤል ይኸን በሰማ ጊዜ ዝም አለ «ጎገር ግን እንተ ሰው ሆይ ለእግዚአብሔር የምት መልስ ማን ነህ! ሥራ ሠራውን ስለምን እንዲህ አድርገህ ሠራኸኝ ይለዋልን» ሮሜ 9-20-21

፬. ወእምዝ ፈነዎሙ ሳጥናኤል ለመላእክቲሁ ገብ መላእክተ ብርሃን ከመ ይጎጥዎሙ ይህበሩ ሉቱ ወይረስይዎ አምላክ ወየሀብዎ ዓዲ ስብሐተ ወእኩቴተ ከመ ይትፈግዑ ገቡረ በመርህብ አርዶም።

ሳጥናኤልም ተቆጥቶ አልቀረም ዛሬ ከንጉሥ የተጣላ ዓመፀኛ ሸፍታ ከጻር ከገደል ሆኖ ኑ እኔ እበቃችኋለሁ አሸማችኋለሁ እያለ ጭፍራን እንዲለበስብ ሉሉን እንዲያባብል ሁሉ ሳጥና ኤልም ሠራዊቶቹን ወደ እኔ ኑ! እኔ አሻላችኋለሁ ከሹመት ላይ ሹመት እጨምርላችኋለሁ ብሎ ወደ መላእክተ ብርሃን ከተማ ላካቸው። የሳጥናኤል ሠራዊትም ወደ መላእክተ ብርሃን ከተማ ሄደው ይህን በየዙፋናቸው በየድንኳናቸው ዙረው ነገሯቸው።

፱. ወሰባ ሰምዑ ቅዱሳን መላእክት ይቤልዎሙ አንትሙ ጸሎትን ምስለ ጸሎም ወህጉላን ምስለ ህጉል ወአመጽለው ዎሙ በድንጋጂ ወረሰይዎሙ በሐማነ ወካዕብ ከመ ዕቡድ ከልብ ዘቦአ ውስተ ጉባኤ ወሰደድዎሙ እምትድሚሆሙ።

መላእክተ ብርሃንም እናንት ከጥፋ ጋር የጠፋችሁት እንጂ ችሁ እኛን ደግሞ ልታጠፉን ትፈልጋላችሁን ብለው ከቤተ ክርስቲያን እንደ ገባ ውሻ አባረሯቸው አሳደጁቸው።

፲. ወይቤልዎሙ ሠራዊተ መላእክት ለሠራዊተ ሳጥናኤል ንሕነሰ ኢንትጋጉል ከማክሙ ወኢንክህዶ ለፈጣሪነ ለዘለም ጽእነ እምነብ አልቦ ገብ ቦ ወረሰየነ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም።

ጻግመኛም መላእክተ ብርሃን እኛስ እናንት እንደጠፋችሁ እንጠፋም እምነብ አልቦ ገብ ቦ ካለመኖር ወደ መኖር/ አምጥቶ የፈጠረንን ፈጣሪያችንን አንክደውም አሏቸው።

፲፩. ወሰን ነገርም ከመተሠጠት ምክሩ ተምፃፅ ግብዩ መፃፅ ወተሰጥመ ውስተ ባሕረ ቅጥቃቤ።

ሳጥናሌልም ሠራዊቶቹን እንደ ሰደቧቸው እንዳጎሰቆሏቸው እርሱም መፍጠር እንዳልተቻለው በአወቀ ጊዜ ተቆጣ።

፲፪. ወለምዝ ገብረ ሳጥናሌል ፀብዓ ወባዕሰ ምስለ ኩሱሙ መላእክተ ብርሃን።

ተቆጥቶም አልቀረም ከመላእክተ ብርሃን ጋር ጠብ ክርክር አደረገ።

፲፫. ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሳጥናሌል እስከ ማእዘኑ እትፄ ገሠክ ወይእዚኒ ጎድግ ጽልሁተከ ወዓመፃክ ከመ እሥረይ ለከ ኃጢአተክ።

ጌታ ግን ሳጥናሌልን አንተ ትዕቢተኛ ትዕቢትህን ሳመዕህን ተው እኔም ክፋትህን ኃጢአትህን ልፋቅልህ አለው።

፲፬. ወእመ አኮሰ አእምር በከመ ምሕረትኖ ከማሁ መፃፅፃ።

ይህንን እምቢ ያልህ እንደሆን ግን መፃፅፍ ምሕረቴ ትክክል እንደሆነ ዕወቅ አለው።

፲፭. ወይቤሉ ሳጥናሌል ለእመ መሐርከኒ ኢይኤድመኒ አንሰ እስመ ኮንኩ ገሠረ በቅድመ መላእክተክ እመሉ አባህከኒ እፈቅድ እፈፅምሙ እስመ ይክርየኒ ነጎድጓደ መፃፅ።

ሳጥናሌልም እንግዲህስ ብትምረኝም ደስ አይለኝም ሠራዊቶችህ በድለውኛልና እኔን በእነዚያ ላይ ካሠለጠንክኝ እንደ ሰደቡኝ ሰድቤአቸው እንዳጎሰቆሉኝ አጎሳቆያቸው ከየዙፋ

ናቸው ከየድንኳናቸው ጥያቸው ቢሆንም ባይሆንም ከዚያ በኋላ ነው እንጂ እለዚያስ አልቃጣውም አይደረግም አለው።

ጌታም ብስድልህ ትችላለህ? አለው።

፲፮. ወይቤ ሳጥናሌል አነ ከመ ሳምድ በገቤሆሙ ወከመ ፃፀት እሙንቱ በገቤየ ፈንዎሙ ሊተ ከመ አፈጽሞሙ።

ሳጥናሌልም ለምን አልችልም! እኔ በእነርሱ ዘንድ እንደ ሳምድ ነኝ እነርሱ በእኔ ዘንድ እንደ ጫጫት ናቸው ስደድልኝና ልፍጃቸው አለው። ጌታም ከቻልህማ መልካም ነው ብሉ ዝም አለ።

፲፯. ወይቤሉሙ ሳጥናሌል ለሠራዊቱ ቁሙ በፀቱ መፃፃዝ ግለም ወበሉ ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ሆህድ ቅዱስ እግዚአብሔር ወልድ ሆህድ ቅዱስ ሳጥናሌል ዕሩይ አምላክ።

ሳጥናሌል ግን ሠራዊቱን ቀድሞ እንደነገርኳችሁ በአራቱ መፃፃዝ ግለም ቆማችሁ ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ሆህድ ቅዱስ እግዚአብሔር ወልድ ሆህድ ቅዱስ ሳጥናሌል ሆህድ ዕሩይ አምላክ ብላችሁ አመስግኑኝ አላቸው።

ሳጥናሌልም ሠራዊቱን እንዲህ እያላችሁ አመስግኑኝ ባላቸው ጊዜ ሁሉም አንድ ሆነው አላመስገኑትም! ወዲያና ወዲህ ሆነው ተከፋፍለው አመስግነውታል እንጂ! ይህስ እንደምን ነው ቢሉ መፍጠር እንዳልተቻለው ያዩት ይህስ አምላክም አይደለ አምላክስ ቢሆን ኖሮ በፈጠረ ነበር ብለው ከቀደመ ስፍራቸው ገብተዋል። ይህም ይታወቅ ዘንድ ዛሬ

ሰው ኃጢአት ከፋት ሲሠራ ኑር ንስሐ ቢገባ ከጥንት ክብር ከጥንት መፃርጉ ይመለሳል፤ ከዚህም በኋላ በዕለተ ረቡዕ የሳፕቴሌል ሠራዊቶች ከሦስት ሆነው ተከፍለው ነበር ይሆንን እይሆንን ብለው የተጠራጠሩት ሲሰው ናቸው።

ሲሰው እንተስ ከፈጠርህ እኛም እንፈጥራለን ያሉቱ ናቸው። ሲሰው በእማን/በእውነት/ ፈጣሪ ነህ ብለው ያመኑበት የሰገዳላት ናቸው። በእውነት ፈጣሪ ነህ ብለውም የሰገዳላት ወዲያና ወዲህ ተከፋፍለዋል እንጂ እንደ ሆነው አላመሰገኑትም።

፲፮. ወይቤሉ ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ሞህድ ቅዱስ እግዚአብሔር ወልድ ሞህድ ቅዱስ ሳፕቴሌል ሞህድ ዘሦጠ ርእሶ ውስተ ከዊን ሥላሴ።

ሲሰው ይህ ራሱን ከሥላሴ ያስተካከለ ሳፕቴሌል ፅንዕ/ኃይል/ ቅዱሳ/ሞስጋና/ ግናይ/ግዛት/ ይገባዋል ብለው አመስግነውታል።

፲፱. ወይቤሉም ሳፕቴሌል ለ፬ቱ መላእክቲሁ አድንኑ አርዕስቲ ከሙ ወፁሩ ሠረገላ መንግሥትየ በዘእትጊረም ቦቱ።

ሳፕቴሌልም በእማን/በእውነት/ ፈጣሪ ነህ ብለው ከሰገዳላት መላእክት አራቱን ኃያላንን ጽኑፃንን መርጦ አንሥቶ እንደነዚህ አንገታቸውን ወደ ታች እየደፋችሁ የምፈራበት የምከበርበት የመንግሥቲን ሠረገላ ተሸከሙ አላቸው።

የሳፕቴሌልን ማታለል መሸገል መላእክቶቹም አይተው እውነት መስጧቸው ሠረገላውን ተሸከሙለት፤ እንግዲህ

ፈቃድን ከፈጸማችሁልኝ ምክራን ከሰማችሁኝ ወዲት እንሒድ ወዲት እንዝመት አላቸው። መላእክትም እንጥምን ትላለህ እንደ አምላክነትህ እንደ ፈጣሪነትህ ግለጽልን እንጂ እኛ ምን እናውቃለን አሉት።

፳. ወጣቱ ተንሥኑ ወንድ ንዕርግ ውስተ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወጣቱ ተንሥኑ ወንድ ፈጣርያን ወአምላክያን ወንዚባሕ ኩልን።

ሳፕቴሌልም የእኔስ ፈቃድ ወደ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወጥቶ በዙፋን ላይ ተቀምጦ መፍጠር የተቻላችሁ እንፈጥራለን መፍጠር ያልተቻላችሁ በመዝገብ ስብሐት በደጃቻ አልልታ ደስታ እናደርጋለን፤ ተከተሉኝ ወደ ሰማይ እንውጣ አላቸው።

፳፩. ወዶሩ ፬ቱ መላእክት ሠረገላሁ ለሳፕቴሌል እስመ ፃደሞሙ ወፃርጉ ዕርገተ አርያም ምስለ ኩሱሙ ሠራዊቱ።

መላእክትም ሠረገላውን ሲሸከሙለት ጊዜ ሳፕቴሌል ምታ ነጋሪት ከተት ሠራዊት ብሎ ወደ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ጉዞ አደረገ።

፳፪. ወኮኖሙ ለእሙንቱ ድካሙ ወተመይጡ ዝገ ጠባይፃቲሆሙ ወወረዱ ታሕተ ወገብኡ ውስተ መካናቲሆሙ አርያም፤ ገብአት ውስተ መካና።

ሳፕቴሌልም ወደ አርያም ሲገሠግሥ አርያም ከጥንት ስፍራዋ ሳትለቅ በፈቃድ እግዚአብሔር ለሳፕቴሌል የሸሸቸ ተነቅላ የሂደች መሰለችው ሳፕቴሌልም እንዲን በእግር

በሕሊናው የማይደርስባት ሆነ የባሕርይ ድካም አደረብት
 አላበው ጨነቀው ደከመው ሳጥናኤልም አላበኝ ደከመኝ
 ማለትን አፍር እርሱም ከነእርያው ጠቅልሎ ሸሽ ኑ
 ከጥንት ስፍራችን እንመለስ ብሎ ሲመለስ ዛሬ ያላበው
 የደከመው ሰው ያለልቡ እንዲወድቅ ሁሉ ሳጥናኤልም
 የባሕርይ ድካም አድርጎታልና ከተማውን ትቶ ከቅዱስ
 ሚካኤል ከተማ ወርዶ ተደረበ! እርያምም ከጥንት ስፍራቀ
 ተመለሰች።

እርያም መሸሻ መምጣት ሳጥናኤልን አፍራው ፈርታው
 ነውን ቢሉ አፍራው ፈርታውስ አይደለም ነገር ግን በሰማይ
 ያልተሠራ በምድር አይሠራምና እንዲህ ያለ ትዕቢተኛ
 ዓመፀኛ በመጣባችሁ ጊዜ አትታወሙት ሸሽት ብሎ ሲያስ
 ተምረን ነው። ሮሜ 12-17-18

አንድም እርያምም መሸሻ ሳጥናኤልን ብትጸየፈው ብትጠ
 ላው እንዳይረገጠኝ እንዳይጠቀጥቀኝ ብላ ነው።

ጳጤ. ሥርዓተ ሰማይ ተሠርዓ በዲበ ምድር።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ዛሬ ለማይገባቸው ሰዎች ቤተ
 ክርስቲያን ከነዓፀጂ ተነቅላ ትሸሻቸዋለች ትርቃቸዋለች
 የሚገባቸው ሰዎች የገቡባት እንደሆን ግን ከነዓፀጂ ተነቅላ
 ትቀበላቸዋለች።

ጳጤ. ወተሰምዓ ዝንቱ ነገረ ዕበድ ዘሳጥናኤል ወሠራዊቱ ውስተ
 ዕዝነ ኩሎሙ መላእክተ ብርሃን።

ከዚህም በኋላ የሳጥናኤል በንፍናው ድንቁርናው በመላእክተ
 ብርሃን ከተማ ታወቀ ተነገረ።

ጳጤ. እምቅድመ ዝኒ ኢየሳይ ስብሐተ ኩሎሙ መላእክት ዘእን
 በለ እዴሁ ለሳጥናኤል ወሰበሰ ዓለው ትዕዛዝ እግዚአብሔር
 አምላክ ከነ ምኑነ ወዕሉአ ወገሠረ በኅበ ኩሎሙ መላእክተ
 ብርሃን።

ከዚህም በኋላ የመላእክተ ብርሃን ምስጋና በሳጥናኤል እጅ
 ያልፍ የነበረው ፈጣሪውን ቢክድ ቢወነጅል ግን ከመላእክተ
 ብርሃን ከተማ የተናቀ የተቀረጸ ሆነ።

ጳጤ. በከመ ጎፅ ዘይሰርር እምእደ ብእሲ ኃያል ከማሁ ረለየቶ
 ለሳጥናኤል ታሕተ ወሰረረት ስብሐተ ኩሎሙ መላእክት
 በጽሐት ኅበ ፈጣሪሃ።

ከዚህም በኋላ ዛሬ ከመልካም ጎልማሳ እጅ የተወረወረች
 ቀስት ላይ ላዩን እያለፈች እንደምትሄድ ሁሉ የመላእክተ
 ብርሃን ምስጋናም ሳጥናኤልን ብትፀየፈው ላይ ላዩን እያለ
 ፈች ወደ እግዚአብሔር ትገባ ጀመር።

ጳጤ. ለከየቶ ስብሐት ለሳጥናኤል እንዘ ትብል ክልያሙ ለመላ
 እክት ከመ ኢይዓው ወኢይባው እስመ ከነ መስቴማ ይዩነ
 ዩና እኩየ ወፍጉገ ወጽዩዓ።

ወደ እግዚአብሔርም ሒዳ ሳጥናኤልን ከሠሰቸው ምን ብላ
 ከሠሰቸው ቢሉ ይህ ግማታም ክርፋታም ግማቱ ክርፋቱ
 መላእክትን ለመውጣት ለመውረድ ከለከላቸው አንድም
 እርሱን አጥፋው ያለዚያ እኛን አጥፋን ብላ ከሠሰቸው፤

ጌታም ክርፋቲስ እንደምን ነው ቢሉ ዛሬ የፈረስ የበቅሱ ጥንብ በአውራ መንገድ ወድቆ አላፊ አገዳሚውን እንዲገግ እንዲሸት ሁሉ ሳጥናኤልም ገግ ሸተተ።

፳፮. ወኪሎም የሙ እግዚአብሔር ለመላእክተ ብርሃን ለከፍተው እስመ ይፈቅድ ተመደጠቶ ለሳጥናኤል።

ጌታም ሳጥናኤልን መመለሱን እንጂ መውረዱን አይወድምና የመላእክተ ብርሃን ከሳቸውን አልሰማቸውም።

፳፯. ዘሊትፈቅድ አንተ ለጋጥእ ሞቶ አላ ግብፃቶ። ሕዝ 18፡23-24

በውኑ ኃጢአተኛ ይሞት ዘንድ እፈቅዳለሁን ይላል ጌታ እግዚአብሔር ከመንገዱስ ይመለስና በሕይወት ይኖር ዘንድ አይደለምን?። ሕዝ 18፡23-24

ይህም ይታወቅ ዘንድ ሰው በዚህ ዓለም ሲኖር ብዙ ኃጢአት ብዙ ክፋት ሠርቶ ወደንስሐ አልመለስም ቢል ልብሱን ቀለቡን ሰጥቶ ያኖረዋል እንጂ ፈጥኖ ቶሎ አያጠፋውም። ማቴ 5፡45-46

፴. ውለቱስ ጽልሀወ ልብ ወፃፃሚ ይዋስክ ኃጢአተ በዲብ ኃጢአት ወፃፃሚ በዲብ ዓመፃ።

ሳጥናኤል ገን እንኳን ሊመለስ ክፉ ትዕቢተኛ ዓመጸኛ ነውና በትዕቢት ላይ ትዕቢትን በዓመጽ ላይ ዓመፅን ይጨምር ጀመር።

፴፩. ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል እስከ ማእከኑ እትጌገ ሠክ ኦ ጽልሀወ ልብ ወይእኬኒ ኅድግ ዓመፃክ ከመ እገድግ ለከ ዓመፃክ ወእሥረይ ለከ ኃጢአተክ ወእመ አኮሶ ትረከብ ዘድልው ለከ ወሰኩሉሙ አለ ይተልውኩ።

ጌታም አንተ ትዕቢተኛ ዓመፀኛ እስከ መቼ ድረስ እታገሥ ሃለሁ አንተም ዓመፀኛን ትዕቢትህን ተው እኔም ኃጢአትህን ክፋትህን ልፋትልህ እምቢ ብትል ገን ከዚያቺ ከተዘረጋቺ እሳት ከነሠራዊትህ ትገባባታለህ አለው።

፴፪. ወእምዝ ካዕብ ገብረ ሳጥናኤል ባዕሰ ወተፃብፃ ምስለ ኩሉሙ መላእክተ ብርሃን።

ጌታም ሳጥናኤልን በዚህ በጥዑም በክቡር ቃሉ ትንቢት ከተናገረበት በኋላ እንኳን ሊመለስ ከመላእክተ ብርሃን ጋር ጠብ ክርክር ጀመረ።

፴፫. ወከልህ ሳጥናኤል በልዑል ቃል ወይቤ መነ ውለቱ ሚካኤል ወመነ ውለቱ፣ ገብርኤል መነ ውለቱ ፋፋኤል ወመነ ውለቱ ሱርያል መነ ውለቱ ሰዳክያል ወመነ ውለቱ ሰጣትያል ወመነ ውለቱ አናንያል ይምጽዑኩ ከመ ንትፋተን ምስለ ሠራዊቶሙ እስመ እምላኩሙ ጉዮ ምስለ አርያሙ አለ ፀረፉኒ ሊተ እመ ይክሉ ቀዊመ ቅድሚያ።

ከዚህም በኋላ ሳጥናኤል መላእክትን ሳይቀድሙኝ ልቅደማ ቸው ብሎ አሁን ማን ነው ከእኔ ፊት የሚቆም ሚካኤል ነውን? ገብርኤል ነውን? ፋፋኤል ነውን? ሱርያል ነውን? ሰዳክያል ነውን? ሰጣትያል ነውን? አናንያል ነውን አሁን ከእኔ ፊት መቆም የሚችላችሁ ከሆነ እኔን የሰደባችሁኝ ያዋረዳችሁኝ ከተቻላችሁ ከነሠራዊታችሁ መጥታችሁ እንፈ ታተን ያ ጌታችሁ እንኳ እንዳይረዳችሁ አርያሙን ጠቅልሉ ሸሸ ብሉ ድምጹን ከፍ ከፍ አድርጎ ዋሸባቸው፣ ደነፋባቸው።

፱፮. ወላብ ሰምዑ ቅዱሳን መላእክት ዘውላቶሙ ኃይላት ሠራዊተ ሚካኤል መልሱ አሥይፍቲሆሙ ፲ቱ ያታ ኪሩቤል ወ፲ቱ ያታ ሱራፊል አንሥኩ ጉጠታቲሆሙ ዘእላት ከመ ይትቃ ተሉ ምስለ ሳጥናኤል።

ከዚህም በኋላ መልካም ጉልማሳ ዛሬ ጌታው ሲናቅ ሲዋረድ አይቶ የማንን ጌታ ብሉ ጠብ ክርክር ውጊያ እንደሚጀምር ሁሉ ሳጥናኤልም ጌታን ከነአርያሙ ሸሽ ሲል ቅዱስ ሚካኤል ቢሰማው፤ ከሠራዊቱ ኃይላት ጋር ሰይፍ እያስመዘዘ ውጊያ ጀመረ። ከዚህም በኋላ ኪሩቤል ከሠራዊታቸው ከአሥሩ ነገድ ጋር የእሳት ጉጠታቸውን ይዘው ለኃይላት ረዷቸው።

፱፯. ወዓርገ ገብርኤል ምስለ ሠራዊቱ አርባብ እንዘ ይፀውሩ ጉዳብ እሳት ከመ ይርድአዎሙ ለኃይላት። ከዚህም በኋላ ቅዱስ ገብርኤል ከሠራዊቱ ከአርባብ ጋር የእሳት ጉድብ ገጀሚቸውን ይዘው ኃይላትን ለመርዳት ወደ ኢዮር ወጡ።

፱፰. ወለእመ ተሰምዓ ድምፅ በራማ ቀነፀ ሩፋኤል ምስለ ሠራዊቱ መናብርት እንደሆነው ወላትው መብረቅ ወኩናተ እሳት ዘይነድድ ወዓገትም ለሳጥናኤል። ከዚህም በኋላ ዛሬ ጎልማሳ ሰገልማሳ ሲጣላ ውካታ ግርግርታ እንዲሰማ ሁሉ ሳጥናኤል በኢዮር ከአሉት መላእክት ጋር ሲዋጋ በራማ ድምጽ ተሰማ፤ ሳጥናኤልም መላእክትን ድል

አደረጋቸው። ከዚህም በኋላ ሩፋኤል ከሠራዊቱ ከመናብርት ጋር የመብረቅ ጋሻቸውን የእሳት ጠራቸውን ይዘው ኃይላትን ለመርዳት ፈጥነው ሄዱ።

፱፱. ወዓርገ አሙንቱ ዕርገተ አርያም ሱርያል ምስለ ሠራዊቱ ሥልጣናት እለ ይፀውሩ አብዋቀ፤ ሰዳክያል ምስለ ሠራዊቱ መኳንንት እለ ይፀንፀ ቀስተ እሳት ወመገንገታ እሳት፤ ሰለትያል ምስለ ሠራዊቱ ሊቃናት እለ ይዳክኑ በእፍራስ እሳት ወድሩዓን በነድ፤ አናንያል ምስለ ሠራዊቱ መላእክት እለ ይዌጽፉ በጥጽፍተ ነገድጓድ ዓዕባን እሳት ዘገባን ወዓገ ትዎ ለሳጥናኤል።

ከዚህም በኋላ በኢዮር ያሉ መላእክት በራማ ላሉት መላእክት ጩኸት አሰሙ በራማ ያሉ መላእክትም ይህን ጩኸት ሰምተው ሱርያል ከሠራዊቱ ከሥልጣናት ጋር ነጋሪታቸውን ጭነው፤ ሰዳክያል ከሠራዊቱ ከመኳንንት ጋር የእሳት ጋሻቸውን አንግበው የእሳት ቀስታቸውን ገትረው፤ ሰለትያል ከሠራዊቱ ከሊቃናት ጋር በእሳት ፈረስ ተቀምጠው የእሳት ልብድ ተለብደው በከዋክብት አምሳል የብርሃን ሰላጢን ይዘው፤ አናንያል ከሠራዊቱ ከመላእክት ጋር የመብረቅ የነገድጓድ ወንጭፍ እንደ ብረት የጸፍ የእሳት ድንጋይ ይዘው ከዳር እስከ ዳር ሰልፍ አድርገው ጥፍኤልን ገጠሙት። ነገር ግን ዛሬ ድል የሚሆን ጦር በመጀመሪያ ድል ይገዛልና ሳጥናኤልም ሰልፉን አፅንቶ መላእክትን ድል ነገቸው

አሳደዳቸው። ከዚህም በኋላ በኢየር ያሱ መላእክት ፈቃድህ ባይሆን ነውን ብለው ወደ ጌታ አመለከቱ፤ ፈቃድስ ፈቃዶ ነው ድል የሚነሳበትን ግብር እንድታውቁ ብዬ ነው ብሉ የብርሃን ትእምርተ መስቀል ሰጣቸው፤ እርሱን ባየ ጊዜ ሳጥናኤል ድል ተነሣ።

፵፮. ወኮነ ሳጥናኤል በማዕከሉም ከመጠሊ ዘጊዜ ዝናም ወከመ ያፍ፡ ዘተሠግረት በመሥገርት ወይቤ ገንደኩ ለከ ኦ አጋዜ ኩሉ ነዋ ኮነ ከመ ያጥፍዑኒ ዘኢእዘዝኩም።

ሳጥናኤልም ቢጨንቀው ቢያንቀው መድረሻ መሸሻ ቢያጣ በወጥመድ እንደተያዘች ወፍ፡ ከዝናም እንደ ዋለች ፍየል እየተንቀጠቀጠ በመካከላቸው ወድቆ አቤቱ ጌታዬ እንተ ሳታገዛቸው ሊያጠፉኝ ሆነ አሁንም እኔ ለአንተ ተገዝቻለሁ ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ።

፵፱. ወሶቤሃ እንጉድጉደ ፈጣሬ ኩሉ ዓለም ወይቤ ዘለከር ለዝንቱ ገሠር ላዕሌየ ዘአበሰ ውእቱ መላእክትኒ ሰማያም ዘንተ ቃለ ኃደግዎ።

ጌታም ይህን ገሠር ጎስቋላ የነነ ጫንቃዬን የወጋ እኔን የበደለ ነው ብሎ በነጉድጓድ ድምፅ አሰማ መላእክትም ይህንን ቃል ሰምተው ትተውታል።

፶. ወእምዝ ወረደ ላዕሌሁ መዓተ እግዚአብሔር ሰማይ ወምድር ዘኢይክሉ ፀዊርቶ ወተሰልበ እምኔሁ ሶቤሃ ፀጋ መንፈስ ቅዱስ።

እግዚአብሔር ሳጥናኤልን እንደማይመለስ ያውቃልና ሰማይና ምድር የማይችሉት መዓት/መቅሰፍት/ አወረደበት።

፶፩. ወኮነ ሳጥናኤል ርዑደ ወድንጉጸ ወቅጥቁጠ በገበ ተጸውዓ ስመ እግዚአብሔር።

ከዚህም በኋላ ሳጥናኤል ስመ እግዚአብሔር በተጠራበት ሁሉ የሚርድ የሚንቀጠቀጥ የሚበን ሆነ።

፶፪. ሥልሰ ተነሥኦ አእምር ወጊሩተ ፍቅረ ወትዕግሥተ ትሕትና ወየዋሃተ ኮነ ርጉመ ወእኩየ፤ እም እደ ጸላዒ ዘአልቦ ምሕረት ወበእንተዝ ተሰምየ ሰይጣን።

ሦስተኛም ከሳጥናኤል አእምር ዕውቀት ፍቅር ትሕትና ትዕግስት ተነሣበት እርሱም ሲቻለው የማይምር ሆነ፤ ስሙም ሰይጣን ዲያብሎስ ጋኔን ተባለ።

፶፫. ወይቤሉ እግዚአብሔር ለዲያብሎስ ሑር ረድ ውስተ ምድር ምስለ ሠራዊትከ ወኢታማስን ሠራዊትየ ንጹሐን።

ጌታም ዲያብሎስን እነዚህን ንጹሐን መላእክቶችን ሳታረከላቸው ከርኩሳኑ ሠራዊቶችህ ጋር ወደ ምድረ ፋይድ ውረድ ብሎ በመዓት/በቁጣ/ ቃል አዘዘው። ጌታም ዲያብሎስን እንዲህ ብሎ በመዓት ቃል ከአዘዘው በኋላ በቀኝ በግራ በፊት በኋላ ሆነው እያዳቱ እያጋፉ አልፍ አዕላፋት መላእክት አውርደው ጣሉት።

፶፬. ወሶበ ፈቀደት ፀሐይ በፍናት ታመጽልዎ ወታምሀዎ ይቤላ እግዚአብሔር ኢታስርጊዮ እስመ ቦቱ ብዙኅ ጎሳር።

፶፭. ወሶበ ፈቀደት ፀሐይ በፍናት ታመጽልዎ ወታምሀዎ ይቤላ እግዚአብሔር ኢታስርጊዮ እስመ ቦቱ ብዙኅ ጎሳር።

፶፮. ወሶበ ፈቀደት ፀሐይ በፍናት ታመጽልዎ ወታምሀዎ ይቤላ እግዚአብሔር ኢታስርጊዮ እስመ ቦቱ ብዙኅ ጎሳር።

፶፯. ወሶበ ፈቀደት ፀሐይ በፍናት ታመጽልዎ ወታምሀዎ ይቤላ እግዚአብሔር ኢታስርጊዮ እስመ ቦቱ ብዙኅ ጎሳር።

ዛሬ ከጌታው ጋር የተጣለውን ሰው ቤተሰቡ ሁሉ እንደሚጠጣው እንደሚጸየፈው ሁሉ ዲያብሎስም ከፈጣሪው ጋር ተጣልቶ ወደ ምድር ሲወርድ ፀሐይ በመንገድ ቆይታ ይህን ገሡር ጎበዳላ እንደ ሰም አቅልጬው እንደ እንጨት አድርጎታል ልቅር አለች። ጌታም ተዩ፤ እንደ ሰም ቀልጠ እንደ እንጨት ደርቆ ቢቀር ክፉም አይደል ተደላው ነው፤ ሰማይና ምድር የማይችሏት እሳት አለችን ከዚያ አግብቼ አቀጣዋለሁ አላት።

፵፮. ወጸድፈ ዲያብሎስ ውስተ ዛቲ ምድር ወተገድፈ ከመግተት በሀገረ መካ ወወድቀ ከመ ዕብን እንተ መነንም ነደቅት።

ዲያብሎስም እንደ ድንጋይ እየተንከባለለ እንደ ግተት እየተሽከረከረ ወርዶ መካ ወደሚሉት ቦታ ወደቀ። ቅዳሜ በጊዜ ሠርክ ለእሑድ አጥቢያ በተፈጠረው ጨለማ ዲያብሎስ ተጠቅልሎ ገሃነመ እሳት ወርዶበታል።

፵፯. በ ዘወድቁ ውስተ ግዮር ወቦ ዘወድቁ ውስተ ምድር ወቦ ዘወድቁ ውስተ እንጦርጦስ ጽልመት።

የዲያብሎስም ሠራዊቶች ከሦስት ተከፍለዋል፤ በአማን ፈጣሪ ነህ ያሉት አብረው እንጦርጦስ ወርደዋል፤ አንተስ ከፈጠርህ እኛም እንፈጥራለን ያሉት አብረው መካ ወርደዋል፤ ዛሬ በምድር ላይ ሰውን ሁሉ ስተው ሲያስቱ ክደው ሲያስክፉ ይኖራሉ። ይህን አይሆን ብለው የተጠራጠሩት በግዮር ላይ ተርተው ዛሬ ነፍስ ከሥጋ ተለይታ ስትወጣ

የጸድቃንን ነፍስ እያስደነገጠው የጋጥአንን ነፍስ እየቀጠቀጠው የሚኖሩ የግዮር አጋንንት የሚባሉ እነዚህ ናቸው።

፵፰. ዘኩሰ ሚካኤል መልእክ ጋይል ልዑል ውለቱ ልዑል መን በር። እምኩሎሙ መላእክት ይትሊግል መንበሩ ሥዩም በጎበ እግዚአ ምዕመን።

ከዚህም በኋላ ቅዱስ ሚካኤል የዘጠና ዘጠኙ ነገደ መላእክት አለቃ ሆነ፤ ልዑል መንበርም ተባለ።

፵፱. ወተሰይመ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ ኮነ ይተለእክ ውስተ መልእክቱ ለዲያብሎስ ወመላእክትኒ አተው ውስተ መካናቲሆሙ በበነገዶሙ ወበበያታሆሙ።

ሚካኤልም የመላእክት አለቃ ሆኖ ተሾመ የዲያብሎስንም ሹመት፤ ዙፋን ደረበ መላእክትም በየነገዳቸው ወደየቦታቸው ተመለሱ።

ረቡዕ ማለት ለፍጥረት አራተኛ ለቀመር ሁለተኛ ለፀሐይ አንደኛ ማለት ነው። ረቡዕ ማለት አራት ዕለት ማለት ነው። አራት ዕለት አሥራ አምስት ፍጥረት ይህ ነው። ይህስ የተፈጸመው በምን ቀን ነው ቢባል ሚያዝያ ሁለት ቀን ነው።

፩. ወይቤ እግዚአብሔር ለታውዕዕ ማይ ዘይትሐወስ ዘበ መንፈስ ሕይወት ወአዕዋፍ ዘይሠርፍ መልዕልተ ምድር ወመትሕተ ሰማይ ወኮነ ከማሁ። ዘፍ ፩+፳፩

እግዚአብሔር በዕለተ ሐሙስ ረቡዕ ማታ ለሐሙስ አጥቢያ በጊዜ ሠርክ ምንጭ ምን ፍጥረት ፈጠረ? ቢሉ ውኃ ሕያው ነፍስ ያላቸውን ተንቀሳቃሾች ታስገኝ ብሎ ቢያዝዝ በእግራቸው የሚሸከረከሩ በክንፋቸው የሚበሩ በልባቸው የሚሳቡ በየወገናቸው በየዘመዳቸው ስፍር ቁጥር የሌላቸው ሦስት ፍትረታት ተፈጠሩ። ዘፍ 1+20-21

፪. ወእመ አዘዛ እግዚአብሔር ለባሕር አውዕለት ነሱ ዘመደ እንስሳ ወአራዊተ ወአዕዋፊ ዓበይተ ወደቃይቀ ዘአልቦን ጉልቀ። ዘፍ ፩+፳፩-፳፪

እግዚአብሔርም ታላላቆች እንበሪዎችን ውኃይቱ እንደ ወገኑ ያስገኝቻቸውንም ተንቀሳቃሾቹን ሕያዎን ፍጥረታት ሁሉ እንደ ወገኑ የሚበሩትን ወፎች ሁሉ ፈጠረ። ዘፍ 1+21-22

ከዚህም በኋላ ብሔሎችን በየብስ ሌዎታንን በባሕር አስፍሯቸዋል። «ዕዝራ ሱቱ. 4+49-53»

የነዚህስ ምግባቸው ምንድን ነው ምንስ ይመገባሉ ቢሉ፡-

፫. ሳድሳዩ እደ ወሀብካሁ ለብሔሎች።

ብሔሎች በየብስ ካሉ ፍጥረታት ከሰው በቀር ሺህ ሺህ በፀጉሩ ይገባሉታል ያን እየተመገበ ፈጣሪውን እያመሰገነ በየብስ ይኖራል። ሄኖክ 16+13-14

ሌዎታንም በባሕር ውስጥ ከሚኖሩ ፍጥረታት ሁሉ ሺህ ሺህ በፀጉሯ ይገባሉታል። ያን እየተመገበች ፈጣሪዋን እያመሠገነች በባሕር ትኖራለች። ሄኖክ 16+12-13፣ ኢሳ 27+1-2

የእነዚህስ አስፋፈራቸው እንደምን ነው ቢሉ ምድሩን ዙሪያ ዙሪያውን ከሰባት ከፍሎ የወደያኛውን እንዲን ፅግ ለብሔሎች ሰጥቶታል። የርሱንም ፅግ ከሦስት ከፍሎ እንዲን እርሱ ተኝቶበታል። በሁለቱ ምግቡ ይመላለስበታል።

፬. ሳድሳዩ እደ ወሀብካህ ለሌዎታን። ሁለተኛውንም ፅግ ለሌዎታን ሰጥቷታል። የሌዎታንንም ፅግ ከሦስት ከፍሎ በእንዱ እርሷ ተኝታበታለች በሁለቱ ምግቧ ይመላለስበታል። በሦስተኛው ፅግ በድምፅ የሚገድሉ ግሩማን አራዊትን አስፍርበታል።

በአራተኛው ፅግ እሳትን አስፍርበታል። በአምስተኛው ፅግ በረድን አስፍርበታል። ስድስተኛውን ፅግ ለሰው ሰጥቶታል።

፭. እሉ እሙንቱ ግሩማን አራዊት እለ የአውድዋ ለዓለም ከመገልቀት ወዓለምኒ በገቤሆሙ ከመ አዕባዕት።

ይህችስ ዓለም በብሔሎችና በሌዎታን ዘንድ እንደ ምን ትኖራለች ቢሉ ብሔሎች በቀኝ በየብስ ላይ ሌዎታን በግራ በባሕር ዙሪው ተጠምጥመው እነዚያ እንደቀሚስ ይህች ዓለም እንደ አንገት። እነዚያ እንደ ቀለበት ይህች ዓለም

እንደ ጣት ሆነው ይኖራሉ። ቅዱሳን ጻድቃን ሲበቁ የሚያዩ ዋቸው ግሩማን አራዊት የሚባሉ እነዚህ ናቸው። ሲራክ እንደምታ 43+33

ከነዚህም በባሕር ከተፈጠሩት ፍጥረታት የሚበሉ፣ የማይበሉ፣ የሚገዙ፣ የማይገዙ አሉ። ከነዚያም በባሕር ጸንተው የሚኖሩ አሉ። በክንፋቸው እየበረሩ የሄዱ አሉ። አንድ ጊዜ ወደ ባሕር አንድ ጊዜ ወደ የብስ ሲመላለሱ የሚኖሩ አሉ። እነዚህም አምሳል ናቸው። የሚገዙት የሚበሉት ለእግዚአብሔርና ለሰው ተገዝተው በፍቅር በትሕትና በቸርነት የሚኖሩት የጻድቃን አምሳል ናቸው። የማይገዙት የማይበሉትም ለሰው እና ለእግዚአብሔር አንገዛም አንዳኝም ብለው በትዕቢት በኩራት የሚኖሩት የኃጥአን አምሳል ናቸው።

ከነዚያም በባሕር ውስጥ ጸንተው የሚኖሩት ቤታችንን ንብረታችንን አንተውም ከዘመድ አንለይም እያሉ ሲሰርቁ ሲቀሙ በሐሰት ሲምሉ ሲገዙ የሚኖሩ የኃጥአን አምሳል ናቸው። አንድም በባሕር ውስጥ ጸንተው የሚኖሩ የተባሉት

፩. ወባረኮሙ ለጀሆሙ በእሐቲ በረከት። ዘፍ ጳጳሩ። ሁለቱንም በአንድ በረከት ባርኳቸዋል እንደተባለ ጥረው ግረው አርሰው ቆፍረው፣ ነግደው ከባለቤታቸው ወልደው ዓሥራት በኩራት አውጥተው ሥጋውን በልተው ደሙን ጠጥተው ሰንበትን አክበረው በሕገ እግዚአብሔር ፀንተው የሚኖሩ የጻድቃን አምሳል ናቸው።

በክንፋቸው እየበረሩ የሄዱት ከዘመድ ባዕድ ከአገር ምድረ በዳ ይሻላሉ ብለው በህይወት ማድረግ ሥር ከገደል

ሥር ወድቀው የሚኖሩት የጻድቃን አምሳል ናቸው። አንድ ጊዜ ወደ ባሕር አንድ ጊዜ ወደ የብስ ሲመላለሱ የሚኖሩትም የሰብአ ግለም መነካሳት አምሳል ናቸው አንድ ጊዜ ወደ ሃይማኖት፣ አንድ ጊዜ ወደ ክህደት፣ አንድ ጊዜ ወደ ሥርዓት፣ አንድ ጊዜ ወደ ጋራጣት፣ አንድ ጊዜ ወደ ግለም፣ አንድ ጊዜ ወደ ገዳም ሲመላለሱ የሚኖሩት አምሳል ናቸው። ከነዚያም በክንፋቸው እየበረሩ የሚሄዱት ወጥተው ወጥተው አሥሩን ማዕረግ ከደረሱ በኋላ ተመልሰው ወርደው «አቡነ ዘበሎማያት ጎድግ ለነ አበላነ ወኔጋዩን» እያሉ የሚኖሩ መነካሳት አምሳል ናቸው።

ክፍል ሁለት

ከነዚያም በክንፋቸው ከሚበሩት ከርከቤዴል የምትባል ወፍ አለች። ይህችም ስትፀንስ በቀዳማይ ወርጎ/በመጀመሪያ ወር/ በሃልላይ ወርጎ/በሦስተኛ ወር/፣ በሳድሳይ ወርጎ/በስድስተኛ ወር/ ትፀንሳለች። ይህም አምሳል ነው። ቀዳማይ ወርጎ የዘመነ አበው፣ ሃልላይ ወርጎ የዘመነ ኦሪት፣ ሳድሳይ ወርጎ የዘመነ ወንጌል አምሳል ነው።

፩. ወትፈነቅል ይከተ ያፍ ልጉተ ባሕር። ይህችም ከርከቤዴል ስትፀንስ ከወንድ ዘር አትፀንስም።

ከባሕር ወጥታ ሦስት መዓርግ ከፍ ብላ በፀሐይ ትመታለች ገላዋን ሲሞቃት ረብባ ወርዳ ከጥልቅ ባሕር ትገባለች። ያን ጊዜም ረብባ ወርዳ ከባሕር ስትጠልቅ ከፀሐይ ፀዳል፤ ከውኃ ጠል ተከፍሎ በማህፀኗ ይፀነሳል። ይህችም ገጽሕት እም አዕዋፍ/ከአዕዋፍ ሁሉ የነፃች/ ትባላለች።

ስትፀንስም በግራ ማህፀኗ በመጀመሪያ ሦስት አዕዋፍ ታስገኛለች፤ ቀጥላ አምስት አዕዋፍ ታስገኛለች፤ ከዚያ ቀጥላ አሥራ አምስት አዕዋፍ ታስገኛለች፤ ቀጥላ አርባ ስድስት አዕዋፍ ታስገኛለች፤ ከዚያ ቀጥላ ሰባ ሁለት አዕዋፍ ታስገኛለች። እነዚህም አዕዋፍ እስከ አርባ ቀን ድረስ በእግራቸው ሲሸከረከሩ ኖረው ከአርባ ቀን በኋላ በከንፋቸው እየበረሩ ይሄዳሉ።

ዳግመኛም ከቀኝ ማገፀኗ በመጀመሪያ አሥራ ሁለት ዕንቁዎችን ታስገኛለች፤ ቀጥላ ሠላሳ አምስት ዕንቁዎችን ታስገኛለች፤ ቀጥላ ሰባ ሁለት ዕንቁዎችን ታስገኛለች፤ በመጨረሻው ከቡር ዕንቁ ታስገኛለች። ይህንም ዕንቁ ዓሣ ተቀብሎ ይውጠዋል። የዚህም ዕንቁ ብርሃን የዓሣውን ገላና የባሕሩን ጥልቅ ሰንጠቆ ወጥቶ ከባሕር ዳርቻ ላሉ ሰዎች ይታያቸዋል።

ከዚህም በኋላ ጠቢባን ብርሃን የማይከለክል ውኃ የማያስገባ ልብስ ተጉናጽፈው ገብተው ዓሣውን በቀስት ነድፈው ገድለው ዕንቁውን አውጥተው ለነጋዴ ይሸጡታል። አንድም ዓሣ ምግቡን ለመፈለግ ወደ ባሕር ዳርቻ ይወጣል። ሰዎ

ችም በቀኝና በግራ ጉጆ ሠርተው ይጠብቁታል። ምግቡን ሲፈለግ ዓሣውን በቀስት ነድፈው ገድለው ዕንቁውን አውጥተው ለነጋዴ ይሸጡታል። ይኸውም ዕንቁ ከነጋዴ ወደ ነጋዴ ሲወጃጅ/ሲዘዋወር/ ከቤተ መንግሥት ይደርሳል። ይኸውም አምሳል ነው።

ቀዳማይ ወርጎ የዘመነ አበው፣ ሣልሳይ ወርጎ የዘመነ አሪት፣ ሳድሳይ ወርጎ የዘመነ ወንጌል አምሳል ነው። ደግመኛም ገራ ማገፀኗ የዘመነ አሪት አምሳል ነው። ገራ ደካማ ነው እንደዚህም ሁሉ በአሪት ደካመ ነፍስ እንጂ ኃይለ ነፍስ አልነበረም።

ከገራ ማገፀኗ ሦስት አዕዋፍ በመጀመሪያ ማስገኘቷ የአብርሃም፣ የይስሐቅ፣ የያዕቆብ አምሳል ናቸው።

ቀጥላ አምስት አእዋፍ ማስገኘቷ የአምስቱ መጻሕፍተ መሴ አምሳል ናቸው። ቀጥላ አሥራ አምስት አዕዋፍ ማስገኘቷ የአሥራ አምስቱ ነቢያት አምሳል ናቸው። ቀጥላ አርባ ስድስት አዕዋፍ ማስገኘቷ የአርባ ስድስቱ ብሉያት መጻሕፍት አምሳል ናቸው። ቀጥላ ሰባ ሁለት አዕዋፍ ማስገኘቷ የሰባ ሁለቱ ሊቃውንት አምሳል ናቸው። እነዚህም እስከ አርባ ቀን ድረስ በእግራቸው ሲሸከረከሩ ኖረው ከአርባ ቀን በኋላ በከንፋቸው እየበረሩ መሄዳቸው መጻሕፍተ ብሉያት በዘመነ አሪት ሥጋዊ ሆነው ሲነገሩ ኖረው በዘመነ ወንጌል ገን መንፈሳዊ ሆነው ሲነገሩ ሲተረጉሙ የመኖራቸው አምሳል ነው።

ዳግመኛም ቀኝ ማገፀኛ የዘመነ ወንጌል አምሳል ነው።
 ቀኝ ኃይለኛ ነው ቢመታ ያደቃል፤ ቢወረውር ያርቃል፤
 ሲይዝ ያጠብቃል እንደዚህም ሁሉ በዘመነ ወንጌል ኃይለ
 ነፍስ እንጂ ድካመ ነፍስ የለም። ዳግመኛም ከቀኝ
 ማገፀኛ በመጀመሪያ አሥራ ሁለት ዓዕናቁ ማስገኘቷ
 የአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አምሳል ናቸው።
 ቀጥላ ሠላሳ አምስት ዓዕናቁ ማስገኘቷ የሠላሳ አምስቱ
 መጻሕፍተ ሐዲሳት አምሳል ናቸው። ቀጥላ ሰባ ሁለት
 ዕንቁዎችን ማስገኘቷ የሰባ ሁለቱ አርድእት አምሳል
 ናቸው። በመጨረሻም ከዙር ዕንቁ ማስገኘቷ የጌታ አም
 ሳል ነው። ያንንም ከዙር ዕንቁ የዋጠው ዓሣ የስምንቱ
 ሺህ ማገበረ እስጢፋኖስ አምሳል ነው።
 ይኸውንም ዓሣ ነድፈው የገደሉት ጠቢባን የደቀመዛሙ
 ርቶች አምሳል ናቸው። ብልሆች ደቀመዛሙርት የመምህ
 ሬቸውን ልቡና በፍቅር በትሕትና እየነደፉ ሲማሩ ሲያስ
 ተምሩ ይኖራሉና። ይህንም ዕንቁ ከጠቢባን የገዙት፤ ከሐዋ
 ርያት የተማሩት ትምህርታቸውን መምህራን እያፈደፈዱ
 ለያበዙ፤ ሲያስተምሩ የመኖራቸው አምሳል ነው። ይህም
 ዕንቁ ከነጋዴ ወደ ነጋዴ ሲዘዋወር ከቤተ መንግሥት
 መድረሱ፤ መምህራን ሲያስተምሩ ደቀ መዛሙርት
 ሲማሩ እስከ ዕለተ ምጽአት የመድረሳቸው አምሳል ነው።
 ከርከቤዴል የእግዚአብሔር ማርያም አምሳል ናት። ከርከቤ
 ዴል ገጽሕት እም አዕዋፍ እንደሆነች እግዚአብሔር ማርያ

ምም ገጽሕት እም ልማድ አንስት ትባላለች። ከርከቤዴል
 ያለዘር እንደፀነሰች እግዚአብሔር ማርያምም ያለ ዘርዕ
 እምላክን ፀንሳለች። ከርከቤዴል ከፍ ብላ ሦስት መዓርገ
 ለፀሐይ እንደ ተመታች እግዚአብሔር ማርያምም ሦስት
 መዓርገ ትውልድ አልፋ በአራተኛው መዓርገ ትውልድ
 እምላክን እስገኝታለች።
 ዕንቁ የመለኮት አምሳል ነው። ዓሣው የትስብእት/ሰው
 የመሆኑ አምሳል ነው። ዓሣውን በቀስት ነድፈው የገደሉት
 ጠቢባን የአይሁድ አምሳል ናቸው። እንደዚህም ሁሉ አይ
 ሁድ ከሥጋ ጋር የተዋሀደውን መለኮት ሰቅለው ወገተው
 ገድለውታልና። ይኸውም ዕንቁ ከነጋዴ ወደ ነጋዴ ሲዘዋ
 ወር ከቤተ መንግሥት መድረሱ መለኮት የተዋሀደውን
 ነፍስ የተለየውን የእየሱስ ክርስቶስ ሥጋና ደም እየበሉ
 እየጠጡ የሚኖሩ ምዕመናን አምሳል ነው።
 እስከዚህ ድረስ የዕለተ ሐሙስ ሥነ ፍጥረት ነው። ሐሙስ
 ማለት አምስት ዕለት ማለት ነው። ሐሙስ ለፍጥረት እም
 ስተኛ ለቀመር ሦስተኛ ለፀሐይ ሁለተኛ ማለት ነው። እም
 ስት ዕለት አሥራ ስምንት ፍጥረት ይህ ነው። ይህስ የተፈ
 ጸመው በምን ቀን ነው ቢባል ሚያዝያ ሦስት ቀን ነው ።

፩. ወገብሮ ለእጋላ ለመሕያው ማለቱም እጋላ ለመሕያውን ፈጠረ ሲል ነው። እጋላ ለመሕያውንም ፈጠረ ማለት አዳምን ከሕያው ለግዚእብሔር አባት፤ ከሕያው መንፈስ ቅዱስ እናት የተገኘ የተፈጠረ ልጅ ማለት ነው። አንድም “እጋል” የተባለ አዳም “እም” የተባለች ምድር “ሕያው” የተባለ ለግዚእብሔር ነው። ከሕያው ለግዚእብሔር አባት ከገቱም ምድር እናት የተገኘ የተፈጠረ ልጅ ሲል እጋላ ለመሕያው አለው።

ወገብሮ ማለትም ፈጠረው ማለት ነው። እነዚህም እሳትና ነፍስ በአዳም የተፈጠሩት ደመ ነፍስ ናቸው። እነዚህንስ እሳትና ነፍስ ደመ ነፍስ እንደሆኑ የሚያሳውቅ የሚያስረዳ ምን ነገር አለ ቢሉ።

፪. እስመ ነፍስ ተጋድሮ በደም፤ ኢትብልው ሥጋ ምስለ ደም እስመ ደመ ነፍስትክሙ ይለቲ። ዘፍ ፱+፱-ጅ ስለምን ብርንዶ ሥጋ አትብሉ አለ ቢሉ ብርንዶ ሥጋ ካል ተጠበሰ ካልተቀቀለ ደም አይለየውም ደም ካልተለየውም ነፍሳችሁን ጨምራችሁ ትበላላችሁ ሲል ብርንዶ ሥጋ አትብሉ አለ። ዘፍ 9+4-5።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ የሰው ሕይወቱ ደገንነቱ በመ ሞቱ በመተንፈሱ በመንቀሳቀሱ ይታወቃል። እሳትና ነፍስ ከተለየው ገን ሞተ ይባላል እንጂ ከዚያ በኋላ ሕይወት አለው አይባልም።

፫. እሳት ወነፋስ ነፍስ ለመገቱ መሬትን አምንትንት ጸገር፤ ወአጽፋር፤ ወእቱ። ማይኒ ደም፤ ወምራቅ፤ ወአንብዕ፤ ወእቱ። እሉ ለመገቱ ፱ቱ ጠባይዓት ዘሀለው ውስተ ነፍስትነ።

እሳትና ነፋስ ደመ ነፍስ ናቸው ካልን የውጋና የመሬት ግብራቸው ምንድን ነው ቢሉ የመሬት ግብሩ ግዘፍ/ውፍረት/ ነው። ሥጋ፤ ጅማት፤ ፀገር፤ ጥፍር፤ ግዙፍ አካል የሚሆን መሬት ነው። የውጋም ግብሩ ርቀት፤ ደም፤ ምራቅ፤ ዕንባዕ ሁኔ የሚፈስ ነው።

ከመላእክት በቀር ከሀያ ሁለቱ ፍጥረታት መካከል በደመ ነፍስ ሕያው ያልሆነ ከአራቱ ባሕርያት ያልተፈጠረ የለም። ይህስ ይሁንና እንስሳት አራዊትም ይበላሉ፤ ይጠጣሉ፤ ይተኛሉ፤ ይነሣሉ ደመ ነፍስ አላቸው እንበል፤ አዝርዕት አትክልት ዕፀዋትስ ደመ ነፍስ አላቸውን፤ ቢሉ እዎን አላቸው። ሁሉም በየግብሩ የማይዋለድ የማይፈባ የለም አዝርዕቱም አትክልቱም ዕፀዋቱም በተዘሩ በተተከሉ ጊዜ በእግራቸው አርባ ሃምሳ ይወልዳሉ። በራሳቸው መቶ ሁለት መቶ ያረራሉ በነፋስነታቸውም ይናወጣሉ። በእሳትነታቸው እንጨት ለእንጨት ባሳበቋቸው ጊዜ እሳት ይወጣቸዋል በውጋነታቸው በብረት ቢወጓቸው ደም፤ ውጋ፤ ወተት ይፈሳ ቸዋል። በመሬትነታቸውም ያድጋሉ፤ ይገዝፋሉ/ይወፍራሉ/፤

ያብባሉ፣ ያረራሉ። በምሳር ተቁርጠው በወደቁም ጊዜ ይደርቃሉ፣ ይረረሳሉ፣ ይበሰብሳሉ፣ አረር ትቢያ ይሆናሉ።

፮. ወአልቦ ፩ ዘኢተፈጥረ ምንትኒ እም ፬ቱ ጠባይዓት ዘእን በለ መላእክት ባሕቲቶሙ።

ከመላእክት በቀር ከሆያ ሁለቱ ፍጥረታት መካከል በደሙ ነፍስ ሕያው ያልሆነ ከአራቱ ባሕርያት ያልተፈጠረ አንድ ም ፍጥረት የለም ማለት ስለዚህ ነው።

እነዚህም አንድ ሆነው ተዋህደው አንድ አካል አንድ ባሕርይ ይሆናሉ። አዳምን ገን ከአራቱ ባሕርያት ብቻ አልፈጠሩትም የማትበላ የማትጠጣ የማትተኛ የማታገባላሉ ሦስት ግብር የላላት ነፍስ ዉምረው ፈጥረውታል። አዳም በእካለ ነፍሱና በእካለ ሥጋው መቀዳደም መከታተል አለበትን ቢሉ የለበትም። በእካለ ሥጋውና በእካለ ነፍሱስ መቀዳደም መከታተል ቢኖርበት ንግበር ሥጋ/ሥጋን እንፍጠር/ ወንግበር ነፍሱን/ነፍሱንም እንፍጠር/ ባሉ ነበር።

ነገር ገን ፍጥረታትን ሁሉ ሲፈጥሩ በእግራቸው ሒደው በእጃቸው ቁርጠው አንጸው ይፈጥራሉ ማለት አይደለም። ይኸ ይሁን ያሉት ይሆንላቸዋል እንጂ። አዳምንም ንግበር ሰብእ በአርአያነ ወበእምሳሊነ ብለው ቢያዝዙ አራቱ ባሕርያት ሥጋ ሦስቱ ግብራተ ነፍስ አንድ ሆነው ተዋህደው የሆላላ ዓመት ጉልማላ ሆኖ አንድ ጊዜ ተገኝቷል።

፯. እሰመ ጎልቁ ፯ቱ በገብ ዕብራውያን ፍጹም ውለቱ እንዳለ አቡጥህር።

ሰብእ ማለት በእብራውያን ዘንድ ሰብእ/ሰባት/ ፍጹም ቁጥር ማለት ነው።

፯. ዝኬ ውለቱ ሰብእ ነፍስ ወሥጋ ብሂል።

አንድም ሰብእ ማለት አራቱ ባሕርያት ሥጋ ሦስቱ ባሕርያት ነፍስ እነዚህ ሰባት ባሕርያት የአሉበት ማለት ነው።

አዳምም ማለት ነውር፣ ነቀፋ የሌለበት ሥግው እመራት በመራት የተገኘ ሰው/ ፍጹም፣ መልካም ማለት ነው።

ከዚህም በኋላ ሥላሴ አዳምን ፈጥረው ድካም፣ ዕረፍት ገዋም/እንቅልፍ/፣ ንቃሕ/ንቃት/፣ ትጋህ/ትጋት/ የሚስማማው አድርገው ፈጠሩት። ዕረፍትና ድካም ገዋም የሥጋ ግብር ባሕርይ/ ናቸው። ትጋህና ንቃህ የነፍስ ግብር/ባሕርይ/ ናቸው።

ከዚህም በኋላ አዳም እንዲህ ባለ ባሕርይ ሲኖር ሳለ እንስሳት አራዊት ሁሉ ሴትና ወንድ እየሆኑ ሲወጡ ሲወርዱ አየና ሥላሴ ከመላእክት በቀር ፍጥረታትን ሁሉ ሲፈጥሩ ሴትና ወንድ እያደረጉ ፈጥረዋቸዋል፤ ለምን ይሆን እኔን ብቻዬን የፈጠሩኝ ብሉ አሰብ፤ ሥላሴም የአዳምን አሳፀ፤ ጸሉት አድርገው ሰምተውለት፤

፲. አይደልም ለእንሰ እመሕያው ይንበር ባሕቲቶ አላ ንግበር ሉቱ ቢጸ ዘትረድለ። ዘፍ ፮፥፲፮፥፲፱

እንላ እመሕያው ብቻውን መኖር ኣይገባውንና ባልገጅራ
እንፍጠርለት ኣሉ። ዘፍ 2+18-19

፲፩. ወለምዝ ነሥኣ እግዚአብሔር ፩ደ ዓዕመ እም ዓዕመ ገቡሁ
ለእዳም ወመልዓ መካና ለይእቲ ዓዕም ሥጋ ወነደቃ
ብእሲተ። ዘፍ ፪+፳፩-፳፫

ከዚህም በኋላ በእዳም ላይ ድካም ንዋም/እንቅልፍ/ መጣ
በት። እዳምም እጅግ ሳይተኛ እጅግም ሳይይነቃ በመንቃ
ትና በመተኛት መካከል ሳለ ከግራ ነጉ ኣንድ ኣጥንት ኣን
ሥቶ ሔዋንን እርሱን ኣስመስሉ- እርሱን ኣሳክሉ የአሥራ
አምስት ዓመት ሴት እድርን ፈጠራት። ዘፍ 2+21-23

፲፪. እ ዝመንከር ነሥኣ ፩ደ ዓዕመ እም ገቡሁ ለእዳም ወለሐኩ
እምኔሁ ብእሲተ ወኩሉ ፍጥረተ እንላ እመሕያው።

ከእዳም ጉን እንዲት ዓዕም መንሣት ምን ይደንቅ ከእርሱ
ሴትን ፈጠረ የሰው ፍጥረትንም ሁሉ ፈጠረ እንዳለ ቅዱስ
ኤፍሬም።

፲፫. ወረከያ ዕሩየ ምስሌሁ

ሴትንም ሲፈጥራት በእርኣያ በእምሳል በእካል በብርሃን
እዳምን ኣስመስሉ ፈጥሯታል። በአሥራው/በደም ሥር/ እና
በኃይል ግን ኣሳንሶ ፈጥሯታል። ይህስ እንደ ምን ነው ቢሉ
የወንዶች አሥራው ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ነው።
ወንድ ጉልበቱ ኃይሉ ብርቱ መሆኑ ስለዚህ ነው።

፲፬. እስመ ድኩማት እማንቱ ኣንስት። ወእኮና ከመ ዕደው
ጸኑዓተ። ፩ኛ ኢጥ ዩ፳፰

የሴቶች አሥራው ሦስት መቶ ሠላሳ ሦስት ነው የሴት
ኃይል ጉልበቱ ደካማ መሆኑ ስለዚህ ነው።

እነዚህም አሥራው የምንበላውን የምንጠጣውን ከሰውነታችን
የሚያስማሙልን ናቸው። ይህስ እንደምን ነው ቢሉ የምንበ
ላውን የምንጠጣውን መሬትነታችን ይቀበለዋል፤ ውኃነታችን
ይበጠብጠዋል፤ እሳትነታችን ያፈላዋል ነፋስነታችን ዓሠሩ
ንና ቅጥራንን ለይቶ ዓሠሩን ትቶ ቅጥራንን ከጭን
ቅላታችን ስድስት አሥራው አሉ በእነዚያ ያስገባዋል።
ስድስቱ ሥሮች ለስድሳው የደም ሥሮቻችን ያስተላልፋሉ።
ስድሳው የደም ሥሮች ደግሞ ለስድስት መቶ አሥራው
ያስተላልፋሉ እንዲህ እያለ የምንበላው የምንጠጣው
በስድስት መቶ ስድሳ ስድስት አሥራው ተቀህዶ ከእግር
ጥፍራችን እስከ ራስ ጸጉራችን ይደርሳል።

ይህም ይታወቅ ዘንድ ዛሬ ሰው መልካም በልቶ መልካም
ጠጥቶ በአደረ ጊዜ አምሮ ለሥልሶ ይታያል። የዚህም
ምሳሌ እዝርዕት ኣትክልት ዕፅዋት በሥራቸው የገባ ጠል
እስከ ጫፋቸው ድረስ ተቀህዶ ይለመልማሉ ያብላሉ
ያፈራሉ። ምሳሌው እንዲህ ያስረዳል።

ስለምን ሥላሴ ሲፈጥሩ ወንድን በኃይልና በጉልበት ብርቱ
አድርገው ሴትን በኃይልና በጉልበት ደካማ አድርገው
ፈጠሩ ቢሉ ይህስ ጥንትም ሲፈጠሩ ወንድ ለመግዛት ሴት

ለመገዛት ነው። ሴትን በኃይልና በጉልበት ብርቱ እድር ገው ቢረገግኝ ናር ባልተቻለችም ክር። ይህም ይታወቅ ዘንድ ዛሬ እንኳ እንዳንድ ጠንካራ ሴቶች ከጉልበት ጋር ታገለው ለማሸነፍ ሲደርሱ ይታያሉና ስለዚህ መትቶ ቀጥቶ እንዲያኖራት ብለው ሴትን በኃይልና በጉልበት ደካማ እድርገው ወንድን በኃይልና በጉልበት ብርቱ እድር ገው ፈጠሩ።

አዳም በነገህ ተፈጠረ ካሉ ሴት ምን ጊዜ ተፈጠረች ቢሉ አዳም ዓርብ በነገህ ተፈጠረ፤ ሴት ደግሞ በሠለስት ጠሃስት ሰዓት/ ተፈጠረች።

ሥላሴ እሑድ ጀምረው እስከ ዓርብ ድረስ የፈጠሯቸው ፍጥረታት ሀያ ሁለት ናቸው በሰባተኛው ቀን ግን ከመፍጠር አርፈውበታል። ይኸውም ቅዳሜ ነው።

፲፮. ወዘመ ሳብዕት ዕለት አዕረፈ እግዚአብሔር እምኩሉ ገብሩ ዘእንዝ ይግበር። ዘፍ ፪፥፪፫
እግዚአብሔርም የሠራውን ሥራ በስድስተኛው ቀን ፈፀመ። በሰባተኛውም ቀን ከሠራው ሥራ ሁሉ አረፈ። ዘፍ 2፥2-3

ክፍል ሁለት

፩. ወነቅሐ አዳም እምንዋው ብዑለ አእምሮ ወትንቢት ምሉዓ ጸጋ ወዋገስ ወይሴ ዛቲ ብእሲት ሥጋ ለምሥጋዩ ወነፍሳ ልም ነፍስዩ ወዓዕማ እም ዓዕምዩ ለትኩነኒኬ ብእሲትዩ። ዘፍ ፳፥፳፻፩

ከዚህም በኋላ አዳም ከእንቅልፍ ቢነቃ ሔዋን እርሱን እክላ እርሱን መሰላ በእጠገቡ ተቀምጣ አገኛት። አዳምም ትንቢት ተገልጾለት ይህች ሴት ሥጋዋ ከሥጋዬ ነፍሷ ከነፍሴ አጥንቷ ከአጥንቴ ተከፍሎ የተፈጠረች ናት እርሷዋ ከወንድ ተገኝታለችና ሴት ትባላል፤ ሥላሴ ሚስት ትሁንህ ብለው ሰጥተውኛል ብሎ ትንቢት ተናገረ። ዘፍ 2፥22-24

አዳምም ለሚስቱ ሔዋን ብሎ ስም አወጣ፤ የሕያዋን ሁሉ እናት ናትና። ዘፍ 3፥20-21።

ይህስ ይሁንና ስለምን ሥላሴ ሔዋንን ከአዳም ከጉኑ ፈጠሯት ከፍ ብለው ከራሱ ዝቅ ብለው ከእግሩ ያልፈጠሯት ቢሉ ከፍ ብለው ከራሱ ቢረገግኝ ሴት ኩኑ ናት የባለውን በኩራች ክር። ዝቅ ብለውም ከእግሩ ፈጥረዋት ቢሆን ናር ሴት ወራዳ ናት የባለውን በተናቀች በተዋረደች ክርና እጅ ግም ከፍ አትበል እጅግም ዝቅ አትበል ሲሉ ከጉኑ መካከል ፈጠሯት። አንድም ጉን በልብስ በድን ይሸፈናል ለሴቶችም መሸፈን መጋረድ ይገባቸዋል ሲሉ ከጉኑ መካከል ፈጠሯት። ወባሕቱ አንስትሳ ይትገልበባ ርእሶን /ሴቶች ግን

ራሳቸውን ይከናወኑ/ ጆኛ ቆሮ ገጅጁ።

አንድም እግር የቤተሰብ አምሳል፣ ጎን የሴት አምሳል፣ ራስ የባለቤት አምሳል ነው። እንደዚህም ሁሉ ሴት ከባለ ቤት በታች መታዘዝ፣ ከቤተ ሰብ በላይ ማዘዝ፣ ይገባታል ሲሉ መካከለኛ አድርገው ከጎን ፈጥረዋታል።

፪. ወነበረ እዳም ማ መዓልተ በዘተፈጥረ ቦታ። ኩፋ ፬+፱-፲
እዳምም ከተፈጠረበት ቦታ እርባ ቀን ተቀምጧል።ኩፋ 4+9-10

፫. ወነፍሐ ውስተ ገጹ ለእዳም መንፈስ ሕይወት። ዘፍ ፮+፮-፭
ከዚህም በኋላ እዳም በተፈጠረ በእርባ ቀን በንፍሐት መንፈስ ቅዱስን አሳደሩበት። ዘፍ 2+7-8

ከዚህም በኋላ እዳም ከሥላሴ የጸጋ ልጅነት ተወልዶ የጸጋ መንገድን ነገሠ ይህም ይታወቅ ዘንድ ሥላሴ በባሕርይ የገዙትን እርሱ በጸጋ ገዛ። ሥላሴ በባሕርይ ያዘዙትን እርሱ በጸጋ አዘዘ።

፬. ወእልበስዎ መላእክት አልባሰ ብርሃን ዘእምፀዳለ መንፈስ ቅዱስ ወእገብዕዎ ውስተ ገነተ ተድላ። ኩፋ ፬+፱-፲

ከዚህም በኋላ መላእክት እዳምን የብርሃን መጉናጸፊያ አጉናጽፈው የብርሃን ጫማ አጫምተው የብርሃን ዝናር አስታጥቀው የብርሃን ዘውድ በራሱ ደፍተው በብርሃን ሠረገላ አስቀምጠው ቅዱስ እግዚአብሔር ዘፈጠሮ ለእዳም>> እያሉ በልልታ በደስታ ገነት አስገዙት።ኩፋ 4+9-10

፭. ወነበረት ሌዋን ባሕረታ እንዘ የዓቅብዎ መላእክት ፀ መዓልተ በዘተፈጥረት ቦታ። ኩፋ ፬+፱-፲

ሌዋንም በተፈጠረችበት ቦታ ሰማንያ ቀን መላእክት እየጠ በቋት ተቀምጧለች። ኩፋ 4+9-10

፮. ወእልበስዎ ለሌዋንኒ ከማሁ እምአልባሰ ብርሃን ዘፀዳለ መንፈስ ቅዱስ ወእገብዕዎ መላእክት ውስተ ገነተ ትፍሥሕት ወፍገዕ። ኩፋ ፬+፱-፲፣ ዘሌ ፲፮+፱-፮፣ ሉቃ ፮+፳፮-፳፭

ሌዋንንም በተፈጠረች በሰማንያ ቀን እንደ እዳም አድር ገው መላእክት ወስደው በገነት ከእዳም ጋር ጨመሯት።

ይህም ይታወቅ ዘንድ ዛሬ ወንድ በተወለደ በእርባ ቀን ሴት በተወለደች በሰማንያ ቀን ክርስትና መነሣታቸው

ስለዚህ ነው በእዳምና በሌዋን አንጻር ሕፃናት የእዳምና የሌዋን ምሳሌ፣ ቤተ ክርስቲያን የገነት ምሳሌ፣ ቀራገዮ የተፈጠሩበት ቦታ ምሳሌ ነው። ኩፋ 4+9-10 ፣ ዘሌ 12+4-7 ፣ ሉቃ 2+22-25

እዳምና ሌዋን ቀድሞ የተቀበሉትን መንፈስ ቅዱስ ዛሬም ወንድ በእርባ ቀን ሴት በሰማንያ ቀን በክርስትናቸው ይቀበ ሉታል። ስለምን ሥላሴ ፍጥረታትን ሁሉ ሲፈጥሩ እንስሳት

አራዊት እንገታቸውን ወደታች እየደፉ በአራት እገራቸው እንዲሄዱ እያደረጉ ፈጠሯቸው፣ እዳምን ገን እንደ ዘንግ መልምለው እንደ እሸት ፈልፍለው አሻቅቦ እንዲያደ

አድርገው ፈጠሩት ቢሉ እንስሳት አራዊትን እንዲህ አድርገው መፍጠራቸው ጌታ ሉሴውን እመቤት ገረጺን ለተልእኮ በጠሯቸው ጊዜ ተገዢዎች ነን ሲሉ ተጉንብሰው አንገታቸውን ደፍተው ነገራቸውን በትሕትና እንዲሰሙ ሁሉ እንስሳት አራዊትንም የአዳም ተገዢዎች ናችሁ ሲሉ አንገታቸውን ወደታች እየደፉ በአራት እገራቸው እንዲሄዱ እያደረጉ ፈጠረዋቸዋል።

አዳምንም ገዣቸው ነህ ሲሉ እንደ ዘንግ መልምለው እንደ እሸት ፈልፍለው አሻቅቦ እንዲያይ አድርገው ፈጠሩት። ስለምን ሥላሴ ፍጥረታትን ሁሉ ሲፈጥሩ በሠርክ በሠርክ ፈጠረው አዳምን ዓርብ በነገህ ፈጠሩት ቢሉ እንስሳትን አራዊትን በሠርክ መፍጠራቸው ሠርክን ጨለማ ይከተለዋል እንደዚህም ሁሉ ሞታችሁን ጽልመተ ሞት ይከተለዋል ጓላም በጽልመተ ምድር ፈርሳችሁ በስብሳችሁ ትቀራላችሁ ሲሉ እንስሳትን አራዊትን በሠርክ ፈጠሩ። አዳምንም ዓርብ በነገህ መፍጠራቸው ነገህን ብርሃን ይከተለዋል። እንደዚህም ሁሉ አዳምን በበጎ ምግባር በበጎ ሃይማኖት ብትገኝ ብርሀት መንግሥተ ሰማያት ትከተልሃለች ሲሉት ዓርብ በነገህ ፈጠሩት።

ስለምን ሥላሴ ፍጥረታትን ሁሉ ሲፈጥሩ ለይኩን ብርሃን ለይኩን ጠረር ለታብቁል ምድር ለይኩኑ ብርሃናት ለታውልላ ባሕር ለታውልላ የብስ እያሉ ፈጠረው አዳምን ንግበር

ሰብእ በእርአያነ ወበእምሳሌነ ብለው ፈጠሩት ቢሉ ይህስ የዲያብሉስ ዘለፍ ነው። ዘለፍነቴስ እንደምነው ቢሉ ዲያብሉስ ዙፋኑ ሹመቱ ከሁሉ በላይ ነበረና የክብሩን ብልጫ አይቶ ይህን ሁሉ ፍጥረት የፈጠርሁ እኔ ነኝ ብሉ ተነግ። ሥላሴም ተቁጥተው አውርደው መካ ጣሉት።

ዲያብሉስም እግዚአብሔር እንደ እኔ ያለ ዕፁብ ድንቅ እንግዳ ፍጥረት አያገኝምና ማረኝ ብሉ ታርቆ ወደ እገራ ያስገባኛል ብሉ ተናገረ። ሥላሴም ስንፈጥርስ እንደ አንተ ያለ ሻጋታም ክርፋታም አንፈጥርም። እኛ በባሕርይ የገዘነውን በጸጋ የሚገዛ በባሕርይ ያዘዘነውን በጸጋ የሚያዘዝ ክቡር ፍጥረት እንፈጥራለን እንጂ ሲሉ አዳምን ንግበር ሰብእ በእርአያነ ወበእምሳሌነ ብለው ፈጠሩት።

፮. በይነ ዘኢያእኮትኮ አንተ ለዘፈጠርክ እምነበልባለ እሳት ወዓውሎ ፈጠረ ህየንቴክ ሰብእ ዘማሬ እማይ ወእመሬት።
[ኛ መቃ. ፱፥፳-፲፩]

እንዳንተ ያለ ፍጥረት መፍጠር የማይቻለው መስሎህ አንተ የፈጠረህ የእግዚአብሔርን ምስጋና በዘነጋህ ጊዜ አሥረኛ ነገድ አድርጎ የፈጠረህ የእግዚአብሔር ምስጋናው እንዳይጉድል አንተም ከወንድሞችህ አንድነት በተለየህ ጊዜ የፈጠረህ የእግዚአብሔር ምስጋናው እንዳይጉድል ሰላንተ ፈንታ አዳምን ፈጠረ፡አንተ ግን በልቡናህ ትዕቢት የፈጠረህ የእግዚአብሔርን

ምስጋና ቸል አልሀ፤ እሱም ተቆጣህ ተዘግበተብህ አሰርም ከሠራዊቶችህም ጋር በገሃነም አጋዘህ በከበሩ እጆቹ ከምድር መሬትን አምጥቶ እሳትና ውጋን ነፋስንም ጨምሮ በእርሱ ምሳሌና መልክ አዳምን ፈጠረው። 3ኛ መቃ 4+8-11።

ሥላሴ አዳምን ንግበር ሰብአ በእርአያነ ወበእምሳሌነ ብለው መፍጠራቸው ሥላሴ የተለየ መልክ የተለየ እካል የብር ሃን ደም ግባት አላቸው፤ እንደዚህም ሁሉ አዳምም የተለየ መልክ አለውና ስለዚህ አዳምን ንግበር ሰብአ በእርአያነ ወበእምሳሌነ ብለው ፈጠሩት።

፳. ወብነ ነፍስ አንተ ኢትመውት በሀላዌሃ ውስተ ነፍስትነ ርቱዕነ ትሰመደ ይእቲ እርአያ እግዚአብሔር እንዳሉ ፫፻ ፲ወጃ ርቱዓነ ሃይማኖት።

አንድም ሥላሴ ንግበር ሰብአ በእርአያነ ወበእምሳሌነ ብለው መፍጠራቸው ሥላሴ ሞት የማይስማማቸው ለዘለዓለም ሕያዋን ናቸው። እንደዚህም ሁሉ አዳም በነፍሱ ሞት የማይስማማው ለዘለዓለም ሕያው ነው። ስለዚህ አዳምን ንግበር ሰብአ በእርአያነ ወበእምሳሌነ ብለው ፈጠሩት።

፱. አእምርኬ ዘተእምር ኩሉ ለእመ ኢገመነት ነፍስ በጋጢአት ኢትፀልም ወኢትዴምን እንዳለ አረጋዊ መንፈሳዊ።

ይህችም ነፍስ ጋጢአት ክፋት ካልሠራች አትጠቁርም አትጸልምም። አንድም ሥላሴ ንግበር ሰብአ በእርአያነ ወበ

እምሳሌነ ማለታቸው ሥላሴ አንድነት ሦስትነት አላቸው። እንደዚህም ሁሉ አዳምም አንድነት ሦስትነት አለው። የሥላሴ አንድነት ሶስትነት እንደምን ነው ቢሉ ልብ፣ ቃል፣ እስትንፋስ ነው። አዳምም ልብ ቃል እስትንፋስ አለውና ስለዚህ አዳምን ንግበር ሰብአ በእርአያነ ወበእምሳሌነ ብለው ፈጠሩት። አንድም ሥላሴ ንግበር ሰብአ በእርአያነ ወበእምሳሌነ ብለው መፍጠራቸው ሥላሴ የባሕርይ ገርዎች ናቸው ሁሉን ይገዛሉ ሁሉን ያገዛሉ። እንደዚህም ሁሉ አዳም የጸጋ ገዢ ነው ሥላሴ በባሕርይ ያዘዙትን በጸጋ ያገዛል። ሥላሴ በባሕርይ የገዙትን በጸጋ ይገዛልና ስለዚህ ሥላሴ ንግበር ሰብአ በእርአያነ ወበእምሳሌነ ብለው አዳምን ፈጠሩት።

፲. ወይቤሉሙ እግዚአብሔር ለአዳም ወለሔዋን እምነሱ ዕዕ ዘሀሉ ውስተ ገነት ብልው ወዕዕስ አሕቲ ዘሀለውት ማዕከለ ገነት ዘታሊቡ ሠናየ ወእኩየ ኢትብልው ወበዕለተ በላዕከሙ እም ይእቲ ዕዕ ሞተ ትመውቱ። ዘፋ፣ ፪፣ ፲፮፣ ፲፭

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን በነፍስ እከ ብሮ የጸጋ መንግሥት አንግሦ በገነት የአሉትን አዝርዕት አትክልት ዕፀዋት ሁሉን ብሉ ሁሉን ጠጡ ሁሉን ግዙ ሁሉን አገዙ ከምድር በላይ ከሰማይ በታች የተፈጠረው ፍጥረት ሁሉ ይገዛላችሁ ይታዘዝላችሁ ብሎ ሰጣቸው። ነገር ግን ከፋና መልካም የምታስለይ አንዲት ዕዕ አለችና እርሷን

አትንኩ እርሷን የነካችሁ እንደሆነ ግን የሞት ሞት ትሞታላችሁ ከእኔ ትለያላችሁ ገንጠሎ እሳት ትወርዳላችሁ አላችው።
ዘፍ 3+16-18 ጌታ አዳምና ሔዋንን እንዲህ ካላችው በኋላ-

፲፩. ወይም ዘ ይቤሉሙ እግዚአብሔር ለሥጋውያን ሐሩ ውስተ ገነት ገበ ሀሉ አዳም መስፍነ ኩሉ ዓለም ዘረቀደ ይብላ ዕክሙ ወዘረቀደ ይህልብኩሙ ወዘረቀደ ይፅዓንኩሙ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር እንስሳት አራዊትን በገነት ጌታችሁ አዳም ተሹሞላችኋልና የሚበላችሁንም እያረደ ይብላችሁ የሚሞኙችሁንም እየሚነ ይቀመጥባችሁ የሚጠ ጣችሁን እያለበ ይጠጣችሁ አትንቅቁት አታናውጡት አታስቀይሙት አላችው። እንስሳት አራዊትም ጌታ እንዲህ ካላችው በኋላ ወጥተው ወደ አዳም ሲሄዱ-

፲፪. ወይም ዘ ይቤሉሙ ዲያብሉስ ለሥጋውያን አይቴኑ ተሐውሩ ወገን መኑ ምግባረክሙ

ዲያብሉስ በመንገድ ቆይቶ እናንት ሥጋውያን ወደት ትሔዳላችሁ መድርሻችሁስ ወደት ነው አላችው። ከዚያ እንስሳት አራዊትም በገነት ጌታችሁ አዳም ተሹሞላችኋልና ሂዱ ተገዙለት ታዘዙለት ብሉኗል አሉት።

፲፫. ወይም ዘ ይቤሉሙ ዲያብሉስ ለሥጋውያን ዝንቱ መስፍንክሙ አዳም ምንተ ይመስል ወምንተ የእክል።

ዲያብሉስም ያ ጌታችሁ አዳም መልኩ ግንን ይመስላል አካሉ ግንን ያህላል አላችው።

፲፬. ወይም ዘ ይቤሉሙ ሥጋውያን ለዲያብሉስ ምንተ ንገረከ እርአያሁ ለአዳም እስመ ተፈጥረ በእርአያ ፈጣሪሁ ወተሠርገው ብርሃነ ዘለይትከህል ለነጽሮ።

የጌታችንም ነገር ምን እንነግርሃለን በፈጣሪው እርአያ በፈጣሪው እምሳል ተፈጥሯል። በብርሃን ተከባል በብርሃን ተሸል ማል በትክክልስ እንዳንመለከተውና እንዳናየው ያስፈራል ያንፀባርቃል አሉት።

፲፭. ወይም ዘ ይቤሉሙ ዲያብሉስ እግዚአብሔር እምነየሰኔ ትጠሰየኔ እምእስማዕ ዘንተ ዜና ዘመጠነዝ ክብር ዘረከቦ ለዝንቱ መራታዊ።

ከዚህም በኋላ ዲያብሉስ የዚህን መራታዊ የክብርን ወራ ከምስማስ እንዲያው ብትደመስስኝ ብታጠፋኝ ይሻለኝ ነበር ብሉ ተናደደ ተበሳው።

ዳግመኛም ዲያብሉስ እንስሳት አራዊትን እባካችሁ እኔንም ውሰዱኝ አላችው። እንስሳት አራዊትም አዳም ብሩህ ንጹሕ ነው አንተ ግን ገሠር/ጉስቋላ/ ጽሉም/ጥቁር/ ነህ አዳም አንተን እንዴት አድርጎ ያይሃል አሉት። ከዚህም በኋላ እራያ ሲሮጥ ደረሰ፤ ዲያብሉስም እባክህ እኔንም ውሰደኝ አለው።

፲፮. ወይም ዘ ይቤሉሙ ሐራውያ ለዲያብሉስ ከመ ይንሰኩ። እራያም እንኳን ቅን መልስ ሊመልስላት ይቅርና እነከስሐ ለሁ ብሉ አሳደደው።

ሁለተኛው ክፍል ስምዖን ጳጳስ ገብረ
ክፍል ሦስት

ጲ. ዲያብሎስም እነዚህ ሁሉ የሚሄዱት በእግራቸው ለይደሉ ምን እኔም ራስ ራሳቸውን እያየሁ ተከትቶ ሔጆ ቢቻለን ለስጅው ከፈጣሪው አጣልጅው እመጣለሁ ብሎ ሄደ።

፩. ወሰብ ቀርቦ ዲያብሎስ ጎብ እግረ ገነት ፈርሃ እስመ ድንጋጌ ወርዶ ውለቱ እንዘ ይብል ሶቦ የአምር ጽልሑትየ እንዘ እያለምር ግዕዝ ይለህዘኒ ወያማስኒ እስመ ተፈጥረ በእርሳይ ፈጣሪሁ።

ሄዶም ከእግረ ገነት ሲደርስ ያሰው በፈጣሪው አምላል ተፈጥሯል ብለውኛል። እንዲህስ አእምሮውን ግዕዙን ሳልጠ ይቅ ብሄድ ይዞ ያማስነኛል/ያጠፋኛል/ ብሎ ጥንቱንም ፈሪ ነውና ከእግረ ገነት ፈርቶ ቆሞ ቀረ።

፪. ወይቤ ዲያብሎስ አያሐውር ንቤሁ መነ ዘእንበለ እርከብ ምክንያተ።

ዲያብሎስም አንድም እንስሳት አራዊት ደርሰው ሲመለሱ አእምሮውን ግዕዙን ጠይቁ ካልሄደሁ ወይም ተመስዩ የምወ ጣበት ቀዳዳ ካላገኘሁ ወዲያም ወዲህም አልሄድም ብሎ ቆሞ ያስብ ጀመር።

፫. ወሰብ የጋድጎ ሙሉክ ይትሚጠፎ ሰይጣን ወይረከቦ መከራ የሐምም ወይመውት ሲሆን።

ለተፈጠረው ፍጥረት ሁሉ ጠባቂ ሙሉክ አለ። ጠባቂ ሙሉክ ካልተለየው ሰይጣን አይቀርባቸውም። ጠባቂው ሙሉክ ሲርቅ ግን ሰይጣን ይቀርባል ሙሉክ ያገኘል ይገመገማል ግል ይሞታል።

፬. ዝኒ ልማድ ውለቱ ሰእመ ረከቦ ንስተተ ሙሉክ ከሙ በቀረተ መርፍዕ ለሊሁ ያርህቦ እስከ ይከውን መጠት እንቀጽ ገመል ጽዑን ዘያበውለ ውስቴቱ ወእምዝ የሐውር ሰብጽ ወይደውዕ ጌተ ለጋንንተ እለ የአክዩ አምሁ ዘየጋድጎ ፅብተ ዘተ ገሳሲ። ማቲ ፲፮፣ ፵፫-፵፮።

ይኸውም ልማድ ሆኖ ተርታል። ገራ የሙሉክ ቀዳዳ ታህል ነት። ጋጢላት ከሰው በአገን ጊዜ ያችን ወዲያና ወዲያ አካላት ግመል እንደተጫነ የማያስወጣ ባር አደርጎ ያደርባል። እርሱም አደርብት ሲመቸው ከእርሱ የሚከተ የሚከተሉ ጠባቂ ለጋንንትን ጠርቶ ኑ ከዚህ መልካም ቤት አይቀጥሉ ጠባቂ ያሳድርባል። እነዚያም ካደሩበት በጋላ ጋጢላትን አይገደዱ ጽድቅን አያሳስቡትም። ማቲ 12፣ 43-46።

ይህም ይታወቅ ዘንድ ሰው በዚህ ግልም ሲኖር ለሙሉክ አስፍቶ ከብቱን አብዝቶ ለሌሎች ገረጹን እግብቶ ተከፋፋ ተጠንቅቆ ሲኖር በምን በምን ምክንያት ተገስቶ ጠባቂ ተግባሩ ድል ነሥቶት እጁን በክት ከብቱን በእግት ከያዘው በጋላ ያ ጠላቱ ያዝዝባል እንጂ እርሱ አያዝዝባትም። ማቲ.12፣ 24። እንደዚህም ሁሉ ሰይጣን የሠለጠነበት ሰውነት በሙሉ በሃይማኖቱ አያዝዝባትም ሰይጣን እንደመራው ሰይጣን አይዘዘው ይኖራል እንጂ።

፩. ዝኒ ልማድ ውሉቱ ለእመ ኢረከበ ንስቲተ ነቅዓ ንበ ነፍስ ዘኩሰንታሃ ኅትምት በሃይማኖተ እግዚአብሔር ወበምግባር ጽድቅ ኢይቀርብ ንቤሃ ከላ ይነብር አፍኣ ድንጉፀ እስከ ይረክብ ሙባዓ።

በምግባር በሃይማኖት ግን ታትማ ያያት እንደሆነ ምናልባት ነቅዓ ኃጢአት ባገኝባት ብሎ ፈቀቅ ብሎ ቁም ይጠብቃታል እንጂ አይቀርባትም። ከዚህም በኋላ እንስሳት አራዊት አዳም ካለበት ከገነት ደርሰው አቡቱ ጌታችን የምትበላንን እያረድህ ብላን የምትጠባኝን እያለብህ ጠባኝ የምትጭነንንም እየጫንህ ተቀመጥብን እንደ ወደድህ አድርገን አሉት።

፪. ወእምዝ ሐሩ ሥጋውያን ወበኣ ውስተ ገነት ወሰመዮሙ በበእስማቲሆሙ ወይቤሉሙ አዳም በከመ አንበቦ መንፈስ ቅዱስ ያብዝኅከሙ እምነከበ ሰማይ ወእምጥፃ ባሕር ሐሩ ዕትው በሰላም።

አዳምም እኔስ በገነት የአሉ አዝርዕት አትክልት ዕዕዋት ይበቁ ኛል። እናንተንስ ከሰማይ ኮከብ ከባሕር አሸዋ ከምድር ዕዕዋት ያብዛችሁ ያርባችሁ በየቦታችሁ ሄዳችሁ ተካበዱ ተዋለዱ እርቡ ስቡ ብሎ መርቆ ሰደዳቸው።

ከዚህም በኋላ እንስሳት አራዊት ደርሰው ሲመለሱ ዲያብሎስ ከመንገድ ቆይቶ እናንት ሥጋውያን እንኳን በደህና ገባችሁ ያ መሬታዊ ጌታችሁ ምን አላችሁ ለእርሱስ ምን ሰጥቶታል ምንስ ነስቶታል አላቸው።

፫. አልቦ ዘከልኣ ለአዳም እምታሕተ ሰማይ ወእምላዕላ ምድር ወኢምንተኒ ዘእንበለ አሐቲ፣ ዕዕ እንተ ሀለወት ውስተ ማዕከለ ገነት

እንስሳት አራዊትም እኛስ እግዚአብሔር ይመስገን ከብዛታችንም አላነስንም ከቁጥራችንም አልጉደልንም እርሱም ጌታችን በየቦታችሁ ሄዳችሁ ተካበዱ ተዋለዱ እርቡ ስቡ ብሎ መርቆ ሰደደን። እንተስ ያለችሎታህ ያለባልንጅራህ እንዲህ ያለ ነገር መናገር ይገባሃልን እርሱንስ ከምድር በላይ ከሰማይ በታች የተፈጠረውን ሁሉ ፍጥረት ግዛ ንዳ ብላ ጠባ ብሎ ሰጥቶ ታል። ከእንዲትም ዕዕ በቀር የከለከለው የለም አሉት።

ዲያብሎስም ከዚያች ዕዕ ብትበሉ ምን ትሆናላችሁ አላቸው ብሎ በተንኩል መረመራቸው። እንስሳት አራዊትም ያችንማ ዕዕ ብትበሉ የሞት ሞት ትሞታላችሁ ከእኔ ትለያላችሁ ገሃነመ እሳት ትወርዳላችሁ ብሏቸው አይነኪትም አሉት።

፬. ወይቤ ዲያብሎስ መኑ ይወዱ ውስተ አፋሁ እምዛቲ ቀዕል ከመ ይኩን ስዱደ በከመ ተሰደድኩ እነ እመላእክት አብያጽዮ።

ዲያብሎስም ከዚያች ቀዕል በለስ ቆርጦ ማን ከአፉ ባደረገልኝና እኔ ከባልንጅሮቼ እንደተለየሁ እርሱም ከፈጣሪው በተለየ ልኝ፤ እንደም ከጥላዋ ሥር ዕረፍ ብሎ በጆሮው ሹክ ብሎ ማን በነገረልኝና እኔ ከገነት ወጥቼ እንደ ተሰደድሁ እርሱም ወጥቶ በተሰደድልኝ፤ እንደም እንስሳት አራዊት እንወጋዋለን ብለው ሲያሳድዱት ወደቆ በተሰበርልኝ፤ እውሎ ነፋስ ገፍቶ

በግብረኝ፤ ትግሥት የሌለው አወዳደት በወደቀልኝ እያለ ያወጣ ያወርድ ይመረ።

፱. ወእንዘ ከመዝ ይሄሉ ዲያብሎስ በጽሑት አርዌ ምድር እንዘ ትርውፅ በ፱ቱ እገረሃ ከመ ትሑር ንበ አዳም እግዚአ።

ዲያብሎስም እንዲህ እያለ ሲያወጣ ሲያወርድ ያች እባብ በአራት እገራ፣ ስትርጥ ደረሰች።

፲. ወይበላ ዲያብሎስ ለአርዌ ምድር አይቱ ተሐውራ?

ዲያብሎስም እንች ወራዛዊት በጎ ቆንጆ መድረሻሽ ወዴት እው አላት።

፲፩. ወትቤሉ አሐውር ንበ ሀሉ አዳም መስፍነ ኩሉ ዓለም ከመ እትባረከ ወእስመይ ስመ።

እርሷም ወደ ጌታዬ ወደ አዳም የሁሉ ንጉሥ ስም ልሰዩም እሃዳለሁ አለችው። ዲያብሎስም እባክሽ እኔንም ይዘሽኝ ሂጅና አብረሽ ሂጅ ተመርቁ ስም ተሰይሚ ልምጣ አላት።

፲፪. ወትቤሉ አርዌ ምድር ለዲያብሎስ እር ይክል አዳም ነጽርተክ እስመ ክልፀ ዘይመስለክ በክፍለት።

እርሷም ደህ እንዴት ሲሆን ይችላል፤ አዳም ጌታችን ብሩህ ንጌህ ነው። እንተ ንሡር/ጉስጳላ/ ጽሉም/ጥቁር/ ነህ በማለክ ፋት የሚመሰልህ የለም አለችው።

፲፫. ወይበላ ዲያብሎስ ለአርዌ ምድር እነሃ አርአኩ እምአራዊት ዘይመስል ከያኪ ለእመ ሀበርነ ክልኤን ይጸድል አርአያየ በሀዳልኪ ወኢይትግወቅ ዓሠሩ ለክፍግትዮ።

ዲያብሎስም ከዚህ ሁሉ ከሚወጣው ከሚወርደው በላህይና በደም ግባት በርዕይና በመልክ ከእንስሳት ከአራዊት አንቺን የሚመስል የለም። አሁን እኔና አንቺ ባንድ ብንዋህድ ብንተ በበር የእኔ ክፋት በአንቺ በጉነት ይሰወራል። የእኔ ጽሉምነት በአንቺ ብሩህነት ይጸድላል። የክፋቴ ዓሠሩ ምልክቱ አይገኝም አይታወቅምና ይዘሽኝ ሂጅ አላት።

፲፬. ወትቤሉ አርዌ ምድር እመስ ይክውን ዘከመ ትቤ እንተ ንቱርኬ ወባሕቱ እስመ ዘተደመረ ምስለ ጽሉዕ ጽሉዓ ይክውን።

እርሷም ደህንን ክንቱ ውዳሴ ሲያቀምላት ጊዜ እንደ ተናገር ኸውስ ቢሆን መልካም ነው ነገር ግን ከጽሉም የዋለ ጽሉም ከክፉ የዋለ ክፉ ነውና በአንተ ክፋት አዳም እኔን ጨምሮ ቢጠላኝ ምን ይበጃኛል አለችው።

፲፭. ወይበላ ውእቱነ ለማዕኪኑ ከመ ይጸልፋኒ ወሚመ በትሕዝብት አርሱም እኔን እንደጠላኝ ስምተሻልን ወይስ እንዲያው ጠርጥ ረሽ ነው አላት።

፲፮. ወትቤሉ አርዌ ምድር ለዲያብሎስ አልቦ ፍቅር ማዕከሉከመ እስከ ለዓለም።

እርሷም መስማትስ አልሰማሁም ነገር ግን ጨለማነትህ ከበር ባርስ ይጨልማል ብርሃንና ጨለማ ይስማማሉን እንደዚህም ሁሉ አንተና አዳምም እስከ ምዕለት ድረስ ስምምነት የላች ሁም አለችው።

፲፯. ወይበላ ዲያብሎስ ለአርዌ ምድር ዘንተስ ዝንጋዔ ኅድጊ እስመ ፍቅረ ዚእነ አይጋልቅ እስከ ለዓለም።

ዲያብሎስም እንዲህ ያለውን ዝንጋዔ ተዩው አሁንስ ቢሆን እርሱ ቢጠላኝ እኔ ገድ አለኝን ያንችና የኔ ተቀህዶ ግን እስከ ምጽአት ድረስ አያልቅም አላትና ይልቅ ይህን ተራራ ስንወጣ እንች ተሸከሚኝ ወደስ እኔ ልሸከምሽ አላት?

፲፮. ወትቤሉ አርዌ ምድር ለዲያብሎስ እንተ ፀረኒ አንስ እደ ከም ወሊይክል ፅፁርከ።
እርሷም እኔንስ ትከብደኛለህ እንተ ተሸከመኝ እንጂ አለችው።

፲፱. ወሶበ በጽሑ ገቡረ ማዕከለ ገነት ይቤላ ገዲ ፀርኒ እስመ በጽሑ ሰዓተ ተባርዮ። መቅ. ወገኔል ፲፮ 23።
ከዚህም በኋላ አርዌ ምድርና ዲያብሎስ በዚህ ስምምነት ተስማምተው ተማምለው የገነትን ተራራ ጨርሰው ከገነት መካከል ሲደርሱ ነዩ ረንታሽን ተሸከሚኝ አላት።

፳. ወትቤሉ አርዌ ምድር ለዲያብሎስ ነፃ ተፀፃን ላዕሌየ ወአመ አብሐቶ ቦእ እንተ ውሰጠ አባላ።
እርሷም ረንታዩስ ከደረሰ ና ልሸከምህ ነገር ግን እንዳትከብደኝ ቶሉ ብለህ ትወርድልኛለህ ብላ ብትፈቅድለት ዘሉ ከሚንቃዋ ላይ ተቀመጠ በሰውነቷ ሁሉ ተቀህዶ።

፳፩. ወይቤላ ዲያብሎስ ለአርዌ ምድር እስመ ኮንኩ ለኪ እነ ከመ ነፍስ ወእንቲ ኩንኒ ከመ ሥጋ እምይእኬስ ኢትትና ገሪ እንቲ ወእነ እትናገሮ ለመስፍነ ኩሉ ፃለም ቅድመ ዘይኤድሞ ወድገረ ዘይግርም እምገነት።

እርሱም እንግዲህ የአንቺ እና የእኔ ተቀህዶ እንደ ነፍስና እንደ ሥጋ ይሁን ከዚያም ከመስፍነ ስንደርስ ለጊዜው ደስ የሚያሰኘውን ኋላ ግን ከገነት ነቅሎ የሚጥለውን እኔ እናገረዋለሁ እንጂ እንች እትናገራው አላት።

ክፍል አራት

፩. ወበዘከመዝ ስንዕ ቦሉ ዲያብሎስ ወአርዌ ምድር ውስተ ገነት ወእንዘ ይገገዕ አዳም ለጸሎት እስመ መላእክት ይጠቅፁ መጥቅፃ ወሶበ ሰምፃ አዳም ዘንተ ቃለ ምስለ አዕዋፍ ወእንስርት ወዕፀዊሃ ለገነት ያቁርቡ ስብሐተ ለፈጣሪ ሆሙ በበጊዜሁ።

እንዲህም በአለ ሁኔታ ተስማምተው እባብና ዲያብሎስ በጊዜ ቀትር ስድስት ሰዓት/ ሲሆን አዳም ካለበት ደረሱ አዳምም ጊዜያት ደርሶበት ለጸሎት ሲቸኩል ነበር። ጸሎቱስ ምንድር ነው ቢሉ መላእክት ጊዜያት አይተው መጥቅፅ /ደወል/ ይደውላሉ ከዚህም በኋላ በገነት ያሉ አእዳዎፍ አንስርት ከአዳም ጋር ጸሎተ ማገበር ያደርጉ ነበር።

፩. ወይቤሉ ዲያብሉስ ለእኛም በአፈ እርዌ ምድር ሰላም ለከ
 ለ እኛም ፈጣሪ ኩሉ ዓለም ወንጌላ ኩሉ ዓለም በሰማይ
 በላዕላ ወበምድር በታሕቱ አልቦ ባዕድ እምላክ ዘእንበሌከ
 እነኚ መጻእኩ ንቤከ ከመ ትሰሚ ሊተ ስመ።
 ከዚህም በኋላ ዲያብሉስ በዚህች እባብ ተጭኖ ሂዶ እንዴት
 አለህ እኛም የዚህ ሁሉ ጌታ የዚህ ሁሉ ንጉሥ ከምድር
 በላይ ከሰማይ በታች ሌላ ፈጣሪ የለም። አንተ ነህ ፈጣሪ
 እኔም ይህን ሰምቼ እሰገድልህ አመሰግንህ ዘንድ መጥቻለሁ
 ብሉ የሐሰት ምስጋና አቀረበለት።

፪. ወይቤሉ እኛም ለዲያብሉስ ይኩን ስምክ ከይሲ ወባሕቱ
 እንስ ሊኮንኩ እምላክ አላ መረታዊ እነ።
 እኛምም ስምህ ከይሲ ይሁን አለው፤ ነገር ግን እኔ እምላክ
 እይደለሁም ሰማይን ምድርን እኔን መላእክትን የፈጠረ
 እምላክ አለ አለው።

ዲያብሉስም ባታውቅበት ነው እንጂ እምላክነትስ ተሰጥቶህ
 ነበር። ለመሆኑ ባልንጀራ አለህን ወይስ ብቻህን ፈጥሮሃል?
 አለው። እኛምም ሌዋን አለችኝ እንጂ አለው።

፫. ወይቤሉ ዲያብሉስ ለእኛም አይቴ ሀለወት ሌዋን ንግሥተ
 ኩሉ ዓለም ከመ እትአምኑ።
 ዲያብሉስም እኛምን የዓለም ሁሉ ንግሥት ሌዋን ከወደት
 አለች? አላየኝና ተገናኝቻት ለሂድ አለው። እኛምም እርሷስ

ንግሥትም እይደለች የእግዚአብሔር ባሪያ ናት እንጂ፤
 ቻች ከዕፀ ሕይወት ሥር አለችልህ አለው።

፬. ወይቤላ ዲያብሉስ በአፈ ከይሲ ሰላም ለኪ ለ ሌዋን
 ንግሥተ ኩሉ ዓለም ፈጣሪተ ኩሉ ዓለም ብእሲተ ንጉሥ
 ኩሉ ዓለም።

ዲያብሉስም በአፈ ከይሲ ተጭኖ ሂዶ እንዴት አለሽ ሌዋን
 የሁሉ እመቤት የሁሉ ንግሥት የሁሉ ንጉሥ ሚስት እኔም
 ይህን ሰምቼ እሰገድልሽ አመሰግንሽ ዘንድ መጣሁ ብሉ
 ሐሰት ምስጋና ከንቱ ውዳሴ ደረሰላት/አቀረበላት።

እርሷም ነገሩ ደስ ብሏት ባለ ሴቶች ውዳሴ ከንቱ ይወዳሉና
 እኔስ ንግሥትም እይደለሁ ሰማይን፣ ምድርን፣ እኛን፣ መላእ
 ክትን የፈጠረ እምላክ አለ አለችው። ዲያብሉስም ባታውቁ
 በት ነው እንጂ እምላክነትስ ተሰጥቷችሁ ነበር። ነገር ግን
 ከዚህ ዓለም ምን ሰጥቷችኋል? ምንስ ነስቷችኋል? ነሯች
 ሁስ እንዴት ነው? አላት።

፭. ወትቤሉ ሌዋን ለዲያብሉስ ንሕነስ ሀሉን በትፍሥሕት
 ወበተድላ ወእከልእነ ምንትኒ ዘእንበለ አሕጊቴ ዕዕ እንተ
 ሀለወት ወስተ ማዕከለ ንነት። ዘፍ ፫፡፩፡፫

እርሷም ነሯችንስ በተድላ በደስታ ነው። ከምድር በላይ
 ከሰማይ በታች የፈጠረውን ፍጥረት ሁሉ ብሉ ጠጡ ግዙፍ
 ንዱ እዘዙ ብሉ ሰጥቶናል ከእንዲት ዕዕ በቀር የከለከለን
 ነገር የለም አለችው። ዘፍ 3፡1-3

ዲያብሉስም ያችን ፅዕ በለስ ብትብሉ ምን ትሆናላችሁ ብሏችኋል አላት። እርሷም ይህችን ቁፅለ በለስ ብትባሏት የሞት ሞት ትሞታላችሁ ከእኔ ትለያላችሁ ገሃነመ እላት ትወርዳላችሁ ብሉናልና እንነካትም አለችው። ዘፍ 3፡3-4

ኝ. ወይቤላ ዲያብሉስ ለሌዋን መነ ዘሞተ በእንተ መብልዕ መብልዕስ ኢይቀትል አላ ዘንተሰ ዘይቤ ከመ ኢትኩት አማልክተ ወኢታእምሩ ሠናየ ወእኩየ ወኢትፍጥሩ ካልእ ፍጥረተ። ዘፍ 1፡፳፮

መብልስ ያድናል እንጂ አይገድልም አንች ሞኝ መብል ማንን ገድሉ ያውቃል። ነገር ግን ከእኔ የተሻለ እንግዳ ፍጥረት ፈጥረው ፍጥረቱን ሁሉ ያስንቁታል ብሉ ተመቅ ኝታችሁ ነው እንጂ እውነት መብልስ የሚገድል ሁኖ አይደለም አላት። ዘፍ 3፡4-7

ሴቲቱም ዛፋ ለመብላት ያማረ እንደሆነ ለዓይንም እንደሚ ያስጉመጅ ለጥበብም መልካም እንደሆነ አየች። ዘፍ 3፡6-7

፭. ወይቤላ ዲያብሉስ ለሌዋን ኢትብልዒ ባሕቲተኪ እምዛቲ ቁጽል አላ ሰዲዮ ገበ ምትኪ ወእቱ ያፍዕምኪ ወአንቲኒ አፍዕሚዮ ሉቱ። ዑቂ ከመ ኢይቅድምኪ ወአንቲኒ ኢትቅ ድሚዮ።

እርሷም አማልክትማ ከሆንን አሁኑኑ አንበላውምን አለችው። እርሱም በልቡናዋ እንደበላችው አውቆ ስትበዩውም ለብቻሽ

አትብዩ። ለቅመሽ ይዘሽ ሄደሽ በቀኝ እጅሽ ለእርሱ በግራ እጅሽ ለእንቺ በአንድ ላይ ገረሱት። እርሱም ቀድሞሽ ቢላ እርሱ አምላክ ይሆናል አንቺ ይቀርብሻል፤ አንቺም ቀድመሽ ብትበዩ አንቺ አምላክ ትሆናለሽ እርሱ ይቀርብታልና በአንድ ላይ ገረሱት አላት።

፱. ወሶበ ዓለው ትእዘዘ እግዚአብሔር አምላክ ገደገሙ ጸጋ እግዚአብሔር ወተሰልበ እምኔሆሙ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ። ዘፍ 1፡፮-፳

እርሷም ለቅማ ይዛ ሂዳ በቀኝ እጅ ለእርሱ በግራ እጅ ለእራሷ አንድ ጊዜ ጉርሰው አላምጠው ላይውጡት እንደ ክረምት ነጉድጓድ ተንጓጉቶ ጸጋቸው ተገፈፈ ከብራቸው አለፈ። በእርሳና በሰማንያ ቀን የተቀበሉት ልጅነት ተነሣ ቸው ዕርቃን ለዕርቃን ተያዩ። ዘፍ 3፡7-8

፲. ወይቤ አዳም ምንተ ገበርካኒ ለብእሲቶ ወይ ለነ አሌ ለነ ወረከበነ ወይሌ ዘለዓለም። አዳምም ጉሮሮውን እንቅ አድርጉ ይዞ ወዬው አንች ሴት ምን አበላሽኝ ይሆን እንዴት ለዘላለም የማያልቅ መከራ አገኘኝ እያለ ምርር ብሉ አለቀሰ። አዳምም ጉሮሮውን እንቅ አድርጉ የያዘው ዛሬ በወንድ ልጅ ላይ ምልክት ሆኖ ቀርቷል።

፲፩. ወነሥኦ አዳም እምፅዕ ገነት ከመ ይዝብጣ ለሌዋን ወደገና ወተመይጠ ምዕረ።

እዳም ተቆጥቶ አልቀረም ከነገት እንጨት አንስቶ እማ
ታላሁ ብሎ ሲል ዘልላ ከአትክልት ውስጥ ተሠወረች
/ተሸሸገች/። እዳም ተመለሰ እንጂ ተከታትሎ ገብቶ
አልመታትም። ይህም ልማድ ሆኖ ቀርቷል። ዛሬ ሴቶች
ከባሎቻቸው ተጣልተው ወደማጀት በገቡ ጊዜ በዚያ
ልማድ ተመልሶ ይወጣል እንጂ ተከታትሎ ገብቶ አይማ
ታም። እምቢ ብሎ ገብቶ ቢመታት ግን ይፈረድበታል
እንጂ አይፈረድለትም።

እዳም ሌዋንን መትታት ቢሆን ሌዋንም በእስባዬ ነው
ብላ ተቀብላው ቢሆን ሁለቱም ንስሐቸው ይቀልላቸው
ነበር። ለዚህም ምሳሌ ያስረዳል። እንደምን ቢሉ ሙሴ
እስራኤልን ከግብጽ አውጥቶ በምድረ በዳ አሰፈራቸው
እርሱም ወደ ደብረ ሲና ወጣ። እስራኤል ግን አሮንን
ሙሴን ምን እንዳገኘው አናውቅም ጠፋ አሁንም አንተ
አማልክት ሥራልን አሉት። አሮንም እስራኤል ከፋ
ሰዎች ናቸውና በድንጋይ ወግረው ይገድሉኛል ብሎ እሽ
ያላችሁን ብር ወርቅ ሰብስባችሁ አምጡልኝ ቢላቸው
እስራኤል ወትሮ ገንዘብ ወዳጆች የነበሩት ሰይጣን አትግቷ
ቸው ብር፣ ወርቅ፣ መሣሪያቸውን ሁሉ ሰብስበው አመጡ
ለት። አሮንም እላት ከበላው እኔ ምን ላድርግ እላቸዋለሁ
ብሎ እላት አንድዶ በእላት ላይ ጣለው።

ያን ጊዜም በወይረን በጊደር አምላል ተንዳቸው የወርቅና
የብር ጅራታቸው የሐር አምላል ያላቸውን ሁለት ዕንገተ
ጣዖት ጸጥጃ ምስል/ ሰይጣን አቆመላቸው፤ እስራኤልም
ወንዶች ለወንዶ ጣዖት ሴቶቹ ለሴቲቱ ጣዖት ይሰገዱ
ጀመር። ጌታም ሙሴ ሙሴ ብሎ ጠርቶ እስራኤል ወገና
ችህ በድለውኛልና መትሠፍት አምጥቼ ልፍጃቸው አለው።
ሙሴም ብእሴ እገዢአብሔር /የእገዢአብሔር ሰው/ ነውና
እነሱ ጌታዬ እስራኤልንም አንተ ከጠፋሃቸው ማን ያተር
ፋቸዋል። አሁንም እኔን ላከኝና በደለኛውን ልትጣ አለው።
ጌታም ከቀጣህማ አይህ የለምን ብሎ ሁለቱን ጽላቶች
ሰጥቶ ሰደደው። ሙሴም ቢደርስ እስራኤል ፍሪዳ እርደው
ጠጅ ጥለው ለጣዖት ሲሰገዱ አገኛቸው። ዘጸ 32+1-20

ሙሴም ተቆጥቶ በሁለቱ ጽላቶች ሁለቱን ጣዖታት
መታቸው ጽላቶቹም ጣዖቶቹም ተሰበሩ። ሙሴም ይህን
ነገር የጀመረውን ያደረገውን ማን ነው አለ? እስራኤልም
ሐሰተኞች ናቸውና እኛን እንዳችም ነገር አላደረገንም
አሉት። ሙሴም አዋጅ ነገር ሴቶችን፣ ወንዶችን ሰብስቦ
ያን ጣዖት ስልቅ አድርጉ አሰልቆ በጥብጦ በእድራጊ
ያድርገው ብሎ ቢረጩው ፍቅረ ጣዖት ያደረባቸው ሰዎች
በከንፈራቸው የወርቅ ቀለም እየተቀረጸባቸው ተገኘ።
ሙሴም ያን ጊዜ ለፈጣሪው ቀንቶ ከእስራኤል ሦስት ሽህ
በሰይፍ ቀጣ። ዘጸ 32+28-29

፲፪. ሰበሰ ዘበጣ እዳም ለሔዋን እምኮናው ንስሐ ለጅሌሆው በከመ ደቤሉ እግዚአብሔር ለመሴ አመ ቀተሉው ለጫኛት እለ ሰብኮ ላህም አፍቀሩ እስከ ደቤሉ አስተንፈስካ ለልብዩ። ዘጸ ፱፻-፳፮-፱።

ጌታም መሴን ልቤን አበረድሐት አስተንፈስሐት አሁንም የቀሩትን ምራሃለሁ ብሉ የአሰበውን መቅሠፍት መልሶለ ታል። ዘጸ 32+28-30። እንደዚህም ሁሉ እዳም ሔዋንን መትታት ቢሆን ሔዋንም በአባላዬ ነው ብላ ብትቀበለው ንስሐቸው ይቀልላቸው ነበር።

፲፫. ወወልክ ከደሲ ወቆመ ከመ ይርእይ ዘይከውን።

ከዚህም በኋላ እዳም ክብሩ ካለፈ ጸጋው ከተገፈፈ ዲያብ ሉስም ለእዳም ክብሩን ጸጋውን ቢሰጠውም ቢነግደውም አያለሁ ብሉ ከገነት ወጥቶ ከውጭ ቁሞ ያይ ጀመር።

፲፬. ወከዊኖ ፍፍ ሠርክ ወረደ እግዚአብሔር ምስለ ሠራዊቱ

ወደቤ አይቴ ሀሉከ እዳም። ዘፍ ፫+፱፻፲

ይህ ነገር በጊዜ ቀትር ከተደረገ በኋላ በጊዜ ሰርክ ጌታ እልፍ አዕላፋት ወትዕልፈተ አዕላፋት መላእክትን ይዞ ወርዶ እዳም ከነበረበት ማዕከለ ገነት ደርሶ እዳም እዳም ወዴት ነህ አለው። ዘፍ 3+9-10

፲፭. ወደቤ እዳም ሰበ ሰማዕኩ ድምሀክ እግዚአ ፈራኅኩ ወተሀ ባዕኩ ውስተ ተነሰ ገነት ተከዲንዩ ቁዕለ በለሰ። ዘፍ ፫+፳፻፲፩

እዳምም ጌታ በእምሳለ ሰብእበሰው እምሳለ፤ ጫግውን ተጫምቶ ሲመጣ ኮቴውን ሰምቶ ነበርና እቤቱ ጌታዬ በእምሳለ ሰብእ ስትመጣ ሰምቼ አፍሪ ጉስቱዬ ትጠል ለብሼ ትጠል ታጥቄ ከአትክልት ውስጥ ቁጫአሶታ አለው። ዘፍ 3+8-11

፲፮. ወደቤሉ እግዚአብሔር ለእዳም ምንተ ኮንከ ወመኑ ነሥ እከ ዘወሀብኩከ አልባሰ ብርሃን። ዘፍ ፫+፲፩-፲፪

ጌታም የሰጠሁን የብርሃን ቀሚስ የብርሃን መጉናጸፊያ ማን ወሰደብህና እራቁቴን ሆኛለሁ ትለኛለህ ወይስ ከዚያች ቁዕለ በለስ በልተሀላት ይሆንን አለው። ዘፍ 3+11-12

፲፯. ወደቤ እዳም አንተ ዘወሀብከኒ ብእሲት ትንበር ምስሌየ ይእቲ እስሐተተኒ ወእብልዓተኒ ቁጽለ በለስ። ዘፍ ፫+፲፪-፲፫
እቤቱ ጌታዬ ሆይ ያች አብራህ ትንር ብለህ የሰጠኸኝ ሴት አሳተኸኝ፤ ቁጽለ በለስን አብልታ ጸጋዬን አስገፈፈኸኝ ከብሬን አሳለፈኸኝ አለው። ዘፍ 3+12-13

፲፰. ወደቤላ እግዚአብሔር ለብእሲት አማንኑ አንቲ ገበርኪ ወዮኑ ባዕድ ዘነገረኪ። ዘፍ ፫+፲፫-፲፬

ጌታም ሔዋን እውነት አንቺ አድርገሽው ይሆን ወይስ ሌላ የነገረሽ አለ? አላት። ዘፍ 3+13-14

፲፱. ወትቤ ሔዋን አርዌ ምድር አስፈጠተኒ። ዘፍ ፫+፲፫-፲፱

ሔዋንም አርዌ ምድር አሳተኸኝ እንጂ እኔ ምን ላድርገ አለኸ። ዘፍ 3+13-14

፳. ቀዳሚሰ ተሐውር በፀቀ እገሪሃ ወተላክል ዕጉሉ ገመል ወፅዑ ወላቀ እርእያሃ።
 በዚህ ጊዜ ሦስቱን ረገማቸው። በፊት እባብን ረገማት ምን ብሉ ረገማት ቢሉ እባብ ቀድሞ እንዲህ አልነበረችም የገመል ወሃብሬ/ጊደር/ ታህል ነበረች፤ በአራት እገራ ትሄድ ነበር። መልካም ዕፁብ ድንቅ ነበር።

፳፩. ርገምተ ኩኒ እምኩሉ አራዊተ ምድር ሐራ በእንግድዳኪ ወብልዲ መሬተ። ዘፍ ፫-፲፱-፲፭
 እባብንም ሲረገማት እንዲህ አላት ቁመትሽን አስረዝሜ ከእንስሳት ከአራዊት አብልጭ ብፈጥርሽ አንቺ ከጠላቴ ከዲያብሉስ ጋር አንድ ሆነሽ ምክንያተ ስሕተት ከሆንሽ እርሱን ያመጣሽባቸው እግሮችሽ በሆድሽ ይግቡ መሬት ለብሰሽ መሬት በልተሽ ኑሪ ብሉ ረገማት። ዘፍ 3+14-15

፳፪. እነ አስተጻርር ማዕከሌኪ ወማዕከለ ዘርእ ብእሲ ወላቀ ይቀጥቅጥ ርእሰኪ ወእንቲኒ ዕቀቢ ሰኩናሁ። ዘፍ ፫-፲፭-፲፮
 ባንቺና በሰው መካከል ፀብ ቂም በቀል አይለያችሁ። የሰው ልጆች ቢያገኙሽ ራስ ራስሽን ይቀጥቅጡ እንችም ስታገኛቸው እግር እግራቸውን ወጊያቸው አላት። ዘፍ 3+15-16

፳፫. ወደቤላ እግዚአብሔር ለሔዋን በከመ አድመውኪያ ለእን ተኩ ዕፅ ከማሃ ድምዊ እንቲኒ ለለወርተ። በሕማም ወበግዕር ለዲ ወወሊደኪ ይኩን ምግባዕኪ ንብ ምትኪ ወውላቀ ይቅንይኪ ለዓለም። ዘፍ ፫-፲፮-፲፯

እባብን ከረገማት በኋላ ሔዋንን ረገማት። ምን ብሉ ረገማት ቢሉ ያችን ዕፅ በለበ ቁርጠሽ እንዳረሰሰሻት በእየውሩ ደምሽ ይፍሰሱ። በሕማም በመከራ ውለጅ ወልደሽም አትመረራ ወደባልሽ ተመለሽ ብሉ ረገማት። ዘፍ 3+16-17

ከዚህም ቀጥሎ እግዚአብሔር ሔዋንን ከረገማት በኋላ አዳምን ርገማን ተቀበል አለው። አዳምም አቤቱ ጌታዬ እኔ ከነገሩ ያልነበርሁ ከምክሩ ያልተወመርሁ ሔዋን በአመጣቺው እዳ እኔ እንዴት ርገማን ልቀበል አለው። ጌታም አዳም ሆይ ሥጋዎ ከሥጋህ አጥንቷ ከእጥንትህ ነፍሷ ከነፍሱህ ተከፍሎ ተፈጥሮለችና አይቀርልህም ተቀበል አለው። አዳምም አቤቱ ጌታዬ ሆይ ጌታና ሉሌ ተሟገቶ ድንጋይና ቅል ተማቶ እንዲሉ ሁሉ እኔ ከእንተ ጋር ተሟገቼ እችላለሁን ብሉ ርገማንን በትህትና ተቀበለ።

፳፬. አ አዳም መሬት አንተ ወትንብዕ ወስተ መሬት። ዘፍ ፫-፲፱-፳
 ሲረገመውስ ምን ብሉ ረገመው ቢሉ አዳም እኔ ቀድሞ በመንፈስ ቅዱስ አክብራ በብርሃን ሸልሜ ብፈጥርህ ነው እንጂ ቀድሞ መሬት ነበርህ እሁንም ተመልሰህ መሬት ግባ ብሉ ረገመው። ዘፍ 3+19-20

፳፭. ብላዕ በሀፈ ገጽከ ኅብስተከህ ሶከ ወአሜከላ ይብቁልከ ወርገምተ ትኩን ምድር በተግባርከ። ዘፍ ፫-፲፯-፲፰
 አዳም እኔ እንዳትወጣ እንዳትወርድ እንዳትግስን የምትበላ ውን የምትጠጣውን አንድ ጊዜ አዘጋጅቼ ብፈጥርህ አንተ

እምላክነቴን ከረላገህ እየወጣህ እየወረደህ እየማሰገህ ብላ
እሳብህ በምገብህ ይሁን። ምድርህ እሾህ አሜክላ ያብቅል
ሆድህ ወስፋት ኮሶ ያብቅል እገርህን እሾህ ሆድህን ወስ
ፋት እየወጋው ስትሣቀቅ ኑር ብሎ ረገመው። ዘፍ 3+17-19

፳፮.ወሰብ ሰረብካሃ ለጽዋዓ ሞት መራር ለትርዓድ አባልክ ወት
ትመስው ከመ ሰምዕ ወእምድገረ ይቤሉ ዘንተ እግዚአብሔር
ለአዳም። ርዕደ እካሉ ወተመስወ ኩለንታሁ።

ዳግመኛም አዳም ሆይ ይህችን ጽዋዕ ሞት ስትቀምሳት
እካልህ ይራድ እጅህ እገርህ ይንቀጥቀጥ አለው። ከዚህም
በኋላ እካሉ ራዶ እጁ እገሩ ተንቀጠቀጠ እንደ ሰም ቀለጠ።
ቀድሞ እካሉ እንዲህ አልነበረም እንደፋና የበራ እንደ
ብርሌ የጠራ የማይወጋ የማይበጣ ሽንት አሠር የማይወጣው
ጥሩ እካል ነበረው።

የሚበላውም የሚጠጣውም በእሳት ላይ እንደ ጣሉት ሰም
እየቀለጠ ይቀር ነበር። ይህም ይታወቅ ዘንድ ቅዱሳን በዚህ
ዓለም ሲኖሩ በቅተው እየበሉ እየጠጡ ሽንት አሠር የላቸ
ውም። እመቤታችንም በዚህ ዓለም ስድሳ አራት ዘመን
ስትኖር፤ ጌታም ከብር ምስጋና ይገባውና በዚህ ዓለም
ሠላሳ ሦስት ዓመት ከሦስት ወር ሲኖር እየበሉ እየጠጡ
ይህ ሁሉ አልነበረባቸውም።

፳፯.ወኮነ ሰብእ ከማነ ዘእንበለ ኃጢአት ባሕቲታ።

ከኃጢአት በቀር እንደኛ ሰው ሆነ እንዳለ ቅዱስ ኤፍሬም

፳፰.ወደቤሉ እግዚአብሔር ለአዳም ወይኔ አዳም አመ ተጽዋዕክ
ውስተ መቃብር ትወርድ ነፍስክ ውስተ ሲኦል ወትከውን
ገብሮ ለዲያብሉስ ወትሣቀይ በህየ ወኢትወፅእ ዘእንበለ
ጊዜሁ።

እስከዚህ የሥጋው ርግማን ነው። ከዚህ ቀጥሎ ግን
የነፍሱን ርግማን ነው። እግዚአብሔር አዳምን በነፍሱ
ረገመው ምን ብሎ ረገመው ቢሉ አዳም ይህስ የሥጋ
መከራ አላፈ ነው አላቂ ነው። ደግሞም በነፍሱ የማያልፍ
የማያልቅ ብዙ መከራ አለብህና ርግማን ተቀበል አለው።

አዳምም አቤቱ ጌታዬ ነፍሴማ የአንተ እድል ፈንታህ ጽዋ
ተርታህ አይደለችምን እንዴት ርግማን ልቀበል አለው።
ጌታም አዳም እኔ ነፍሱና ሥጋ አንድ ሁነው ቢመጡብኝ
አንድ አድርጌ እቀበላለሁ እንጂ ለየብቻ እቀበላለሁን አይቀ
ርልህምና ተቀበል አለው። አዳምም ርግማኑን በእኩቴት
ወይም በጸጋ ተቀበለ። ሲረገመውስ ምን ብሎ ረገመው ቢሉ
አዳም ሥጋህ መቃብር ስተገባ ነፍስህ ደግሞ ሲኦል
ትውረድ ከዚያም ወርዳ በዲያብሉስ እጅ ትያዝ በሲኦል
ትጋዝ ብዙ መከራ ብዙ ሥቃይ ትቀበል የዲያብሉስ ባሪያ
ተገዥ ትሁን ከዚያም ካለቀኗ አትውጣ አለው።

ዳግመኛም አዳም እኔ በመንፈስ ቅዱስ እከብራ በብርሃን
ሸልሜ ብረጥርህ አንተ እምላክነቴን ከረላገህ ልብህ ዳባ
ይሁን ያም እያለቀ እያደፈ ዘለዓለም ስትሣቀቅ ኑር ብሎ

ረገመው። እንዲህ ብሎ ረገሞ አውራ የሰበረው እንስሳ ነበረ የዚያን ቁርባት አለበሰው። ይህም ሐሰት ነው ያን ጊዜ ዳባ ተፍቆ ቁርባት ተዘፍቆ አልነበረም ያለበሰውን ግምጃ ነው። ስለምን ግምጃውን ዳባ አለው ቢሉ በቀደመ ልብሱ በዚያ የብርሃን መጉናጸፊያ አንጻር አይቶ ግምጃውን ዳባ አለ እንጂ፤ ያለበሰውን ግምጃ ነው። ያን ጊዜም ግምጃ ተሠርቶ ተሰፍቶ አልነበረም ዳባ ያለውን የገዛ ቁርባትን ነው። ስለምን የገዛ ቁርባትን ዳባ አለው ቢሉ አካሉ እንዲህ አልነ በረም እንደፋፋ የበራ እንደ ብርጭቆ የጠራ የማይወጋ የማይበጣ ሽንት ዓሠር ደም ወዝ የማይወጣው ጽፋይ አካል ነበረው።

፳፱. ወይቤትን ልብስህ አንዳ። ዘፍ ዩ-ጸ፩-ጸዩ
 ወእምዝ አልበሶሙ አዕዳላ ዘማዕስ። ኩፋ ፀ-ጸ፩-ጸ፩
 ልብስህ ዳባ ይሁን ብሎ በረገመው ጊዜ ግን አጥንቱ ከጅ ማቱ ሥጋው ከቁርባቱ አንድ ጊዜ የሚገረፍ ሆነ።

ዘፍል አምስት

- ፩. ወይቤት እግዚአብሔር ለአዳም ዓዕ እምንተ ተድላ ወረድ ውስተ ምድር ገበ ይትበዓሱከ እንስሳት ወአራዊት ገበ አልቦ ዕረፍት ዘእንበለ መከራ ወኢፍሥሐ ዘእንበለ ነዘን አሐተ ሰዓተ።
 ጌታም አዳምን እንግዲህ ጸጋህ ካለፈ ክብርህ ከተገረፈ በኋላ በዚህች ጸጋ ክብር ካለባት ከገንት መኖር አይገባህምና ከመከራ በቀር ዕረፍት ከነዘን በቀር ደስታ ወደ ሌለበት ምድር ውረድ አለው። ከዚያም ወርደህ ከአራዊት ከእንስሳት ጋር ከአጋንንትም ጋር ተጣላ ተዋጋ ባላጋራ ይሁኑህ አለው።
- ፪. እር. ይትከሀለኒ እግዚአብሔር እትበዓስ ምስለ አጋንንት ረቂቃን ይክልኑ ይትበዓስ ሣዕር ምስለ እሳት ወእሳት ምስለ ማይ።
 አዳምም አቤቱ ጌታዬ እንስሳት አራዊት ግዙፋን ናቸው ታይተው ይመጣሉ ቢወጓቸው ይሞታሉ እንደ እኔ መሪታ ውያን ናቸው። ከአጋንንት ከረቂቃኑ ጋር መጣላት እንዴት ይቻላል። ሣር ከእሳት ጋር እሳት ከውጋ ጋር መጣላት ይችላልን አለው።
- ፫. ወይቤት እግዚአብሔር ለአዳም ይመስለኩ ዘንተ ገተ ዘንደገ ለከ አቡከ ርስተ ወሚመ ዘተሣየጥኮ በወርቅከ እኮኑ አነ ቀዲሙ ዘወሀብኩከ።

ጌታም እዳምን ይህችን ገነት ርስት ትሁንህ ብሉ የሰጠህ ሌላ ጌታ አለን ወይስ አንተ በወርቅህ ገዝተሃታልን ቀድሞ የሰጠህህ እኔ አይደለሁምን አሁንስ ውረድ ብዬ ሳዝዝህ ውረድ እንጂ። ጥንቱንስ መወረድህ ለመከራ ነው እንጂ ለደስታ ነውን አለው።

፬. ወእመ አውፅአው እግዚአብሔር ለእዳም ወለሔዋን ውስተ ገነተ ተድላ በከዩ አዕዋፍ ወእንስርት ወዕዕዊሃ ለገነት እንዘ ይብሉ ወይኬ ለነ አጋዕዝቲነ ወመሳፍንቲነ መኑ ሠረወከሙ እማዕከሌነ ንሕነስ አቅረብነ ለከሙ ፍሬ አጥባቲነ ዘይጥዕም እመዓር ወሃከር አንትሙስ መንንከሙ ዘንተ ወአብደርከሙ ትብልዑ ፍሬሃ ለዕዕ ሞት መኑ መከረከሙ ወመኑ ነገረ ከሙ ዘንተ።
ከዚህ በኋላ እዳምና ሔዋን ከገነት ወጥተው ሲሄዱ ቅጠል ለብሰው ቅጠል ታጥቀው እጃቸውን በራሳቸው ላይ ጥነው ወዩው ሀገራችን ወዩው ተድላችን እያሉ እያለቀሱ ሲወርዱ በገነት ያሉ አዕዋፍ አንስርት ወዩው የገነት መኪንቶች መሳፍንቶች ከዚያ የብርሃን መጋረጃ ማን አስወጣችሁ ከመካከላችንስ ማን ነው የለያችሁ የነጠላችሁ እያሉ ተከተ ሏቸው። ዕዕዋቱም እኛስ ከማር ከወተት የሚጣፍጥ የጡታ ችን ፍሬ አቅርበንላችሁ ነበር እናንተ ግን ይህን ትታችሁ ያችን ሞት ያለባትን የእንጨት ፍሬ በልታችሁ ይህ ሁሉ መከራ አገኛችሁ። ይህንን የመከራችሁ የነገራችሁ ማን ያላን እያሉ እያለቀሱ ሸኝተዋቸው ተመለሱ።

፭. ወባሕቱ እግዚአብሔር ይሃሃልከሙ በሃህሉ ወያጽገብከሙ በብዕሉ ወያብዕከሙ ውስተ ርስቱ ዘለዓለም በሰላም።

ከዚህም በኋላ የእዳምና የሔዋን ከገነት መውጣታቸው ቁርጥ ሆኖ በታወቀ ጊዜ አዕዋፍ አንስርት ዕዕዋት በባለጸገነቱ ይመግባችሁ በቸርነቱ ወደ ዘለዓለም ርስቱ ይመልሳችሁ ብለው ሸኝተዋቸው ተመለሱ፤ ይህም ልማድ ሆኖ ቀርቷል። ዛሬ ሰው ከአገሩ ተሰዶ ሲሄድ ደህና ያገባህ በደህና ይመልሱ ብለው ሸኝተውት እንደሚመለሱ ሁሉ።

፮. ወእዘዘ! እግዚአብሔር ለሱራራ መልአክ ዘወስተ እዲሁ ሰይሬ እላት እንተ ትትመያየጥ ወዓቀሞ በእንቀጸ ገነት ከመ ኢይግባዕ እዳም ተሀቢሉ። ዘፍ ዩ፡፳፬
ከዚህም በኋላ ጌታ እዳምን ተደፋፍሮ ገነት እንዳይገባ ብሎ ቁፋላ የሚባል መልአክ ሰይፋን አስመዝዞ በገነት ደጅ አጋፋሪ አቆመበት። ዘፍ 3፡24

፯. ወይሴ እዳም ወይ ሊተ አሴ ሊተ እንዘ ንጉሥ እነ ኮንኩ ሥዑረ ወእንዘ ባዕል እነ ኮንኩ ነጻዩ ወእንዘ ጻድቅ እነ ኮንኩ ኃጉአ ወእንዘ ልዑል እነ እምልብሰ ብርሃን ኮንኩ ዕሩቀ።

እዳምም ወዮልኝ ወዮታ ይገባኛል እያለ ያለቅስ ይጨነቅ ጀመር።

ቀድሞ እንስሳት አራዊት በመንገድ እየቆዩ ብላን ጠጣን ያሉት ይሰጉሉት የነበረ እንበላሃለን እንወጋሃለን እያሉ ይፈልጉት ጀመር፤ እዳምም መከራ ቢጻናበት የክረምት

ዝናም ያህል እያለቀሰ ከእንዲ ዱር ወደ እንዲ ዱር፤ ከእንዲ ዋሻ ወደ እንዲ ዋሻ፤ ሲገር አይቶ የእግዚአብሔር መልእክ መጥቶ አዳም ተው መከራህ እንዲህ በቶሉ የሚያልቅ አይደለም ብሎ ደብር ቅዱስ ወደሚባል ተራራ ወስዶ እኖረው።

፳. ወሰበ ርእየ እግዚአብሔር ንዘኛ ለአዳም ይቤሉሙ ለመላእ ክቲህ እመስ ኮነ ልቡ መጠነ ሰማይ ወምድር ሊተኒ ሀለውተኒ እሳት ዘኢያገምርዋ ሹቱ ሰማያት።

ጌታም መላእክትን የዘሀ የዲያብሉስን ክፋት ታዩታላችሁን ቀድሞ ከሠራው ሥራ የዛሬው ይበልጣል። ይህ ሁሉ የአዳም መከራ የመጣ በርሱ አይደለምን ምን ላድርገው ፍረዱ አላቸው መላእክትም አቤቱ ጌታችን የዲያብሉስማ ክፋት ከሰማይና ከምድር እንዲበልጥ እናውቅ የለምን አሉት።

ጌታም ክፋቱስ ከሰማይና ከምድር ከበለጠ ሰማይና ምድር ሦስቱ ሰማያት የማይችሏት እሳት አለችኝና ከዚያች አገብኛ እቀጣጥላሁ አላቸው።

፱. ወእዘዘመ እግዚአብሔር ለቫቱ መላእክቲህ ጽኑዓን ወጋያ ላን ወይቤሉሙ ዕሥርዎ ለዲያብሉስ በኛኚ የኛ ሰናስለ እሳት ። በኛኚ የኛ መዋቅሕተ እሳት። በኛኚ የኛ ስጉንጥረ እሳት በኛኚ የኛ መሐፒላ እሳት ወዕሥሩ እደዊሁ ወእገሪሁ ምስለ ከሣዱ ወረሰይዎ ዓምደ ለገሃነም ከመ ኢይገዕ እስከ ለዓለም።

ጌታም እንዲህ ብሎ አልቀረም ከመላእክት አራት ጋያላትን ጽኑዓንን መርጦ እንሥቶ ሂዱ ዲያብሉስን በአምስት መቶ ሺህ የእሳት ሰንሰለት በአምስት መቶ ሺህ የእሳት ቸቦ በአምስት መቶ ሺህ የእሳት ዛንጀር በአምስት መቶ ሺህ የእሳት መሐፒላ እምጥታችሁ እጁን ከእግሩ እግሩን ከእገንቱ አሥራችሁ በገሃነመ እሳት ተክላችሁ እንደ እምድ እንደ ግንድ ገልብጣችሁ ለዘለዓለም እንዳይወጣ አድርጋችሁ ተውት ብሎ አዘዘ።

፲. ወካዕበ እዘዘመ እግዚአብሔር ለቫቱ መላእክት ጽኑዓን ወጋያላን እንዘ ይብል ዕሥርዎሙ ለሠራዊተ ዲያብሉስ ወደምርዎሙ ምስሌሁ። ዳግመኛም ጌታ ሠራዊቱንም እንደርሱ አድርጋችሁ በገሃነም ዙሪያ አስፍሩለት ብሎ ለአራቱ ጽኑዓን ጋያላን መላእክት አዘዛቸው።

፲፩. ወሰለለ ዲያብሉስ ንበ እግዚአብሔር እንዘ ይብል እለ ያራቅሩኒ ወይገብሩ ትእዛዝየ ይትልውኒ። የኛ መታብ ፩+፲፮-፲፮ ዲያብሉስም አቤቱ ጌታዬ እኔ ከአዳም የበለጠ በደል ምን በደልሁና ብቻዬን ታወርደኛለሁ እሁንም ከአዳም ልጆች እኔን ያረቀሩ አብረውኝ እንዲወርዱ አድርገልኝ ብሎ ለመነው። 3ኛ መታብ 1+17-18

፲፪. ወይቤሉ እግዚአብሔር ለዲያብሉስ ዘአፍቀሩስ ኪያከ ይትልውከ ባሕቱ በስምዩ እኩውናው ረዳኢ ከመ ኢታስ ፍጥመ እንተ። ፫ኛ መቃብ ፩፡፩፻፩፫

፯ታም እንዳታስታቸው እንዳትሸፍጣቸው በስሜ እረዳቸዋልሁ እንጂ ከእኔስ እንተን ከወደዱ ይሁኑልህ አለው። 3ኛ መቃብ 1+22-23

፲፫. ወይቤሉ ዲያብሉስ ለእግዚአብሔር ፍታሕ ሊተ ፩ደ ጾታ እምሠራዊትዮ ከመ ይትፋተንምሙ ለፍቁራኒክ።

ዲያብሉስም እኔ ከዚያ ሆኜ እንዳልፈታተን ከሲኦል እላት ታሥራ ወድቁአለሁ። አሁንም አንዱን ነገድ ፍታልኝና ከዚያ ሆነው እየተፈታተኑ የእኔን ጠላቶች የአንተን ወዳጆች መላእክቶችህ ወደ አንተ ያምጡልህ፤ የእኔን ወዳጆች የአንተን ጠላቶች ሠራዊቶቼ ወደ እኔ ያምጡልኝ አለው።

፲፬. ወእምዝ ረኅምሙ ዲያብሉስ ለሠራዊቱ ውስተዝ ዓለም ከመ ይትፋተኑ ወይትዓቀብምሙ ለአጽራሪ እግዚአብሔር።

በዕለተ ረቡዕ የዲያብሉስ ሠራዊቶች ከሦስት ተከፍለው ነበር። ሲሶው ይሆን አይሆን ብለው የተጠራጠሩት ናቸው። ሲሶው አንተ ከፈጠርህ እኛም እንፈጥራለን ያሉት ናቸው። ሲሶው በእማን/በእውነት/ ፈጣሪ ነህ ብለው የሰገዱለት ናቸው። ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በእማን/በእውነት/ ፈጣሪ ነህ ብለው የሰገዱለትን ፈታለት። ሲፈታለትም ጊዜ

በዚህ ዓለም በሣሩ በእንግዳቱ በውጋው በድንጋዩ በእገርዕቱ በእትክልቱ በምሥራቅ በምዕራብ በሰሜን በደቡብ በየአለቃው ሹሞ ሰደደ። እነዚያም ወደዚህ ዓለም መጥተው ከደው ሲያስከፉ ስተው ሲያስቱ የሚኖሩ አጋንንት እነዚህ ናቸው።

፲፮. ወበእንተዝ ይቤ ነቢይ ከመ ኢይትዓፀው እለ ፍቅናን ከመ ብሩር ጽፋይ ንጡፍ ወፍቱን እምድር ዘአፅሪይዎ ምስብዒተ መዝ ፩፻፮፻፮

በምድር ላይ እንደተፈተነ ሰባት ጊዜ እንደተጣራ ብር፤ መዝ 11+6-7

፲፯. ከመ ወርቅ ዘይትፈተን በምንሐብ ፈተኖሙ ወከመ ጽንሐሓ መሥዋዕት ተወክፎሙ ዝኬ በእንተ ጸድቃን እለ ይደልዎሙ ጥብብ ፫፡፭፻፮

ዛሬ ብር ወርቅ በከውር ሆኖ በእላት ተፈትኖ ጽፋይነቱ ሲታወቅ ለንጉሥ እንደሚቀርብ ሁሉ፤ የአዳም ልጆችም ስመ ሥላሴን አጋዥ ጠበቃ ይዘው ከፀብዓ አጋንንት ተዋገተው ድል ካልነሱ መንግሥተ ሰማያትን የሚገባባት የለም ብሉ ነቢዩ ተናገሯል። ጥብብ 3+5-7

፲፰. አልቦ እምደቂቀ አዳም ወሔዋን ዘይብወዕ ውስተ መንግሥተ ሰማያት ዘእንበለ ሕጻናት ባሕቲቶሙ።

ከአዳም ልጆች ስመ ሥላሴን አጋዥ ጠበቃ ይዘው ከፀብዓ አጋንንት ተዋገተው ድል ካልነሱ ከሕጻናት በቀር መንግሥተ ሰማያትን የሚያገኛት የለም።

፲፰. ወይቤሉ ዲያብሉስ ለእግዚአብሔር እመስ ወሀብኪኒ እምደ ቂቀ እዳም እሰ እፍቀሩን ዘኢተረትን እምነየ በገቤሆሙ ኢይብውዕ ውስተ መንግሥተ ሰማያት እስመ አልቦ አድልዎ በገቤከ።

ዲያብሉስም ጌታን አቤቱ ጌታዬ ከአዳም ልጆች እኔን ያረቀሩኝን ከሰጠኸኝ ወዲያ በእንተ ዘንድ ሁለት ነገር አድልዎ የለምና አታድላብኝ ብሎ ነገሩን አጸና።

፲፱. ወይቤሉ እግዚአብሔር ለአዳም ሰማዕከኑ ዘይቤ ዲያብሉስ ጸላኢከ ተጋደል ረድፋደ ወጽኖዕ በምልዓ ዕድሜከ።

ጌታም አዳምን ጠላትህ ዲያብሉስ ያለህን ሰማኸውን አሁንም በእኔ ዘንድ ሁለት ነገር አድልዎ የለምና እስከ ጊዜህ ድረስ ጠንክረህ ተዋጋ ተጋደል አለው።

፳. ወይቤልዎ አዳም ወሔዋን ገሕነሰ አባግዲከ በልዓነ ነምር ወለአርጋቢከ ነሥእነ አንቄ። ወረከበነ ለአልሀምቲከ አንበሳ ዐቢይ ሰበረነ ወዘርዘረ አዕዕምቲነ።

አዳምና ሔዋንም አቤቱ ጌታችን እኛስ የሰጠኸንን እህል በልተን የሰጠኸንን ውኃ ጠጥተን ከመኖር በቀር ምን እናውቃለን። አሞራ ይነጥቀናል፣ አንበሳ ይሰብረናል፣ ነብር ያንቀናል እንጂ አንችልም አለት።

ከፍል ስድስት

፩. ወይቤልዎ አዳም ወሔዋን ተዘከር እግዚአ ዕዕለተነ ወጋፍረ ተነ ነዋ ነሥእነ ውጊዘ ሲኦል ወተርገወ ለነ አንቀጽ ሲኦል ፍጡነ ይርከበነ ሣህልከ ለዓለሙ ዓለም አሜን። ወነበሩ በዝንቱ ጸሎት እንዘ የጋዝኑ በንስሐ እስከ ይትጌመድ ሥጋሆሙ።

ዳግመኛም አዳምና ሔዋን አቤቱ ጌታችን እነሆ እኛን የሲኦል ሙላት ዋጠን፣ የሲኦል አንቀጽ ተከፈተብን፣ እንተ ገን ይህን መከራችን አይተህ ፈጥነህ ይቅር በለን እያሉ አጥንታቸው እስኪከሰከስ ሥጋቸው እስኪቁረስ ደማቸው እስኪፈስ ድረስ እያዘኑ በደብር ቅዱስ ተቀመጡ።

አዳምም ሔዋንን ከዚህ እህል እየበላን ውኃ እየጠጣን የጸለይነው ጸሎት ከእግዚአብሔር ዘንድ አልደረሰልንምና ከእህል ከውኃ ተለየተን ለየብቻ ሆነን አርባ ቀን ሱባኤ እንገባ አላት። ሔዋንም እሽ ብላ እርሱ ከአንዱ ባሕር እርሷ ከአንዱ ባሕር ገቡ። በገቡ በሥላሳ እምስተኛ ቀናቸው።

፪. ወመጽአ ሰይጣን በአምሳለ መልአከ እግዚአብሔር ወይቤሉ ለአዳም ናሁ ተሰምዓት ጸሎትከ ወገኖርከ ቅድመ እግዚአ ብሔር ነዋ ፈነወኒ ከመ አብዕከሙ ውስተ ገነት።

ዲያብሉስ ሙልክ እግረኛ ሙሉ ሙተ አዳግ ደህ ሁሉ ጸሎት ጋርህ በእግረኛ ዘንድ ደርሳሃላና ገነት አግባቸው ብሉ ሰደኛል። ሌዋን ጥራት ልወሰዳችሁ አለው።

፫. ወተጋደሉ አዳግ ለዲያብሉስ እንዘ ይብል እንሰ አይወል ዘእንበለ እጂጽግ ፃ ዕለተ እስመ ብዕዳት ብዩ።

አዳግም እኔስ ያሰብኩት ቀናና አርባ ቀን ነውና ያንን ሳል ዉርስ አልወጣም ብሉ ተከራክረው።

፬. ወይቤሉ ዲያብሉስ ለአዳግ ለእመ መሀርክ እግረኛ አንተነ ኢትምህር ርእሰክ ትድመኔ በሳዕክ እምዕዕ በእ እዘዘክ እግረኛ ወኮንክ ለመከራ።

ዲያብሉስም አንተስ ቀድሞም ትጠረጠሩ በደለኛ ነህ። በሬት አትብላ ያለህን በለስ በልተህ ከገነት ወጣህ ከክብርህ ተዋረ ድህ አሁን ደገሞ እርሱ ቢኖርህ አንተ ራሱን አልኖርኖ ትላለህ። አሁንም እኔ ትቻችሁ መሄዶ ነው። እናንተም የሰይጣን መጫወቻ ሆናችሁ መቅረታችሁ ነው። ነገር ገን ሌዋን የት ናት አላየኝና ተገኝቻት ለሂድ አለው። አዳግም እኔ ገዴት መከራ ቢበዛብኝ ክብር ጸጋ ደብዛልኛል እንጂ ምን ይቀርብኛልና፤ ሌዋንም ያቻት ከዚያ አለችላህ አለው።

፭. ወወሰኑ ሰይጣን ገብ ሌዋን ወጠ ደቤላ ገዲ ገዲ ወዕለት ፍጡህ እስመ ገራህቱ ይለቲ ወነሥኦ ከመ ከገረ ገዛ።

ዲያብሉስም ሌዋን ከለላችበት ሄዶ ሌዋን ሌዋን ብሉ ጠራት እርሷም የጥንት ግላው ናትና አልተከራከረችውም እንደ ጭላት አሞራ መዘዝ ብላ ወጣች።

ዲያብሉስም ስትወጣለት ጊዜ ታይዋለሽ የሳልሽን ነገር ቀድሞ አትብላ ያለውን ዕዕ በልቶ ከክብሩ ተዋረደ ከገነት ወጣ። አሁን ደገሞ ገነት አስገባቸው ብሉ ቢልከኝ አይሆንም አለ። እኔም እንገዲህ አልመጣም ትቻችሁ መሄዶ ነው እናንተም የሰይጣን መጫወቻ ሆናችሁ መቅረታችሁ ነው። ስለዚህ ደህን ነገር እወቂበት አላት።

እርሷም አዳግ የዋህ ነው አታውቀውም እንጂ አሁንም የእርሱ ነገር አይጉዳም ብላ ወደ አዳግ ይዛው ሄደች። ሄዳም አዳግ እንዲህ ያለውን ነገር ለምን ታደርጋለህ፤ ጥንቱን ሰብሌ መግባታችን እንዲኖረን አይደለም። እንኳን በሠላሳ አምስት ቀን በሦስት በአራት ቀን ቢኖረን አይቻለውም ትላለህ። አሁንም እባክህ ከዚህ መልክ ተለይተን አንቅር አለችው። አዳግም በሌዋን መንገድ ድል መነሣት ልማዱ ነውና እሽ እንዳልሽው ይሁን አላት።

፮. ወወሰዶሙ ዲያብሉስ ለደኤሆሙ ወአብጽሐሙ ገብ እገረ ገነት ወይቤሉሙ አለመርከመኒት መት አነ። ከዚህም በኋላ ዲያብሉስ ሬት ሬት አዳግና ሌዋን ከኋላ ኋላው ሲሄዱ ከእገረ ገነት ደርሶ ዲያብሉስም እኔ ግንኝ አወቃችሁኝን አላቸው።

ጌ. ወይቤሉ አዳም ለዲያብሉስ ለኮነ አገተ ትቤ መልእክ
እግዚአብሔር እነ ንሕነስ ኢነአምረከ።

አዳምም መልእክ እግዚአብሔር ገብሮሌል ነኝ አልኸን
እንጂ እኛ የት እናውቅሃለንና አለው።

ገ. ወይቤሉ-ው ዲያብሉስ ለአዳም ወለሔዋን እነ ውለቱ ዘእው
ጸእኩክሙ እምገነተ ተድላ ወተናገርኩክሙ በአፈ ከይሲ
ወይእዜኔ ጠሰይክዋ ለንስሐክሙ ወኮንክሙ ገጉላነ ወቀባ
ዕክሙ ተስፋ ዘለግለም።

ዲያብሉስም እኔማ እኔ ነኛ ቀድሞ አትብላ ያለህን በለስ
እስበልጅ ከከብርሀ አዋረድኩህ ከገነት አስወጣህ። አሁንም
ፈጣሪዬን እፈልጋለሁ ብለህ ቀናና ብትገባ ናብሉሃል ብዬ
አስተንጉልሁህ ከእንገዲህ ወዲህ ምንም ተስፋ የለህም
ብሉ መጥፎ ሽታውን አሸተተው ጸዋገ/ክፉ/ መልኩን
አሳዩው። አዳምም ደንገጦ ወደቀ ዲያብሉስም ጠላቴ
ሳይነሳብኝ ብሉ ቤት ያህል ድንጋይ አንሥቶ ጫነበት።

ፈ. ወተደብተረት ሉ-ው ይእቲ ዕብን። ደንገጸ አዳም ወወደቀ
ወኢተንሥእ እስከ ፫ቱ ዕለት።

ያችም ድንጋይ አንደ ድንኳን ተተርትራ ተዘርገታለት
አዳምም በውስጧ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት ሰነበተባት።

እዳምም በሦስተኛው ቀን ቢነሳ ሥጋው ተቁርሶ ደሙ ፈሰሶ
አጥንቱ ተከስከሶ አገኘው። አዳምም ፍሬ ዕዕ አምጥቶ በደሙ

ለውሶ ስንዴ በምትመስል ዕብነ በረድ በትእምርተ መስቀል
መስዋዕት ለፈጣሪው ዓሳረገ።

፲. ወእምዝ ወረደ እሳት ሕያው ዘይትለእክ ቅድመ እግዚአብ
ሔር ወበልዓ መስዋዕቶ ምስለ ዕባኒሁ እስከ ይልህስ መሪተ።

ከዚህም በኋላ ከእግዚአብሔር የታዘዘ እሳት ወርዶ
መስዋዕቱን ከድንጋዩ ጋር በልቶ መሪቱንም ዉምር ላባ
አደረገለት። ጌታም ተጋፍቶ ቢጠፋት ፈጥኖ ቶሉ አቤት
ያላልና በብርሃን ደመና ተጭኖ ወርዶ አዳም አዳም ብሉ
ጠርቶ ምን ሆነህ፣ ምን አገኘህ አለው። አዳምም እኔ
ያልሆንሁኝ ማን ይሁንልኛ ያየቀደመ ጠላቴ ዲያብሉስ
ቀድሞ አትብላ ያልኸኝን በለስ አብልቶ ከገነት አወጣኝ
ከከብሬ አዋረደኝ። አሁን ደግሞ አገተን እፈልጋለሁ ብዬ
ቀናና ከገባሁበት ና ብሉሃል ብሉ አውጥቶኝ ሥጋዬ
ተቁርሰ፣ ደሜ ፈሰሰ፣ አጥንቴ ተከስከሰ እኔም ገፈ ይታይህ
ብዬ ደሜን መሥዋዕት አድርጌ አሣረገሁልህ አለው።

፲፩. ወይቤሉ እግዚአብሔር ለአዳም በከመ አዕረገ ሊተ አገተ
መሥዋዕተ በደምከ ከማሁ እነኚ አዓርግ መሥዋዕተ በደምየ
ለእቡየ ወእትቤዘወከ በምትየ ወበመስቀልየ አለው።

ጌታም አዳም አገተ ደምህን መሥዋዕት አድርገህ እንዳሣረ
ገህልኝ እኔም ከሰማየ ሰማያት ወርጂ ከልጅ ልጅህ ተወልጄ
በመስቀል ተሰቅዬ ሥጋዬን ቁርጅ ደሜን አፍሰጄ ለባሕርይ

አባቴ ከኛ ከጠላትህ ከዲያብሉስ አዋጅሃለሁ። ከሲላላላት አወጣሃለሁ ገንት አስገባሃለሁ ብሉ ተስፋ ሰጠው።

፲፪. እስከ ግዕዜን ትገብር ሊተላግዝለዩ ዘትቤ እግረላከሙ።

አዳም አቤቱ ጌታዬ ይህንን የሰጠኸኝን ቃል ኪዳን እስከ መቼ ድረስ ትፈጽምልኛለሁ አለው።

፲፫. በሐሙስ ዕለት ወበመገረቃ ለዕለት እትወለድ እምወለተ ወለትከ ወእድህከ ውስተ መርሀብከ ወእከውን ሕፃን በእን ረእከ ወእትቤዘወከ በጥትየ ወበመስቀልዩ።

ጌታም ለአዳም በአምስት ቀን ተኩል ከሰማየ ሰማያት ወርጂ ከልጅ ልጅህ ተወልጂ በመስከህ ድጌ በመስቀል ተሰትዬ ሥጋዬን ቁርጌ ደጄን አፍሰኜ ለባሕርይ አባቴ ከኛ ከጠላትህ ከዲያብሉስ አገዝ ነፃ አደርገሃለሁ፤ ከሲላላ አወጣሃለሁ ገንት አስገባሃለሁ ብሉ ቁርጥ ቀጠርውን ነገረው።

፲፬. እስመ ፲፻ ዓመት በትድግክ ከመ ዕለት እንተ ትማልም ኃለፈት። መዝ ፳፯፥፳፭

ይኸውም በአምስት ቀን ተኩል ያለው አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ነው። በእግዚአብሔር ዘንድ አንድ ቀን የምትባለው በኛ ዘንድ አንድ ሺህ ዘመን ናት። መዝ 89፥4-5

፲፭. ወባሕቱ ኢትግብር መሥዋዕተ በደመ ሰብእ እስመ ኢይት ጌጠው ለከ።

ጌታም አዳምን ከእንገዲህ ወዲህ የሰው ደም አትሠዋልኝ አልቀበልሁምና አለው።

፲፮. ወደቤሉ እግዚአብሔር ለአዳም ገበር መሥዋዕተ በአልህምት ወበአባግዕ፣ ወበአጣሊ፣ በፍራያት፣ ወበጽጌያት።

አዳምም አቤቱ ጌታዬምን ልሰዋልህ ቢለው ጌታምላም፣ በገ፣ ፍየል፣ ፍራያት፣ ጽጌያትን ሠዋልኝ አለው።

፲፯. ወካዕበ ደቤሉ ኢትግብር መሥዋዕተ በዓሣ እስመ ኢይት ጌታዬ ገበ አልህምት ወአባግዕ ወአጣሊ ወኢግብ ፍራያት ወጽጌያት አላ ይኩንከ ከመ ሐምል ዘባሕር ለሲላይከ።

ዳግመኛም ከእነዚህ ከቁጠርሁልህ ለዓሣ ቁጥር የለውምና ለእንተ የባሕር ጉመን ይሁንህ እንጂ ለእኔ መሥዋዕት አድርገህ አትሠዋልኝ አልቀበልሁምና አለው። ጌታም ይህን ቃል ኪዳን ሰጥቶት ወደ ሰማየ ሰማያት አረገ።

፲፰. ወወረደ ገብርኤል መልእክወወሰደ ለአዳም ወአገብለ ገበ መብዝሃተ በዓት።

ከዚህም በኋላ ትዳብ ገብርኤል ወርዶ ወደ ረጅም ተራራ አሥራ ሁለት ዋሻ ከአለበት ወሰደ አዳምን እንደ እልፍኝ እንደ አዳራሽ ይሁንህ ከዚህ ተቀመጥ አለው።

፲፱. ወደቤሉ አዳም ለገብርኤልምንተ እሴሰይ ዝየ እስመ አልቦ ዘአንበለ ዕብን ወከመ ኢይዓዕ አፍአ ይትበዓሱኒ እንሰላት ወአራጂት።

ከዚህም በኋላ ቅዱስ ገብርኤል ወደ ውጭ ወጥቶ እሄዳለሁ ብሎ ሲል አዳም ጌታዬ ከዚህ ከባድ ዋሻ በቀር ምንም የለም። ወደ ውጭ ወጥቼ ምግብን እንዳልረገጠ እንሰጣት አራዊት ይጣሉኛል የምግብን ነገር እንደት አድርገሽኝ ትሄዳለህ አለው። ቅዱስ ገብርኤልም የምገብህንም ነገር ከረገጠህ ተነጋገር እንጂ እኔ ምን ልበልህ አለው። አዳምም ከረገጠህ ጋርም ጥለኛ አይደለሁምን አንተ ነገርልኝ እንጂ አለው።

፩. ወተራገራ፣ ሉቃስ ገብርኤል ወቦአ ውስተ ገነት።
ቅዱስ ገብርኤልም የአዳምን ጦም ማደር አይቶ አገናኝለት ራርቶለት ወደሰማይ መሄዱን ትቶ ወደገነት ሄደ።

፩፻. ወያሌሉሙ ገብርኤል ለአዕዋፈ ገነት ነዋ ገንጦክሙ አዳም ይመውት በረሀብ ሰዱ ሉቃ ሲሳዩ ወለእመ ኢወሰድክሙ ሲሳዩ ድገረኒ ይትቤቀሉክሙ ደቂቁ ወደሰድዱክሙ እም አብያቲክሙ።

ወደ ገነትም ሄዶ መጥቅዕ/ደወል/ በደወለ ጊዜ አዕዋፍ አንስርት ተሰበሰቡ። እርሱም ከዚያ ከባድ ዋሻ ጌታችሁ አዳም ወድቆ ረሃብ ጸንቶበት ቀጠና ይዞታልና ቀድሞ ይመገባቸው ከነበሩት ፍራያት ጽጌያት ምግቡን ወስዳችሁ አግቡለት አላቸው። ይህን ግን እንቢ ብትሉ ኋላ ልጆቼ የልጅ ልጆቼ ገነትን ሳይገቡባት አይቀሩምና ይበቀሏችኋል።

ዕንቁላላችሁን ይሰብሩባችኋል። ጫውቶቻችሁን ይገድሉባችኋል። ጉጆዎቻችሁን ያረርሱባችኋል። እያስወጡ ይሰዱችኋል አላቸው።

፩፻. ወሰበ ሰምዑ አዕዋፈ ገነት ቃሉ ለገብርኤል ወሰዱ ሉቃ ሲሳዩ ለአዳም ፍራሃኒ ወጽጌሃኒ ወቁዕላኒ ለገነት ወመልዑ ፲ተ ወጀተ በዓታተ አፈ እስከ አፍ። ከዚህም በኋላ አለዋፍ አንስርት የቅዱስ ገብርኤልን ቃል ሰምተው የሚበላውን ዘለላውን የሚያሸተውን አበባውን የሚያነጥረውን ቅጠሉን ወስደው አሥራ ሁለት ዋሻ አፍ እስከ አፍ ሞሉለት።

፩፻. ወያሌልዎ አዕዋፈ ገነት ለአዳም አ እግዚአን ጊዜ ጸዓትከ ወስደትከ እስመ አቅረብኒ ለከ ለሲሳይከ ፍራሃኒ ወጽጌሃኒ ወቁዕላኒ ለገነት ወይእኬኒ ጸሐፍ ለነ ተዝካረ ከመ ይሰምዑ ደቀቅከ ወእይግፍዑን በደጋሪ መዋዕል።

የዚህም የዋሻው ሰፋቱ አንድ ምንዳሬ ሐዕዮቀስት ውርወራ ያህል ርቀት/ ይሆናል። ከዚህም በኋላ አዕዋፍ አንስርት አዳምን አቤቱ ጌታችን በጊዜ ስደትህ የምትበላውን ዘለላውን የምታሸተውን አበባውን የምታነጥረውን ቅጠል አመ ጣንልህ፤ ልጆቼ የልጅ ልጆቼ ገነት ሳየገቡ አይቀሩም ብሎናልና፤ ልጆችህ እንዳይበቀሉን ጫውቶቻችን እንዳይገ ድሉብን ዕንቁላላችንን እንዳይሰብሩብን እኛን እያስወጡ እንዳይሰዱን አድራጉታችንን ጸፍልን አሉት።

ጸ፬. ወጸሐፈ ሉሙ አዳም በዕብን ለእዕቀፈ ገነት ወተባረኩ እምኑ።

ከዚህም በኋላ አዳም የእኔ ወገን የሆኑት የነዚህን አዕቀፍ አንስርት ጫውቶቻቸውን የገደላችሁ ዕንቁላላቸውን የሰበረችሁ ጉጆቻቸውን ያፈረሳችሁ ርጉማን ሁኑ ብሉ በድንጋይ ላይ ቀርጾ ጽፎ ሰጣቸው እነዚያም ያን ተቀብለው ከአዳም ተባርከው ሄዱ።

አዳምም በገነት ላለ የአዕቀፍ የአንስርት ቋንቋቸውን ያውቀዋልና እንሂድ እንሂድ ሲባባሉ ሰምቶ ዛሬ ከሀገሩ የወጣ ሰው የሀገሩን ሰው ሲያገኝ እንዲናፍቅ ሁሉ አዳምም አዕቀፈ ገነትን ተከትሏቸው ሄደ። እነዚያም በከንፋቸው እየበረሩ ሄዱ።

ጸ፭. ሰኩዮ አዳም ውስተ ገዳም።

አዳምም ዱር ለዱር ዋሻ ለዋሻ በረሀ ለበረሀ ሲቅበዘበዝ ያ የቀደመ ጠላቱ ዲያብሉስ አገኘው።

ጸ፮. ወዘበሮ ዲያብሉስ ለአዳም በዕብን እስከ ወድቀ በገጹ ወውገዝ ደም እምኑ።

ዲያብሉስም አንተ ከገነት የወጣህ ዕለት ልብህ የጠፋ አትደርሰሽት የለ ከዚህ ግን አመጣህ ብሉ በድንጋይ ራሱን መቶ ጣለው። አዳምም ወደቀ ዲያብሉስም ገደለኩት ብሉ ሄደ።

ጸ፮. ወይቤሉ ገብርኤል ለአዳም ከመዝ ይቤለክ እግዚአብሔር ገበር እስከ ዕለተ ሞትክ ውስተ ገነቱ በዓት ወአእምራ ለሔዋን በግብር ብዝኑ ወተባዝኑ ወምልዕዋ ለምድር። ዘፍ ፩፣ ፩፮-፩፱

ከዚህም በኋላ ቅዱስ ገብርኤል የአዳም ጠባቂ መልአኩ ነውና አንስቶ ዳሶ ፈውሶ አንተስ ሁልጊዜ ምን ያዘናጋሃል ምግብህን ነው አስግብጭልሃለሁ። አሁንም እስከ ጊዜ ሞትህ ድረስ ከዚህ ዋሻ አትውጣ። ሔዋንንም በግብር እወቃት ክበዱ ውለዱ ምድርንም ምሏት ብሏችኋል እግዚአብሔር አለው። ዘፍ 1፣ 28-29

አዳምም አቤቱ ጌታዬ ለግሪዮስ እኔን በአምስት ቀን ተኩል እመጣልሃለሁ ብሉኝ ነበር። ምንስ ከዚያ ላይ ሆኖ ቢያንጋ ገረኝ ያ የቀደመ ጠላቴ ዲያብሉስ ይሆንን አለው። ቅዱስ ገብርኤልም ጠላትህ ዲያብሉስ አይደለም ወዳጅህ እግዚአብሔር ነው እንጂ አለው። ይኸውም አምስት ቀን ተኩል ያለው አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ነው። ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ከልጅ ልጅህ እወለዳለሁ ብሉሃልና ዛሬ ልጅን ወልደሃልን ከግንኛይቱ ልጅህ ይወለድ ይመስልሃል፤ ነገር ገን የእግዚአብሔር ይቅርታው ቸርነቱ ያለጊዜው አይሆንምና አይዘህ አለው።

ክፍል ሰዓት

- ፩. ሣህሉ ለእግዚአብሔር በጊዜሁ እንዝ ብዙን ሣህልክ መዝ ፳፮+፲፫-፲፬
እቤቱ በምሕረትህ ብዛት በማዳንህም እውነት አድምጠኝ መዝ 68+13-14
- ፪. ወቦእ አዳም ውስተ በዓቱ ወገብረ ከብካበ ፍራሃኒ ወጽጌሃኒ ወቁጽላኒ ለገነት ወወሀባ ለሔዋን ገዳሃ ወርቀ ክርቤ ወስጊን።
አዳምም ከቅዱስ ገብርኤል ተሰናብቶ ከበዓቱ ገብቶ አዕ ዋፍ አንስርት ካመጡለት ፍራያት ጽጌያት ሠርግ አደረገገ መልአኩም ቅዱስ ገብርኤል ወርቅ ክርቤ ስጊን /ዕጣን/ ሰጥቶት ነበርና ይኸንም ለሔዋን ማጫ ሰጣት።
- ፫. ወእምዝ አእመራ አዳም ለሔዋን ወፀንሰት ወወለደቶሙ ለቃየል ወለሉድ። ዘፍ ፩+፩፫
ከዚህም በኋላ አዳም ሔዋንን በግብር አወቃት ፀንሰች ቃየል ንና ሉድን ወለደች። ዘፍ 4+1-3
- ፬. ወእምዝ ዳገመ አእመራ አዳም ለሔዋን ወፀንሰት ወወለደ ቶሙ ለእቤል ወለአቅሌማ። ዘፍ ፩+፩፫
ዳገመኛም አዳም ሔዋንን በግብር አወቃት እቤልና አቅሌ ማን ወለደች። ዘፍ 4+1-3
- ፭. ወእመ አብጽሐ ውርዛዌ ይቤሉሙ አዳም ለደቂቁ እቤል ያውሰባ ለሉድ ወቃየል ያውሰባ ለአቅሌማ ወተዋሰቡ በሥርዓተ ሕግ።

- እነዚህም ተወልደው አድገው እካለ መጠን ሲደርሱ አዳም ትውልድ ያራራቀ መስሎት ከእቤል ጋር የተወለደችውን አቅሌማን ቃየል ያገባ፤ ከቃየል ጋር የተወለደችውን ሉድን እቤል ያገባ በሥርዓተ ሕግ ተጋቡ ብሎ እዘዛቸው።
- ፮. ወዝ ውለቱ ምክንያተ ጽልዑ ለቃየል ምስለ እቤል እስመ ይቤሉሙ አዳም ለደቂቁ እቤል ያውሰባ ለሉድ ወቃየል ያውሰባ ለአቅሌማ ወይቤ ቃየል ዘንተሰ ኢይገብር እግዚአ ብሔር ከመ አህብ ሠናይትየ ለካልእ ወእንሣእ ክፍዕተ ዘካልእ።
ከዚህም በኋላ በእቤልና በቃየል መካከል ፀብ ቂም ተነሣ። ጠቡስ ምንድን ነው ቢሉ ከእቤል ጋር የተወለደችው አቅሌማ መልክ ክፉ ናት ከቃየል ጋር የተወለደችው ሉድ መልክ መልካም ቆንጆ ናት ሔዋንን እናታን ትመሰላለች። አዳምም ትውልድ ያራራቀ መስሎት እንዲህ ብሎ ቢያዝዝ ቃየል እንዲህስ ያለውን ነገር እንኳን እንተ እግዚአብሔርም ቢሆን አያደርገውም የእኔን መልክ መልካም ለሰው ሰጥቼ የሰው መልክ ክፉ ለእኔ እወስዳለሁን ብሎ ፀብ ቂም በቀል አነሣ።
- ፯. ወይቤሉሙ አዳም ለደቂቁ ሐሩ ወግበሩ መሥዋዕተ ውስተ ደብር ወዘሠምሮ እግዚአብሔር ያውሰባ ለሉድ። አዳምም ከተጣላችሁስ በየራሳችሁ ከተራራ ላይ ወጥታችሁ መሥዋዕት ሠው እና መሥዋዕቱን እግዚአብሔር የተቀበለ ለት መልካሚቱን ሉድን ያገባ አለ።

ጿ. ወንጌረ እግዚአብሔር መሥዋዕት አቤል ወተወከረ ሉቱ።
ዘፍ ፱፥፩-፮

ከዚህም በኋላ አቤልና ቃየል ከተራራ ላይ ወጥተው በየራሳቸው መሥዋዕት አሠመሩ እግዚአብሔርም የአቤልን መሥዋዕት አይቶ ተቀብሎለት ከሰማየ ሰማያት ወርዶ እሳት መሥዋዕቱን አቃጥሎ ሣሩን እንጨቱን ድንጋዩን ወጋውን ላስ አድርጉ ወደ ሰማየ ሰማያት አረገለት ከእግዚአብሔር ዘንድ ደረሰለት። ዘፍ 4:4-5

፱. ወርፀ አቤል በፍሥሐ እንዘ ያንፈርዕዕ ከመ ይርአያ ለሉድ።
አቤልም የመሥዋዕቱ ነገር ደስ ደስ እያሰኘው ሉድን ለማየት ከፊት ከፊት እየርጠ ሄደ።

፲. ወተራከቦ ሰይጣን ለቃየል ወይቤሉ አ ኃያል ወሬዛ ዘኢይደ ልወከ ንዘን ወኢምንተኒ ዘእንበለ ፍሥሐ አሐተ ሰዓተ።
ዘፍ ፱፥፭-፮

ቃየልም በመሥዋዕቱ እያዘነ እየተከዘ ከኋላ ከኋላ ሲሄድ ሰይጣን በመንገድ ቆይቶ አንተ ኃያል ወሬዛ ምን ሆነሃል ምን ያሳዘንሃል ከመገዛት በቀር መገዛት ከማዘዝ በቀር መቃዘዝ የማይገባህ አለው። ዘፍ 4:5-6

ቃየልም እኔ አላዘን ማን ይዘን አባቴ አድልቶብኝ ወንድሜ ጉልብቶብኝ እግዚአብሔርም ተወምርብኝ የእኔን መልክ

መልካም ለሰው ሰጥቶ የሰውን መልክ ክፉ ለእኔ ሰጥቶኝ በዚህ አዝኛለሁ አለው።

፲፩. ወይቤሉ ዲያብሎስ መን ዘይብለክ ብክነ ካልእ አብ ወሚመ ዝንቱ ዘጠፍዓ ልቡ አመ ወዕለ እምንነተ ንገሡ ወይነብር ከመ ገሔ ውስተ በዓት እንዘ ያስከሀክህ።

ዲያብሎስም እንዲህ ያለውን ነገር ማን ያደርገዋል ያ ከነንት የወጣ ዕልት ልቡን ያጣ በባዶ ዋኛ እንደ እሽኮኮ እያሽካካ አሥሩን የሚናገር አባትህ ነውን ወይስ ሌላ አባት አለህ? አለው። ቃየልም አዎን እርሱ ነው ሌላም አባት የለኝ አለው።

፲፪. ወይቤ ዲያብሎስ መሐል ሲተ ከመ ትግበር ፈቃድየ ወኪያ ሁሰ እመ ኢረሰይክዎ ዓዘቅተ አንብዕ በሞተ ወልዱ ዘያፈ ቅር ኢትበለኒ አርክየ።

ዲያብሎስም የእኔን ምክር ስማ ፈቃዴን ፈጽም እጅን በእጅህ ጸፍተህ/መትተህ/ ማልልኝ እንጂ በዚያ በሚወደው በልጁ ሞት የዕንባ ዓዘቅት አድርጌ ባላላይህ ወዳጄ አትበ ለኝ አለው።

፲፫. ወእምዘ ዘይኔይስ ምክር አልቦ ዘትረክብ እመኒ ዓረገ ሰማየ ወእመኒ ወረድክ ውስተ ምድር ወታወስቦን ለጀሆን።

ቃየልም ምክሩን ሲሰማ ፈቃዱን ሲፈጽም እጁን በእጁ ጸፍቶ/መትቶ/ ማለለት። ሲምልለትም ጊዜ እንካ ይህችን

ድንጋይ ይዘህ ሄደህ ከወንድምህ ከአቤል ፋጠህ ድረስበት፤
ተጉንብሶ ውኃ ሲጠጣ ታገኘሃለህ ያን ጊዜ በዚህ ድንጋይ
ጀር ጥላውን መተህ ጣለው ሲሞትላህም ሁለቱንም ታገባ
ቸሃለህ እንዲህ ያለ ምክር ወደ ሰማይ ብትወጣ ወደ
ምድር ብትወርድ አታገኝም አለው።

፲፬.ወሶበ ሰምዓ ዘንተ ቃየል ነሥአ ዕብነ እምዕደ ሰይጣን ወርፀ
ወረከሶ ለአቤል እንዝ ያስተባርክ ከመ ደስተይ ማየ ወሳሌሃ
ዘበጠ ማዕከለ ከሳዱ ወሥርወ ዕዝኑ ወምተ ጸድቅ አቤል
በእደ ቃየል እኑሁ። ዘፍ ፱፥፳፱

ቃየልም ይህንን ምክር ሰምቶ ከዲያብሉስ እጅ ያችን ድን
ጋይ ተቀብሎ እየርጠ ሄዶ ከአቤል ከወንድሙ ዘንድ ደረሰ።
አቤልም እንስሳት አራዊትን ሲረራ ነበርና እሰይ ወንድሜ
ሲቆምልኝ መጣ ብሎ ተጉንብሶ ውኃ ሲጠጣ ሳለ አንገት
ሥሩን ጀር ጥላውን መቶ ጣለው አቤልም በወንድሙ
በቃየል እጅ ሞተ። ዘፍ 4፥8-9

፲፭.ወሐረ ቃየል ንበ እሙ ወትቤሉ እሙ ወልድየ ቃየል
አይቴኑ ሐረ አቤል እኑከ።ወይቤላ ለእሙ ቦኑ እነ ዓቃቤሁ
ለአቤል ወይቤ ሀብኒ በትርየ።

ቃየልም ወንድሙን አቤልን ገድሎ እናቱ ከአለችበት ዋሻ
ሄዶ ገባ። ሌዋንም ልጅ ቃየል እንኳን በይህና ገባህ ወንድ
ምህ አቤልስ የት ቀረ አለችው። ቃየልም እኔ ለአቤል

አውራ ቢጉትተው አሞራ ቢበትነው ጠባቂው ነኝን ከዚያ
ሁሉ በትራን ስጧኝ ብሎ ተቆጥቶ ወጥቶ ሄደ።

፲፮.ወሐረት ሌዋን ወነገረቶ ለአዳም ብእሲሃ
ሌዋንም ሄዳ አዳምን ቃየል መጣ አቤል ቀረ አለችው።
ቃየልንም ወንድምህ አቤል የት ቀረ ብዬ ብጠይቀው ተቆ
ጥቶ ወጥቶ ሄደ እስኪ አንተ ወጥተህ ረልገው አለችው።

፲፯.ወይቤሉ አዳም ለቃየል ወልድየ ቃየል አይቴኑ ሐረ አቤል
እኑከ።
አዳምም ቃየል ወደአለበት ሄዶ ልጅ ቃየል እንኳን ደህና
ገባህ ወንድምህ አቤል ወደት ሄደ አለው።

፲፰.ወይቤሉ ቃየል ለአዳም አቡሁ አቤልስ ሐረ ውስተ ገዳም
ከመ ያስተጋብዕ ፍራያተ ወጽኔያተ ለሉድ ዘረጋርክ ሉቱ።
ቃየልም ለአጫህለት ለሉድ ፍራያቱን ጽኔያቱን ሲሰበስብ
ወደዱር ሄዶ መሰለኝ አለው። አዳምም እንስሳት አራዊትን
ሲረራ ነበርና አንተ ከፋ የት ትተኸው መጣህ ይህን ብሎ
ሮኸበት።

፲፱.እ አብ እኩይ ዘእፍቀረ ወልዶ እምወልዱ ቦኑ እነ ዓቃቤሁ
ለአቤል። ዘፍ ፱፥፳፻፲

ቃየልም አንተ የአባት መድሉኛ እኔ አቤልን አውራ ቢጉት
ተው አሞራ ቢገትነው ጠባቂው ነኝን ብሎ አውጥቶ አውርዶ
አየው ከፍ ዝቅ አድርጉ ተናገረው። ዘፍ 4፥9-10

፩. ወተመይጦ አዳም እምድገረሁ ወርእያ ለማይ ከዊና ደመ ወአእመረ ሰቤሃ ከመ ሞተ ወልዱ ወገገረ ቢቃሉ።
 አዳምም ከመገገዱ በስተኋላ ውኃ ነጠረችና ዙር ቢያያት ደም መሰላ አያት አዳምም ልጅ አቤል እንደ ሞተ ጠረጠረ።

፪. ወሐረ አዳም ምስለ ብእሲቱ ሔዋን ወረከቦ ለአቤል ገዱ በገጹ ውኃቀፎ ከሳዶ ወደቤሉ አዳም ለአቤል ወልድዮ እንተ መነ ቀተለከ።

ከዚህም በኋላ አዳምና ሔዋን እየተረረጉ ቢሄዱ አቤል ሞተ በአፍንጫው ተደፈቶ አገኘት። አዳምም አንገቱን በአንገቱ እቅፍ አድርጎ ይዞ ልጅ አቤል ማን ተጫወተ ብህ ማን ገደለህ እባክህ ገገረኝ እያለ ያለቅስ ይጨነቅ ጀመር።

፫. ወተናገረት በድኑ ለአቤል እንዘ ትብል ቃየል እጉዮ ቀተለኒ።

ዘፍ ፬፥፱፡፲፩

የአቤልም በድኑ ቃየል ወንድሜ ገደለኝ ብላ ተናገረች።

ዘፍ 4፥፱፡11።

የአቤልም በድኑ እንደተናገረች ጳውሎስ እንዲህ ሲል ተናገሯል።

፬. ወበእንቲአሁ ሰማዕተ ኮና ከመጸድቅ ውለቱ ወሰማዕቱ እግዚአብሔር በተወክፎ መሥዋዕቱ ወበእንቲአሁ መዊቶ ዓዲ ተናገረ። ዕብ ፲፩፥፱፥፭

በዚህም እግዚአብሔር ስለ ስጦታው ሲመሰክር እርሱ ጸድቅ እንደሆነ ተመሰክረለት፤ ሞቶም ሳለ በመሥዋዕቱ እስከ አሁን ይናገራል። ዕብ 11፥45

፭. ወገደገ አዳም ረጊሞቶሙ ለእንስሳት ወለአራዊት እስመ መሰሉ ዘተጸብዕም ወልዶ።

አዳምም እንስሳት አራዊት የተጣሉት መሰሉት ይራገም ነጠርና መራገሙን ተወ።

፮. አ ሔዋን እንተ አፍፃምክኒ እምይእቲ ዕዕ አዕዳውኪ ይትመተራ። ወእምዝ አገዝ ይብኪ አዳም ምስለ ሔዋን ብእሲቱ እፎ ዘአፍቀርኩ ወአውረስኩ ሞተ ለደቂቅዮ ለትውልድ ትውልድ።

አዳምም ሔዋንን ያችን ቁጽለ በለስ ቁርጠሽ በአረ ያደረግ ሽልኝ ቀን ምነው እጆችሽ አብረው ተቁርጠውልኝ ቢሆን እንዴት ቤት፣ ከብት፣ ገብረት እንደማውረስ ለልጅ ልጅ ሞት አወረሰሁ ለዘለዓለም የማያልቅ መከራ አገኘኝ እያለ ያለቅስ ይጨነቅ ጀመር።

፯. ወይቤ አዳም ገዑ ብከዩኒ በእንተ እግዚአብሔር ለእጉክሙ አቤል ለ ማገበረ መላእክተ ሰማይ ወፍተረታተ ምድር እለ ነበርኩ ምስሌክሙ እስመ ኮንኩ ተረጠርዮ ከመ ዘኢተረጠርኩ።

ከዚህም በኋላ ዛሬ በዚህ ዓለም ያለ ሰው እናቱ አባቱ ሞቶ በት የራቀ የቀረበውን ዘመድ ሰብስቦ እንዲያለቅስ እንዲጨነቅ

ሁሉ እዳም እባካቸው በምድር ያላቸው ፍጥረታት በሰማይ ያላቸው መላእክት በእንተ እግዚአብሔር ለወንድማቸው ለእቤል አልቅሱለት ተረጎረ እንዳልተረጠርሁ የሆነው እኔ ነኝ እያለ ያለቅስ ይወኑት ጀመር።

፳፮. ወይቤልም መላእክት ለእዳም ብሥራትክ አ እዳም ወልድ ከሰ እቤል ተሳለማ ለዕፅ ሕይወት በነፍሱ ወዓርገ በፍሥሐ ከመ መሥዋዕት ውክፍት ወአዕረፈት ነፍሱ ውስተ እየሩሳሌም ሰማያዊት።

ከዚህም በኋላ ዘጠና ዘጠኙ ነገደ መላእክት ወርደው እዳምን ልጅህ እቤል ከት ገብቶ ዕፅ ሕይወትን ተሳለማት በእግዚአብሔር ዘንድ እንደ ተወደደች መሥዋዕት በእየሩሳሌም ሰማያዊት አረፈላት አሉት።

፳፯. ወሰበ ሰምዓ እዳም ዘንተ ቃለ ተናዘዘ ወቀበር ለእቤል ወልድ።

እዳምም ይህን ሰምቶ ልጁን እቤልን ቀበረው፤ ከገዘነም ተረጋጋ።

፳፱. ወጉዩ ቃየል እምገዳ አቡሁ ወኢተርእየ ዳገመ ኮነ ርገመ ወውገዝ በዝ ዓለም ወበዘይመጽእ ዓለም። ዘፍ ፬+፲፩-፲፫

ቃየል ወደት ደረሰ ቤሉ ቃየልን እንኳን በዚህ ዓለም በወዲያኛውም ዓለም ከሰው አትገኝ ርገም ውገዝ ሁን

ብሉ እዳም ረገምታልና እባኩም እናቱም አላገኙትም ዕለቱን ወጥቶ ሄደ። ዘፍ 4+11-13

፬. ወረገም እግዚአብሔር ለቃየል እንዘ ይብል ኩን ርዑድ ወድንፀ ወቅጥቁጠ ወበቅድመ ኩሉ ሰብእ ለተርዓድ ብረኪኪ ወኩሉ-መ እለ ይተልው ገብረኩ። ዘፍ ፬+፲፩-፲፫

ቃየልን እዳም ብቻ ረገምት አልቀረም ጌታም ረገምታል። ምን ብሉ ረገመው ቤሉ አካላህ ይራድ እጅህ እገርህ ይንቀጥቀጥ የአንተን ሥራ የሠሩ ሁሉ የአንተ ርገማን ይደርባቸው ብሉ ረገመው። ዘፍ 4+11-13

፳፩. ጉምዲ ከግሁ ዘይገብር እኩዩ ሳዕለ ሰብእ እመኔ በሐጫት ወእመኔ በቀቲል ኢይረጽም ነገር ዘእንበለ ይትመያየጥ ለረ ወለረ።

ይህም ይታወቅ ዘንድ ዛሬ ሰው በሐጫትም ቢሆን ነፍስ በመ ገደልም ቢሆን ወዲያና ወዲህ ሳያይ ረቃዳን አይረጽምም።

፳፯. ወእግዕዳስ እዳም ኋተ ዓመተ ሰብእናሁ በገዘን። ኩፋ ፮+፲፫-፲፫ ከዚህም በኋላ እዳም በገዘን ተመክር ሰባት ዓመት ተቀመጠ። ኩፋ 5+12-13

ክፍል ስምንት

፩. ወእምዝ እእመራ አዳም ለሔዋን ወጸንስት ወወለደቶ ለሴት በከመ እምሳሊሁ ለእቤል ምስለ ካልእቱ። ዘፍ ፩+፩፭-፩፮

ከዚህም በኋላ አዳም ሔዋንን በግብር አወቃት ፀንሰችም ሴት የሚባል ልጅ እቤልን አስመሰላ ከነመንትያው ወለደች። ዘፍ 4+25-26

፪. አዳም ወለደ ለሴት ወሴት ወለደ ለሄናስ ወሄናስ ወለደ ለቃይናን ወቃይናን ወለደ ለመላልኤል፤ ወመላልኤል ወለደ ለያራድ፤ ወያራድ ወለደ ለሄናክ፤ ወሄናክ ወለደ ለማቱላላ፤ ወማቱላላ ወለደ ለላሜህ፤ ወላሜህ ወለደ ለናገ፤ ወበናገ ኮነ ማየ አይገ። ዘፍ ፭+፩-፵፮

ከዚህም በኋላ የአዳም ልጅ እየበዛ ሄደ። የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ከአዳም መወለዱ እንደምን ነው ቢሉ።

አዳም ሴትን ወለደ፤ ሴት ሄናስን ወለደ፤ ሄናስ ቃይናን ወለደ፤ ቃይናን መላልኤልን ወለደ፤ መላልኤል ያራድን ወለደ፤ ያራድ ሄናክን ወለደ፤ ሄናክ ማቱላላን ወለደ፤ ማቱላላ ላሜህን ወለደ፤ ላሜህ ናገን ወለደ፤ በዚህም በናገ ዘመን የጥፋት ውኃ ሆነ ፍጥረቱ ሁሉ አለቀ። ዘፍ 5+1-32

፫. ወእስከዝ ኮነ ትውልድ ፲ተ ወዘመነሂ ኮነ ፳፻ተ ወ፳ተ ፻ተ ፵ወ፳ተ ዘመነ።

እስከዚህ ድረስ ትውልዱ አሥር ነው። ዘመት ሁለት ሺህ ሁለት መቶ አርባ ሁለት ዘመን ነው።

ናገ ወለደ ለሴም፤ ወሴም ወለደ ለአርፋክስድ፤ ወአርፋክስድ ወለደ ለቃይንም፤ ወቃይንም ወለደ ለሳላ፤ ወሳላ ወለደ ለሌቦር፤ ወሌቦር ወለደ ለፋሌት፤ ወፋሌት ወለደ ለራግው፤ ወራግው ወለደ ለሜሩህ፤ ወሜሩህ ወለደ ለናኮር፤ ወናኮር ወለደ ለታራ፤ ወታራ ወለደ ለአብርሃም። ዘፍ 1፩+1-፩፮

ከዚህም ከጥፋት ውኃ በኋላ ናገ ሴምን ወለደ፤ ሴምን አርፋክስድን ወለደ፤ አርፋክስድም ቃይንምን ወለደ፤ ቃይንም ሳላን ወለደ፤ ሳላም ሌቦርን ወለደ፤ ሌቦርም ፋሌትን ወለደ፤ ፋሌትም ራግውን ወለደ፤ ራግውም ሴርሕን ወለደ፤ ሴርሕም ናኮርን ወለደ፤ ናኮርም ታራን ወለደ፤ ታራም አብርሃምን ወለደ። ዘፍ 11+10-28

፬. ነዋ ተወጥሶ በአብርሃም ተውህቦተ ገዝረት ወማገረስ በእን ሰላ ወእምቅድመ ዝ ነበሩ አበው እንዝ ኢየሐርሱ።

በዚህም በአብርሃም ዘመን እያረሱ መብላት፤ በስምንት ቀን ገዝረት ተሰጠ። ከአብርሃም በፊት የነበሩ አባቶች እንደምን ይኖሩ ነበረ ቢሉ እንዲያው እየዘሩ እየበቀላቸው እየበዘላቸው ሲበሉ ይኖሩ ነበረ። በአብርሃም ጊዜ ገን እየዘሩ ሲተውት አዕዋፍ እየለቀሙ ይበሉባቸው ጀመር።

አብርሃምም ወደ እግዚአብሔር ጸለየ በዚያም ጊዜ መልእኩ ወርዶ በራዎችን፤ ማረሻውን፤ ወገሉን አስተካከሉ ሰጥቶት

እንድ ጊሌ እያለሳችሁ ተወት አላችሁ። እንድ እንድ ጊሌ እያለሰሱት እየበተላላቸው ሲሰሱ ይኖሩ ነበር። 24 ግን ኃጢአት በዛች ምድር ጸናች ሰላት ጊሌ ስምንት ጊሌ ትታረስ ጀመረች።

የገዝረትስ ነገር እንደምን ነው ቢሉ አሥምር በትድግክ አለው እንዲህም ግለቱ ለጅህን በስምንት ቀን ግዛራ ሲል ነው። ዘፍ 17+11-13

ይኸውም የጥምቀተ ክርስትና አምላል ነው። ወንድ በአርባ ቀን ሴት በሰማንያ ቀን ክርስትና ካልተነሱ ክርስቲያን አይባሉም እናት አባታቸው ለካህናቱ ሳይናጉ ያላለፉት እንደሆነ ከምዕመናን ተለየተው ሦስት ዓመት ይጹሙ። ካህናቱም እናት አባት ነገረዋቸው አናነሳም ብለው ያላለ ፉት እንደሆነ ሦስት ዓመት ይጹሙ።

፩. ወእስከዝ ኮነ ትውልድ ሸወ፩ ወዘመን ፱፻፵፫፻፩ ወ፳፭። እስከዚህ ድረስ ትውልዱ ሆያ እንድ ነው። ዘመነም ሦስት ሺህ ሦስት መቶ ሆያ ስምንት ነው።

፪. አብርሃም ወለዶ ለይሱአት፣ ወይስሐቅ ወለዶ ለያዕቆብ፣ ወያዕቆብ ወለዶ ለይሁዳ፣ ወይሁዳ ወለዶ ለፋራስ፣ ወፋራስ ወለዶ ለኤሰርም፣ ወኤሰርም ወለዶ ለአራም፣ ወአራም ወለዶ ለአሚናዳብ፣ ወአሚናዳብ ወለዶ ለነግሶን። ግቴ ፩፥፳፭ አብርሃም ይስሐቅን ወለደ፣ ይስሐቅ ያዕቆብን ወለደ፣ ያዕቆብ ይሁዳን ወለደ፣ ይሁዳ ፋራስን ወለደ፣ ፋራስ ኤሰርምን ወለደ፣

ኤሰርም አራምን ወለደ፣ አራም አሚናዳብን ወለደ፣ አሚናዳብ ነአሶንን ወለደ። ግቴ 1፥26

ነዋ ተረጸመ ዘመነ እበው ወእምዝ ተወጥነ ዘመነ መሳፍንት በመሴ ወእስከዝ ኮነ ትውልድ ሸወ፱ ወዘመን ኮነ ፱፻፵፫፻፩ ዓመቱ።

እስከዚህ ድረስ ዘመነ እበው ነው። ዘመነ መሳፍንት በመሴ ተጀመረ። ትውልዱ ሆያ ዘጠኝ ነው፣ ዘመነ ሦስት ሺህ ሰባት መቶ አምሳ ሦስት ሆነ።

፫. ነግሶን ወለዶ ለሰልሞን፣ ወሰልሞን ወለዶ ለቡዌዝ፣ ወቡዌዝ ወለዶ ለኢዮቤድ፣ ወኢዮቤድ ወለዶ ለዕሤይ፣ ወዕሤይ ወለዶ ለዳዊት ንጉሥ። ግቴ ፩፥፳፭

ነግሶን ሰልሞንን ወለደ፣ ሰልሞን ቡዌዝን ወለደ፣ ቡዌዝ ኢዮቤድን ወለደ፣ ኢዮቤድ ዕሤይን ወለደ፣ ዕሤይ ዳዊትን ወለደ። ግቴ 1፥57

፬. ነዋ ተረጸመ ዘመነ መሳፍንት ወእምዝ ተወጥነ መንግሥት በዳዊት ዘቤተ ይሁዳ ወሊቀ ካህናት በሳሙኤል ወእስከዝ ኮነ ትውልድ ፱፻፵፫፻፩ ዓመቱ።

እስከዚህ ድረስ ዘመነ መሳፍንት ነው። የቤተ እስራኤል መንግሥት በዳዊት ተጀመረ ሊቀ ካህናትነት በሳሙኤል ተጀመረ ትውልዱ ሠላሳ አራት ዘመነ አራት ሺህ አራት መቶ አምሳ ስድስት ሆነ።

፲፩. ዳዊት ወለደ ለሰሎሞን፣ ወሰሎሞን ወለደ ለርብዓም፣
 ወርብዓም ወለደ ለአብያ፣ ወአብያ ወለደ ለአግፍ፣ ወአግፍ
 ወለደ ለአዮሳፍ፣ ወአዮሳፍ ወለደ ለአዮራም፣
 ወአዮራም ወለደ ለዮሀያን፣ ወዮሀያን ወለደ ለአዮአታም፣
 ወአዮአታም ወለደ ለአካዝ፣ ወአካዝ ወለደ ለሕዝቅያስ፣
 ወሕዝቅያስ ወለደ ለምናሴ፣ ወምናሴ ወለደ ለአዎፅ፣
 ወአዎፅ ወለደ ለአዮስያስ፣ ወአዮስያስ ወለደ ለአዮአቂም፣
 ወአዮአቂም ወለደ ለኢኮንያን። ግቴ ፩፡፯፡፲፪

ዳዊት ሰሎሞንን ወለደ፣ ሰሎሞንም ርብዓምን ወለደ፣ ርብዓ
 ምም አብያን ወለደ፣ አብያም አግፍን ወለደ፣ አግፍም
 አዮሳፍ፣ ወአዮሳፍም አዮራምን ወለደ፣ አዮራ
 ምም ዮሀያንን ወለደ፣ ዮሀያንም አዮአታምን ወለደ፣
 አዮአታምም አካዝን ወለደ፣ አካዝም ሕዝቅያስን ወለደ፣
 ሕዝቅያስም ምናሴን ወለደ፣ ምናሴም አዎፅን ወለደ፣
 አዎፅም አዮስያስን ወለደ፣ አዮስያስም አዮአቂምን ወለደ፣
 አዮአቂምም ኢኮንያንን ወለደ። ግቴ 1፡7-12

፲፪. ነዋ ተረጸመት መንግሥት በኢኮንያን ወረሰበት ኢየሩሳሌም
 ገቢ መንግሥተ ባቢሎን ወእስከዝ ኮነ ትውልድ ፶ወ፩
 ወዘመንሂ ኮነ ፵፻ወ፱፻ ፲ወ፮።
 በዚህም በኢኮንያን ዘመን ጌዋጭምርኮ/ ሆነ እስራኤል
 ተማርከው ወደ ባቢሎን ወረዱ የእስራኤል መንግሥት ወደ
 መንግሥተ ባቢሎን ረሰበች/ተሰደደች/ እስከዚህ ድረስ

ትውልድ እምሳ አንድ ዘመነ አራት ሺህ ዘጠኝ መቶ እምራ
 ስድስት ሆነ።

፲፫. ኢኮንያን ወለደ ለሰላትያል ወሰላትያል ወለደ ለዘሩባቤል።

ግቴ ፩፡፲፪፡፲፫

ኢኮንያን ሰላትያልን ወለደ ሰላትያል ዘሩባቤልን ወለደ።

ግቴ 1፡12-13

፲፬. ወበመንግሥተ ዘሩባቤል ኮነ ሚጠት ወገብኡ እስራኤል
 ውስተ ሀገርሙ በ፭ ዓመት ምስለ ከህነት ወመንግሥት
 ወእምዝ ተወጥነ ሊቀ ካህናት በሆሴዕ ወመንግሥት
 በዘሩባቤል ወእስከዝ ኮነ ትውልድ ፶ወ፬ ወዘመንሂ ፵፻
 ወ፱፻ ፹ወ፯፡፮።

በዚህም በዘሩባቤል መንግሥት ጊዜ እስራኤል በተማርኩ
 በሰባ ዘመናቸው ከህነትን ከመንግሥት ጋር ይዘው ወደ
 አገራቸው ወደ ኢየሩሳሌም ገቡ። እስከዚህ ድረስ ትውልዱ
 እምሳ አራት ዘመነ አራት ሺህ ዘጠኝ መቶ ሰማንያ ሰባት
 ሆነ።

፲፭. ዘሩባቤል ወለደ ለአብዩድ፣ ወአብዩድ ወለደ ለአዛር፣ ወአዛር
 ወለደ ለኤልያቂም፣ ወኤልያቂም ወለደ ለሳዶት፣ ወሳዶት
 ወለደ ለአኪም፣ ወአኪም ወለደ ለኤልዩድ፣ ወኤልዩድ ወለደ
 ለአልዓዛር። ግቴ ፩፡፲፪፡፲፮

ዘሩባቤል አብዩድን ወለደ፣ አብዩድ አዛርን ወለደ፣ አዛር
 ኤልያቂምን ወለደ፣ ኤልያቂም ሳዶትን ወለደ፣ ሳዶት

እኩልን ወለደ፤ እኩልን ኤልዩናን ወለደ፤ ኤልዩናን

አልግዛርን ወለደ። ግቴ 1+12-16

፲፮. ወአልግዛር ወለደ ለትሰራ፤ ወትሰራ ወለደ ለኢያቂም፤
ወኢያቂም ወለደ ለእግዚአቲህ ግርያም፤ ወእግዚአቲህ
ግርያም ወለደቶ ለእግዚአቲህ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዘክርያስ
ደደሉ ሰጊድ።

አልግዛርን ትሰራን ወለደ፤ ትሰራን ኢያቂምን ወለደ፤
ኢያቂምን እግዚአቲህ ግርያምን ወለደ፤ እግዚአቲህ
ግርያምን ከብር ምስጋና ይገባውና ጌታችንን ኢየሱስ
ክርስቶስን ወለደችው።

፲፯. ወአልግዛር ወለደ ለማታን ወማታን ወለደ ለያዕቆብ፤
ወያዕቆብ ወለደ ለዮሴፍ ዘውለቱ ረጋሪሃ ለእግዚአቲህ
ግርያም፤ ወዮሴፍ ወለደ ለያዕቆብ ኤዲስ ቆዳስ
ዘኢየሩሳሌም። ግቴ ፩+፲፮-፲፯

ዳግመኛም ትውልድ አልግዛርን ማታንን ወለደ፤ ማታንን
ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብንም ዮሴፍን ወለደ፤ ዮሴፍን
የእግዚአቲህ ግርያም ጠባቂዋ ሞግዚቷ ነው። ግቴ 1+16-17
ይኸውም ዮሴፍ የኢየሩሳሌምን ኤዲስ ቆዳስ ማር ያዕቆብን
ወለደ።

፲፰. ወእስከዝ ኮነ ትውልድ ፩ወጌ ወዘመን ኮነ ያገኘው።
እስከዚህ ድረስ ትውልዱ ስድሳ ስድስት ነው። ዘመነ-ም
አምስት ሺህ አምስት መቶ ነው።
እስከዚህ ያለው ዓመተ ፍዳ ዓመተ ኩነኔ ይባላል።

ሰአሊ ለነ ቅድስት
ቅድስትሆይ ለምኅልን

እምስት ሺህ እምስት መቶ ዘመን ቢረጸም ንን በገጽ ፲፯፮ ቁጥር ፲፫ ላይ እንደተጠቀሰው ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለእኛም በግባላት ቃል ኪዳን መሠረት ከሰማይ ሰማያት ወርዶ ከልጅ ልጅህ ከተባለችው ከድንገል ግርያም ተወልዶ በመስክ ላይ ድሆ በቀራንዮ አደባባይ በመስተል ላይ ተሰቅሎ ሥጋውን ቆርሶ ደሙን አፍሶ ለባሕርይ አባቱ ከሶ ከዲያብሎስ አገዛዝ ነፃ አደረገው፤ ከሌላው አወጣው ገነትም እስገባው፤ የሰጠውም ተስፋ በዚህ ተረጸመ። በዚህም ምክንያት ከዚህ በኋላ ያለው ዘመን ዓመተ ሥጋዌ፣ ዓመተ ምሕረቅ ተባለ።

፲፱. ተረጸመ ሥነ ፍጥረት፣ መጽሐፈ ቅዱስ ኢጲፋንዮስ ዳግማይ መሬት እስመ ረከረ ዳግማይ ኦሪተ ዘውኦቱ እክሲግርስ።

ሁለተኛ ኦሪትን የተረገመ ይህም የሁለተኛው መሬት የቅዱስ ኢጲፋንዮስ የሥነ ፍጥረት መጽሐፈ እክሲግርስ ተረፀመ።

እስከዚህ ድረስ የዕለተ ግርብ ሥነ ፍጥረት ነው። ግርብ ግለት ስድስት ዕለት ግለት ነው። ግርብ ለፍጥረት ስድስተኛ ለቀመር አራተኛ ለፀሐይ ሦስተኛ ግለት ነው። ስድስት ዕለት ሀያ ሁለት ሥነ ፍጥረት ይህ ነው። ይህን የተረጸ መው በምን ቀን ነው ቢባል ሚያዝያ አራት ቀን ነው።

የሰደሰት ቀን ሥነ ፍጥረት ከብዙ ዘጠኝ ዘመን በኋላ
ደረሰ ተረጎመ።

እነዚህ ለሰደሰት ሰዎች ለሰደሰት ሰዎች ለሰደሰት ሰዎች
ረግሪ ከብር ምስጋና ይደረገው ለጌን።

ፀ.ገ.ገ.